

ספר

כִּי לֹא יָדַח מִמֶּנּוּ נִדְחַח

דברי הנער בן 15 שעיבר מוות קליני ומה שראה בעולם העליון

חלק י' - מי ינצל?



”וְחָשַׁב מַחְשְׁבוֹת לְבַלְתִּי יָדַח מִמֶּנּוּ נִדְחַח”

(שמואל ב' פרק יד פסוק יד)

”הַנוֹתֵר בְּצִיּוֹן וְהַנִּשְׁאָר בִּירוּשָׁלַיִם קְדוֹשׁ יֵאמָר לוֹ

כָּל הַכְּתוּב לַחַיִּים בִּירוּשָׁלַיִם” (ישעיה ד),

וּבְדַרְךָ הַטֶּבַע אֵין מְנוּס לַחַיִּים, וְלֹא יִשְׁאָרוּ שָׁם

רַק קְדוֹשִׁים כְּמִלְאָכִים (אבות על בנין).

יוצא לאור עולם מחדש כ חשוון התשע"ו

על ידי מפעל הזוהר העולמי בת ים

0527-651911



מפעל
הזוהר
העולמי

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

לקבלת ספרי זוהר

ירושלים בית שמש בני ברק

אצל החפא קיחפרקטר
ד"ר איתמר ברים ירושלים:

054-8441423

מפעל הזוהר העולמי

050-4116923 / 0527651911

050-4134669 / 050-4133475

**על ידי עיון עמוק בסודות התורה יכולים לפקוד עקרות
ולרפאות חולאת חזק.**
(ספר המדות אות סוד, למוהר"ן זי"ע)

מי לה' אלי! - משה רבנו שואל ומבקש למי יש את הזכות לקרב את עם ישראל לאבינו שבשמים? כל המשתתף בהדפסת ספרים הקדושים ספרי הערב רב והמסתעף 5 חלקים, תורת הזוהר י"ח חלקים דהיינו כל הזוהר הקדוש בלשון הקודש באותיות גדולות, בהפצתם ברבים לאלף בתי מדרשיות ויותר, להצלת עם ישראל, יזכו לכל הברכות והבטחות שכתב הרשב"י בזוה"ק בפרשת תרומה (דף קכ"ח). האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן? התורם משלם ישר לדפוס!!!

לפרטים: 0527-651911

ha-zohar.info-ha-zohar.com-ha-zohar.net-allzohar.com-
dafzoharyomi.com-dailyzohar.com-unityzohar.com-israel613.com

ספר כי לא ידח ממנו נדח

חלק עשירי

מי ינצל?

הבאנו קטעים נבחרים מדברי הנער שחזה מות קליני והראו לו מראות מתהליכי הגאולה, למען ספר זאת בכל תפוצות ישראל, שנתעורר ונאחז בעץ החיים, ואנו ליקטנו את דברי הו"ל הקדושים כדי להראות שכל הדברים מקורם בקדוש.

ואלו דברי הנער נתן:

משיח יריח כל אחד, אם הוא צדיק יתן לו רשות להכנס למקום ההצלה בהר הזיתים, הוא יראה לפי הקדושה שלו, הוא יריח את הבן אדם, הוא יריח אם יש לו קדושה, אם הוא טהור, אם הוא ירא שמיים אמיתי.

ומי שלא זכאי - הוא ישאר בחוץ וימות עם כל הרשעים.

"הנותר בציון והנשאר בירושלים קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלים" (ישעיה ד), ובדרך הטבע אין מנוח לחיים, ולא ישארו שם רק קדושים במלאכים (אבות על בנים).

הגאולה וביאת המשיח יהיו אוטוטו בחודשים הקרובים, עכשיו אנחנו בתקופה בכלל לא טובה. כל הפיגועים הקטנים מאחדים אותנו והקב"ה עושה את זה כדי לעורר אותנו. ברגע שקורה משהו לאחד מישראל כולם מתאחדים. אבל אנשים לא מבינים זאת ולכן הקב"ה מביא דבר ענק שכולם יתאחדו ויחזרו בתשובה. הולכים לקרות דברים רעים ממש שיימשכו שבועיים, אבל תלוי למי. אם כולם יחזרו בתשובה ויתאחדו זה לא יקרה. עומדת לפרוץ מלחמה גדולה בה יהיה מעורב כל העולם. את המלחמה יתחיל אדם שנקרא גוג, הוא ברק אובמה. הוא יביא לכאן את צבאו ויילחם נגדנו.

נתן: הם נכנסים עד ירושלים ממש. אבל – בירושלים יהיה פליטה. כאילו כל מי שרוצה להנצל – רק בירושלים. ומצד שנים גם שמה יהיה מלחמה. אז מי שזוכה יזכה. מי שלא לא. מי שעושה תורה ולומד ועושה מצוות וזה. אז הוא ינצל.

הרב רמי לוי: זאת אומרת – צדיקים שהם מחוץ לירושלים – הם יגיעו לפה והם ינצלו.

נתן: הם יגיעו לפה וינצלו.

הרב רמי לוי: ורשעים שבתוך ירושלים – לא ינצלו.

נתן: לא ינצלו.

הרב רמי לוי: זאת אומרת זה לא המקום, זה הבן אדם.

נתן: זה הבן אדם.

נתן: המעשים שלו. כן. כן.

הרב רמי לוי: ואז הר הזיתים יבקע.

נתן: יבקע לשתיים.

הרב רמי לוי: ומשיח עומד שם.

נתן: משיח עומד בכניסה כן.

הרב רמי לוי: והוא לא שופט לפי בגדים.

נתן: הוא לא שופט לפי בגדים. הוא שופט לפי הפנימיות של הבן אדם. הוא יודע מה יש בכל בן אדם ובן אדם, מה הפנימיות שלו, מהו באמת.

הרב רמי לוי: יש פסוק שאומר – "והריחו ביראת ה'".

נתן: בדיוק, כן.

"ולא למראה עיניו ישפוט, ולא למשמע אוזניו יוכיח, כי אם והריחו." הוא מריח יראת שמים ויודע מי אתה.

ואז בזה הוא נכנס, ומי שנכנס אז מה זה? גדר בטחון?

נתן: יענו כן, גדר בטחון, בדיוק

אחרי זה מה שיקרה, לא אמרתי לכם. מה שיקרה. אחרי שיבקע הר הזיתים – מי שיזכה להכנס – יכנס. אבל מי שלא...

ואני ראיתי גם שברגע שהר הזיתים הזה יבקע לשניים, אז המשיח יעמוד בפתח, אבל הוא לא... הוא לא יראה מי דתי, מי יש לו זקן, ומי זה. מה שהוא יראה זה - הוא יראה לפי הקדושה שלו, הוא יריח את הבן אדם, הוא יריח אם יש לו קדושה, אם הוא טהור, אם הוא עושה מצוות, אם הוא גומל חסדים, כאילו אם הוא באמת ירא שמייים אמיתי ולא ירא עונש, ודברים כאלה, הוא לא אומר: "הנה אתה יש לך כובע ויש לך כיפה - אז אתה כאילו, אתה, אתה נכנס." זה לא ככה. כאילו באמת, יהיה לו כח מסויים להרגיש את הפנימיות של הבן אדם באמת.

ינצל רק מי שחזר בתשובה באמת, ברגע האחרון מי שיעשה תשובה ויצעק אל ה' - הוא ינצל.

המשך העתקת הדיבורים של הילד בן 15 מהעולם העליון:

הרב רמי לוי: אוקיי. עכשיו, מה השלב הבא?

נתן: השלב הבא - תתחיל הגאולה. אבל זה יהיה רק ההתחלה, יקח זמן עד שהכל יתחיל. קודם כל יהיה הרבה הרבה גופות, ויקח זמן, הרבה מאד זמן עד שיפנו את כל הגופות.

מה שיקרה פשוט, בית המקדש...

האור הזה שאמרתי לכם שהיה למעלה, שראיתי למעלה בעצמי, הוא ירד למטה, יורידו אותו למטה, וזה יהיה האור שלנו, כמו עכשו שאתם רואים אור - אז זה יהיה האור. פשוט ככה.

לא יְהִיָּה לְךָ עוֹד הַשֶּׁמֶשׁ לְאֹר יוֹמָם וּלְנֶגַה הַיָּרֵחַ לַאֲיֵר לְךָ וְהָיָה לְךָ ה' לְאֹר עוֹלָם וְאֱלֹהֶיךָ לְתַפְאֲרֶתְךָ (ישעיהו ס ט).

אחד מהקהל: אז רוב היהודים ימותו, כאילו, איך זה?

נתן: מה?

אחד מהקהל: רוב היהודים ימותו?

נתן: תלוי מי? כן. רוב היהודים ימותו.

אחד מהקהל: מה עם היהודים בחוץ לארץ?

נתן: מה?

אחד מהקהל: מה עם היהודים בחוץ לארץ?

הרב רמי לוי: עוד פעם, זה לא משנה איפה אתה גר, זה משנה מה אתה עושה.

נתן: זה לא משנה איפה אתה נמצא, זה לא משנה איפה אתה נמצא. עד כאן דבריו.



מי יחיה? איך נינצל?

שאלות ותשובות:

שאלה. היו צדיקים שאמרו שמלחמת העולם השלישית תהיה המלחמה על האמונה...

תשובה. אבל כתוב גם כן ששני-שליש של העולם יחרב. [זכריה י"ג]. וזה מה שיהיה. תהיה מלחמה אמיתית עם פצצות וכו'. אבל לא רק פצצות. זה לא יכול להיות שה' יתן לבן-האדם להרוס את העולם שלו. הוא יתן את המכות [צפניה ג' ח']. וזה מה שיהרוס. והוא יהרוס אותם יחד עם הארצות שלהם. [ישעיהו ס"ג. מכתב מאליהו ח"ג, עמ' 205]. יש רבנים שלא רוצים להפחיד, ויכול להיות שזה רוחני, אבל ברור שהולך להיות ממש הרס, הרס לא סתם. והם כבר הורסים את החיים שלנו. [מדרש קה"ר פ"ז].



שאלות ותשובות:

מה לעשות כדי להינצל? האם צריך להגיד תהילים?

תשובה: זה לא מספיק, צריך לעשות תשובה שלמה, ולעורר את עם ישראל!

ונספר לכם סיפור:

לפני מלחמת-העולם-השנייה, התאספו רבנים להחליט מה לעשות. המצב כל-כך קשה, הנאצים הולכים לכבוש את העולם, ח"ו, ומה אנחנו עושים?! הם רוצים להרוג את היהודים! אז מה עושים?...

אספו את כל הרבנים הכי-חשובים כדי לחשוב מה לעשות. האחד אמר להגיד תהילים כל יום, אחד אמר להגיד וידוי כל יום, כל אחד אמר משהו.

האחרון שדיבר היה הרב של פונוביז' זצ"ל. הוא אמר כך. "יש בית שנשרף, הלהבות עולות עד לשמים, אנשים רצים ורצים, ונדודע להם שיענקל'ה עוד בפנים, ישן. יענקל'ה ישן - והוא יכול למות, אבל אי - אפשר להיכנס לבית כי האש חזקה מאד, וצריכים להעיר את יענקל'ה. אז אחד אומר: 'בוא נגיד תהילים', אחד אומר 'נבקש מ'ה' להציל אותו'. אבל הוא ישן! לא צריכים לעשות את כל הדברים האלה. צריכים לעצוק: יענקל'ה תתעורר! תתעורר, יענקל'ה! תתעורר! תצא החוצה, יענקל'ה! מ'ה' ק'ה נרד'ם? ... קום קרא א'ל אלקי'ה!...] זה זמן של לפני מלחמה, אנחנו בסכנה, זה לא מספיק להגיד תהילים. צריכים להעיר את כולם. הם ישנים! איך אפשר להציל אותם? צריך לעצוק לשמים! לבכות! לעצוק ולעשות תשובה! זה הדבר היחיד שיכול להציל אותנו!"

אבל זה לא היה, לא התאספו. כל אחד התפלל בלב וביקש, אבל לא התאספו ביחד לעשות תשובה, לבכות, לעשות תפילת יום-כיפור קטן. לא! [ישעיהו מ"ב: 'וּתְלַהֲטֵהוּ מִסָּבִיב וְלֹא יָדַע, וַתִּבְעַר בּוֹ וְלֹא יָשִׁים עַל לִבּוֹ...'] טוב, זה הכל מן השמים.

אנחנו שמענו מכל מה שכולם כותבים על המצב שלנו, המצב הקשה - באמת קשה, ואנחנו צריכים לדעת את זה, כי רק כשאנחנו נרגיש באיזה מצב קשה אנחנו - אז אולי אנחנו נתעורר ונצטק לשמים, ונבין מה העיקר ומה הטפל. שהעיקר - זה קדושה, והטפל - זה חתונות גדולות ויקרות ומלאות פריצות. [ה"י] אנחנו צריכים לדעת באיזה מצב קטסטרופלי אנחנו נמצאים בכדי לדעת שאנחנו צריכים לעצוק לשמים. אבל עכשיו, אני חושב שכל אחד כבר יכול לדעת. ואם הבן-אדם לא רוצה לדעת - אז אפשר להסתכל בנבואות שכמעט כולם כבר התקיימו ורק הסוף עוד לא התקיים, וזה יהיה עוד מעט, בעזרת ה'.

אני רק רוצה להגיד לכם איך להציל את עצמכם.

דבר ראשון, שאמרנו אותו הרבה פעמים - ה' לא ישאיר אף נשמה יהודית אמיתית. כל נשמה שעמדה בהר סיני - תינצל [ישעיהו כ"ז: 'וְאַתֶּם תִּלְקְטוּ לְאֶחָד אֶחָד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל...'], ולא משנה כמה רחוקה היא. הנשמה הזו יקרה ביותר לקב"ה, וה' לא יעזוב אותה בשום-פנים-ואופן. אבל מי שרחוק ולא רוצה לדעת, לא רוצה לקשור קשר עם הקב"ה, אבל הנשמה שלו היא נשמה של יהודי-אמיתי, ה' יציל אותו, ה' ימשוך אותו בכוח, הוא ירביץ

לו, הוא יעלה אותו, הוא יוריד אותו [עמוס ט': 'וְהִנְעוֹתִי אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר יִנּוּעַ בְּכַבְדָּהּ... וְלֹא יִפּוֹל צְרוּר אֲרִיז...'], הוא יעלה אותו שוב, עד שיקבל ויבין שה' הוא הכל-יכול, עד שיקשור את הקשר החשוב הזה עם הקב"ה, עד שהוא יאמין שה' יצר את הכל, גם את אותו יהודי וגם את הנשמה שלו, עד שהוא ירגיש את הנשמה שלו, עד שהנשמה הזו תתגעגע לקשר עם הבסיס שלו – הקב"ה [מזמור ס"ג: 'דְּבַקָה נַפְשִׁי אַחֲרֶיךָ...']. ואז כֵּן יהודי אמיתי יִנְצֵל.

יש ערב רב, ובכל יהודי יש קצת ערב רב, כי הערב-רב התערב בכל עם ישראל. הערב רב לא עמדו מתחת להר סיני. כאשר הקב"ה הרים את הר-סיני מעל עם ישראל – הערב רב עמדו בצד ולא נכנסו מתחת להר סיני ואמרו "נעשה ונשמע" [זוה"ק נשא דף קכ"ה]. הם אף פעם לא היו חלק מעם-ישראל ממש. אמנם הם התמזגו לתוך העם ונהיו 'חלק', אבל רק באופן שטחי. לפי הדין הם יהודים, אבל הם – לא. הם ערב-רב בכל זאת. והערב רב הזה, שרוב מהותו היא של ערב רב – יֵעָלֵם. ואמרנו את זה הרבה פעמים. שיהיה ברור. הם יֵעָלְמוּ יחד עם כל הרשעים. [יחזקאל כ': 'כַּאֲשֶׁר נִשְׁפָּטְתִי אֶת אֲבוֹתֵיכֶם בְּמִדְבַר אֲרֶץ מִצְרַיִם... וְהִעֲבַרְתִּי אֶתְכֶם תַּחַת הַשֶּׁבֶט, וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם בְּמִסְכַּת הַבְּרִית: וּבְרוּתִי מִכֶּם הַמְרָדִים וְהַפּוֹשְׁעִים בִּי...'], אבן שלמה להגר"א פרק י"א, ספר הקדו"ש ש"ו מפ"ה. ור' ספר מעוז הדת לר' יהושע העליר זצ"ל סו"פ ט]. בשלב מסויים זה יראה לנו כאילו שהרשעים מנצחים, אבל ה' יהפוך את הכל, משיח יגיע, הכל יתהפך, ונראה את הגאולה השלמה [ר' אגרת הנחמה לרבינו מימון, בפ"י עה"פ 'בבקר יציץ וְחִלְף'].
 אבל אנחנו, עם ישראל, כדי להגיע לזה – אנחנו חייבים לצעוק לשמים, להתבודד עם ה'. אנחנו לא יכולים להילחם נגד הרשעים האלה פנים-אל-פנים, אנחנו חלשים מדי, אין לנו את הכח הזה. הם מאד חזקים, אך לא מבחינה רוחנית. בזה אנחנו החזקים יותר [הִקְבָּה לָנו עֲזָרָת מִצָּר, וְשׂוֹא תְשׁוּעַת אֲדָם: בְּאֱלֹקִים נַעֲשֶׂה חַיִל, וְהוּא יְבוֹס צְרִינּוּ, תְהִלִּים סו"ס ס']. אבל מבחינה כוחנית, כח גופני, כח של כל מיני נשק, פצצות וכו' – אין לנו. אנחנו רק קבוצה קטנה 'פיצית' (קטנטונת), של יהודים אמיתיים בעולם-הזה. אבל אנחנו עם ה', ואם אנחנו עם ה' – אז הם לא יכולים להפיל אותנו. לא יכולים. [מזמור ל"ז כ"ד]

אבל אנחנו, עם ישראל, כדי להגיע לזה – אנחנו חייבים לצעוק לשמים, להתבודד עם ה'. אנחנו לא יכולים להילחם נגד הרשעים האלה פנים-אל-פנים, אנחנו חלשים מדי, אין לנו את הכח הזה. הם מאד חזקים, אך לא מבחינה רוחנית. בזה אנחנו החזקים יותר [הִקְבָּה לָנו עֲזָרָת מִצָּר, וְשׂוֹא תְשׁוּעַת אֲדָם: בְּאֱלֹקִים נַעֲשֶׂה חַיִל, וְהוּא יְבוֹס צְרִינּוּ, תְהִלִּים סו"ס ס']. אבל מבחינה כוחנית, כח גופני, כח של כל מיני נשק, פצצות וכו' – אין לנו. אנחנו רק קבוצה קטנה 'פיצית' (קטנטונת), של יהודים אמיתיים בעולם-הזה. אבל אנחנו עם ה', ואם אנחנו עם ה' – אז הם לא יכולים להפיל אותנו. לא יכולים. [מזמור ל"ז כ"ד]

לכן, כדי להינצל מכל הסבל הזה, אנחנו חייבים לצועק לקדוש ברוך הוא, ולבקש עם כל המהות שלנו שה' יסלח לנו, ולהגיד וידוי [ויקרא כ"ו, תהלים ק"ו]. אנו צריכים לבקש מהקב"ה לעזור לנו לקשור איתו קשר חזק, שה' לא יאשים אותנו ולא יעניש אותנו על כל העבירות שלנו [כי אָתָּה ד' טוב וְסֹלַח...], שה' יעזור לנו לעשות תשובה ולהיות קדושים, טוב, בלי כתם על הנשמה. אנחנו צריכים לבכות ולבקש - גם סליחה וגם קירבה [ישעיהו כ"א: 'אם תִּבְעִיזוּן בְּעֵינֵי - שְׁבוּ אִתּוֹ...'], ירמיהו ל"א ח': 'בְּכִי יָבוֹאוּ...'. ר' שע"ת ש"א העיקר הט"ו], וברגע שנתחיל להוריד את כל הקליפות שנדבקו בנו ונשכור את המחיצה המפרידה בינינו לקב"ה - אז נוכל שוב להתחבר למקור שלנו [ר' שפת אמת, ניצבים תר"ן, ד"ה בפרשת התשובה]. וזה יהיה יותר טוב מגן עדן! [אבות ד' י"ז: 'יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים...']

ולכן, אני מבקש מכם, למה לסבול?! ... עכשיו, עכשיו! תשתדלו, תעשו, תעזבו את הגשמיות, תעזבו את זה, עוד מעט לא יהיה כסף! נצטרך שיהיה לנו בטחון רק בה' - ולא בשום דבר אחר. אנחנו כבר יודעים שכל העניין של הרופאים, בתי-החולים, הביטוח-הלאומי, הפוליטיקה וראשי-המדינות - הכל שקר, שקר, שקר... [סוף מזמור ק"ח]. רק על הקב"ה אפשר לסמוך, ואנחנו צריכים, חייבים להגיע למצב הזה, לבטוח רק בקב"ה - ולא במשהו אחר [תהלים ק"מ ח']. אנחנו בוטחים רק בקב"ה, ריבוננו של העולם, ואין לנו שום כוח בלי זה. אנחנו עם קטן, 'פיצוי', כמו שאמרתי - אין לנו את הכוח, אבל אם אנחנו עם הקב"ה - אין דבר בעולם שיכול להפיל אותנו, לא בעולם הזה ולא בשום עולם [מזמור צ': 'וַיַּעֲוֹלְם עַד עוֹלָם אָתָּה קָלָל']. אבל אנחנו צריכים לרצות, לרצות לעזוב את עגל-הזהב, לרצות לעלות רוחנית ולעזוב את הגשמיות, להתבודד מעולם השקר הסובב אותנו [לְבָדָד וַיִּשְׁפֹּז, רע"מ פר' נשא, שימ"ש כלל ח'], לסגור את עצמינו בתוך הבתים, בתי-הכנסת, ובתי-המדרש שלנו, ולא לתת לרשעים למשוך אותנו לשקר שלהם. ואם נעשה את זה - אז יהיה לנו נצח. נצח - שבכל יום, בכל רגע, תהיה לנו הנאה ושמחה אמיתית יותר גדולה מהרגע הקודם [מזמור ס"ח: 'צַדִּיקִים וַיִּשְׂמְחוּ וַיִּצְעֲצְוּ... וַיִּשְׂשֻׁוּ בְּשִׂמְחָה...'], כי אנחנו נתקרב יותר ויותר לקב"ה עד שנהיה אחד איתו [קוב"ה אורייתא וישראל חד הוא"]

ונכון, אמרתי שכל יהודי ינצל. אבל זה לא אומר שכל יהודי 'יחיה'. 'לחיות' ולהינצל - זה שני דברים שונים. 'לחיות' - זה לחיות לקבל משיח.

['כָּל-הַקְּתוּב לַחַיִּים בִּירוּשָׁלַיִם', ישעיה ד']. 'לִהְנַצֵּל' - אז הבן-אדם יכול למות, שלא נדע, לעשות תיקון בשמים, ולחזור בתחיית-המתים. זה נקרא "להינצל". כל האחרים - השם ימחק אותם בכלל מהעולם. [תהלים ק"ד]. לא את כל הגויים, יהיו גויים שיינצלו, אבל ערב רב? לא! עמלק? לא! אדום? לא! [תיקוה"ז נ"ה ע"א ועוד].



שאלה שמעתי מרב אחד שאומר לא יהיה כלום, צריכים להרגע, אל תאמינו לאנשים האלו, הם ממורפים!!!

וזה הלשון:

בשיעורו של הרה"ג... ברשת מורשת התיחס הרב לשמועות וסיפורים שמופצים בקרב הציבור ומטילים חרדה בציבור. לדבריו אין בדברים האלה אלא דברי שקר והבל והדוברים שמציגים נערים שכביכול עברו מוות קליני ולחילופין אנשים שמחזיקים מעצמם מקובלים, ומוציאים מכתבי הפחדה לדברי הרב "נבואות זעם" עושים מעשה משוגעים.

הרה"ג הגדיר את האנשים הללו כשוטים: "באים כמה שוטים, שאוכלים ושותים, דשנים ורעננים, וכל שבוע עולים בכמה קילו שומן... ויש להם מיקרופון ומתחילים להפחיד את עם ישראל".

"ראיתי איזה מכתב והזדעזעתי כולי" אומר הרב ומסביר "להגיד לעם ישראל כאלה דברי שטות שעד עשרה בטבת - כך כתוב שם - חס ושלום לא יישאר אף אחד (משונאיהם של) עם ישראל. רק מטורף חולה נפש יכול לכתוב דבר כזה. האם יכול להיות עולם בלי עם ישראל?".

הרב יצא בתקיפות כנגד כל אלה שלוקחים לידם את הרשות לפרש פרשנות ולהציג עצמם כמביני דבר בימים אלה של חרדה ולהטיל ולהעצים את הפחד בקרב הציבור וכל אחד מפרש כנטיית ליבו בחוסר אחריות. דברים שאסורים תמיד והיום בזמן המתח קשים עוד יותר. דבריהם אינם אלא "דברי הבל ומרמה" לדברי הרב "לא ראיתי טירוף כזה. חייתי הרבה שנים בירושלים, פגשתי הרבה מקובלים, נביאים ומשוגעים שחלקם יצאו מבתי חולים לחולי נפש וחלק מהם שהלכו לאחר מכן לבית חולים כזה. אבל אף פעם אף אחד מהם לא העז להגיע לשיאים כאלה להעז ולומר שלא יישאר אף אחד".

הרב הזהיר לגבי התופעה החמורה זו ואמר "כל אחד נהיה מטורף ומפרשן ואחד אומר 'ראיתי' והוא אומר 'חלמתי' וזה היה לו 'מוות קליני' וזה בכלל אין לו מוח, עד שיהיה לו מוות קליני. והשלישי חזה איזה מחזה, והרביעי כתב מכתב, וכל אחד ממציא לנו דברים וכולם מפרשים את זה.

תשובה: לפי דברי הרב שכח להגיד אל תאמיני למשה רבנו, אל תאמינו בתנ"ך, אל תאמינו בחז"ל, אבל אם הוא יגיד את זה לא יאמינו לו.

תקראו מה משה רבינו אומר:

כי ידעתי, אחרי מותי כי-השחת תשחיתון, וסרתם מן-הדרך, אשר ציויתי אתכם; וקראת אתכם הרעה, באחרית הימים - כי-תעשו את-הרע בעיני ה', להכעיסו במעשה ידיכם (סוף פרשת וילך).

ולא עוד אלא שהנביא דניאל נתנבא:

ובעת ההיא יעמד מיכאל השר הגדול העמד על-בני עמך והיתה עת צרה אשר לא-נהיתה מהיות גוי עד העת ההיא ובעת ההיא ימלט עמך כל-הנמצא כתוב בספר:

ב ורבים מישני אדמת-עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראון עולם:

ג והמשפילים יזהרו כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד, (דניאל יב).

כתב האבן עזרא: העומד על בני עמך וזאת הצרה תהיה על כל העולם ולא ימלטו רק בעבור היות מיכאל השר הגדול על ישראל, על כן ימלט עמך כל הנמצא כתוב בספר והם הצדיקים, וכתוב: ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי השם.

וכתב במצודת דוד: יעמוד מיכאל, לבקש רחמים על ישראל, העומד, הרגיל לעמוד תמיד ללמד סניגוריא על ישראל, והיתה, אז תהיה עת צרה על ישראל אשר לא נהיתה עליהם מעת היתה לגוי עד העת ההיא, הכי הקרן הזעירה שהיא ממלכות ישמעאל יצר להם מאד כמו שכתוב ולקדישי עליונין בלא וכו' (לעיל ו'): ובעת ההיא, כאשר יצר להם מאד, ימלט עמך, ורק כל הנמצא כתוב בספר ימלט, ררה לומר הצדיקים ויראי ה' שנאמר בהם, "ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי ה'" וגו' (מלאכי ג).

וְהָיָה, כִּלְאִשְׁרֵי-יִקְרָא בְשֵׁם ה' וַיִּמְלֹט: כִּי בְהֵר-צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַם תִּהְיֶה פְּלִיטָה, כַּאֲשֶׁר אָמַר יְהוָה, וּבְשָׂרִידִים, אֲשֶׁר ה' קָרָא.

מכאן מובן שיהיו רק שרידים שישארו.

והיה כִּלְאִשְׁרֵי יִקְרָא:

כי אז במלחמת גוג ומגוג תהיה צרה גדולה לישראל זמן מועט, כמו שאמר על אותו הזמן: חבי כמעט רגע עד יעבור זעם, ואז יפלו רבים מישראל והקדושים ויראי האל באמת ימלטו. כמו שאמר בנבואת ישעיה: והיה הנשאֵר בציון והנותר בירושלם קדוש יאמר לו כִּלְאִשְׁרֵי כַּתּוּב לַחַיִּים בִּירוּשָׁלַם..

וכן אמר. כִּלְאִשְׁרֵי יִקְרָא בְשֵׁם ה', והוא שיקראוהו באמת, כמו שאמר: קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת והם שרידים אשר ה' קורא, כי הם יקראוהו באמת והוא יקרא אותם עבדי ואוהבי. רד"ק [יואל ג, ה].

"הנותר בציון והנשאֵר בירושלם קדוש יאמר לו כִּלְאִשְׁרֵי כַּתּוּב לַחַיִּים בִּירוּשָׁלַם"

ובדרך הטבע אין מנוס לחיים, ולא ישארו שם רק קדושים כמלאכים קבלה מן הנביאים: "מלחמת הנוראה שבעולם, שלא היתה כמותה, תהיה ממש לפני שערי ירושלים - לא ישארו רק קדושים!"

ואין זה פרוש מסבא, רק קבלה מקבלת אצלם מן הנביאים, שהמלחמה הנוראה ביותר שהיתה בעולם תהיה ממש לפני שערי ירושלים, בה יתקבצו כל האמות שבעולם אחד מהן לא נעדר, בצד אחד כל האמות המחזיקות דת נוצרית, ובצד אחד כל האמות שאינן מאמינות בדת זו, ומקבל שמות שרי העבא מכל צד ואיזו אמה הנוצחת.

ועל מלחמה זו נבא בלעם באומרו "אוי מי יחנה משומו אל", שובאו האמות שבשקמם שם אל, ובדרך הטבע אין מנוס לחיים, ולא ישארו שם רק קדושים כמלאכים, ועל זה הנאמר (ישעיה ד, ג) "הנותר בציון והנשאֵר בירושלם קדוש יאמר לו כִּלְאִשְׁרֵי כַּתּוּב לַחַיִּים בִּירוּשָׁלַם", ומי יערב לנפשו להיות מקדושים אלו שישארו בחיים. ("אבות על בנים" בהקדמה).

לכאורה הסוף ורוד ומלבב.

נכון, אבל כל נשכח את המבואר בפסוקי הנביאים באופן מפורש, שרק הצדיקים השומרים תורה ומצוות יזכו לשרוד במלחמת גוג ומגוג:

נאמר בספר דניאל (יב,א): "וְהִתְהַלַּחְתָּ עִתְּ צָרָה אֲשֶׁר לֹא נִהְיִיתָ מֵהֵימֹת גְּזוּי עַד הַעַתָּה הַהִיא, וּבָעֵת הַהִיא יִמְלֹט עִמָּךָ כֹּל הַנִּמְצָא כְּתוּב בְּסֵפֶר [הַצְדִּיקִים וִירָאֵי ה', מְצוּדַת דּוּד]".

כמו כן נאמר בספר זכריה (יג,ח-ט): "וְהָיָה כִּכְלֵי הָאָרֶץ נֶאֱמָר ה', פִּי שְׁנַיִם בָּהּ וּבְרָתוֹ יִגְעוּ [שְׁנֵי חֲלָקִים מֵהַאֲנוּשׁוֹת יְמוֹתוֹ], וְהַשְּׁלִישִׁית יִנְתֵּר בָּהּ [וְהַחֲלָק הַשְּׁלִישִׁי יִשְׁאֵר]. וְהִבְאֵתִי אֶת הַשְּׁלִישִׁית בְּאֵשׁ, וְצִרְפְּתִים בְּצִרְף אֶת הַכֶּסֶף וּבְהִנְתִּים כְּבָחַן אֶת הַזָּהָב, הוּא יִקְרָא בְּשֵׁמִי וְאֲנִי אֶעֱנֶה אֹתוֹ. [גַּם הַחֲלָק הַשְּׁלִישִׁי שְׁיִישָׁר – יִבְדּוֹק ה' אֶת חוּזֵק אֱמוּנָתוֹ, וְרַק אִלּוּ שִׁיעֲמְדוּ בְּנִיסוּנוֹת יִישָׁרוּ]".

ואף הנביא יואל התנבא (יואל ג, ה): "וְהָיָה כֹּל אֲשֶׁר יִקְרָא בְּשֵׁם ה' וְיִמְלֹט [יִנְצֵל], כִּי בָהֶר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַם תִּהְיֶה פְּלִיטָה פֶּאֶשֶׁר אָמַר ה', וּבִשְׂרִידִים [בְּצִדִיקִים] אֲשֶׁר ה' קָרָא, [כִּי אִזּוּ בְּמַלְחַמַת גּוֹג וּמַגּוּג תִּהְיֶה צָרָה גְדוּלָה לְיִשְׂרָאֵל... וְאִזּוּ יִכְלוּ רַבִּים מִיִּשְׂרָאֵל, וְהַקְדוּשִׁים וִירָאֵי הָאֵל בְּאֵמַת יִמְלֹטוּ, רַד"ק]".

וכֵּל מִי שִׁיקְשָׁה עוֹרְפוֹ וְלֹא יִשׁוּב-יִאֲבֹד, וּמִי שִׁיתֵן צוּאָרוֹ בְּעוֹלַת הַתְּשׁוּבָה וּקְבִלַת הַצְּרוּת בְּסֵבֶר פָּנִים יִפּוֹת וִיתֵן שְׂכָמוֹ לְסִבּוּל-יִצְטָרֵף וַיִּזְכֶּה.

כתב הרמ"ק זיע"א: בסוף גלותנו זה, קרוב לזמן גאולתנו, יתחזקו הצרות לישראל תכלית החיזוק, ויצר להם ויאמרו להרים כסונו ולגבעות נפלו עלינו, מפני הצרות הגדולות אשר יסובבונו מכל עבר ומכל פינה, ויתרבה הצער עד אשר לא יפנו אבות אל בנים, וכל מי שמצא עצמו לשלל, גבור נוצח יקרא.

והטעם שהשכינה תדין את ביתה ויביאם על המסרת הברית, כדי לזככם אל הגאולה ואל הטוב המובטח לנו על ידי הנביאים. והטוב ההוא לא יכילנו שכל ורעיון, עד שלא תזכר גאולת מצרים והניסים ההם לפני גאולת ישראל, והניסים והנפלאות כאמרו (ירמיה טז יד-טו): "וְלֹא יֹאמַר עוֹד חַי ה' אֲשֶׁר הִעֲלָה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, כִּי אִם חַי ה' אֲשֶׁר הִעֲלָה וְכו'... וַיְהִיו הַנִּסִּים וּגְלוֹי הַשְּׂכִינָה לְיִשְׂרָאֵל בְּפִלְאָ, וַיֹּאמְרוּ כֹּלֵם אֲשֶׁר יִזְכּוּ אֲלֵיהֶם: "הִנֵּה אֲלֵקִינוּ זֶה קִוּוִינוּ לָנוּ" (ישעיה כה ט) מִמֶּשׁ מוֹרָה בְּאֵצְבַע עַל גִּילּוֹי הַשְּׂכִינָה וּמִי הַזּוֹכֵר לָזֶה. לָכֵן בְּאוֹתָם יָמִים יִרְבוּ הַצְּרוּת לְצִרְף אֶת יִשְׂרָאֵל כְּפִי הַדִּין, וְכֵל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי חוּבוֹ יִצְטָעֵר, וְכֵל מִי שִׁיקְשָׁה עוֹרְפוֹ וְלֹא יִשׁוּב-יִאֲבֹד, וּמִי שִׁיתֵן צוּאָרוֹ בְּעוֹלַת הַתְּשׁוּבָה וּקְבִלַת הַצְּרוּת בְּסֵבֶר פָּנִים יִפּוֹת וִיתֵן שְׂכָמוֹ לְסִבּוּל-יִצְטָרֵף וַיִּזְכֶּה.

והענין הוא שהגיע עת הקליפות להיבטל מן העולם, וכך עוד שיש בישראל רשעים אחוזים בהם, היאך אפשר שיתבטלו החיצונים ורשעים עדיין ברשעתם, והקדוש ברוך הוא בעל הדין והמשפט ביושר ואמונה ואין עול, ולכן יצטרפו צרוף אחר צרוף עד שיהיו כסף נקי וטהור. והנהגה זו תהיה בתכלית קשי הדין, והקליפה גובה כל חלק חובה מכל מקום.

ובימים ההם ובעת ההוא יכתתו גוי אל גוי חרב איש ברעהו, וישראל יהיו ביניהם בצער גדול, וכך אחד ואחד ירצה לבזוז את הרחלה הזאת ולאכול את בשרה, והקדוש ברוך ירחם על עם ה' בזכות שלושה אבות הקדושים, ויצטרפו ויתלבנו מתוך הצרות. ומתוך הדין הזה יפיל הקדוש ברוך הוא זרע עמלק ויכלהו מן העולם וימחהו מתחת השמים".



שאלה: מה היה לפני השואה? האם הרבנים הזהירו ועשו משהו כנגד זה? תשובה: "אמרו לו שלא צריך להכניס פחד ויראה בלבם של ישראל". מתוך הספר "שבחו של אהרן" על רבי אהרן ראטה זצוק"ל בעל השומר אמונים וטהרת הקודש.

"שנת ת"ש, י"ך כנוס את כל היהודים..."

רבנו הקדוש אמר תמיד לתלמידיו, וכן כתב בכמה אגרות, כי ליבו מפחד מאד משנת ת"ש. ולכן רצה להקדים נסיעתו לארץ ישראל לפני כן, וכן היה כידוע מהגזירות הנוראות בשואה, ותמיד כמה ליבו הטהור לאסוף עם רב וגדול מעם ישראל הקדוש ולזעוק ולצעוק לה' שיבטל הגזירה הנוראה, והלך לדבר עם כמה מגדולי ישראל שהיו אז בחוץ לארץ, והציע להם והסביר להם כי היות והגזרות מתחדשות מיום ליום ועם הקודש נמצא בצער ובמצוקה גדולה, אז כדאי שיתאספו ככל עיר ועיר ויעשו עצרות רבתי עם ויזעקו זעקה גדולה ומרה בתפילות ובתחנונים שיקרע הקב"ה רוע גזר דיננו, ואין כחנו אלא בפה, ואולי יוכלו לבטל את הגזירות הנוראות. אך דעתם לא נחה מדברי רבנו הקדוש, ודחו את דבריו הקדושים, ואמרו לו שלא צריך להכניס פחד ויראה בלבם של ישראל. ורבנו הקדוש ראה שלא קבלו את דבריו, והחליט לכל הפחות להציל את עצמו ובני ביתו ולעלות לארץ הקודש ולחונן עפרה הקדוש בכל מיני מסירות נפש (ואחר כך פרצה מלחמת העולם השנייה כידוע).

כי עכשיו זה לא כמו בתקופת השואה. בשואה - ה' לקח את הצדיקים יחד עם הלא-כל-כך-צדיקים, ועם הרשעים (יחזקאל כ"א: 'והוצאתי חרבי מתערה, והכרתי ממך צדיק ורשע') אבל עכשיו - כל אחד יהיה בדיוק לפי הדרגה שלו (ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע... מלאכי סופ"ג).

תבינו מה שאני אומר, תבינו טוב, תשמעו טוב, תקראו טוב מה שאני אומר: זה לא יהיה קל. ואנחנו נסבול, ואנחנו כבר התחלנו לסבול.

אבל הקב"ה אוהב מאד-מאד כל נשמה ונשמה יהודית, והוא יציל כל נשמה ונשמה, הוא אישית יציל אותו [ישעיה כ"ו: 'ואתם תלקטו ואחד אחד בני ישראל... ע"ש, סו"ם עמוס: 'ולא יפול צרור ארץ']]. הוא לא ישלח מלאכים כדי לעשות את זה, הוא בעצמו ידאג לכל נשמה יהודית. וזה מתוך האהבה הגדולה שיש לו לעמ"י [ירמיהו ל"א: 'ואהבת עולם אהבתיה, על בן משבתיה חסד...'] כי באמת כשמסתכלים על כל ההיסטוריה, מהרגע שנוצר היהודי הראשון, הקב"ה יודע שאפילו שנפלו, וירדו, במצוות שלהם, ובתורה שלהם, הפסיקו ללמוד תורה וכו' וכו' בתקופות מסוימות בהיסטוריה, ואפילו ירדו עד לעבודה זרה [סו"פ וילך: 'פי ידעתי... פי השחת תשחתון...'], אבל בסופו של דבר, כשזה הגיע לזמן, לרגע הנכון, סירבו, מיאנו לעבור על התורה, סירבו לעבור על הדת היהודית [ריח בוגדיו, ר' שפתי בהן עה"ת סו"פ וילך עה"פ 'וקראת אתכם הרעה באחרית הימים']. ואפילו אם איימו עליהם במוות בצורה קשה ביותר, לא היו מוכנים לזוז, לא היו מוכנים בשום פנים ואופן ללכת נגד הקב"ה [פי ענה כמות אהבה... / סו"ם שיה"ש, ע"ש רש"י]. ואנחנו, גם כן, תהיה לנו עכשיו בחירה אחרונה, וזה יראי מי יהודי ומי לא [זכריה י"ג: 'וצרפתים בצרף את הכסף, ובחנתים כבחן את הזהב, הוא יקרא בשמי ואני אענה אתו... / ור' סו"ם דניאל].

וכמו באירופה, היהודים היו לרוב חילוניים, בתקופה ההיא, ב-1939, והישיבות החשובות שאנחנו כולנו יודעים את השמות שלהם, ושהיו להם ראשי-ישיבות ענקיים, ושכלל, היו צדיקים מאד גדולים, אבל לעומת כל האוכלוסיה היהודית של אירופה שהיו מיליונים - הם היו מתי מעט. הצדיקים האמיתיים היו מעטים מאד, הבחורים שישבו ולמדו עם כל הלב - היו מעטים ביותר. המשפחות שבאמת היו בעלי ילדים רבים, הרבה-הרבה ילדים לכל משפחה, וחיו בעוני כדי שיוכלו להיות באמת יהודים-אמיתיים - היו מעטים לעומת כל אלו שהעדיפו להיות חילונים או כמעט חילוניים.

אבל כשהיטלר ימש"ו שלח אותם למחנות-הריכוז והם היו צריכים להכנס לתאי-הגזאים, אל הבניינים שם המיתו אותם, כולם צרחו 'שמע ישראל', כולם הצטערו מאד על מה שהם עשו, וכמה שהם לא האמינו בהקב"ה, כמה שהם לא קיימו את המצוות. הם, והילדים שלהם, והבעלים שלהם, והנשים שלהם נכנסו לתאי-הגזאים בלי בגדים, בלי שיער, כמו שלדים, והם צרחו 'שמע ישראל, שמע ישראל!'

שאלה: גם החילונים שביניהם?...

תשובה: גם החילוניים. כולם. אמנם היו כאלה שלא אמרו, רק מעטים לא צעקו זאת, אבל הרוב העצום כן אמרו, כי הרוב העצום עוד באו מבתי מסורתיים מאד, או חרדים מאד, וזה לא היה כל כך רחוק מהם. ואפילו אם לא היו קרובים - כשהם נכנסו לתאי הגזאים, וקלטו שכל האירופאים האלה, המוזיקאים, הסופרים, האמנים, אנשי-הרוח וכו' הם בסך-הכל רק חיות רעות [תהלים פ': 'יְכַרְסְמֶנָה חַזִיר מְיֵעַר...'], ושיש רק את הקב"ה, הם פתאום תפסו שישנו מימד אחר חוץ מהמימד של הבית היפה שלהם עם כל הדברים הגשמיים שהם רצו, עם הרצון שלהם להיות חלק של החברה ההארית. והם צעקו 'שמע ישראל!' אין לנו בגדים, אין לנו כיסוי-ראש, אין לנו כלום, רק את הנשמות שלנו והקב"ה.

בעזרת ה', ה' לא יבקש מאיתנו ככה למות. בעזרת ה', ה' יקח כל נשמה יהודית, ויכניס אותו לגאולה השלימה [ירמיהו ל"א: 'מְזַרְהוּ יִשְׂרָאֵל יִקְבְּצֶנּוּ, וְשָׁמְרוּ פְרֻעָה עֲדָרוּ...']. אבל תסתכלו מסביבנו, תראו כמה סובלים... כמה אנשים חולים, שלא נדע... כמה אנשים אפילו שהם בריאים הם עצובים, ומלאים בעיות, ועם כל העולם הגשמי הזה, חסר כסף, חסר אוכל, חסר ביגוד. ויש גם מלא-מלא, אבל בשביל לקנות צריך להיכנס לחובות. זהו עולם של חובות, וזה עשוי כך בכוונה בכדי להפוך אותנו לעבדים. אבל כשאנחנו נגיע לרגע-המבחן, לא בדיוק כמו אלה שהלכו לאושוויץ וכו', אבל נגיע לרגע-של-אמת, שאנחנו נבין: 'אין עוד מלבדו!' וברגע הזה - כל יהודי אמיתי יחזור לאמת. אבל עד שלא נראה שלא נשאר כלום, רק אנחנו והקב"ה - לא נגיע לזה באמת, חוץ מכמה אנשים, חוץ ממעט אנשים שהם כן יגיעו לזה לפני כן, ואולי הם כבר הגיעו לזה.

אבל זה יהיה קשה. זה לא יהיה קל. אל תחשבו שזה יהיה קל. ואל תגידו לי: 'נו, נו, נו, למה אתה מדבר, מקטר נגד עם ישראל?!' אני לא מקטר.

אנחנו בעלי עבירות, ואפשר כל היום להסתכל במראה ולראות שיש לנו פיאות, וזקנים, ושטריימל יפה וגבוה מאד, וכל מיני לבושים של יהודים, ולהגיד: 'אה! אנחנו יהודים אמיתיים!' אבל כל אחד יכול להתחפש, ואנחנו לרוב מחופשים, ואנחנו לא הגענו לאיפה שהיינו צריכים להגיע. ואם זה ימשיך ככה ח"ו, אז נרד כל כך עמוק, שתהיה שאלה איך אפשר לצאת מזה, ח"ו. אבל אנחנו נצא, כי ה' יוציא אותנו מהבור העמוק שנכנסנו אליו [זכריה ט' י"א: 'גם את בדם בְּרִיתְךָ שִׁלַּחְתִּי אֶסְפְּרֶיךָ מִבוּר אֵין מִים בּו...'].

ונכון, אמרתי שכל יהודי ינצל. אבל זה לא אומר שכל יהודי "יחיה". 'לחיות' ו'להינצל' - זה שני דברים שונים. 'לחיות' - זה לחיות לקבל משיח. [כָּל-הַכֶּתוּב לַחַיִּים בִּירוּשָׁלַיִם, ישעיה ד']. 'להנצל' - אז הבן-אדם יכול למות, שלא נדע, לעשות תיקון בשמים, ולחזור בתחית-המתים. זה נקרא "להינצל". כל האחרים - השם ימחק אותם בכלל מהעולם. [תהלים ק"ד]. לא את כל הגויים, יהיו גויים שיינצלו, אבל ערב רב? לא! עמלק? לא! אדום? לא! [תיקוה"ז נ"ה ע"א ועוד]

שאלה: האם תהיה השנה מלחמה בין הגוים לבין עצמם או בינם לבינינו? תשובה: למה כולם כל כך מפחדים למה כולם כל כך מפחדים ממלחמות? אגיד לכם למה. כי אנחנו לא עומדים איפה שאנחנו צריכים להיות מבחינה רוחנית ולכן יש לנו פחד מעשו. אבל לא ישמעאל ולא עשו האויבים שלנו. רק העבירות שלנו האויבים שלנו. ולכן תדאגו קודם לחיות חיים לשם שמים, ולא ישמעאל ולא עשו יפריעו לנו.

החג עבר, הסוכות פורקו והחיים חוזרים למסלולם הרגיל כביכול אנחנו מאוכזבים. חלק אומרים: אתם רואים, לא קרה כלום! אין גאולה, הכל שטויות.

ולאנשים האלה, ליהודים האלה, יש לי רחמנות גדולה, כי כל אדם יכול להרגיש עד כמה שהגאולה קרובה, ואם לא מאמינים ח"ו שהגאולה קרובה, מה אני יכול להגיד, הרי כל אדם עם טיפת שכל יכול להבין כמה קרובה מלחמה קשה ביותר, שיכולה להחריב את רוב העולם, שלא נדע.

אבל קמים בבוקר, יוצאים החוצה, השמש זורחת, המכוניות נוסעות, הציפורים שרות את השירים שלהם, אנשים הולכים לעבודה, מרוויחים כסף, קונים בסופרמרקט, ויש הכל, לא חסר דבר, אפילו לא במבה, או שוקולד או גלידה או פיצה. יש הכל. זה מבלבל אפילו את האדם המאמין

ביותר. הכל שקט, הכל קיים בעולם השקר הזה. ואיך זה יכול להיות שאנחנו בסכנה כ"כ גדולה? איך זה יכול להיות?

במלחמת העולם השניה אספו יהודים - גברים נשים ילדים ותינוקות, אמרו להם לקחת רק מה שצריכים, לקחו את כולם לרכבת. רוב האנשים לא האמינו שהולכים למות, שלוקחים אותם לנסיעה האחרונה שלהם, לא האמינו, איך זה יכול להיות? השמש זורחת, יש אויר לנשום, כל מיני אנשים מכרים וקרובים מסביבנו, איך זה יכול להיות? ועד הרגע האחרון כשהלכו לתאי הגזים, הם לא האמינו, לפחות הרוב.

ואנחנו עכשיו באותו מצב. ומי לא מאמין? אלה שלא רוצים להאמין. אלה שרוצים להאמין שהעולם הגשמי, השטוח, העולם של עגל הזהב ימשיך.

לא רוצים להאמין שזה הכל שקר, לא רוצים להאמין שה' יהרוס את הכל לנצח. לא רוצים להאמין. מה אפשר להגיד? איך אפשר לומר לאדם שעומד על פסי הרכבת, ומדבר עם חבר שלו, הוא חייב לסיים את הבדיחה שיש לו להגיד! ובאה הרכבת, אבל הוא לא רוצה לדעת, כי הוא רוצה לספר את הבדיחה, הוא רוצה לראות את התגובה של החבר שלו, וצועקים לו מכל הכיוונים: תרד מפסי הרכבת, הרכבת מתקרבת! אבל הוא עסוק בלספר את הבדיחה, ובדיוק ברגע של הצחוק הכי גדול של החבר שלו, הרכבת באה והם נעלמים לנצח.

וזה המצב שלנו.

נכון, חיכינו בתש"ס, נכון שחיכינו במוצאי שביעי שעברה, נכון שחיכינו לסוכות השנה, ולא הגיע.

תסתכלו מסביב מה קורה, תסתכלו טוב. כל הארצות קונות, או מייצרות נשק, נשק הכי קטלני שהיה אי פעם בהיסטוריה עד כמה שאנחנו יודעים. תסתכלו כמה שכולם מדברים על מלחמה.

תסתכלו איזה רשעות יש בעולם, מהבן האדם הקטן ועד ראשי מדינות וכו'.

תסתכלו על המצב הכלכלי, איך ה' ממש מחסל את עגל הזהב. תסתכלו טוב, תסתכלו כמה אנשים חולים ונפטרים ממחלות משונות וקשות, תסתכלו כמה שהרופאים ממש הורגים, בטעות או בכוונה אלפי אנשים כל יום (בכל העולם).

תסתכלו במשטרה, איך חלק מהשוטרים נהפכו לפושעים בעצמם.

תסכלו בצה"ל, קיימת בו קבוצה גדולה של גויים וכל מיני אנשים שלא שייכים לעם ישראל. צבא של הרבה חיילים עם סמים, אלכוהול וכו', דבר שפעם היה רק בצבא של גויים.

תסתכלו איך אי אפשר לסמוך - לא על חברות ביטוח, לא על ביטוח-לאומי, לא על שום דבר, לא על בנקים, לא על כלום.

תסתכלו איך הרשעות שולטת, שולטת כמו שלא שלטה אף פעם בהיסטוריה.

ולמה?

כי זה הזמן שה' מגלה את כל הרשעות ביחד. יש פה עכשיו גלגולים של דור ההפלגה, גלגולים של דור המבול, גלגולים של סדום ועמורה, של הבריונים. כל הרשעים שהיו בעולם אי פעם, גם של היהודים וגם של הגויים.

למה הם פה? הרי הם לא יכולים לתקן את עצמם, אין להם תיקון. גם הערב-רב פה*, ועפ"י האריז"ל - רוב היהודים בסוף יהיו ערב רב.



חמס על ישראל לפשוט את עורם מעליהם בעצות רעות בחוקים לא טובים וד"ל, ע"כ. ועיין בספה"ק תולדות יעקב יוסף פרשת נשא.

רוב הדור עם הראשים שלהם הם מערב רב

ובזוהר חי פרשת בראשית (דף ק"ג) כתב וז"ל, ועתה רוב הדור עם הראשים שלהם הם מערב רב, ע"כ.

הדברי חיים: דלפני ביאת המשיח יהיו רוב הרבנים מהערב רב ובספר דברי חיים בהשמטות לפרשת ויקהל כתב וז"ל, דלפני ביאת המשיח יהיו רוב הרבנים מהערב רב כו', וז"ל הדברי חיים שם: כי ישראל בעצמם קדושים אך הערב רב כל חסדים דעבדי לגרמיהו עבדו כנראה בעליל שהרבנים והחסידים והבעלי בתים שבדור המה בעוה"ר רובן מערב רב ורוצים לשרוד על הציבור וכל מעשיהם רק לגרמיהו לקבל כבוד וממון ולכן אין להתחבר רק אם עובדים באמת שמוסרים נפשם לד' לא לקבל שום תועלת לעצמם, ע"כ עיי"ש עוד.

ועיין ברעיא מהימנא פרשת נשא וז"ל, א"ל רעיא מהימנא באומאה עלך בשמא דיקו"ק לא תאחר בכל יכולתך דהא אנא בצערא סגי, ויפן כה וכה וירא כי אין איש עוזר לי לאפקא לי מאאי צערא בהאי גבורה דאתמר עלי ויתן את רשעים קברו, ולא אשתמדוען בי ואני חשיב בעינייהו בין רב רשיעיא ככלב מת דסרח בינייהו דחכמת סופרים תסרח בינייהו בכל קרנא

* מלחמה לה' בעמלק מדור דור

בספר דברי תורה פרשת בשלח, וז"ל: ואפ"ל עוד בדרך אחר קצת בביאור הכתוב מלחמה לה' בעמלק מדר דר, דהנה איתא בזוהר הקדוש על פסוק זה (דף ס"ז) מלחמה לה' בעמלק מדר דר, אמר ר' יהודה בכל דרא ודרא בכל דרין דאתיין לעלמא לית לך דר דלית בהו מההוא זרעא בישא וקב"ה אגח בהו קרבא, רבי יצחק אמר ועלייהו כתיב יתמו חטאים מן הארץ, עיי"ש.

עוד איתא בזוה"ק (ח"ב דף קכ): דערב רב אינון יין דנתנסך לעכו"ם, ומנהון משומדים מינים ואפיקורסים משומדים לעבירות שבכל התורה כולה.

ובספה"ק אור החמה (פ' נשא בשם הרמיק) כתב וז"ל, הערב רב הם גויי הארץ נשמת החיצונים, ושם (על זוה"ק משפטים דף ק"כ ע"ב) וז"ל מלחמה לה' בעמלק שהם ערוביאי בישא שכולם נתערבו אלו באלו וזרע עמלק נתערב בהם ויש רשעי ישראל שהם נחשבים מכולם שהם פריצי ישראל מהרסיך ומחריביך ממך יצאו וכו'. כתות הערב רב אשר בקרבנו הם יושבים, מינים מוסרים אפיקורסים ובבני יששכר (מאמר חודש אדר) כתב, כתות הערב רב אשר בקרבנו הם יושבים, מינים מוסרים אפיקורסים, הן המה משורש עמלק הדעת דסטרא אחרא ער"ב ר"ב גימטריא דע"ת כאשר תראה בדורות הללו אשר בעוה"ר נתרבה האפיקורסות, וגם אותן דקיימין כלי

הכוונה במ"ש ואם אין לו זכות לא יזכה לזה אלא ידבק עצמו בשד יהודי שהוא תלמיד חכם, י"ל ג"כ כנ"ל, דיכול להיות שהוא תלמיד חכם אבל עדיין יכול להשתיך ח"ו לכת הערב רב והסטרא אחרא רח"ל, וע"כ צריך לזה זכיות הרבה ותפלות ותחנונים. שיזכה לדבק עצמו בתלמיד חכם אמת וצדיק, וד"ל.

וכמה נוראים הדברים שכתב בספה"ק תולדות יעקב יוסף (פרשת נשא, ד"ה העולה) וז"ל:

"העולה מזה דראוי העושר לילך אל החכם לקבל ממנו חכמה כמו שהחכם הולך אצל העושר לקבל ממנו חסד מעשרו כי זה תכלית הבריאה כמ"ש במדרש (שחר טוב) (תחומא משפטים ט) על פסוק ישב עולם לפני אלקים ר"ל שאל שיהיה כולם שוין בעושר וחכמה שלא יצטרך לקבל זה מזה, והשיבו רוח הקדש אם כן חסד ואמת מן ינצרוהו, כי במה יזכה זה עם זה, משא"כ עכשיו החכם מקבל חסד מהעושר והעושר מקבל מן החכם תורה וחכמה הנקרא אמת, ובשכר שמשפיעים זה לזה בחכמה ובעושר כך מלמעלה יורד השפע וכמ"ש בש"ס ולמוכחים יונעם ברכה תבוא ברכת טוב, כל זמן שתוכחה בעולם ברכה בעולם וכו' (תמיד כ"י ע"א) ור"ל שגורם שפע כנ"ל, וכמ"ש בתיקונים (תיקון מד) יעו"ש." "ובזה יובן חסד ואמת נפגשו, ר"ל כשעושים להשפיע זה לזה החכמים מקבלין חסד מהעושר והעשירים שומעין חכמה ומוסר הנקרא אמת מהחכמים שהוא עיקר התכלית כמ"ש חסד ואמת מן ינצרוהו כנ"ל, אז גורמים לייחד ב' מדות הגורמין שפע וברכה בעולם, וזהו צדק ושולם נשקו"ו וכו'.

"ובזה יובן דברי נעים זמירות ישראל בפתח דבריו, למה רגשו גוים ולאומים יהגו ריק יתיצבו מלכי ארץ וגו' ור"ל שלא אמר זה דרך תרעומות להתרעם למה רגשו וכו' רק להבינם דרך מוסר לעמו ישראל בטוב טעם ודעת להבינם למה רגשו גוים ולאומים יהגו ריק להתעולל עלילות בריק והבל על בחייו אומה ישראל, כאשר באזנינו שמענו עלילות שונאנו בכמה מיני תחבולות אין מספר להעלותן אשר האומות מעלילין והם המוני האומות הנקראים גוים שרגשו וגם השרים של המדינה מאומות העולם הנקראים לאומים יהגו ריק, היאמון כי יסופר להאמין מחכמי אומות העולם על דברי הבל וריק כזה, אבל זה נמשך מצד כי יתיצבו מלכי ארץ מאן מלכי רבנן (מיטין ס"ב ע"א) שמעמידין על פי השר שארץ שלו, וזה שנצב לרב שנקרא מלך על פי מלכי ארץ שהארץ והעיר שלו אחר חורבן הבית [ותיבת מלכי משמש לכאן ולכאן] ויתיצבו מלכי ארץ ורוזנים שהם המנהיגים של הרב הנ"ל נוסדו יחד על ה' ועל משיחו, כי מידי יועצים עצות על ה' בענין מאכלות אסורות להעביר שוחטים טובים ולהעמיד רעים לפי רצונו וכיוצא בזה לפי מה שראתה עיני ועל משיחו שהם הלומדים העוסקים

וקרતા ובכל אתר דישאל מפורין בין מלכוון ואתהדרו אינון ערב רב רעין על ישראל עאנא דקב"ה דאתמר בהו ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם ולית לון יולת למעבד טיבו עם ת"ח, ואנשי חיל ויראי חטא מסובבים מעיר לעיר ולא יחוננו, ומחרימין ערב רב ביניהו ולא יהבין לון באתרין סגיאין אלא דבר קצוב דלא יהא תקומה לנפילו דלהון ואפי' חיי שעוה, וכל חכמים ואנשי חיל ויראי חטא בצערא בדוחקא ביגונא חשיבין ככלבים, בניס המסולאים בפז איכה נחשבו לנבלי חרש בראש כל חוצות, דלא אשכחו אכסניא ביניהו, ואינון ערב רב אינון עתירין בשלוח בחדווא בלא צערא בלא יגונא כלל, גולנין מארי שוחד דאינון דיינון רישי עמא, כי מלאה הארץ חסם מפניהם, עלייהו אתמר היו צריה לראש, באומאה עלך זמנא תנינא, ע"כ.

רוח הרבנים ובעלי בתים הם של הערב רב, וצריכים ללחום נגדם במלחמה גדולה

ונמצא מכל זה דברים נוראים, דרוב הרבנים ובעלי בתים הם של הערב רב, וצריכים ללחום נגדם במלחמה גדולה, ובעוה"ר לא די שאין נלחמים נגדם אלא הרבה אנשים יש להם קשר אתם ובונים להם בנינים ופלטרין גדולים, ונותנים להם ממון כסף רב, ויש להם שם כבוד ויקר וגדולה, והצדיקים האמיתיים המקושרים לה' יושבים בעניות ל"ע וא"א להם לפעול ולעשות לצרכי שמים כראוי, להרבות פעלים לתורה וליראת שמים.

אם אין לו זכות לא יזכה לזה אלא ידבק עצמו בשד יהודי שהוא תלמיד חכם

ועל פי זה אפשר להבין מ"ש בספה"ק היכל הברכה (בפרשת ואתחן הנ"ל על פסוק הטיבו וגו') וזה לשונו: "ואני תמהתי על בעלי בתים הכשרים למה ישנו כל הלילה ויבלו ימיהם בהבל, למה לא יעמדו באשמות לומר תהלים וחצות כפי כחם ואחר כך ילכו להתפלל מלה במלה בכונת הלב, כל חד כפוש שיעור דליה, ואם הוא בר הכי ללמוד על כל פנים משניות, למה ינעם עצמו מזה ולומר איזה דפין מן הזוהר הקדוש כי כל דיבורים אלו הם קישוטי הנפש חיים לנפשו, למה לא ילחם עם חלק הרע שבנפשו המונע אותו בחכמות זרות ואם ההתחלה יהיה לו קשה שלא יטעום אלא מרירות, סופו יהיה לו אור וחיות ומתיקות וחיים לנפשו בזה ובבא וכו'." ואם יסמוך בעל הבית הכשר שהוא מתומכי התורה בודאי אין דבר גדול בעולם מן מי שהתו נומך התורה אבל זעירין אינון, ועוד שיש הרבה טועין ומטעין ואם אין לו זכות לא יזכה לזה אלא ידבק עצמו בשד יהודי שהוא תלמיד חכם, והרבה צריך בקשות ורחמים בכניח שיזכה לדבק עצמו בתלמיד חכם אמת וצדיק, ולזה לא יזכה אלא על ידי זכיות הרבה ותפלות ותחנונים כי מן השמים אין נותנים שום דבר קדושה ומצוה אלא על ידי זכות הקדום וטורח ובקשות ותפלה" ע"כ.

וירא שמים שאינו שייך לכת הערב רב רח"ל.

ובספר דברי תורה פירשנו, וז"ל: ובזוהר הק' פירשנו פנחס (דף רט"ז ע"ב) אלא דמשה רבינו ע"ה היה עתיד לקבל את התורה בדור המבול, אלא בגין דהוה רשיעיא הה"ד בשגם הוא בשר, בשגם זה משה עכ"ד הזוה"ק. חזינו ג"כ דמשה היתה לו שייכות לנח, דבאמת הי' צריך להיות בדורו ולקבל עבורם את התורה, ורק שהיו רשעים ע"כ לא קיבל אז את התורה.

ובאמת מובא הרבה בספרים הקדושים החילוק בעבודת נח לעבודת משה רבינו, וזה לשון ספה"ק קדושת לוי (בתחילת הפרשה):

"אלה תולדות נח, דהנה יש שני מיני צדיקים שעובדים את הבורא, צדיק אחד יש שעובד הבורא ברוך הוא בהתלהבות גדול והוא לעצמו ואינו מקרב הרשעים להיותם גם כן מעובדי הבורא, כמו אברהם אבינו שהיה מגייר גרים. ואיתא בכתבי הארז"ל שעל זה נענש נח על שלא היה מוכיח הרשעים שבדורו והוצרך לגלגל במשה ומה היה מתקן שהיה מוכיח תמיד כל ישראל. וזהו הפירוש שאמרו חז"ל טוב לשמים טוב לבריות, כי זה הצדיק שעובד ה' ומקרב את הרשעים ג"כ להיות עבדי ה' נקרא טוב לשמים משום שהוא עובד הבורא ב"ה, וטוב לבריות ג"כ בשביל שהוא מקרב הבריות לעבוד ה', אבל נח לא היה מקרב הבריות לעבוד ה' כנ"ל, וידוע מה שאמרו חז"ל כל המלמד את בן חבירו תורה כאלו לידו, כמו שכתוב אצל אברהם אבינו ואת הנפש אשר עשו בחרן. נמצא לפי זה דאברהם אבינו שהיה מגייר גרים הרבה לכך לא נאמר אצל אברהם אלה תולדות כמו שנאמר אצל נח, משום שלא היה לו תולדות רק מה שאמר הכתוב ויולד נח שלשה בנים את שם וכו' ולא יותר כנ"ל. והטעם את האלקים להלך נח, ר"ל רק את האלקים היה מתהלך נח, נח לבדו היה עובד הבורא ב"ה אבל לא היה מתהלך עם הבריות לקרבם להיות מעובדי הבורא ברוך הוא, לכן נאמר שוב ויולד נח רק שלשה בנים את שם וכו' ושייך שפיר אלה תולדות נח, עכ"ל הקדושת לוי הנוגעים לעניינינו. (עיי"ש עה באריכות).

ואחז"ל (שבת נ"ה ע"ב) כל מי שאפשר למחות באנשי ביתו ולא מיחה נתפס על אנשי ביתו, באנשי עירו נתפס על אנשי עירו, בכל העולם נתפס על כל העולם וכו'. יכול לבייש אותו בדברי תוכחה, כיון שיהיה לו טובה שיחזירו למוטב

ומענין התוכחה מובא בספר קרני ראם (חלק כלל תפארת שבסוף הספר) בשם היהודי הקדוש ז"ע מפרישיחא, שפירש הפסוק בפרשתנו (ט, ו) שופך דם האדם, היינו מי שרוצה לפעול ע"י מוסר ותוכחה שיחזור למוטב ושיעמידו שיהיה אדם, וזהו "באדם", או "דמו ישפר", יכול לבייש אותו בדברי תוכחה, כיון שיהיה לו טובה

בתורה ועבודה איך לגרשם מהעיר ולבטל מנין שלו יעשו כעובדא דאחו המין אפילו הבתי נסיות ובתי מדרשות ואמר אז חכמה אתה קנב"ה" משרה שכיתנו בישראל שנאמר חתום תורה בלימודי וכו' (ישעיה ח), ננתקה את מוסרותינו ונשליכה ממנו עבותינו, ור"ל כי עצתם איך להשליך עבותות האהבה שבינם לבין ית' ע"י שיש להם מקום מיוחד להתלמד ולהתפלל ולהסיר מוסרותינו שע"י תורה ומוסר כולם נכנעים לפנייהם ולהסיר עול מעלינו זהו תוכן עצתם".

"והנה באלו יש ב' כתות כנ"ל שיש יראי השם לשם שמים וכו"ל, ובוהו אמר יושב בשמים ישחק ר"ל כי זה שהוא ברומ המעלות בשמים שכבר נתקשר באהבה ית' גם עתה ישחק וישמח ולא יחוש כלל לעצתם, משא"כ אד' ילגע למו, כי כת ב' הנ"ל שהי' במדרגה תחתונה הנק' אד' כנודע שלא היה לשם שמים רק ליטול את השם שהוא מחסידי ארץ, וכעת שרואה שיועצים עליהם הרוזנים וכו' מיד הוא עצמו ילגע למו על היראים כדי שלא ימצא בו שום דבר מחסידים שלא ילכד בעצת רוזנים, וזה הוא השמירה של מעלה לבל יכנס פנימה כל מי שיהי' כי מי שאינו הגון אז ידבר אלימו באפו ובחרונו יבהלמו כדי שיהיו נרפים מהתורה והעבודה לכוונה הנ"ל, אבל ואני נסכתי מלכי על ציון הר קדשי, ור"ל שדוד אמר על עצמו ואני שעמדתי בנסיון כל הבזיונות והשפלות וכעת אני נסכתי מלכי שאינו נצב ממלכי ארץ עפ"י השורה רק ואני נסכתי מלכי שהוא אלקי עולם ה' על ציון הלומדים המצויינים בהלכה שעיקר מלכותי ונסיונותי הוא על הלומדים העוסקים בתורת ה' ועבודתו כמ"ש חבר אני לכל אשר יראוך וכו' (תהלים קי"ט) ועל זה הוא סמוך לשון חיבור כמו ועליו מטה מנשה (במדבר ב') כי הם נטורי קרתא (פתיחתא דאיכ"ר א') וא"צ לומר שלא לגרשם מהעיר רק שהם עיקר ממשלתו. וגם על הר קדשי שהם ראשי קציני אלופי ישראל שהם נקראים הר והם גורמים קדושתו כמ"ש (דברים ב') ויהי כאשר תמו וידבר ה' אלי שאין קדושת שמו על נביאים כי אם בזכות ישראל ומה שהעמיד ית' אותי לנסיך ומלך הוא בזכות ישראל שהם נקראין קודש ישראל לה' ראשית תבואתו (ירמיה ב') וחס על כבודם שיהיה להם רועה נאמן לכל יגיס דעתו עליהן כמו שאמרו (יומא כ"ב ע"א) אין ממנין פרנס על הציבור אלא אם כן קופה של שרצים תלין אחוריו", עכלה"ק הנוגע לעניינינו.

וואים אנו ג"כ מדברי התולדות יעקב יוסף שהצדיקים ועובדי ה' יושבים בעניות ובדחקות משא"כ אותם שדורשים רק כבוד עצמם יושבים על מי מנוחות ולא חסר להם כלום וכו"ל.

ולכן צריך באמת סייענא דשמיא גדולה לזה, שתהי' הצדקה שנותן באופן ראוי והגון, שיתן לעני הגון ת"ח

אז למה הם באו לפה?



מדות טובות שיש להעושים הנ"ל, וזהו יהללו רשע ר"ל מחמת טבעם מהפכים בזכותם, ועוד אומרים אי אפשר להעמיד הדת על תלה, ועוד הנח להם לישראל. ומחמת כל אלו הטענות נמנעים מלהוכיח, אבל עכ"ז אעפ"י שהם צדיקים הכתוב קורא אותם עוזבי תורה, והכתוב הב' נקראו שומרי תורה, עכ"ל. וכן פי' זקני הגר"א זצ"ל בביאורו על משלי על פסוק הנ"ל, ע"ש.

בכל דוד ודור יורדין ניצוצין מנשמת משרע"ה ומתלבשין בגוף ונפש של חכמי הדור עיני העדה ללמד דעת את העם ובדברי תורה לפרשת מטות הרחבנו ג"כ את הדיבור בזה, בביאור הפסוק וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמור זה הדבר אשר צוה ה', בהקדם מה דאיאת בתיקונים (תיקון ס"ט דף ק"ב רע"א) אשר אתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא, בכל צדיק וחכם דמתעסק באורייתא, ואיאת בס' תניא קדישא (פמ"ב), שבכל דוד ודור יורדין ניצוצין מנשמת משרע"ה ומתלבשין בגוף ונפש של חכמי הדור עיני העדה ללמד דעת את העם כו'. וכמוזנו גם בש"ס בכ"מ (שבת ק"א ע"ב, סוכה ל"ט ע"א, ביצה ל"ח ע"ב, חולין צ"ג) שאמרו על התנאים והאמוראים "משה שפיר קאמרת". ופירשי' בסוכה שם, משה - גדול הדור. ובמסורת הש"ס ש ציין למ"ש רש"י בשבת דף ק"א, משה שפיר קאמר - כלומר רבינו בדורו כמשה בדורו, עיי"ש. והיינו דלכל ת"ח ומנהיג בכל דור ודור יש בו ניצוץ של משה רעיא מהימנא ע"ה.

וכתבנו שם שע"י הרועה נאמן שבכל דור, בחינת משה שבדור, על ידו פועל משה רבינו ע"ה באנשי הדור שיקיימו את מצוות ה' בכלל, ושיקיימו אותם בבחינה ומדרגה שמשנה רצה שייקמו אותם.

והנה התורה היא נצחית ותמידית, וזהו וידבר משה אל ראשי המטות, היינו אשר משה רבינו ע"ה דיבר אל ראשי המטות שבדורו, וכן חכמי הדור, שהם אתפשטותא דמשה בכל דור ודור מדברים לבני ישראל שבדורם, לאמרו לדורות אחריהם, זה הדבר אשר צוה ה', שיקיימו את מצוות ה' באופן כזה שמשנה רבינו ע"ה מלמדם לקיימם, היינו באופן ובבחינת שהוא מראה להם (מראה באצבעו ואומר זה"), היינו בבחינתו כפי שמשנה רבינו ע"ה רצה לקיימם.

ובאמת איכא פלוגתא דרבנותא בזה אם נח הוכיח את בני דורו או לא, יש אומרים שהוכיחם אבל לא נתקבלו דבריו על לבותיהם, ויש אומרים שלא הוכיחם כלל וכלל רק הלך לדרכו, וכמו ששמענו בקדושת לוי הנ"ל, ויש אומרים שהוכיחם רק על העבירות הקלות ולא החמורות.

שיחזירו למוטב, אבל באם שלא יפעול בדבריו להחזירו למוטב, אז אין לבייש אותו בתוכחה ואין לשפוך דמו, עכדה"ק.

רבי, אתם מביישים אותי

ומביא שם עוד בשם זקינו הרה"ק ר' יהושע אשר מפאריסאוו זי"ע שסיפר מעשה שהיה אצל הרבי מלובלין זי"ע, שבא לפניו איש אחד ואמר לו הרבה מוסר ותוכחה עד שביישו בדבריו, ולא הי' יכול האיש להתאפק ואמר להרבי בזה הלשון: רבי, אתם מביישים אותי, והשיב לו הרבי מלובלין: אם כן צריך אני לפייס אותך, כי חשבתי שאפעול אצלך דבר שתחזור למוטב, ועכשיו אני רואה שלא פעלתי כלום, א"כ הייתי מבייש אותך בחנם, עכ"ל.

יש צדיק... לעצמו ולא לאחרים, ויש צדיקים העומדים בפרץ ומתגרים תמיד בעושי עולה ומוכיחים ומחריפים אותם בתמידות על מעשיהם המכוערים כמ"ש בתקוממין אתקוטט וכבר הארכנו בזה במאמרים להושענא רבה (בפסקא הושענא דביר המוצנע), והבאנו שם מספח"ק אור האמת (שהוא מכי"ק של הרה"ק מבארדיטשוב זי"ע אשר רשם לעצמו מה ששמעו מפי רבו המגיד הקדוש ממעורישט זי"ע, כמובא שם בהקדמה), שכתב בדף ע"ב וז"ל בקיצור ע"ה כ' עוזבי תורה יהללו רשע ושומרי תורה יתגרו בם, והקשה הלא עוזבי תורה הם רשעים והשומרים הם צדיקים והול"ל רשעים יהללו רשע וצדיקים וכו'. ועוד רישא דקרא אמר לשון יחיד וסיפא דקרא אמר לשון רבים יתגרו בם, הול"ל בתרווייהו לשון אחד.

ותירץ שיש תרי גווני צדיקים, יש צדיק שהוא עוסק בתורה וגמילות חסדים ומקיים כל התורה, אך הוא צדיק לעצמו ולא לאחרים, ואע"פ שהיא מצוה ממצות התורה שנאמר הוכח תוכיח, עכ"ז מגדול רכות טבעו ומזגו הטוב אינו יכול לומר לא עשית כהוגן. ויש צדיקים העומדים בפרץ ומתגרים תמיד בעושי עולה ומוכיחים ומחריפים אותם בתמידות על מעשיהם המכוערים כמ"ש בתקוממין אתקוטט.

והנה לכת הצדיקים הב' הכל שונאים אותם ביותר בהיות שרואים שכת הראשונים הם צדיקים ושותקים מסתמא אינם רשעים כ"כ, ומכא זה מריבים ומתגרים הכת הב' עם הכת הא' מדוע אתם מחשיים, למה לא תקנאו קנאת ה' צבאות. וזהו פי' יתגרו בם, ר"ל כת הב' מתגרים עם הכת הא' לשם שמים שיעמדו גם כן בפרץ עממם להלחם נגד אויבי ה'.

אעפ"י שהם צדיקים הכתוב קורא אותם עוזבי תורה והנה הכת הא' מחמת רכות טבעם אינם רואים חוב הרשעים ומהפכים בזכותם ומשייבים אולי לא הי' כך כאשר מרגנים עליהם, או זכות אחר, או מזכירים

בשבילנו!

בשבילנו, על-מנת לחזור בתשובה

בשבילנו, על-מנת לסרב לקבל את דרך החיים, דרך הרשעות של כל אחד מהרשעים האלה.

דרך אגב, זו העבודה הכי קשה שנתנה לדור כלשהו אי פעם.

עלינו להתמודד מול כל הרשעות של כל הדורות אשר קמה שוב בדור שלנו.

דור הפלגה היה רק צריך לדאוג לדור הפלגה.

דור המבול היה רק צריך לדאוג רק לדור המבול.

שאלה. מה הכוונה לדאוג?

תשובה. מי שהיה בזמן דור המבול היה צריך רק להילחם רק נגד התכונות הרעות של דור המבול, אבל אנחנו צריכים להילחם נגד כולם. נגד כל סוגי הרשע. וזה לא פשוט בכלל, וצריכים להיות חזקים ביותר, וזה לא פשוט בכלל. מי שיעמוד בזה, באמת יקבל את הנצח. ומי שיקבל כך את הנצח, הטעם יהיה מתוק במיוחד.

אנחנו כמעט בסוף. אם זה יהיה בעוד שבועיים, עוד יום, עוד עשרה חודשים, לא יודע.

אבל יודע שזה קרוב ביותר. ומי שרוצה לשרוד יחזור לקב"ה ויסרב לקבל אפילו דבר הכי קטן של כל הרשעים שקיימים היום.

הם לא יקבלו את הנצח וייגמרו אחרי זה.

עלינו לסרב לקבל את כל הגישה העקומה הזו, את כל הסטיות האלה. כמו למשל, דור המבול - את חוסר הצניעות שלהם, את התאוות הגדולות שלהם את כל הדברים העקומים האלה.

עלינו לסרב לקבל את דרכם של דור הפלגה שהלך ל"ע למלחמה ישירה נגד הקב"ה ל"ע.

עלינו לסרב לקבל את דרכם של הערב רב שמושך שוב את הקהילה היהודית, גם החרדית וגם החילונית, להתפלל לעגל הזהב, ולהתרחק ח"ו מהקב"ה ומנסה להכניס לתוכנו את כל הרשע שבעולם, בעיקר עבודה זרה.

שאלה: מה הכוונה?

תשובה: הכוונה לעגל הזהב, זה העגל שהערב רב עשה במדבר, וזה עוד חי וקיים, החזירו אותו לעולם הזה עכשיו. ועכשיו הם עושים את זה כאילו שזה דבר כשר ביותר.

למשל - מושכים את היהודי מהתורה שלו לאוכל במסעדות, בורגרים, פיצות, כל מיני דברים, זה לא שייך ליהודי. יהודי אוכל בבית שלו, רק אם אין לו אפשרות, ולא היה לו איפה לאכול, אכל בפונדק. אבל זה הכל. הוא לא הלך לבלות, זה דבר גויי, זה עגל הזהב, זה העולם הזה. זה לא יהודי שיושב ליד השולחן, מדבר תורה, ומברך עם כל הכוחות שלו.

הוא לא הולך לבלות, הוא מבלה רק עם הקב"ה. כל מיני טיולים של יהודים כמו הגויים, ללכת להנות, לעשות 'כיף'. המילה 'כיף' היא מילה פסולה, כיף דה דבר גויי, כיף זה לגוי, כיף זה שייך לעגל הזהב.

אנחנו יהודים, הטוב שלנו, השמחה שלנו - זה רק החגים, התורה, המצוות וכו'.

היה עכשיו סוכות ושמחת תורה, צריכים להיות שמחים ביותר בשמחת תורה, לרקוד עם התורה, לשמוח עם התורה באמת.

יש משהו יותר טוב מזה?

אם יהודי חושב שלטייל בתאילנד זה יותר טוב ח"ו, אז הוא כמו גוי, אז הוא לא מאמין בקב"ה, הוא מאמין בעגל הזהב בלבד.

לא רק זה, היהודים החרדים ביותר, שסומכים על אנשים כמו רופאים, משטרה, ביטוח לאומי, הכנסת, הכסף של המדינה, בנקים, בורסה, חברות ביטוח וכו' - הם לא מאמינים בקב"ה, הם מאמינים בעגל הזהב, הם מאמינים שאדם יכול לבטח אותו יותר מהקב"ה, והוא לא ישרוד, כי הוא לא יכול לחיות בעולם של אמת, אם הוא מאמין בשקר.

וזה המצב שלנו היום. המלחמה תהיה. אם זה במוקדם או במאוחר, זה יהיה. וזה יהיה קשה ביותר. אבל רוב ההרס יבוא ישר מהשמים, לא דרך כל מיני פצצות וכו', אלא ישיר מהשמיים. יהיו ניסים ענקיים, ואם זה לא מחזיר את היהודי בתשובה, אז הוא אבוד.

יהודים צריכים להבין שאין עוד מלבדו, ואם לא מבינים את זה, אין תקווה. אי אפשר לחזור בתשובה באופן חלקי. אפשר לא להספיק לשמור שבת כמו

שצריך או משהוא דומה, אבל אם עוד מאמינים אפילו טיפה בשקר של העולם הזה, זה הסוף.

כשהיהודים היו במדבר, הם לא השתחררו עוד מהתלות בעולם הזה, הם לא יכלו עדיין לסמוך אך ורק על הקב"ה, והקב"ה לימד אותם שלב שלב איך להגיע לרמה גבוהה מאד של ביטחון בה', אבל, לא עבר הרבה זמן הערב רב גרם לירידה חזקה באמונה וביטחון בקב"ה אצל היהודים לאחר שיצרו את עגל הזהב.

זה היה אסון לעם ישראל, כי זה היה בדיוק אחרי שקבלו בהר סיני מהקב"ה ישירות את כל המצוות ואמרו נעשה ונשמע.

אבל בתוך כל יהודי, יש את האמונה הזאת, ועכשיו נראה מי יהודי באמת ומי לא. אלה שישרדו יהיו יהודים ואלה שלא – יהיו גויים וערב רב, ולכן כתוב שכל היהודים ישרדו. נכון, כי אנחנו לא יודעים היום מי יהודי ומי לא, מי שלא יכול להאמין לגמרי בקב"ה, אין לו אפשרות, הוא לא ישרוד, הוא ערב רב.

אפילו חילוני שהוא לא יודע הרבה אידישקייט, אבל אם הוא מאמין ברגע אחד שהכל בא מהקב"ה. הוא מאמין בלב שלו, במהות שלו, בשכל שלו, והוא חייב להאמין בזה עם כל הכוחות שלו, אז הוא יוכל לשרוד. ויהיו הרבה הפתעות, הרבה מאוד הפתעות, יש מספיק יהודים כביכול חשובים שהם ערב רב.

לא נדע את הכל עד הסוף, אבל מי שמדביק את עצמו לקב"ה לגמרי, סומך עליו לגמרי, הוא יקבל ניסים. כדאי להתחיל עכשיו.

אני רק רוצה להזכיר לכולם שהגיע הזמן לעלות ארצה, הגיע הזמן להתחיל לארוז את החפצים ולעשות צעד לארץ ישראל. לא בגלל שמדינת ישראל תשמור על היהודים ובחור"ל האנטישמיות גדלה, וידוע כמה שהנשיא האמריקאי רוצה לחסל את היהודים, לא בגלל זה. בגלל שהגאולה מאוד קרובה, ומי שיגיע לפה לשם שמיים, כי הוא מאמין שפה הוא יהיה קרוב יותר לקב"ה ולאמת, וזה יהיה הרבה זכות עבורו.

לא נוכל לסמוך על צה"ל והמשטרה כי הם בנויים על שקר, ורחוקים מהקב"ה ותורתו.

רק הקב"ה, מי שבא צריך לסמוך רק על הקב"ה, ואם סומכים יותר על המשטרה והצבא והנשיא של ארה"ב, או המלכה ובעלה באנגליה, או על

מר סרקוזי של צרפת, אז אין לכם מה לבוא, ותעשו מהר תשובה, כי אין לכם הרבה סיכוי.

ואני לא אומר שאם יהודים לא יכולים להגיע בגלל כל מיני סיבות, שהם לא ישרדו, תלוי מה שיש להם בלב. אבל, הזמן מגיע, ואין לחכות, חייבים להזדרז כי באמת זה הסוף, ומי שרוצה לצחוק, כמו שכן אמר, ולא מאמין שזה הסוף.

הוא חושב שיכול להמשיך ללכת לים להשתזף בשקט, ללכת למסעדה כשרה ולאכול המבורגר עם קטשופ וקולה בלי דאגות, שהוא יכול ללכת לביה"כ לספר בדיחות לחבר שלו בקריאת התורה, הוא לא מבין את האלף-בית של להיות יהודי, הוא למעשה גוי.

יהודים שעושים עברות, ומצטערים על העברות שלהם, ומשתדלים עם כל הכוחות שלהם לעשות תשובה, ויודעים שאין על מי לסמוך חוץ מהקב"ה, ליהודים כאלה יש סיכוי לשרוד.

מי שלא מאמין, מי שלא רואה את המצב, זה בגלל שהוא לא רוצה לראות, הוא רוצה להמשיך את החיים הטיפשיים, השטוחים, הגויים, אז לכן הם שמחים להגיד שטעינו.

אני רק יודע שהסוף מאד מאד קרוב.

אנחנו צריכים לשבת ולעשות תשובה. יש לנו הרבה-הרבה עבירות. כמעט כל מה שאנחנו אוכלים - זה טרף, כמעט כל מה שאנחנו עושים זה אסור. סומכים על כל מיני אנשים שאי אפשר לסמוך עליהם.

שאלה. אנשים ביקשו שנשאף, בעסק של הכשרות המצב כל כך חלש, הגענו לדיוטא נמוכה ביותר, מה כבר אפשר לאכול? אורז וירקות? על מה ניתן לסמוך?

תשובה: תגידו להם שכל אחד יצטרך להקריב את עצמו בשביל האמת, כל אחד לפי הדרגה שלו. ואיך שלא יהיה, אם משהו חולה ואמרו לו שהוא יכול לאכול רק עגבניות ואורז - אז הוא היה אוכל רק עגבניות ואורז. זה הכל.

[מסילת ישרים פרק י"א: '...וְהָיָה כָּל מִי שְׂיֵשׁ לוֹ מִחַ בְּקִדְקִדּוֹ יִחְשַׁב אֶסְוֵרִי הַמְּאָכֵל כְּמֵאֲכָלִים הָאֲרִסִּים אוֹ כְּמֵאֲכָל שְׁנַתְּעָרֵב בּוֹ אֵיזָה דְּבַר אֲרִסִּי, כִּי הִנֵּה אִם דְּבַר זֶה יֵאָרַע, הִיקָל אָדָם עַל עֲצָמוֹ לֵאכֹל מִמֶּנּוּ? אִם יִשְׁאַר לוֹ בּוֹ

אִיזָה בֵּית מְחוּשׁ אֶפְלוּ חֲשָׁשׁ קִטְנָה, וְדַאי שְׁלֵא יִקַּל, וְאִם יִקַּל לֹא יִהְיֶה
נְחֻשׁב אֶלָּא לְשׁוּטָה גְמוּר, אֶף אִסוּר הַמֵּאֲכָל כְּבָר בְּאַרְנֵי שֶׁהוּא אָרֶס מִמֶּשׁ
לְלֵב וְנִפְשׁ, אִם כֵּן מִי אֶפּוֹא יִהְיֶה הַמִּקַּל בְּמִקוֹם חֲשָׁשׁ שֶׁל אִסוּר, אִם בְּעַל
שְׁכָל הוּא?]

שאלה: בשנת השמיטה יש בעיות גם בירקות ופירות... אז מה נשאר?
אורז ודגים...?

תשובה: יש בעיות גם בדגים, ויש בעיות גם בהכל. אנחנו בעולם של שקר,
שקר, שקר. איפה שתסתכלו – זה שקר. ושקר בתוך שקר [מאמר 'השקר
שולט בעולם', ועי' שם מקורות 'מאשריך מתעים']. אי אפשר לדעת כלום.
אני לא יודע מה להגיד על אוכל, כי בכל אופן לא רוצים למות מרעב. אבל
איזו השתדלות איך שהוא אנחנו עושים, וה' יבין שלא היה לנו מה לעשות.
יש הכשר שצריך להיות טוב, זה כל אחד לפי הדרגה שלו, אם הוא ילך
לשחיטה פרטית קטנה או לא-משנה-מה, ועוד מעט בין כך יסגרו את כל
הדברים האלה. אבל פה-ושם יש בכל זאת, אבל זה נגד החוק. ויהיו עוד
הרבה דברים נגד החוק ואנחנו נצטרך לבחור מה לעשות.
לא כל כך בטוח שמה שאנחנו אוכלים בשר שזה בדיוק כשר כמו שצריך.
צריכים הרבה לבדוק.

כל ההכשרים מרוויחים הרבה כסף על זה וצריכים לבדוק אם באמת
עומדים (מקבלים) את מה שצריכים. (שרוצים).
יש סקנדלים גדולים על הבשר בעולם אבל גם בארץ יש מספיק בעיות
עם הבשר.

שאלה: אז איך אפשר בכלל לאכול בשר...

תשובה: יש עוד הרבה דברים שאסור לנו לאכול, לא רק בשר. ויש בעיות
קשות גם עם עופות. ותמיד היו שערוריות, אבל מאחר שישנה טכנולוגיה
אחרת היום שכ"כ הולך מהר, שוחט אחד יכול לשחוט ארבע מאות עופות
בשעה, אז זה מאד קשה להשתלט על זה. ואי אפשר גם להוכיח אם העוף
היה חי בשעה ששחטו אותו...

שאלה: היום משתמשים בווידיאו, מעגל סגור, האם זה לא מספיק יעיל?

תשובה: בלוס אנג'לס עכשיו, אחד ההכשרים הכי טובים, היה להם מעגל
סגור, וראו את הכל. רק מה? פה ושם, המשגיח שהוא היה נקרא דוקא

משגיח טוב, וסמכו עליו מאד, היה יוצא להתפלל. ודוקא כשהוא יצא – הם הלכו לקנות בשר טרף, והכניסו את זה בין הבשר הכשר. אז שאלו את הרבנים מה לעשות, אז הם אמרו שעד שגילו את זה אפשר היה לאכול את הבשר. אוי! מה אני אגיד? אם המשיח לא יגיע עוד מעט – כולנו נצא אנשים טמאים מאד, חס ושלום.

כל יום אוכלים טריפות ממש, כי הרמה של הכשרות נמוכה ביותר (אפילו בהכשרי בד"ץ מהדרין), כי הם תלויים מאד בכסף ולא באמונה, ואני לא צריך להמשיך.

יש הכשרים על כל דבר שאנחנו אוכלים, אבל כמה ממה שאנחנו אוכלים באמת כשר? וכמה ראוי לאכילת יהודי שהוא רוצה כשרות אמיתית? לצערי הרב, גם יש הכשרים על אוכל שמושפעים מכסף.

נוסף לזה, המרכיבים עצמם במקרים רבים לא כשרים. הרבה מאד בשר ממש לא כשר או לא על רמה שיהודי אמיתי צריך לדרוש (לרוב אין בשר בהמה כשרה בכל העולם, וגם בשר עוף בשחיטה רגילה, לכן כדאי לאכול רק בשר עוף משחיטה קטנה וכשר) ואני מדבר לא רק על ישראל או אמריקה או אירופה. בזה כל העולם דומה.

הכל בעייתי, הירקות, הבשר, החלב, הדברי מאפה וכו'. הכל בעייתי כי הכל מושפע מכסף רב ורווחים גדולים.

אנחנו יודעים, כמה בעיות קשות יש בין החרדים בנושאים האלה [רמב"ם איסור"ב פכ"ב י"ח-י"ט]. יש בעיות בהרבה נושאים, אבל זהו הבסיס, כי כשהמשפחה לא טהורה – אז שום דבר לא טהור, הכל לא-טהור. וגם הכשרות לא תהיה בסדר, כלום. שום דבר לא יהיה בסדר [אנדרלמוסיא', ר' רש"י נח ו' י"ג], והמנהיגים שלנו לא יוכלו לנהל את הקהילות [ר' הושע ז' ז'] כי הכל, הכל, או לפחות הרבה ממה שיש – מטונף.

אני רוצה לומר לכם שזו הבעיה הגדולה ביותר, זוהי הבעיה העיקרית שלנו. וברגע שיש לנו את הבעיה הזאת – אז יש לנו גם בעיות אחרות, כמו בעיות עם כשרות, אבל יש לנו כבר בעיות עם אוכל בנושא שמכונה: 'כשרות', מפני שאנחנו צורכים כל כך הרבה אוכל, וזה קשה להביא מכל המקומות שממש הם מביאים את האוכל את הכמות הנדרשת בשביל לספק את הצרכים הגדולים של החברה הזללנית שלנו. כל ה'הכשר' שיש לו לקוחות רבים מדי, הוא מועד לעשות תקלות גדולות ולעשות הרבה 'קיצורי-דרך'.

כל הכשר שמתעשר – הופך להיות כ"כ עשיר עד שהם פוחדים לאבד אפילו לקוח אחד... וישנם הרבה-הרבה בעיות שכאלו בכל העולם. אנחנו נמצאים במצב קשה ביותר. במקרים רבים אנחנו אוכלים ממש 'טרייף', שלא נדע.

כן, אנחנו מתפללים, אבל אנחנו רוצים שהרבנים שלנו יגידו לנו מה שאנחנו רוצים לשמוע. אנחנו רוצים שהרבנים שלנו יעשו את האידישקייט, את היהדות קלילה [עמוס ב' י"ב וברש"י]. כיום ישנם היתרים שמעולם לא ניתנו כדוגמתם [יש לי רב...], 'ר' ביהגר"א למשלי כ"ה ד', רק באותן השנים שהיהודים היו כה חלשים שהם לא יכלו אפילו לצום בתשעה-באב. ואנחנו, הדור הזה, הוא הדור הנמוך ביותר שהיה אי-פעם [בעקבתא דמשיחא, מל' עקביים, תהלים סו"פ מ"ד], אבל יש לנו את היכולת לעלות הכי גבוה [מהר"ל 'נצח ישראל' פרק ל"ה, הדרוה"א עמ' צ"ח, ע"ש]."

היה מסר חזק עם הכשרות באמריקה (משך שנים שאכלו בשר נבילות וטריפות) – אבל לא שומעים, וגם פה יש בעיות עם הכשרות – לא מצאו את כל הבעיות. המצב מאוד קשה.

לדוגמא, יש המון חנויות תאוה מפיצה עד המסעדות היוקרתיות ביותר. ויש הרבה בעיות כשרות בגלל שהדרישה לבשר מכל סוג כל כך גדולה וגם בעיות כשרות בכלל בגלל שהדרישה לאוכל כל כך גדולה. אנשים אוכלים ושותים ואז עושים דיאטה ...

ישנה עוד בעיה משמעותית באמריקה ובכל העולם, האמריקאים אדישים לנושא הכשרות של האוכל, האמריקאים חייבים את המסעדות שלהם, התאוות והמתקים, אפילו אם זה על חשבון אכילת ממתקים בכשרות מפקפקת.

יש שאלה גדולה סביב כשרות השחיטה, ולמרות הסקנדל הגדול לפני כמה שנים, עם כל זה ההשגחה הכללית על השחיטה במצב ירוד, ואני חייב לומר לכם שבכלל הרבה דברים שאנחנו אוכלים, קיבלו מראה וטעם גויי, ובין הפיצה לסושי אפשר להקיא.

"בחור"ל המצב יותר קשה. פה בארץ לפחות יש יהודים מעטים המוכנים למסור נפש על שמירת שבת וכדו' אבל באמריקה, באירופה וכו' הם כל כך תפוסים בגשמיות ובטמטום שזה מביא, שאפילו המעטים מהם שמבינים את האמת קשה להם להלחם על נושאים כשבת וכשרות וכו' כי החברה

החרדית הולכת חזק מאד לכיוון ההפוך. בכל העולם נכנס השקר לתוך קודש הקדשים, לתוך הקבוצות של חרדים שהיו נחשבות כהחזקות ביותר באידישקייט [יהדות].

ואיך אני יכול לראות את זה, ואיך כל אדם שרוצה לחיות אמת יכול לדעת מה האמת? יש לנו מלא הכשרים עם סימני שאלה, כי הם ענקיים ולא יכולים לשלוט על כל המוצרים. איך אפשר להשתלט על כזו ממלכה כו? שיש כסף מעורב באידישקייט, אז אי אפשר לסמוך כי דבר הכסף מדבר יותר מהאמת, יותר צועק, יותר מושך את האדם בד"כ בחלק מבתי הדין יש בעיות קשות, יש אחד נגד השני, יש פוליטיקה גם שם, פוליטיקה של שליטה של כסף וסתם של שנאת חינם.

תראו באירופה, כמה יצאו חי מאירופה? כי היהודים ברחו להשכלה.

כמה יצאו חי מאירופה?

השם אוהב את עם ישראל ולפני מה שקרה עם היטלר, גם דברו כמו עכשיו - לא נורא, לא נורא.

אז קצת לא שומרים שבת, לא נורא.

יודעים שיהודים מתחתנים עם לא יהודים, לא נורא.

אז מה אם לא כל כך שומרים כשרות, אז מה? לא נורא.

אבל כן נורא ורוב יהודי אירופה נהרגו, רוב יהודי אירופה נהרגו.

רוב יהודי אירופה נהרגו. (נאמר במקור 3 פעמים).

בקשר לאמריקה

אני אמרתי שהנשיא לא אוהב במיוחד את היהודים, יש לו כמה יהודונים שהוא משתמש בהם נגד כל היהודים, אבל ליהודים באמריקה קשה להם לתפוס מה שקורה להם, צריך להתפלל עליהם שהיהודים האמיתיים שביניהם יבינו ויסתלקו.

כשיגיע הזמן, דוד שוב ינגן, והניגון ימלא את העולם וייתן לכל העולם הרגשה של שמחה ושלמות, והניגון הזה יבוא ישר מהשמים, ישר מכסא הכבוד דרך דוד המלך, משיח בן דוד, וכל העולם ישמח, יהיה רגוע, ילמד תורה, הכל יהיה מושלם.

היהודים האמיתיים, שעמדו בהר סיני ואמרו "נעשה ונשמע" יש להם את הקשר עם הקב"ה [ראה רמב"ם, אגרת תימן].

ואף אחד לא יכול לקחת את זה מהם.

וכל היהודים האלו יעשו תשובה וינצלו [ראה דרך ה' ח"ב פ"ב ד, ואדיר במרום עמ' ריב "וחשב מחשבות לבלתי ידח ממנו נדח וגו"'].
אבל אי אפשר לדעת ברור מי זה יהודי אמיתי [בנשמתו] כי יש גם נשמות של ערב רב בתוך יהודים כביכול חשובים, עם זקנים ארוכים ופאות ארוכות וכדו'.

ומי שלא יכול להאמין לגמרי בקב"ה לא ישרוד, ונשמתו מהערב רב, במקרה הטוב.

ורק להזכיר לכולם, שאפילו יהודי אמיתי חייב לחזור עכשיו בתשובה כי אם לא, ה' יכריח אותו לחזור בתשובה.

וזה יהיה עם סבל רב [הקב"ה מעמיד להן מלך שגזרותיו קשות כהמן וישראל עושין תשובה" (סנהדרין צז)].

אפילו חילוני שהוא לא יודע הרבה אידישקייט [יהדות], אבל אם הוא יכיר פתאום שהכל בא מהקב"ה.

והוא יאמין בלב שלו, במהות שלו, בשכל שלו, עם כל הכוחות שלו, אז הוא יוכל לשרוד.

היו הרבה הפתעות, הרבה מאוד הפתעות [יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים ולא יבינו וגו" (סוף דניאל)].

יש הרבה יהודים כביכול חשובים שהם באמת מנשמות של הערב רב.

[נראה בעליל שהרבנים והחסידים והבע"ב שבדור המה בעוה"ר רובן מערב רב" (דברי חיים עה"ת, השמטות לפרשת ויקהל וכה"ג בשולחן הטהור עמ' עד ועוד)].

לא נדע מי שייך למה עד הסוף.

אבל מי שמדביק את עצמו לקב"ה לגמרי, סומך עליו לגמרי, הוא יראה ניסים.

כדאי להתחיל לעבוד על זה עכשיו. [עיקר נתינת תורה לישראל היא כדי שישומו בטחונם בה'...שעיקר הכל הוא הבטחון השלם והוא כלל כל המצות" (הגר"א, משלי כב י').

אני רוצה להזכיר לכולם שהגיע הזמן לעזוב את כל הארצות. הגיע הזמן להתחיל לארוז את החפצים ולבוא לארץ ישראל. לא בגלל שמדינת ישראל תשמור על היהודים, ובחור"ל האנטישמיות גדלה. וידוע כמה שהנשיא האמריקאי רוצה לחסל את היהודים. לא בגלל זה.

אלא בגלל שהגאולה מאוד קרובה, ומי שהגיע ויגיע לפה לשם שמים, כי הוא מאמין שפה הוא יהיה קרוב יותר לקב"ה, ולאמת, זה יהיה זכות בשבילו.

מי שבא לארץ ישראל צריך לסמוך רק על הקב"ה. המדינה והצבא לא יעמדו הרבה זמן.

ואם סומכים על המשטרה והצבא והנשיא של ארה"ב או מלכת אנגליה, או על סרקוזי של צרפת וכו'.

אז אין לכם מה לבוא.

תעשו מהר תשובה, כי אם לא, אין לכם סיכוי לשרוד [ארור הגבר אשר יבטח באדם ושם בשר זרעו ומן ה' יסור לבו...ולא יראה כי יבוא טוב וגו' (ירמיה' י"ע"ש)]. ואני לא אומר שאם יהודים לא יכולים להגיע בגלל כל מיני סיבות, שהם לא ישרדו.

זה תלוי כמה שיש להם בלב.

אבל הזמן מגיע, ואין לחכות.

חייבים להזדרז כי באמת זה הסוף.

מי שרוצה לצחוק, ולא מאמין שזה הסוף, הוא חושב שהוא יכול ללכת לים להשתוף בשקט.

ללכת למסעדה כשרה ולאכול המבורגר עם קטשופ וקולה בלי דאגות.

שהוא יכול ללכת לבית הכנסת לספר בדיחות לחבר שלו בקריאת התורה - הוא לא מבין את ה-אלף בית של להיות יהודי.

למעשה, הוא כמו גוי.

יהודים שעושים עבירות ומצטערים על העברות שלהם ומשתדלים עם כל הכוחות שלהם לעשות תשובה.

ויודעים שאין על מי לסמוך חוץ מהקב"ה.

יהודים כאלה ישרדו [ברוך הגבר אשר יבטח בה', והיה ה' מבטחו" (ירמיהו (ז) "אם יבטח בו, הוא יהיה מבטחו" (רד"ק שם)]

מי שלא בוטח בה' מעל לכל, זה בגלל שהוא לא רוצה לראות את האמת. הוא רוצה להמשיך את החיים הטיפשיים, השטחיים, הגויים. אנשים כאלה הם שמחים להגיד שכאילו טעינו.

אני רק יודע שהסוף מאוד קרוב וכשיגיע הזמן, שוב ישמעו הניגונים של דוד המלך.

משיח בן דוד והעולם יהיה רגוע ומלא שמחה, תורה ודעה את ה'.

"וַיִּקְרַב אֲלָיו רַב הַחֲבֵל, וַיֹּאמֶר לוֹ מַה לָּךְ נִרְדָּם, קוּם קְרָא אֵל אֱלֹהֶיךָ..." (יונה פרק א' ו').

לפני מלחמת העולם השנייה התאספו כל הרבנים באיזור להחליט מה לעשות, כי ראו שעומד להיות אסון ולא ידעו איך למנוע את זה. אז עשו את האסיפה של כל גדולי הדור, וכל אחד אמר מה שהוא חושב. אחד אמר שצריך להגיד יותר תהלים, אחר אמר צריכים לשמור שבת יותר, השלישי אמר שצריכים לדייק יותר על כל מיני דברים אחרים, הרביעי אמר שצריכים ללמוד יותר, וכו'. האחרון שדיבר זה היה הפונוביזר רב, (הרב מפונוביז' זצ"ל). והוא סיפר שהיתה שריפה בבית של יענקל'ה. יענקל'ה ישן בפנים. וכולם באו לראות מה קורה. האש היתה מאד גדולה, והיה מאד מסוכן, והבינו שיענקל'ה בטח נמצא בפנים. אז התחילו להחליט מה לעשות. אז אחד אמר שהוא ילך להביא דלי, השני אמר שהוא יביא את המים וגם את הדלי, וכל אחד אמר מה שהוא עומד לעשות. אבל אחד אמר: 'מה אתם מבזבזים זמן?!', תצעק, תצעק: 'יענקל'ה תתעורר! תצא, תצא! יענקל'ה, זו סכנה! תצעק, תצעק!'

יענקל'ה - הוא הסביר, זה עם ישראל שנמצא בסכנה. אבל הם ישנים. הבית בוער - אבל יענקל'ה ישן. אז מה לעשות? להתחיל להתקשקש, להגיד יותר תהילים וכו'... תצעקו! תעירו אותם! שיקום על הרגלים, ושיברח מן הסכנה! [האירה עיני פן אישן המות...], תהלים י"ג].

וזה המצב שלנו היום. בעוד כמה ימים - יום כיפור. זה יהיה יום-כיפור לא-רגיל. אמנם יהיו אנשים שזה יהיה בשבילם יום כיפור רגיל ביותר, כי

הם ישנים. הכל בוער מסביבם – והם ישנים. אז אלה שלא מבינים שצריכים להתעורר, ולעשות את רצון ה', ולהפסיק עם כל השטויות שלא שייכים לקב"ה, ולהפסיק ללכת ממש נגדו, בקדושה, בלימוד, ובכל דבר, ובודאי ובודאי בצניעות, אז כל אלה, ימשיכו לישון. ואלה שיתעוררו – יהיה להם הרבה יותר קל, כי הרבה יותר קל יהיה למי שמתקרב לה'. מי שלא מתקרב לה' – הוא ימשיך לישון, וישרף עם הבית, ה' ישמור.

ומה אנחנו צריכים לעשות? לצעוק עד לשמים, לבקש מהקב"ה: "תציל אותנו!", ולהגיד לאחרים כמה שהם בסכנה. נכון, יש הרבה שלא ירצו לשמוע, אבל עוד מעט, ואני מתכוון לעוד מעט, לא שנים, אלא שבועות, ימים, אנחנו נראה כאלו דברים משונים, ומפחידים, שאנחנו בעזרת ה' נתחיל להבין שהעולם – זה משהו אחר ממה שחשבנו, ואנחנו חיים בשקר. ואנחנו חייבים להוציא את כל השקרים שהכנסנו בתוך עצמנו, ולתוך בתינו, ולתוך החיים שלנו. נצטרך להוציא שקר-שקר, ולהגיד: 'אני רואה שזה שקר, תסתלק! אתה שייך לסיטרא-אחרא, תסתלק ממני!', והיהודים האמיתיים יתחילו לחזור ממש לאמת, ולצניעות כמו שצריך, לאהבת ה' כמו שצריך, לאהבת עם-ישראל כמו שצריך, וללימוד אמיתי [ברכות יז.], לא מה שהם קוראים היום 'לימוד'. לעשות את רצון ה' כל הזמן, כל הזמן. לחיות אך ורק בשביל זה 'כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַן אֵלֶיךָ יִצְטַרְכוּ חַיִּים...']. וזה לא ישעמם להם. הם לא יצטרכו חופש מזה. הם לא יצטרכו ללכת לטיולים כדי לנוח מהלימוד, או לנוח מהאידישקייט (היהדות) שלהם, כי זה מה שיתן להם את הכוחות, ולא השטויות של הטיולים, ולא בתי-המלון. לא יצטרכו את כל זה, את כל הדברים האלה שהם שטחיים, וגויים, וטיפשיים.

היהודים כיום, אפילו אלה בלי הכסף, העניים יחסית, התרגלו לחיים השטחיים, ולאידישקייט השטחי, הפלסטי, ששייך לעולם שלנו היום [ר' מאמר 'סיבת ההתדרדרות', קד"ד גליון 22]. וזו לא אידישקייט! ואתם חייבים-חייבים לחזור לאמת, ולרדת בגשמיות. ואנחנו לא נצטרך להוריד את הגשמיות. ה' עומד להוריד לנו את הגשמיות למצב יותר גרוע מאשר לפני מאה שנה, ליותר גרוע מאשר לפני מאתיים שנה. תהיה לנו בעיה של אוכל, בעיה של מים, בעיה של חשמל, אני לא יכול אפילו להגיד את כל הבעיות שיכולות להיות, נצטרך לחיות אך ורק בביטחון על הקב"ה.

ויהיו אסונות ענקיים בעולם, בארץ לא יהיו כל כך דברים קשים, אבל גם כן יהיו, אבל בכל אופן ארץ-ישראל לא תהיה פגועה קשה. אבל כל העולם יהיה פגוע קשה מאד. בחלקו - זה יהיה כל כך קשה עד שלא ישאר כלום [ירמיהו נ' י"ב, יחזקאל ל"ה, סוף יואל], ובחלק - זה יהיה פגוע קשה, אבל עם איזה משהו שאפשר להגיד שזה עוד משהו ששייך למה שנשאר מהטבע. אבל מעט מאד אנשים ישארו. ואתם צריכים להבין את זה. אז תגידו: 'לא! אנחנו לא רוצים לפחד, לא רוצים לשמוע את זה. אנחנו חוזרים בתשובה - וזה הכל, בטוחים בה.'

שמויות, אתם ישנים, רק מעטים יש שלא ישנים, הרוב ישנים. ואני אומר לכם את זה כי אתם חייבים לפחד, כי שום דבר אחר לא מזוין אתכם. אתם תקועים בבויז, בבויז שלכם, ואתם לא יכולים לצאת מזה, אתם לא רוצים לצאת מזה [השמן לב העם הזה, ואנני הכבד, ועינו השע...], וזה מה שמדאיג הכי הרבה. יענקל'ה! תקום, תקום! האש בווערת! אתם לא מבינים?? אתם לא מבינים?? האש בווערת! האם אתם לא מרגישים את העשן?? לא מרגישים את החום?? תקומו, תקומו!

אנחנו נכנסים לתקופה מאד-מאד קשה. וכבר יש קשיים, אבל זה יהיה הרבה יותר קשה. אמרתי לכם ברור: יש קבוצה של רשעים שכבר שולטים על כל הארץ, אמנם הקדוש-ברוך-הוא הוא השולט הגדול, אבל הוא נתן להם להרגיש מאה-אחוז שהם שולטים. הם לא מפחדים מכלום, בודאי לא מפחדים מהקב"ה, ה' ישמור. אבל אנחנו מפחדים מהקב"ה, ובגלל שאנחנו צריכים לפחד מהקב"ה, אז אנחנו ננצח. אפילו שאנחנו אפס לעומת הכמויות של הרשעים. הם המונים-המונים, מיליארדים-מיליארדים. וכמה אנחנו? מעטים מאד. ובכל זאת, מפני שאנחנו מפחדים מהקב"ה, ואוהבים את הקב"ה, ומשתדלים לעשות את רצונו - אז אנחנו ננצח. אנחנו ננצח [ר' מזמור מ"ו]. לא בכח הזרוע החזק שלנו, אלא בעבודת ה', בלעבוד את ה' באמת, עם כל הלב, עם כל המהות, עם כל המחשבות, לעבוד את ה', ולעשות תשובה. אני רק יכול לבקש מכל יהודי ויהודי, ללכת לבית-הכנסת, נשים שאינן הולכות לביהכ"ס - לא משנה, אפשר גם בבית, להתבודד עם עצמכם, אפילו בבית-כנסת, ולעשות תשובה. תפתחו את הלב, את השכל, תפתחו את הקישקעים (הקרביים) ותוציאו את הרעל שנכנס מדורי-דורות [זוהמת הנחש', שבת קמ"ו, 'שאר שבעיסה', ברכות יז]. ויש הרבה-הרבה דברים שזה 'כאילו רצון ה'', אבל זה שום-דבר, אין לזה לב, אין לזה שכל,

אין לזה אהבת ה' ולא אהבת תורה. זה רק בחוץ (כלומר - שטחי בלבד). יש לנו דור של הרבה ילדים ממש מחוספסים (גסים) ולא קרובים להקב"ה, רק 'כאילו'. בחורי ישיבה שכאילו הם צדיקים, והם לא צדיקים, עושים כל מיני דברים שזה אסור, וראשי הישיבות לא שמים לב לזה. יש ישיבות שלוקחים כסף מהגוים בשביל הישיבות, אז כמה זה יכול להיות טוב? [ר' דברי הגר"א 'אבן שלמה' פי"א ח'].

אוי, עם ישראל, עם ישראל, אנחנו במצב קשה. יש לנו ויכוחים בינינו, ואני לא מדבר על החילונים, אני מדבר על החרדים. החרדים - יש להם מלחמות אחד-עם-השני, שכאילו זה לשם-שמים [אבות פרק ה'], וזה בכלל לא לשם שמים! אנחנו לא מוצאים אפילו פוסק אחד שאפשר לסמוך עליו, אולי פה-ושם משהו [צפניה ג' ד': 'חָמְסוּ תוֹרָה', וברש"י: 'לא הורו אותה לשואליהם', ועפ"ז יל"פ כתובות יז. 'ולא מן חמיסין', ע"ש], ואנחנו לא מוצאים רבנים, בשפע בודאי שלא, אולי פה ושם, בדרך כלל לא מוצאים מי שאפשר לסמוך עליהם [דברי הימים ב' ט"ו ג': 'יָמִים רַבִּים לִישְׂרָאֵל לֵלֵא אֱלֹקֵי אֱמֶת, וְלֵלֵא כִּהֵן מוֹרָה וְלֵלֵא תוֹרָה...']. הכל נהיה מדולל, מדולל - ולא כמו שפעם. אני שוב אומר: אנחנו חייבים ביום-הכיפורים הזה לצעוק לשמים, בצעקה גדולה, ולבקש מהקב"ה להציל אותנו, ולהגיד להקב"ה שאנחנו רוצים לחזור, שהוא רק יראה לנו את הדרך ['הורגני ה' דרָפָה...'].

ביאור הדברים על פי הנאמר בספר חסידים לר"י החסיד סי' מ"ו, הביאו המשנה ברורה סימן ה' באורך, וזה לשונו:

'וכשהוא נוטל ידיו ומברך, או כשמברך על הפירות, או על המצות השגורות בפי כל האדם, יכוין לבו לברך לשם בוראו אשר הפליא חסדו ונתן לו הפירות או הלחם ליהנות מהם, וצוהו את המצות, ולא יעשה כאדם העושה דבר כמנהג, ומוציא דברים מפיו בלא הגיון הלב. ועל זה חרה אף ה' בעמו, ושלח לנו את עבדו ישעיהו ואמר: 'וַיֹּאמֶר ד', וַעַן פִּי נִגְשׁ הָעָם הַזֶּה, בְּפִיו וּבִשְׂפָתָיו כִּבְדוּנִי וְלִבּוֹ רַחֵק מִמֶּנִּי, וְתַהֵי יִרְאָתָם אֵתִי מִצְּוֹת אֲנָשִׁים מְלַמְּדָה: (ישעיה כ"ט י"ג), אמר הקב"ה לישעיהו: ישעיהו, ראה מעשי בני, כי אינו אלא לפנים (כלומר, באופן חיצוני בלבד), ומחזיקים בי כאדם שמחזיק ונוהג מנהג אבותיו בידו, באים בביתי ומתפללים לפני תפילות הקבועות כמנהג אבותם, בלא לב שלם. הם מנקים את ידיהם ומברכים על טילת ידם, ובוצעים ברכת המוציא, שותים ומברכים כמו שהדבר שגור

בפיהם, אך בעת שהן מברכין אינן מתכוונים לברכני, על כן חרה אפו בעמו ונשבע בשמו הגדול לאבד חכמת חכמיו היודעים אותו, ומברכים אותו כמנהג ולא בכוונה, שנאמר אחרי כן: 'לְכֵן הִנְנִי יוֹסֵף לְהַפְלִיא אֶת הָעַם הַזֶּה הַפְּלֵא וּפְלֵא, וְאַבְדָּה חֲכָמָה חֲכָמָיו וּבִינַת נְבִיָּו תִּסְתַּתֵּר...'. ע"כ דברי ספר חסידים.

וזה משמעות הביטוי 'נהיה מדולל' הנזכר כאן במסר, שכיום למרבה הצער קיום המצוות ולימוד התורה אין בהם כמעט לשם שמים, והחלק האמיתי, הנקודה הפנימית הולכת וקטנה והופכת לכמעט בלתי-מורגשת. ומסיבה זו מסתלקת החכמה מקרב עם ישראל, ה' ירחם עלינו.

אבל מי שלא יצעק, אפילו בצעקה שקטה בתוך הלב שלו, בתוך השכל שלו, בין מי שצועק בשקט, ובין מי שצועק בקול, ומי שבוכה, ומי שמשתדל להתקרב לה' - האדם הזה הוא שינצל, היהודי הזה ינצל. אבל אלה שלא מאמינים באמת - עכשיו זה יהיה המבחן שלהם. הם יראו סכנה פה, ויש סכנה פה, כבר יִשְׁנֶה סכנה פה, הרוסים יושבים בסוריה, והם יותר ויותר מכניסים חיילים שם, והם נלחמים באותו הצד של האיראנים. אל תדאגו, עוד מעט מישהו פה ישתלט על ארץ-ישראל, וזה יהיה או הרוסים או האמריקאים או האו"ם וכו' - אבל זה מוכרח להיות, כי המשיח לא יקח את השלטון מן הציונים, אז זה חייב להיות. אבל מי שצועק להקב"ה, ומבקש את עזרתו לעשות תשובה - הוא יחיה, הוא יחיה! [יואל ג' ה', ע"ש]. ומי שלא - הוא יברח לחוץ לארץ, והוא ימות עם הגוים.

זה מיוחד, נכון, ואתם לא אוהבים לפחד, אבל יענקל'ה, האם יותר טוב להישרף בתוך המיטה שלך?!... תקום, יענקל'ה, תקום! ה' רוצה אותך, ה' רוצה להציל אותך! אל תעשה לו בעיות! וכל אלה שקמים ורצים החוצה, מחפשים את הקב"ה - כל אלה ינצלו.

ואני רוצה לספר לכם שבית-המקדש, כבר בנוי! זה כבר בנוי ומוכן, ואיך זה ירד מן השמים? מה זה 'השמים'? אנחנו תמיד מסתכלים למעלה שזה השמים. זה לא אומר ש'השמים' זה למעלה בדיוק. זה רק שאנחנו לא רואים. כל אלה שנפטר - הם לדינו, ישנה מחיצה, אנחנו לא רואים אותם. אבל הם לא רחוקים מאיתנו, הם קרובים מאד אלינו. ויש כמה וכמה מימדים של העולם הבא, ויש מימדים של העולם-הזה שאנחנו לא רואים.

ובית המקדש, יום אחד, כאשר משיח יתגלה והמלחמות תסתיימנה, פתאום נגיע לכותל, נסתכל למעלה, ושם יהיה בית-המקדש! לא נצטרך להתחיל לבנות אותו, הוא יהיה שמה [ר' רש"י סוכה מ"א סוע"א]. ואיך זה יהיה? כי ה' יסיר את המחיצה. הוא פשוט יוריד את המחיצה - ונראה את האמת. וכל אלו שיקומו לתחיה, תחיית-המתים, הם יצאו, כן, מהקברים שלהם [יחזקאל ל"ז י"ג: 'בַּפֶּתַחִי אֶת קְבֻרֹתֵיכֶם, וּבְהַעֲלוֹתִי אֶתְכֶם מִקְבְּרוֹתֵיכֶם, עִמִּי...'], ויבואו. אבל גם הדבר הזה, זה יהיה שה' יוריד את המחיצה, את המחיצה שעומדת בינינו לבין אלה שהלכו לעולמם. אני לא יודע איך להסביר לכם יותר ברור את זה, אבל זה יהיה נס ענק. וזה יהיה כל כך טוב לראות, ולהרגיש שזה היה שוה כל הגלות המר הזה, וכל השנים, אלפי השנים הקודמים, מאז אברהם אבינו עד עכשיו, או למעשה מהאדם הראשון עד עכשיו.

האדם הראשון חטא בחטא של חוסר-ביטחון בהקב"ה, ואנחנו ירדנו, אבל לא בדיוק 'ירדנו', עשינו מעגל מן הזמן הזה של האדה"ר ועד עכשיו - פשוט הגענו בחזרה לאותו המקום: בעיה של ביטחון בהקב"ה. אנחנו עכשיו נעמוד במצב קשה ביותר, ואנחנו נצטרך לסמוך על הקב"ה. שבע וחצי מיליארד גוים יש בעולם הזה! ואנחנו?... מי יודע אם זה חצי-מיליון. אני לא חושב, אולי כן, אבל מעט מאד לעומת הגוים. ואנחנו נצטרך לסמוך אך ורק על הקב"ה, ולדעת שהוא יציל אותנו.

וזה לא יהיה פשוט. מי שעובר את 'המבחן הפסיכומטרי' הזה - ניצח ניצחון ענק! הוא יעשה את התיקון של האדם הראשון ואשתו. ואז סוף סוף ה' יבנים אותנו לגן-עדן, אנחנו נשלים את התיקון של האדה"ר, ואז סוף-סוף - יפתח את הגן-עדן האמיתי ונגיע, ניכנס פנימה. אתם מבינים? אנחנו צריכים לבטוח בה', ואם לא נתחיל עכשיו לעשות בזה, ולהשתדל - אז אנחנו לא נבין את זה אף פעם. ואז היענקל'ה שיקום ויצא מהבית - ניצל, והיענקל'ה שלא ירצה להתעורר - הוא ישרף עם המיטה שלו. זהו.

המצב שלנו ישתנה מאד בעתיד הקרוב. המצב של העולם משתנה במהירות הבזק. זה לא משנה שאתם יוצאים לרחוב והרחוב נשאר אותו דבר, האוטובוס מגיע, יורד גשם, יש מוניות וכו'. אבל מתחת לכל זה, יש שינוי עצום, ואנחנו יום אחד נפתח את העינים ולא נכיר את העולם שלנו.

באמת הזמן קצר. רק תסתכלו מסביב ותדעו שהזמן קצר, ואין לנו על מי להישען רק על הקב"ה, אבינו שבשמים. ואין לנו שום תקווה, רק אתו, ואי אפשר לסמוך על שום דבר, ועל שום בן אדם, רק עליו.

אין עוד מלבדו, הקב"ה ברא את העולם בשבילכם, בשביל עם ישראל, ואתם לא שמים לב.

הרי כתוב ברור, שכל מה שקורה בעולם, גם בארצות אחרות, כל האסונות שקורים, זו אזהרה לעם ישראל.

בינתיים עם ישראל בארץ ישראל לא סובל, אבל יגיע הזמן שהקב"ה יגרום גם לנו סבל חס ושלום אם לא נבין את האזהרות ונחזור אליו, ונחזור אליו עם בטחון מלא שרק הוא כל יכול, ואפשר לבטוח רק בו. אין עוד מלבדו, אין עוד מלבדו, אין עוד מלבדו, אתם מבינים? אין עוד מלבדו!!!

אז בבקשה עם ישראל, החתן מחכה לך, תחזרי. החופה מוכנה, מסדר הקידושין הגיע, רק הכלה חסרה.

ברגע זה הרבה אנשים מכולכלים, ועדיין מאמינים שבני אדם [ממשלות, גופים פיננסיים וכו'] יכולים למנוע נפילת המערכת הכלכלית העולמית. אבל כל המאמצים לא יעזרו ועוד מעט הכסף לא יהיה שווה כלום.

"עגל הזהב" [התרבות של אדום - חיי גשמיות ורדיפת תענוגי "עולם הזה"], נפצע אנושות ועומד למות וכמו שאמרנו לפני כמה שנים, הבנקים יפלו לגמרי וכסף לא יהיה שווה יותר מנייר טישור.

הפרנסה לא באה מן העבודה שלנו, וזה לא בא מביטוח לאומי, וזה לא בא משום מקור אחר. רק מהקב"ה [הוא "נותן לחם לכל בשר" (תהילים קלו)]. ואוכל, ה' יתן לנו כמו שהוא עשה ביציאת מצרים במדבר [מְן (שמות טז)].

עכשיו בן אדם יכול להכין אוכל בבית [שימורים, שתיה וכו'], אבל לאט לאט גם זה יגמר. ואז לכולנו תהיה רק ברירה אחת: או לבטוח לגמרי בקב"ה או לא. ואם לא, הסוף יהיה גרוע מאד, כי רק אלו שבוטחים בו עד הסוף ינצלו בעז"ה וזה סוף סוף התיקון של חטא העגל במדבר.

ה' לא רוצה לעשות את זה [לבטל את הטבע שמסתיר את השגחתו ית'] בבת אחת בלי הכנות, כי רוב האנשים ימותו מהלם, ח"ו. כשמגיעים לטיפה האחרונה של מים, או לפירור האחרון של אוכל, ויש ילדים וכו' - זה ניסיון קשה ביותר.

ה' יודע שברגע אחד אדם לא יכול לעשות שינוי כל כך גדול ולבטוח לגמרי בקב"ה. אבל לאט לאט הוא מכניס אותנו לימות המשיח, לעולם הבא. לכן ה' מבטל את הגשמיות לאט לאט, עד שנגיע לביטחון מלא בקב"ה. [ונשגב ה' לבדו ביום ההוא, והאלילים כליל יחלוף] (ישעיה ב).

הקב"ה עכשיו מכין את העולם לימות המשיח, ולכן הוא מוריד את כל השקר [כוחי ועוצם ידי, מוסדות שבני אדם הקימו, הנהגת הטבע וכו'] שלב אחרי שלב. עכשיו התהליך הולך יותר מהר.

אבל אם מיתת עגל הזהב וביטול הגשמיות יתרחש יותר מדי מהר, אפילו אלה הראויים להנצל יכולים לקבל כזה זעזוע שישברו, וזה לא מה שה' רוצה. ה' רוצה להציל אותנו. ההמונים לא ינצלו, במיוחד הגויים, הרוב יאבדו אבל היהודים, כל אחד זה יהלום של הקב"ה, כל אחד זה בן יחיד בשבילו, או בת יחידה.

ולמה המערכת הכלכלית צריכה ליפול? כי זה שקר ענק שבנו כמה אנשים בכל העולם שרוצים כסף, כוח, השפעה וכבוד. והם סחבו את העולם לתוך השקר הזה. והיום רוב האנשים בעולם בנו את החיים שלהם מסביב לשקר הזה.

"עגל הזהב" של היום, הוא ממש אותו עגל הזהב שהיהודים עשו במדבר. וזה התיקון הסופי של העבירה הזאת.

יהודים יקרים, הקשיבו טוב למילים שלי. נכון שאמרתי שה' מביא אותנו שלב אחרי שלב כדי שלא נקבל הלם. אבל אנחנו כבר בשלבים האחרונים. וכאשר נגיע לסוף, זה יבוא עלינו כאילו בפתאומיות.

ולמה "כאילו"? כי ה' כבר הזהיר אותנו בכל מיני צורות, שנה אחרי שנה, לחזור אליו ולחזור לתורתו ולהנצל. אבל רוב היהודים עדיין רוצים להמשיך לחיות את השקר, ולא רוצים לדעת או להכיר את האזהרות של הקב"ה.

ולכן אני מזהיר אתכם עכשיו: הסוף מאד קרוב ושום דבר לא יעזור.

שום דבר לא יציל אותנו חוץ מלחזור לקב"ה ותורתו.

וזה לא אומר לחזור ל"עגל הזהב החרדי". זה אומר להגיע לדרגה של אמונה ובטחון מלא בקב"ה ושום אמונה ובטחון בעולם הזה [עיקר הכל הוא הבטחון השלם והוא כלל כל המצות] (הגר"א, משלי כב יט).

אני רוצה להדגיש שעומדת לפנינו גם מלחמה מאד גדולה [מלחמת גוג ומגוג] שתשפיע על כל העולם. מלחמה שעוד לא היתה כמוהו בהיסטוריה. ואם אנחנו מרוב עצלות או טיפשות מסרבים לעשות את רצון ה' [לעזוב את השקר ולבוא לאמת כנ"ל], בשניה אחת אנחנו יכולים למצוא את עצמנו ח"ו במצב בלי תקוה, שה' ירחם. או אפשר למצוא את עצמנו בתוך הגאולה השלמה. הבחירה היא שלנו.

ה' לא רוצה לעשות את זה [לבטל את הטבע שמסתיר את השגחתו ית'] בבת אחת בלי הכנות, כי רוב האנשים ימותו מהלם, ח"ו. כשמגיעים לטיפה האחרונה של מים, או לפירור האחרון של אוכל, ויש ילדים וכו' - זה ניסיון קשה ביותר.

ה' יודע שברגע אחד אדם לא יכול לעשות שינוי כל כך גדול ולבטוח לגמרי בקב"ה. אבל לאט לאט הוא מכניס אותנו לימות המשיח, לעולם הבא. לכן ה' מבטל את הגשמיות לאט לאט, עד שנגיע לביטחון מלא בקב"ה.

הקב"ה עכשיו מכין את העולם לימות המשיח, ולכן הוא מוריד את כל השקר [כוחי ועוצם ידי, מוסדות שכני אדם הקימו, הנהגת הטבע וכו'] שלב אחרי שלב. עכשיו התהליך הולך יותר מהר.

אני רוצה לדבר על עגל הזהב, ולהגיד לכם שהסוף של זה מאד קרוב, ולהגיד לכם שהכל יפול ולא יישאר לא כסף, ולא שום מטבע שמישהו יכול להגיד שזה כסף. כל הבניה של עולם הבנקים ייעלם, כי זה הכל בנוי על שקר גמור. פעם בן אדם היה יכול לקחת מטבע של זהב, כסף או כל דבר ששווה למוכר, אבל היום לא רואים כמעט כסף, רק שטרות, כרטיסי אשראי וצ'קים. כל ההון רשום בבנק בתוך מחשב, ואם מישהו באמת מיליונר, יש לו רק בית ענק, אוטו מפואר וכו' פלוס כרטיסי אשראי ואיזה מספרים ארוכים הכתובים בחשבון הבנק שלו.

ויום אחד בקרוב, כל זה ייעלם, המחשבים יפסיקו לעבוד, ולא ישארו שטרות שנקראים כסף, געלט, (-כסף באידיש. שששרט), לא רק זה, האדם בעצמו יעבור "שוק" גדול, כי יש לו אוטו שצריך בנוזן אבל הכרטיס אשראי לא יעבוד, ויש לו בית שצריך חשמל, אבל גם זה יפסיק לפעול.

אז איפה הוא מיליונר, במה?

כל העולם הפיננסי בעולם נופל כי ה' רוצה שיפול, אבל האנשים הרעים, או הטובים, תלוי איך מסתכלים על זה, אלה אנשים עם הרבה תאוה לכסף,

לשליטה ולכבוד, והם בנו מצב חלומי, אבל באמת חלומי, כי זה קיים רק בחלומות. כל השיטה הבנקאית זה שקר אחד גדול, ענק, והם חיים כל כך עמוק בתוך השקר הזה, עד שהם כבר חושבים שהשקר הזה הוא אמת.

והשקרנים נמצאים בכל הארצות, כולל ארצות העולם השלישי, וכל אלה יצרו מטבע, אם זה יורו, אם זה דולר, אם זה שטרלינג, לא משנה איך שתקראו לזה, ניירות שמדפיסים כל רגע שרוצים כסף. אם יש בעיה שגנבו יותר מידי הרבה מהלקוחות, למשל בביטוח, אין בעיה, מדפיסים עוד כסף, ומכסים את החסר, וכל ראשי הממשלות גם בעסק הזה, וגם אלה בפרלמנטים, ובקונגרס ובכנסת ואיפה שאתם רוצים, כולם חלק של השקר הענק.

ומי סובל?

האדם הפשוט, שהוא לא חלק של המועדון הזה. וכל הכסף יהיה שווה לנייר טואלט.

וזה לא מצחיק, וכאשר כל הבנקים יפלו ההלם שיגיע יהיה יותר גדול מפצצת אטום, כי מה יהיה אם פצצת אטום נופלת? אדם פשוט מת, אבל כאשר האדם יכנס למציאות שבה אין כסף, אין בנקים, אין חשמל, אין רופאים, אין קופת חולים, אין מכלת, מציאות שהוא חושב שנותנת לו את החיים - הוא יכנס להלם. ומה יעשה אדם כזה? אדם כזה יכול בקלות להתאבד, כי לא ידע מה לעשות, איך לחיות, למוי ללכת לעזרה, הוא לא יחשוב על הקב"ה. אבל כמו שאמרנו פעמים רבות היהודים שמשתדלים באמת להתקרב לקב"ה ינצלו בעז"ה ויזכו לימות המשיח וחיי נצח.

ארץ ישראל היא הארץ של עם ישראל, הרשעים יעלמו ואנחנו נישאר עם הקדושה, עם משיח ועם העולם הבא, וזה מה שאנחנו רוצים. כל יהודי בארץ ישראל שזועק לקב"ה יהיה מוגן. אין הבטחה כזו על כל מקום אחר בעולם.

לאלה שבירושלים תהיה הגנה מיוחדת אם הם יזעקו לבורא העולם וישתדלו לעשות את רצונו. כל יהודי שמאמין בקב"ה ובוטח בו ומנסה לעשות את רצונו, ישרוד בעזרת ה'. כל יהודי שיש לו לב רגיש לסבלם של בניו של הקב"ה, יהיה מוגן בכל מקום בעולם.

רובו של עם ישראל כיום הם ע"ר (ערב רב). איך נוכל לדעת מי הוא ע"ר? ע"ר הוא אדם שלא יכול לבכות על הצרות של יהודי אחר. יהודי אמיתי,

גם אם הוא לא מגיע לדמעות, אם הוא יכול לפחות להרגיש כאב בלבו על הצרות של יהודים אחרים, בין אם הוא אוהב את היהודי או לא, הוא צריך להיות מסוגל להרגיש כאב מהצרות של יהודים אחרים.

הערב רב שונא את הקדושה, וכן גם עמלק שונא את הקדושה. היום יהודים רבים הם מזרע עמלק. עמלק שונא קדושה הכי הרבה. לעמלק אין הרגשה פרט לשנאה כלפי אנשים שקרובים אל הקב"ה. גם לע"ר יש את זה, אבל לא כל-כך חזק. עם זאת, כל החיים שלהם הוא סביב עגל הזהב.

היהודים שהם מהשורש של הע"ר, הפכו את היהדות באמריקה ליהדות שטחית (חיצונית/פלסטית/ללא נשמה) וזיהמו בכך את העולם. (גרמו לכך שיהודים בכל העולם נמשכו לדרכי הגויים בלבוש, בסגנון המאכל, הבילויים, הפריצות וכו').

ה' עכשיו הורס את עגל הזהב. האנשים שמאד יתאבלו על עגל הזהב, היהודים שיסרבו עד לרגע האחרון של חייהם להודות שעגל-הזהב מסתיים לנצח, הם יתגלו כע"ר. ה' הוריד לעולם את כל הרשעים שהיו קיימים אי פעם, ובראש הפסגה את הנחש עצמו. אנחנו נמצאים עכשיו תחת כוחותיהם (שלטונם) והם יביאו אותנו למצבים נוראים ביותר. כל השקר עולה מכל פינה, ואנו מרגישים אבודים בים-של-שקר.

אבל היהודים שמחזיקים עכשיו את האמת (הביטחון בקב"ה), והם מוכנים לסבול כדי להיאחז באמת, לא יאבדו את שיווי המשקל שלהם, לא יאבדו את הכיוון שלהם, וככל שהם סובלים עכשיו יותר, הם יסבלו בעתיד פחות. מי שמחזיק בעקשנות את הזנב של עגל הזהב ימחק על ידי אותו עגל הזהב. ה' ירסק את עגל הזהב וימחץ אותו עד הסוף. לא יישאר כלום מכל הגשמיות שמילאה את העולם וכמעט הרסה את העולם. האדם לא יכול להרוס את העולם. הקב"ה ברא את העולם, ורק הוא יכול להרוס אותו, ולא האדם! הרשעים יושמדו!

כן, העבירה הגרועה ביותר של הדור הזה היא חוסר-הקדושה. חוסר קדושה מגיע כאשר אנו שקועים בחומריות, כאשר אנו חיים כדי לספק את החושים והתאוות שלנו. אנחנו חיים כאילו שאנחנו מה שנקרא "חרדים" עם טליתות, כובעים וזקנים וכדו', אבל בתוכנו אנחנו, ברוב המקרים, בכלל לא "עם-קדוש". אנחנו אפילו לא מתיימרים להיות עם קדוש כי הרבה מהנשים שלנו נראות כמו פרחות-רחוב, ומצב הצניעות יצא מכלל שליטה עד כדי כך שהחרדים ביותר מסכימים עם הפריצות של הנשים שלהם.

יהודי מצווה למות ולא להפוך לגוי חס ושלום (ייהרג ואל יעבור). אך אנו מאפשרים למשפחות שלנו לאבד את כל הקדושה שלהם, ואני לא צריך להיכנס לפרטים מה זה גורם לקהילה החרדית שלנו. אנו מוצאים הרבה בעיות מאוד גדולות בקדושה עד לנקודה שיש הרבה שאלות רציניות עם ממזרים וכדו'. לכן, כאשר הקדושה שלנו נפגמת, אם הקדושה שלנו הופכת לטומאה חס ושלום, אז עם ישראל יחדל להתקיים, חס ושלום.

זה גם מביא לניגודים (בין השאיפה לחיי קדושה כנגד השאיפה לתאוות העולם הזה) וזה פוגם גם בקדושה של הגוף, וגם בקדושה של הנפש. ובנוסף השאיפה לכבוד וכוח גורמת ללשון הרע. ניתן לומר שכל הקונפליקטים האלה המשתוללים בין קהילות יהודיות מביאים אותנו עד לשפל המדרגה. חוסר הקדושה שלנו, עם הפגיעה הגדולה שלנו בשמירת הלשון, יכולים להביא אותנו לאבדון, ח"ו.

"קדושים תהיו". קדושים תהיו. אתם שומעים? קדושים-תהיו! מה זה אומר? האם זה אומר שאשה יהיה לה פיאה שנראית כמו שיער? לא! וזה מושך עינים של גברים אחרים? האם זה מה שזה אומר? לא! אז מה זה אומר? זה אומר שצריכים ללכת ולאכול ברחוב בצורה בלתי-צנועה? לא! אז מה זה אומר כן? מה זה 'להיות קדוש'? אם גבר הולך ברחוב והוא אינו שומר על העיניים, למה? כי זה מצחיק, זה מבייש אותו לעשות את זה [וְסָר מִרְעַ מִשְׁתוּלָל]. או שזה בכלל יותר מעניין אותו להסתכל על הנשים החרדיות היפות, ולצחוק מהנשים החרדיות שמנסות להיות בצניעות.

יהודי חייב לשמור עיניים. תמיד. גם מגברים וגם מנשים. אין הבדל. לא צריך להסתכל על מה שבן-אדם אחר עושה. זה לא מעניין אותנו. ברחוב במיוחד. אנחנו צריכים להיות קדושים, בלי מחשבות לא-טובות. אנחנו צריכים לשמור על עצמנו נגד זה. אנחנו חייבים לגדל את הילדים שלנו בצניעות, גם הבחורים וגם הבנות [אֲשֶׁר בְּנֵינוּ כְּנֻטְעִים... אֵין פְּרִץ וְאֵין יוֹצֵאת...]. כולם. כולם. בדיבור, בהתנהגות, בתנועות-הגוף, בלבוש, ובשמירת העינים.

ואי אפשר להגיד תהלים, ולבכות, ולהיראות כמו איזו שחקנית-קולנוע לא צנועה. אי אפשר שהבן-אדם יעטוף את עצמו בטלית, ויניח תפילין, ויתפלל, ויבקש מהקב"ה בקשות, וכשהוא יצא החוצה הוא לא שומר על העינים שלו. וזה החיים שלנו היום.

אז במקום להעביר את הזמן עם שטויות אני מציע לכם להיכנס לתוך עצמכם, לחפש בפנים את הקשר הזה עם הקב"ה, ולחזק את זה, ולעזוב את כל הדברים האחרים. פשוט לחזק את זה, את החבל הזה, כי זה מה שמציל אותנו, ולא דבר אחר. [תהלים ל"ג י"ז].

ואם אנחנו נבוא להקב"ה, ונוריד את הראש, ונקבל, ונשתדל להתקבל אצלו, הכל יכול, ואנחנו נקבל אותו כ'הכל-יכול' ולא שום דבר אחר. ששום דבר אחר לא יכול להיות במקומו, שום דבר אחר. לא שום אדם, לא שום ארגון. לא שום כלום. רק הוא. רק הוא. רק הוא.

ואז אפשר למנוע מראות כמו שראינו עכשיו [וְקָרְעוּ לְבַבְכֶם וְאֵל בְּגִדֵיכֶם, משנה תענית פ"ב], ולבקש מהקב"ה לתת לנו את הזכות לקבל משיח צדקנו, ברחמים ובשמחה. ושנבין מה זה אומר לעלות כל כך גבוה כדי להכנס לעולם של משיח, לעולם הבא של משיח. זה לא פשוט, לא פשוט לעלות ככה [מִי יַעֲלֶה בְהָר ה', וּמִי יָקוּם...]. ואי אפשר, אי אפשר לאכול פלאפל בדרך, אי אפשר לשתות קולה או ללקק גלידה בדרך. חייבים להיות רציניים, חייבים להיות קרובים לה', חייבים לדעת ש"אין עוד מלבדו", אין עוד מלבדו! רק הוא, אין עוד. ולהשתדל, ולהתגעגע, להיות אחד – רק אתו. להתגעגע! אתם שומעים?! להתגעגע! להתגעגע למשיח. להתגעגע להקריב קרבנות בבית-המקדש, להתגעגע, להרגיש געגועים, געגועים. [אֲשֶׁרִי הַמִּתְכַּהֵף וַיִּגְעַע סוּף דְנִיאל, מזמור פ"ד, 'דור שהוא מצפה למלכותו מיד נגאלין']. כי אם לא מרגישים את זה – לא תוכלו להיות בעולם כל-כך טוב, כל כך קרוב לה'. אנחנו נהיה בפנים – ואתם תהיו בחוץ [שבת קנג]. לא כדאי.

ואיך אתן, גבירות, שהנכן "יידישע-מאמא" יכולות להסתובב עם חצאיות קצרות וצמודות, צוואר פתוח ופאות שנראות כמו ובאמת שיער אמיתי? זה גורם לכן להיראות לא-נשואות. אתן מאפרות את הפנים שלכן, דבר שאסור באופן מוחלט, ואתן יושבות במסעדות וזוללות... ואתם עוד הולכים לאירופה כדי להתפלל בקברי-צדיקים כדי לבקש לתת לכם עושר.

במשך שנים, הרבה יהודים חלו במחלות קשות, ה' ישמור. בתי החולים התמלאו ביהודים חרדים, שלא נדע. הרבה אנשים צעירים נפטרים, למרות שלכאורה אנחנו צדיקים ונותנים כל כך הרבה כסף לחסד, אז למה כל-כך הרבה אנשים נפטרים שלא נדע, ומדוע הריפוי כרוך בכל-כך הרבה סבל וייסורים? למה?

בל נטפח לעצמנו על השכם ונאמר שהפטירה שלהם היא "כפרה לדור" – זה לא נכון. הם גוססים על מנת לגרום לנו לבכות ולגרום לנו שנבקש ונתחנן לה' כדי לרפא אותם! אבל אנחנו קוברים את המתים, שוכחים את התפילות, וממשיכים הלאה. עסקים כרגיל.

אנחנו לא רואים שהעולם מתפרק?! אתה לא רואה שאפילו הגויים מדברים ברצינות על סוף העולם?! אבל אנחנו עדיין עם הטריקים הישנים, עדיין שקועים עמוק בעשיית כסף, עדיין עם הלשון-הרע שלנו, עם ההרגלים שלנו, שהם כל-כך לא כשרים עם התאוונות והרצונות שלנו.

כמוכן שיש כאלה שעדיין מנסים לחיות חיים של אמת, אבל הם מעטים מאוד, ולכן חרדי יקר שלי, בבקשה תזעק לקב"ה עם דמעות, תעשה תשובה על כל רשימת העבירות, אחת אחת, לחזור לאמת, להיפטר מכל הגשמיות המוגזמת שלך, לטחון את עגל הזהב לאבק דק, ולזרוק אותו לכל הרוחות.

אני רק רוצה לומר שהעולם מתפרק, וארצות-הברית של אמריקה כבר לא קיימת כאומה דמוקרטית. אני לא נביא. ואני גם מאמין שיהדות אמריקה נמצאת בסכנה גדולה. אני גם מאמין כי יהדות אירופה נמצאת בסכנה גדולה, וכנראה יהודים בכל רחבי העולם נמצאים בסכנה גדולה.

אבל למרות שעברנו את הנאצים וסבלנו כל כך הרבה, כל כך הרבה יהודים נהרגו בדרכים מזוויעות מאוד, כל כך הרבה בתים נטושים, חיים כה רבים נהרסו, כל כך הרבה יהודים סבלו רק בגלל שהם היו יהודים. בקרוב שוב היהודים יהיו מטרה, והפעם זה יהיה אפילו יותר גרוע, כי זה יהיה ליהודים בכל רחבי העולם, ולא יהיה שום מקום לברוח אליו.

וכאשר כל יהודי שיכול לעלות, יגיע לארץ ישראל, בשלב זה או בסמוך לאותה נקודה, כל אומות העולם תבואנה נגד ארץ ישראל. ואז הקב"ה יראה את כוחו. הוא יראה שהוא ריבוננו של העולם, בורא-העולם ושליט העולם לנצח.

עד אז אני מבקש מאחיי היהודים, אני מתחנן לפניכם, אנא, התקרבו לקב"ה. זו הדרך היחידה להציל את עצמכם. עשו זאת עם כל הלב והנשמה שלכם, ותעשו מאמץ מיוחד לעזוב את המדינות שהייתם אורחים בהם אלפיים שנה, ותחזרו לבית שלכם, תחזרו לארץ ישראל, הארץ אשר ה' נתנה לאברהם אבינו ולצאצאיו.

הזמן מתקרב בצעדי ענק. אם אתם לא עושים צעד בקרוב (לעלות ארצה) זה יהיה הרבה יותר קשה לאיין-שיעור לאחר מכן. נכון, ה' ישמור את כל היהודים האמיתיים, אבל אז זה יהיה הרבה יותר קשה (לעלות לארץ ישראל).

היהודי שעכשיו מרים את עצמו ואפילו אם עדיין יש לו קצת רכוש, מוותר עליו, (לדוגמא יש לו בית גדול ומפואר עם בריכת שחיה) ומגיע לארץ ישראל, יש לו זכות עצומה, והקב"ה לעולם לא יעזוב אותו. אם הוא זועק לקב"ה ומעמיד את עצמו בסכנה בהגעתו לארץ ישראל, ה' לעולם לא יעזוב אותו.

אני מקווה שיותר יהודים יתעוררו. אני מקווה שלא נצטרך לחכות יותר מדי זמן לגאולה. אני מתפלל יום ולילה שהאחים היהודים שלי יראו את האמת, ויכינו את עצמם באמת לביאת המשיח.

ואני מרגיש עצוב בגלל שיהודים סובלים, אבל הם פשוט לא מקשיבים! הם לא מקשיבים לקב"ה. הם אינם חיים כמו שיהודי אמיתי צריך לחיות. הרבה הלכו רחוק כל כך, עד שהיהדות שלהם היא כמעט בלתי ניתנת לזיהוי, פרט לעובדה שהם עדיין מניחים תפילין וציצית וכו'...

שאלה: איך זה שהרבנים לא אומרים לאנשים לבוא לארץ ישראל?

תשובה: אני לא יודע, הרבנים מעוניינים באמריקה. רובם ככולם שקועים בגשמיות כמו האחרים. אל תשכח את ה"דברי-חיים" זצ"ל אשר אמר באופן ברור, כי בסוף הזמן (בסוף הגלות) רוב היהודים וגם הרבנים יהיו ערב רב.

אני רוצה להגיד לכם שהטרגדיות לא הסתיימו. אני רוצה שתבינו שאמריקה הפכה למקום מכוער. ארצות הברית איבדה את היופי שלה. האנשים איבדו את חירותם והיא הפכה למקום מסוכן, ובמיוחד עבור אנשים שמאמינים בה'. אבל לא רק היהודים בסכנה, גם המאמינים מכל הסוגים – הנוצרים, המוסלמים וכדו', כל אלו שמאמינים באלוקים נמצאים בסכנה. אבל כמו בכל חברה שבה עמלק ואדום שולט, יש הנאה מיוחדת ותחושה של סיפוק והתרוממות רוח מרדיפת יהודים, וזה בקרוב יהיה גם בארצות הברית.

מחנות (ההסגר) מוכנים. כל מה שצריך לקרות הוא התחלת החוק הצבאי (חוק מרשל), ומאותו הרגע יתחיל הסבל האמיתי. ואל תחשוב שאם אתה בישראל, הזרוע הארוכה של ה"סדר העולמי החדש" לא תנסה לרדוף את היהודים בישראל. הם כנראה יתחילו עם יהודים אמריקאים מכל מיני סיבות.

אני רוצה להסביר שבכל מקום שאנחנו נמצאים בעולם, אנחנו בסכנה. אולם ברצוני לחזור ולהדגיש שהמקום הבטוח היחיד כעת ליהודי, הוא בארץ ישראל. כי כאן ה' יגן על כל מי שזועק אליו לעזרה, כל מי שמוכן להקריב כדי להיות יהודי.

היהודים שמאמינים מאוד ובוטחים בקב"ה, אשר יבואו לארץ ישראל, יקבלו הרבה זכויות, כי זה לא קל. אלה שגרים כאן כבר, אבל לא בוטחים בקב"ה. אם הם יתחילו לבטוח בה', הם יסבלו פחות לפני הגאולה. לכל אלה שמאמינים ובוטחים בה', אלה שזועקים לה' לעזרה וחיים בארץ ישראל, יהיה להם הרבה יותר קל לפני הגאולה.

אני גם רוצה לומר שהע"ר אשר השתלט כביכול על הקהילות שלנו, על הערים שלנו, הע"ר בממשלה של הציונים, בכנסת, גם אם הם יצחקו לה', ה' לא יעזור להם. הם לא באמת זועקים לבורא העולם, כי הם לא באמת מאמינים בקב"ה. כאשר הדברים יסתדרו, הע"ר יחזרו לבגידתם, ולכן הם יאבדו!

אבל היהודים האמיתיים אשר הנשמה שלהם הייתה בהר סיני, תמיד יהיו הבנים המיוחדים של הקב"ה, ותמיד יהיו קרובים לקב"ה יותר מכל עם אחר בעולם.

החודשים הבאים יביאו לנו דברים קשים מאד. וכדי לעבור את זה – נצטרך להתחזק. חייבים להתחזק. חייבים להתקרב לה' [דברים י"א: 'אתו תעבד ובו תדבק'], ולזרוק את כל הגשמיות המיותרת, ולהתקרב לאמת. חייבים. זו ה'אנטיביוטיקה' להרס הטוטאלי, שה' ישמור. כי זה הדבר היחיד שיכול להציל אותנו [דברים ד' ד'. זכריה ב' ט': 'וְאֲנִי אֶהְיֶה לָהּ נֶאֱמַר ה' חֹמַת אֵשׁ סְבִיב...'].
 דברנו כבר כמה זה חשוב, שהדבר הכי חשוב – זה הקשר שלנו עם הקב"ה וזה שאנחנו צריכים לחזור ליידישקייט כמו שפעם היה [יְשָׁבוּ בְנֵי לְגִבּוֹלָם... ירמיהו ל"א. וע"ש פסוק כ'] קרוב יותר להקב"ה, שאנחנו צריכים לחיות אך ורק בשביל לעשות את רצון ה', מהבוקר עד הלילה, ומהלילה עד הבוקר [ס' החינוך מצוה ת"כ, אגרא דכלה פרי' עקב]. היהודי – יש לו דינים על כל דבר ודבר במשך היום, על איך שהוא קם בבוקר מה הוא צריך להגיד, איך שהוא צריך להתלבש, הכל מדויק

ואני בוכה ובוכה על הטיפשות של העם שלנו [גְּלָה עִמִּי מִבְּלֵי הַדְּעֵת], לא כולם, ברוך ה'.

אבל מעט היהודים שכן ישמעו אותי – הם-הם יצליחו לשרוד. והם יקבלו משיח צדקינו.

והם יהיו מעטים [אֶחָד מֵעִיר וְשְׁנַיִם מִמְּשֻׁפָּחָה', סנהדרין קי"א. ועי' משך חכמה ר"פ וארא עה"פ ו'לקחתי אתכם לי לעם']. אבל ה' יציל את כל היהודים האמיתיים שרוצים אמת [ירמיהו נ' כ': 'פִּי אֶסְלַח לְאִשְׁרָא אֲשָׁאֲרֵי']. יהיו מעט מאד [פִּי אֶתֶם הַמְּעֵט', דברים ז'. הדור האחרון פרק י"ב]. אבל כמו שהיהלום הוא קטן, וחזק, וחשוב ביותר, גם עם ישראל, כמה שהוא קטן, אפילו 'פיצפון' – היהלום הזה, הקטן, הוא יאיר את העולם. [זכריה ט' ט"ז, ישעיה ס' א'-ב': 'וְכִבְדוּ ה' עֲלֵיךְ יִרְח', 'פִּי הִנֵּה הַחֹשֶׁךְ יִכְסֶה אֶרֶץ... וְעֲלֵיךְ יִרְח ה', ועי' סנהדרין צט.]. ה' יאיר את העולם עם היהלום הקטן הזה שקוראים לו 'עם-ישראל', [ישעיה מ"ב ו': 'לְאֹר גּוֹיִים', שמות י"ט: 'עַם סְגוּלָה', רש"י וספורנו שם]. ועם ישראל יעלה, ויעלה, ויעלה, וכל האנשים הגשמיים ירדו, וירדו, וירדו לתהום [רבנו יונה שערי תשובה שער ב' מאות י"ח]. כי הגשמיות – זה כבד וגס, והרוחניות – זה קל ועמוק [ישעיהו כ"ו י"ט]. ואנחנו נעלה ונעלה מעלה-מעלה, ונהנה רק מזיו הקדוש ברוך הוא [בְּאֹרְךָ נִרְאָה אֹר'. ועי' נדרים ח:].

ואנחנו נהנה לנצח [וַיִּנְרַנְּנָה וַיִּשְׁמְחָה בְּכָל יְמֵינוּ'. תהלים צ']. אבל העולם הזה שאנחנו מכירים יתפרק, יתמוסס. אבל למה זה צריך היה להסתיים ככה? למה?! אבל אנחנו לא שואלים שאלות. הקב"ה – הוא הכל-יכול [איוב מ"ב ב'], ולכל דבר יש סיבה [ברכות ס:], ואנחנו צריכים לקבל את הכל בשמחה, כי זו הדרך הכי-טובה שיכולה להיות, אבל בכל זאת אני לא יכול להפסיק לבכות על עמ"י [אוי מי יחיה משומו ק'ל'].

עם ישראל, שקיימים אולי שמונה מליון שהם באמת יהודים, כפי הדין, ובתוך כל שמונת-המליון האלה יש בודאי ובודאי רובם ערב-רב [וְעוֹד בָּה עֲשִׂרֶיהָ...], כמו שכתוב בהרבה מקומות – אז נשאר קצת יהודים, ועוד יותר יהודים ירדו [ישעיה ו': 'וְשָׁבָה וְהִיָּתָה לְבָעַר...'], מהרש"א סומ"ס כתובות]. יהיו מעטים מאד שיקבלו משיח צדקנו [וּבְשִׁרְיָדִים אֲשֶׁר ה' קוֹרָא, יואל ג']

שאלה: יהודי-אמיתי שלא כל כך מבין, הוא לא מחפש את ה' ואת האמת, אז מה יהיה אתו?

תשובה: יהודי אמיתי שהוא שמח עם מה שיש לו, אבל נשמתו היתה בהר-סיני, יהודי שהוא אמר 'נעשה ונשמע', שהוא לא ערב רב [זוה"ק נשא קכה:] - אז באיזושהו שלב ה' יכריח אותו לחזור. [סנהדרין צז: , פרדר"א סו"פ מ"ג, ור' יומא פ"ו סוף ע"א].

שאלה: האם עלינו להבין מכך שמי שלא זכה לקבל משיח, מתברר אם כן שהוא לא היה יהודי שעמד בהר-סיני...

תשובה: לא אמרתי את זה. כל מיני יהודים נפטרים, שלא נדע, אבל זה לא אומר שהם ע"ר. ורק בסוף אנחנו נראה ברור מוות יחודי לע"ר, ואז נדע שזהו באמת ערב רב אמיתי. נדע יפה מאד. לא כל יהודי שנפטר עכשיו לפני שמשח בא. כי זה יהיה זמן מיוחד. ה' יעשה זאת כך בצורה שנבין בכירור [וְיִצְאוּ וְיָאוּ... סוף ישעיה. וְשִׁבְתֶּם וְיָאִתְּם... סוף מלאכי].

הכסף יפול, ותהיה מלחמה. וזה יהיה בעתיד הקרוב. מתי בדיוק - לא יודע, אבל כל אדם הכי קצר-ראיה יכול לראות שזה בעתיד הקרוב, כי העולם מתהפך. זהו, אין מה לומר יותר. העולם הולך להתהפך [נֹעַ תְּנוּעַ אֶרֶץ פְּשׁוּר... ישעיה כ"ד כ'. ירמיה ד' כ"ג ע"ש]. תסתכלו בנבואות. זה אומר את הכל [ערש"י שבת לא. ד"ה 'ציפית לישועה'].

שאלה: כנראה, העולם כמנהגו נוהג. הכותרות בעיתונים אותו דבר. הבורסה עולה, העיתונים מכילים שפע פרסומים על חופשות לקראת הפסח הקרוב וכו'. העתיד נראה ורוד. אז איך אתה אומר שאנחנו על הסף של אסון נורא?

תשובה: לפני מלחמת העולם השניה, הנאצים ימ"ש איימו על כל אירופה, ועל כל העולם. הם התקיפו כבר יהודים, והצבא שלהם היה מוכן למלחמה, וכל העולם ידע את זה. אבל גם אז, כמו שהיום, לא רצו לחשוב על זה רצו ליהנות [מעולם הזה]. היו אז אנשים, עיתונים, ראשי ממשלות וכו' שהיו מודעים לסכנה, אבל רוב האנשים לא רצו לדעת, זה גם המצב היום.

למשל, לפני מלחמת העולם השניה, העיר וורשה היתה שקטה ושמחה. אנשים הלכו לעשות קניות, טיפלו בילדים שלהם, הלכו לעבודה. הכל היה רגיל - עד שהמטוסים הגרמנים הפציצו את וורשה.

אז, בשניה אחת, כל המציאות השתנתה. מחיים רגילים, נחמדים, נעימים עם אנשים המתכננים חופשות בעתיד, לידות בעתיד, קבעו תור לרופא השיניים וכו'.

וברגע אחד כל העולם שלהם הפך לשחור. הורים וילדים נהרגו ל"ע. לא היה אוכל והנהר היה מזוהם מכל האנשים והסוסים שמתו מההפצצות. העולם נכנס לתקופה של מוות, הרס ופחד. יותר מחמש שנים של גהינום. גם עכשיו, העולם כביכול ממשיך בצורה רגילה. אבל יום אחד, בעתיד הקרוב, המציאות שאנחנו מכירים, תהפוך למציאות אחרת. ה' כבר מזכיר לנו שאנחנו חיים בגלות, בשער החמישים של הטומאה [כמבואר באור החיים הק' (שמות ג, ח)], הגלות הכי חשוכה.

בסוף כל ההיסטוריה כל הרשעים וכל הכופרים, ידעו ברגע האחרון שאין עוד מלבדו. אבל זה לא יעזור להם. נגמר הזמן שלהם, והם יעלמו מהמציאות [וואת כל הרשעים ישמיד" (סוף אשרי)].

שני שלישי יגוועו

המהלך של העולם היום מוכיח שאנחנו בסכנה גדולה מאד. כל העולם, לא רק היהודים, אבל היהודים מקבלים מסרים ישיר מן השמים. למשל, ה' גרם לעולם זעזועים קשים מאד בתקופה האחרונה. רק להזכיר לכם, בחודשיים שלשה האחרונים ראינו הרבה מאד רעידות אדמה חזקות ביותר וזה מדהים. כל העולם רועד.

מי שמבין, מבין שבעיקר זה מסר לעם ישראל [א"ר אלעזר בר אבינא: אין פורענות באה לעולם אלא בשביל ישראל (ליראם כדי שיחזרו בתשובה-רש"י)] (יבמות 30). הקב"ה מכין את העולם למצב קשה ביותר והוא יעביר אותנו, היהודים, דרך האש [ומי מכלכל את יום בואו ומי העומד בהראותו, כי הוא כאש מצרף וכבורית מכבסים" (מלאכי ג)], כדי לטהר אותנו מהעבירות של העולם הזה ולהביא אותנו למצב של ביטחון מלא בקב"ה כדי שנוכל לקבל משיח צדקנו [עיקר נתינת התורה לישראל הוא כדי שישומו ביטחונם בה'...שעיקר הכל הוא הביטחון השלם והוא כולל כל המצות" (הגר"א, משלי כב, וראה דברים ח, ג)].

לאומות העולם זו אזהרה שגם הם, לפחות חלק, צריכים לעשות תשובה. אבל לרוב הגדול של הגוים זה מסר שהסוף שלהם הגיע יחד עם העונש

העצום בגלל כל הצרות שהביאו על בני ישראל במשך הדורות. זה יהיה מפחיד מאד, קשה מאד, יותר קשה ומפחיד מהמכות של יציאת מצרים.

אבל העולם בקושי מרים את הראש ומסתכל על כל המסרים האלה.

אבל יש בעיה עוד יותר קשה לכולם: המצב הכלכלי של אירופה, ובכלל של כל העולם. אם חמישה ימים אין טיסות בתוך אירופה ומחוץ לאירופה, אז כל העולם מושפע כלכלית לרעה. וזה מסוכן. כי אם המצב הכלכלי יחמיר, ובנקים וכו' יפלו, זה יפגע מאד בחיים של בני אדם.

אז ברוך השם בגלל הכסף, שמים לב לנס שהקב"ה עשה. אבל לא גמרנו עם זה.

יהיו עוד מכות. וכמו במצרים, כל מכה תביא לעולם יותר פחד מה'. וכל זה בא בעיקר לעורר את היהודים, כדי שיעשו תשובה. לפי גדולי הדור הקודמים, רוב היהודים בסוף, לפני משיח, הם מנשמות הערב רב והערב רב לא ישרוד [נראה בעליל שהרבנים והחסידים והבעלי בתים שבדור, המה בעוה"ר רובן מערב רב" (דברי חיים עה"ת, השמטות לפרשת ויקהל)].

אל תחשבו שכל החילונים הם ערב רב. זה לא נכון. ולא לחשוב שאף אחד מהחרדים לא ערב רב. גם זה לא נכון. גם בין החילונים יש יהודים טהורים שטועים בדרכם, אך ברגע הנכון יתאוששו ויבינו ויקבלו את האמת - שרק הקב"ה מלך מלכי המלכים, אין עוד מלבדו, רק הקב"ה ותורתו [וידעת היום והשבת אל לבבך כי ה' הוא האלקים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת, אין עוד" (דברים ד)].

אבל יש בין החרדים הרבה "כאילו חרדים" שלא מאמינים באמת בקב"ה ושצריך לבוא משיחו. הם תפוסים בעגל הזהב והשקר של העולם הזה. לכן ה' שולח מכות ומכה את הגוים, כדי להעיר את היהודים [הכרתי גוים, נשמו פינותם, החרבתי חוצותם... אמרתי אך תיראי אותי, תקחי מוסר" (צפניה ג)]. לפי הנבואות, בסופו של דבר תהיה מלחמה קשה, ושני שלישי מהעולם יחרב [והיה בכל הארץ נאום ה', פי שנים בה יכרתו יגוועו, והשלישית יוותר בה" (זכריה יג)].

אבל לא לחשוב שכל היהודים ישרדו. לא לשכוח שבמכת חושך רק חמישית מהיהודים נשארו [וי"א אחד מחמישים וי"א אחד מחמש מאות (מכילתא בשלה א)]. ועכשיו הערב רב לא ישרוד, ויש יהודים עם זקנים ארוכים

ופאות ארוכות והם לא ישרדו. כי עם כל הלבוש החיצוני, הלב לא עם הקב"ה [שזה העיקר ש"רחמנא ליבא בעי" (סנהדרין קו, ע"ש כל הענין)].

במשפחה אחת של יהודים, יכול להיות כאלה שהם ערב רב וכאלה שלא ערב רב. זה לא הולך לפי משפחות. יכול להיות משפחות מיוחסות מאד, יהודים שהם בן אחרי בן מגדולי הדור, וזה לא אומר שהם לא ערב רב. רוב החילונים, ברור, לא יבינו על מה אני מדבר. אבל גם הרבה מהחרדים לא יבינו, והמצב הזה עגום מאד.

ומי לא ערב רב? יהודי עניו שמשתדל כל הזמן כל כולו להאמין ולבוטח בקב"ה ולעשות רצונו ית' [והשארתי בקרבך עם עני ודל וחסו בשם ה" (מלאכי ג)]. אם בסוף, לפני משיח, יש לאדם הספק הכי קטן - הוא פסול. לא יכול להיות ספק, ספק זה הרס, ספק זה יצר הרע. משה רבנו ביקש מהקב"ה לתת רשות לקחת את הערב רב ממצרים. מהי הבעיה של הערב רב, הספק. למי שיש ספק יכול היה לצאת ממצרים, אבל לא יכול לקבל משיח צדקנו.

שאלה: מה הכוונה ספק?

תשובה: אם לא מאמינים שהקב"ה הוא הכל יכול, והוא עושה את הכל לטובה [כ"ל דעביד רחמנא לטב עביד" (ברכות ס)], אפילו שזה לא נוח לנו, או שההגיון שלנו אומר אחרת. אנחנו חייבים להיות כפופים לגמרי לקב"ה, לתורה שלו, ולכל מה שחז"ל אמרו. הכל אמת, משה אמת ותורתו אמת [וזה התיקון של בני קרח (בבא בתרא עד)]. זה הכל.

ומי שיש לו ספק הכי קטן בזה, לא יכול להצטרף לאלה שמקבלים משיח צדקנו. אדם שמאמין באמת בקב"ה ולא בעולם הזה והשקר שלו, לא תהיה לו שום בעיה לעבור את המבחן הזה. ספק זה הרבה יותר גרוע מעבירה של חולשה לרגע, הרבה יותר קשה, כי על זה מאד מאד קשה לעשות תשובה. עם ישראל, תפתחו את העינים! אחרי המכה הזאת שעוד לא נגמרה, יהיו עוד מכות, כל אחת יותר מפחידה ויותר קשה מן הקודמת. וברור שזה יפגע קשה מאד בכלכלה. במצרים לא נשארה למצרים בכלל כלכלה אחרי המכות ואחרי קריעת ים סוף, וזה יהיה המצב של העולם.

ה' ורק ה' יהרום שני שלישי של העולם [כנ"ל בזכריה יג], ואז לא יהיה ספק מי שולט בכל העולם - רק הקב"ה. וכל הגוים וכל הרשעים יראו את האמת בסוף, אבל לא יוכלו לשנות את עצמם. יתפסו את האמת ברגע האחרון, אבל זה יהיה הסוף שלהם.

כמו המצרים שנכנסו לים סוף, שקעו בבוץ הגדול בתוך המים. עלו וירדו, ותפסו את האמת [”וחיזקתי את לב פרעה ורדף אחריהם... וידעו מצרים כי אני ה'” (שמות יד)]. אבל לא יכלו לעשות דבר להציל את עצמם. וכך יהיה הסוף עכשיו.

יהודים, עם כל מה שקורה בעולם, על טבעי וכביכול טבעי, כל האיומים של מלחמת העולם השלישית, עם כל זה אתם מסתובבים בכועה ורודה כאילו שלא קורה כלום. אם זה יהודים בארץ, אפוא שלעריבים יש טיל כמעט על כל יהודי בארץ, שלא נדע, או באמריקה, או באירופה. ממשיכים את החיים פחות או יותר כמו פעם, ומקווים שהכלכלה תעלה ונחזור לזמנים כביכול הטובים יותר.

אבל אני אומר לכם, הזמן הזה, זה הטוב ביותר. זה הזמן שמתגלה האמת [של האפסיות של כל הגשמיות והבלי העולם הזה], ומה יותר טוב מהאמת. מה מרגיע, מה משמח, מה יותר טוב מהאמת של הקב”ה?

אבל אדם שהוא רחוק מהקב”ה, מעדיף את השקר. להסתובב ברחוב רבי עקיבא בבני ברק, קונים בגדים לא צנועים, הולכים למסעדות. או ברחוב מלכי ישראל בירושלים מלקקים גלידה ואוכלים כל מיני מאכלים המתאימים לגוים – אמנם עם הכשר.

מתלבשים כמו גוים ורוצים להנות מכל העולם הזה, הנאות כמו הגוים – אבל עם הכשר או עם “היתר”. העיקר שכביכול לא עוזבים לגמרי את המסגרת של היהדות.

אבל בעתיד הקרוב יהיה ברור קשה ביותר [”והיתה עת צרה אשר לא נהיתה מהיות גוי עד העת ההיא... יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים וגו” (דניאל יב)] וכל אלה שלא עומדים בדרישות האמיתיות של הקב”ה בתורתו יעלמו [”ואת כל הרשעים ישמיד” (סוף אשרי)].

ואלה שמחזיקים חזק באמת ישמחו מאד, ויעברו לעולם של משיח, בבית המקדש השלישי, שזו השמחה האמיתית והנצחית [כמבואר בהרחבה במסילת ישרים, פרק א’].

שאלה: שמעתי מכ”ק מרן אדמו”ר שליט”א שכתוב בזוהר ובכתבי האריז”ל 170 פעמים על הערב רב, אולי כבודו יכול לציין לנו המראה מקומות, כי אם זה באמת כתוב אני רוצה לפרסם את זה!

תשובה: [בעמוד הבא].

בעזרת השם יתברך שמו
בזכות התנא האלקי רבן שמעון בר יוחאי זיע"א

ספר זוהר תורה תהילים

תיקוני זוהר תיקון י"ג דף כ"ז ע"ב



"אֲשָׁרֵי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הֵלֵךְ בְּעֵצַת רְשָׁעִים וּגְוִי" (תהלים פרק א פסוק א), אֲשָׁרֵי וּתְהַלְתּוּ שֶׁל הָאִישׁ – אֲשֶׁר לֹא הֵלֵךְ בְּעֵצַת רְשָׁעִים, בְּדֶרֶךְ חַטָּאִים לֹא עָמַד וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יָשָׁב.

"אֲשָׁרֵי הָאִישׁ", וְאִיהוּ אַהֲי"ה אֲשֶׁר אַהֲי"ה, רִישָׁא לְכָל (דף כז ע"ב) רִישִׁין, וְעֵלָה אַתְמַר (שיר ז, ו) "רִאשֵׁן עֲלִיךְ כְּכַרְמֵל" וְדָא תְּפִלִּין דְּרִישָׁא, "וְדַלַת רִאשֵׁן כְּאַרְגָּמָן" דָּא תְּפִלִּין דִּיד, וּבִיָּה מְשַׁבְּחִין לְבַת בְּהַאי אֲשָׁרֵי, הָדָא הוּא דְכַתִּיב (בְּרֵאשִׁית ל, יג) "בְּאֲשָׁרֵי כִי אֲשֶׁרוּנִי בְּנוֹת". מָאן זְכִי לְאַעְלָא תְּמִן, "אֲשֶׁר לֹא הֵלֵךְ בְּעֵצַת רְשָׁעִים" (תהלים א), דְּאִיהִי עֵצָה בִישָׁא מְסֻטְרָא דְעֵץ הַדְּעַת טוֹב וְרַע, "וּבְדֶרֶךְ חַטָּאִים לֹא עָמַד", מָאן דֶּרֶךְ חַטָּאִים הֵיִא דְאַתְמַר בְּהַ (מְשָׁלִי ל, כ) "כֵּן דֶּרֶךְ אִשָּׁה מְנַאֲפֶת, אֲכָלָה וּמְחַתָּה פִּיהָ וְגוֹמֵר", "וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יָשָׁב", מָאן מוֹשֵׁב לְצִים, דָּא לִילִי"ת אִימָן דְּעַרְב רַב, דְּאִיהִי מְטַמְּאָה כְּנֻדָּה בְּמוֹשְׁבָה, וְכֵן עַרְב רַב מְטַמְּאִין בְּמוֹשְׁבָם לְצִדִּיקָא דִּיתְבִּין בִּינֵיהוּ כְּנֻדָּה. וּמָאן דְּאַתְדַּבֵּק

בְּהָאֵי אֲשֶׁרִי, דְּאִיְהוּ כְּתָרָא וְרִישָׁא דְּאוֹרֵיִתָּא, אֲתָמַר בֵּיהּ (תהלים א, ג) "וְהִיָּה כְּעֵץ שְׁתּוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם", וְדָא עֵץ חַיִּים, דְּאֲתָמַר בֵּיהּ "וְעֵלְהוּ לֹא יִבּוּל".

"אֲשֶׁרִי הָאִישׁ", הוּא אֵהִי"ה אֲשֶׁר אֵהִי"ה, רֹאשׁ לְכָל הָרָאשִׁים, וְעֵלְיָה נֶאֱמַר (שיר ז) "רֹאשׁךָ עָלֶיךָ כְּכַרְמֶל", וְזֶה תְּפִילִין שֶׁל רֹאשׁ, "וְדָלַת רֹאשׁךָ כְּאַרְגָּמָן", זו תְּפִילִין שֶׁל יָד, וּבּוּ מְשַׁבְּחִים לְבַת בְּזֵה הָאֲשֶׁרִי [וְעַל כֵּן בְּרֹאשֵׁי"ת שֵׁם אֲשֶׁרִי שֵׁם בַּת] זֶה הוּא שְׁכָתוּב (בְּרֹאשֵׁי ל) "בְּאֲשֶׁרִי כִּי אֲשֶׁרוּנִי בְּנוֹת" [זֶה הַצְּדִיקִים שְׁמַעְלִים אֶת הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה]. מִי זוֹכֵה לִכְנֹס שָׁמָּה, "אֲשֶׁר לֹא הֵלֶךְ בְּעֵצַת רְשָׁעִים", שְׁהִיא עֲצָה רְעָה מְצַד שֶׁל עֵץ הַדְּעַת טוֹב וְרָע. [מִי הָרְשָׁעִים, זֶה סְמָא"ל וְנַחְשׁ]. "וּבִדְרֹךְ חֲטָאִים לֹא עָמַד", אִיזָה דְרֹךְ חֲטָאִים, זו שְׁנֵאֲמַר בָּהּ (מְשָׁלִי ל) "כֵּן דְרֹךְ אֲשֶׁה מְנַאֲפֶת אֲכָלָה וּמְחַתָּה פִּיהָ וּגּו'". "וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יֵשֵׁב", אִיזָה מוֹשֵׁב לְצִים, זו [לִילִי"ת] אֲמָם שֶׁל עָרֵב רַב, שְׁהִיא מְטַמְּאָה כְּנֻדָּה בְּמוֹשְׁבָהּ. [כֵּן עָרֵב רַב] מְטַמְּאִים (א)

❁ אור הזוהר ❁

(א) מטמאים במושבים, ביאור שמטמאים במושבים, שאם הצדיק יושב עמהם מטמאים אותם כנדה שמטמאה במושבים. לכן אין להצדיק לשבת איתם ביחד, כי נדבק

❁ מטיעמי הזוהר ❁

(א) המצפים ומאמינים לגאולה, הם יזכו לכל הטובות המובטחות: פתח רבי יוסי ואמר, (ישעיה מא) "הֵן יִבְשׁוּ וַיִּכְלְמוּ כָּל הַנְּחָרִים בְּךָ וּגּו'", זמין

❁ נתיבי הזוהר ❁

א. היות וחז"ל גילו לנו שהערב רב הם המעכבים את ביאת המשיח, וכל הצרות מחמתם, והזוהר הקדוש מלא מזה בהרבה מקומות, ליקטנו מראה מקומות נרחב ובהיקף נפלא:

בְּמוֹשָׁבָם לְצַדִּיקִים שְׁיוֹשְׁבִים בֵּינֵיהֶם, כְּנֹדָה (ב) וּמִי שֶׁמִּתְדַבֵּק בְּאוֹתוֹ
אשר", שֶׁהוּא הַכֶּתֶר וְהָרֹאשׁ שֶׁל הַתּוֹרָה, נֶאֱמַר בוֹ "וְהָיָה כְּעֵץ
שֶׁתּוֹל עַל פְּלָגֵי מַיִם", וְזֶה עֵץ הַחַיִּים שֶׁנֶּאֱמַר בוֹ "וְעָלְהוּ לֹא יָבוֹל" (ג).



✽ אור הזוהר ✽

מטומאתם. עוד אפשר לומר, שהצדיק האמיתי שיושב עם הערב רב נראה בעיניהם כנדה שהיתה מופרשת, כך הצדיק מופרש מהם, כי כל מחשבותיהם של הערב רב הם רק על כסף וזהב וכבוד, כמבואר בהקדמה לעץ חיים (ראה מטעמי הזוהר הוספות למטה).

(ב) זאת אומרת שכדי לזכות להקמת שכינתא מעפרא חייבים להתרחק מהערב רב, וכדי להינצל מהערב רב, צריך לעסוק בזוהר הקדוש, כמבואר בכמה מקומות (ועיין תיקוני זוהר דף כ"א).

(ג) "ועליהו לא יבול", שהתלמידים שלו לא יבולו, כמו "שְׁמִלְתָּךְ לֹא בָלְתָה מְעֻלְיָךְ" (דברים ח, ד), שמלתך היא המצוות, הלבוש של הנשמה, כמו שכתב

✽ מטעמי הזוהר - הוספות ✽

הוספה לאור הזוהר אות א': עֶסֶק הַתּוֹרָה שְׁלֵא לְשִׁמָּה: וְהִנֵּה מָה שֶׁכָּתַב בְּתַחֲלַת דְּבָרָיו וְאָפִילוּ כָּל אֵינוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוּרֵיתָא כָּל חֶסֶד דְּעֻבְדֵי לְגִרְמֵיהוּ וְכוּ'. עִם הַיּוֹת שֶׁפֶּשְׁטוּ מִבְּאֵר, וּבְפֶרֶט בְּזִמְנֵנוּ זֶה בְּעוֹנוֹתֵינוּ הֶרְבִּים

✽ מטעמי הזוהר ✽

קודשא בריך הוא למעבד לישראל כל אינון טבאן דקאמר על ידי נביאי קשוט... [עתיד הקב"ה לעשות לישראל את כל הטובות שנתבאו נביאי האמת, וסבלו עליהם בגלות...]. אבל אזלין לבי מדרשות, פתחין ספרין, וחמאן כל אינון טבאן דקא מחכו, וחמאן כתיבין באורייתא דאבטח לון קודשא בריך הוא עלייהו ומתנחמין בגלותהון... [וישראל החזיקו מעמד כאשר ראו בספרים הקדושים את

✽ נתיבי הזוהר ✽

ראה: זוהר בראשית דף כה, עא. כו, עא. כז, עב. כח, עב. עב. רסב, עב. רסג. עא. - זוהר שמות מה, עב. סז, עא. קיד, עא. קכ, עא. קכד, עא. קצ. עב. קצה, עא. קצז.

✽ אור הזוהר ✽

השלה"ק, שמהמצוות נעשות מלבושים, וידוע מה דאיתא בזוהר הקדוש, שרמ"ח מצוות עשה ושס"ה מצוות לא תעשה שבתורה מכוונות נגד רמ"ח

✽ מטעמי הזוהר - הוספות ✽

אשר התורה נעשית קרדם לחתך בה אצל קצת בעלי תורה אשר עסקם בתורה על מנת לקבל פרס והספקות יתרות, וגם להיותם מפלל ראשי ושיבות, ודיני סנהדראות, להיות שמם וריחם נודף בכל הארץ ודומים במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו בשמים, ועקר סבת מעשיהם היא מה שכתב אחר כך הכתוב ונעשה לנו שם. כפתוב בספר

✽ מטעמי הזוהר ✽

כל ההבטחות והטובות שהבטיח השי"ת...]. ועל דא, "הן יבשו ויכלמו כל הנחרים בך". מאי כל הנחרים בך. דאתקפו נחיריהון ברוגז אעלך בגלותא דא. בההוא זמנא, יבושו ויכלמו מכל טבין דיחמון להון לישראל [ועל זה התנבא הנביא שרק מי שהאמין וציפה לקיום הנבואה הוא יזכה לשמוח בגאולה, והערב רב יבושו ויכלמו כי הלכו אחרי ההבל – והרוצה להינצל מקליפת הערב רב מוכרח לעסוק בזוהר הקדוש, כתיבת נח שהצילה מהמבול] [זוהר הקדוש פרשת כי תשא דף קפ"ח ע"ב].

הרוצה להינצל מקליפת הערב רב מוכרח לעסוק בזוהר הקדוש, כתיבת נח שהצילה מהמבול: ואינון ערב רב רשיעייא [ואותם הרשעים

✽ נתיבי הזוהר ✽

עא. רג. עא. רכג. עב. רכד. עא. - זוהר ויקרא כז. עב. כח. עא. כח. עב. פו. עב. צו. עא. קיא. עא. - זוהר במדבר קכב. עב. קכד. עא. קנב. עב. רל. עא. רלא. עב. רלו. עא. רמו. עב. - זוהר דברים רעג, עא. רעו. עב. רעז. עב. רעט. עא. רפב. עא. - תיקוני זוהר, דף: טו, עא. כב, עא. עב. כז. עא. כז. עב. כח. עב. ל. עב. מא. עב. מב. עא. מט. עא. נ, עב. נב, עא. נג. עב. נה. עא. עה. עב. צו. עב. צז. עא. קיב. עא. קיז. עא. קיט. עא. קכה. עב. קלח. עא. קמ. עא. קמא. עא. קמא. עב. קמד. עא. קמו. עב. קמוז. עב. - זוהר חדש: פ' יתרו מאמר ד' גווני עינא. פ' יתרו מאמר ז' ימי בראשית. פ' יתרו מאמר שרטוטין דמצחא. - תיקוני זוהר חדש: דף כז ע"א. עץ חיים להאריז"ל: הקדמת מוה"ר חיים ויטאל על שער הקדמות. עץ חיים שער לב פרק א' מ"ת. שער לח פ"ו מ"ת. שער מט פ"ג. -

❁ אור הזוהר ❁

איברים ושס"ה גידים שבאדם, ואם פוגם במצות עשה פוגם באותו האבר שכנגד המצוה, וכן בלא תעשה פוגם באותו הגיד שכנגד המצוה.

❁ מטיעמי הזוהר - הוספות ❁

הזהר בפרשת בראשית (דף כ"ה:): וְזֶה לְשׁוֹנוֹ עַל פְּסוּק אֱלֹה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ, שְׁחַמְשֵׁה מוֹנִים יֵשׁ בְּעֶרְב רַב, וּמִן הַג' מִיָּנִים, מֵהֶם הוּא הַנִּקְרָא פֶת גְּבוּרִים, דְּעֲלִיֵּהוּ אֶתְמַר הַמָּה הַגְּבוּרִים אֲשֶׁר מַעֲלֵם אֲנָשֵׁי הַשָּׁם, וְאִינוֹן

❁ מטיעמי הזוהר ❁

שמהערב רב] דיתקיים בהו בההוא זמנא [יתקיים בהם לפני ביאת המשיח (הכתוב: [דניאל יב) "יִתְבָּרְרוּ וַיִּתְלַבְּנוּ וַיִּצְרְפוּ רַבִּים וְהִרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים וְלֹא יִבְנוּ כָּל רְשָׁעִים וְהַמְשַׁפְּלִים יִבְנוּ" [שאז יהיה בירור גמור בישראל], "יִתְלַבְּנוּ", אינון מארי משנה [אלו בעלי המשנה שיתבררו על ידי לימוד התורה]. "וַיִּצְרְפוּ", אינון זרעא קדישא דשאר עמא [וזרע הקדוש של שאר העם יתבררו על ידי מצוות ומעשים טובים וצדקה], הדא הוא דכתיב (זכריה יג) "וַיִּצְרְפֹתֶיךָ כְּצֶרֶף אֶת הַכֶּסֶף [דהיינו על ידי כסף שנותנים לצדקה] וְהִרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים", אינון ערב רב [ואילו הערב רב יצאו מכלל ישראל]. "וְהַמְשַׁפְּלִים יִבְנוּ" (דניאל יב), אינון מארי קבלה [והמשכילים הם אלו שעוסקים בסודות התורה], דאתמר בהון (דניאל יב) "וְהַמְשַׁפְּלִים יִזְהָרוּ כְּזוֹהַר הַרְקִיעַ", אלין אינון דקא משתדלין בזהר דא דאקרי ספר הזוהר [אלו הם הצדיקים שעוסקים באור הזה הנקרא ספר הזוהר] דאיהו כתיבת נח [שהוא כתיבת נח שמציל מהמבול] דמתכנשין בה שנים מעיר ושבע ממלכותא, ולזמנין אחד מעיר ושנים ממשפחה [שכמו שלא כולם זכו להיכנס לתיבה לפני המבול, כך רק

❁ נתיבי הזוהר ❁

שער הגלגולים הקדמה כ'. הקדמה לג. הקדמה לט. - שער הפסוקים: פ' ויגש, שמות, בא, בשלח, כי תשא, בלק, עקב. ספר מלכים א', ישעיה. - ספר הליקוטים: פ' תולדות, וישב, שמות, בשלח, כי תשא, בהעלותך, חוקת, דברים, ואתחנן, עקב, כי תצא, וילך, ספר מלכים א', ישעיה, תהלים. - ספר עץ הדעת טוב להאריז"ל: פ' בא, בשלח יתרו, משפטים, תרומה, כי תשא, ויקהל, פקודי, שמיני, קדושים, במדבר, בהעלותך, חוקת, בלק, פנחס. - שער מאמרי הרשב"י פ' משפטים, ליקוטי תורה פ' בראשית, מקץ, שמות, ויקהל.

✽ מטעמי הזוהר - הוספות ✽

מסִטְרָא דְאֵלִין דְאִתְמַר בְּהוֹן (בְּרֵאשִׁית יא) הִבֵּה נִבְנָה לָנו עִיר וּמִגְדָּל וְגו' וְנַעֲשֶׂה לָנו שָׁם בְּבִנְיָן בְּתֵי כְנִסְיֹת וּבְתֵי מִדְרָשׁוֹת וְשׁוּיִין בְּהוֹן סִפְר תּוֹרָה וְעִטְרָה עַל רִישֶׁיהָ, וְלֹא לְשִׁמָּה, אֶלֶּא לְמַעַבְד לֹון וְכו'. וְהִנֵּה עַל הַפֶּתַח הַזֹּאת אָמְרוּ בְּגִמְרָא: כָּל הָעוֹסֵק בְּתוֹרָה שְׁלֵא לְשִׁמָּה נַח לוֹ שְׁנֵהֲפֹכָה שְׁלִיתוּ עַל פָּנָיו וְלֹא יֵצֵא לְאוֹר הָעוֹלָם.

רְאִיהָ שְׁאִין עוֹסְקִין לְשִׁמָּה: וְאִמְנָם הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה מְרָאִים תִּימָה וְעִנְיָה בְּאִמְרָם כִּי כָּל עֶסְקָם בְּתוֹרָה הוּא לְשִׁמָּה. וְהִנֵּה הַחֶכֶם הַגְּדוֹל הַתְּנַא רַבִּי מֵאִיר עָלָיו הַשְּׁלוֹם הַעֵיד עֲלֵיהֶם שְׁלֵא כֶּף הוּא בְּאִמְרוֹ לְשׁוֹן כְּלָלוֹת כָּל הָעוֹסֵק בְּתוֹרָה לְשִׁמָּה זֹכָה לְדַבְרִים הַרְבֵּה וְכו'. וּמִגְלִים לוֹ רְזִי תּוֹרָה וְנַעֲשֶׂה כְּנֵהר שְׁאִינוּ פּוֹסֵק וְהוֹלֵךְ וְכַמְעַן הַמִּתְגַּבֵּר מֵאִלּוֹי בְּלִתֵּי הַצְּטֻרְכוֹ לְטֻרַח וְלַעֲיֵן בָּהּ וְלַהוֹצִיא טַפִּין טַפִּין שֶׁל מִימֵי הַתּוֹרָה מִן הַסְּלַע, הִנֵּה זֶה יוֹרָה שְׁאִינוּ עוֹסֵק בְּתוֹרָה לְשִׁמָּה כְּהַלְכָתָהּ, וְמִי זֶה הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִזְלוּ עֵינָיו דְּמַעוֹת בְּרֵאוֹתוֹ הַמְשַׁנָּה הַזֹּאת וְרוֹאֶה חֶסְרוֹנוֹ וּפְחִיתוֹתוֹ (הַקְּדַמַּת רַבִּי חַיִּים ווִיטְאֵל עַל שַׁעַר הַהַקְּדָמוֹת – וְעִיִּין אֹר הַזוּהַר פֶּרֶק כ"ח).

✽ מטעמי הזוהר ✽

הַזְרִיזִים וְהַמְשַׁכִּילִים יִזְכוּ לְהִינְצֵל עַל יְדֵי הַזוּהַר הַקְּדוֹשׁ, כִּי הַזְמַן קֶצֶר, כְּמוֹ שְׁכַתוֹב בְּמִלְאֲכֵי (פֶּרֶק ג' פֶּסוּק א') "הַנְּנִי שְׁלַח מְלֹאכֵי וּפְנֵה דְרָךְ לְפָנָי וּפְתָאֵם יְבוֹא אֶל הֵיכְלוֹ הָאָדוֹן אֲשֶׁר אַתֶּם מְבַקְשִׁים וּמְלֹאךְ הַבְּרִית אֲשֶׁר אַתֶּם חֹפְצִים הִנֵּה בָּא אָמַר ה' צְבָאוֹת" דְּבַהוֹן [בְּאֵלוֹ שִׁיזְכוּ לְעוֹסֵק בְּזוּהַר הַקְּדוֹשׁ] יִתְקִיִּים (שְׁמוֹת א) "כָּל הַבֵּן הַיְלֹוֹד הַיְאֲרָה תִּשְׁלִיכֶהוּ" [לְהִיֹּת בְּבַחֲיַנַּת בָּנִים, וּמַהֲרָאוֹנוֹם לְקַבֵּל פָּנֵי מִשִׁיחַ צְדִיקֵינוּ, בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ], וְדֹא אֹרָה דְּסַפְרָא דֹא, וְכֹלֵא עַל סִיבָה דִּילָךְ [וְזֶה הָאוֹר שֶׁל

✽ נתיבי הזוהר ✽

סִפְר מִשְׁנַת חֲסִידִים: מִסַּכְתָּ יַעֲקֹב פ"ב, מִסַּכְתָּ סֹדֵר לַיִל פֶּסַח פ"י. - פֶּרֶדֶס רִימוֹנִים לְהַרְמ"ק: שַׁעַר כֶּג פ' טז. - אוֹצֵר עֵדֵן הַגְּנוֹז לְמַהֲרָא אֲבוּלְעַפְיָא: ח"ב ס"א א'. - סִפְר הַפְּלִיאָה לְהַמְקוּבֵל הָאֱלֹקִי רַבִּי אֲבִיגְדוֹר קִרָּא מִפְּרָאגָּ. - עֲבוּדַת הַקּוֹדֶשׁ לְמַר"מ אֲבִן גְּבַאי ח"ב פל"ב. - סִפְר הַמְּפּוֹאֵר לְמוֹהַר"ש מוֹלְכוֹ דְרוּשׁ עַל פ' בְּרֵאשִׁית. - מַגִּיד מִשְׁרִים לְרַבִּינוּ יוֹסֵף קֶאֶרוֹ פ' תְּרוּמָה, פ' בְּמִדְבָּר. - חֲסֵד לְאַבְרָהָם לְמַהֲרָא אוֹלוֹאִי מַעֲיָן א' נַהַר יו, מַעֲיָן ב' נַהַר ס"ז, מַעֲיָן ד' נַהַר נד, מַעֲיָן ה' נַהַר יז, כַּה, לֵב, מַעֲיָן הַשְּׁשִׁי הַקְּדָמָה, נַהַר א'. ב', ה'. - מַגְלָה עֲמוּקוֹת

❁ מטעמי הזוהר ❁

ספר זוהר הקדוש יאיר בנשמותיהם, וכל זה בזכות הרשב"י הקדוש]. (זוהר הקדוש פרשת בהעלותך - רעיא מהימנא, דף קנ"ג ע"ב, ועיין תיקוני זוהר תיקון כ"א עמוד נ"ג, נ"ד).

❁ נתיבי הזוהר ❁

עה"ת: פ' תולדות, וישלח, ויגש, וארא, בא, תרומה, ויקרא, תזריע, קדושים בהר, בחקותי, שלח, קרח, חוקת, בלק, פנחס, ואתחנן, וזאת הברכה. - מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן: אופן כד, נח, עד, עח, פ, צו, קי, קכ, קמד, קפז, קצח, רנא, רנב, - ספר מבוא לחכמת הקבלה למהר"ש טולידאנו: ח"א שער ז' פ"ז, ח"ב שער ו' פ"ז, ח"ב מאמר א' חנוכה. - ספר מעולפת ספירים: מוהרנ"ש אלגאזי: יום תשעה עשר את י"ג, טו, יום עשרים ואחד את לב, - ספר עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו: מאמר חיקור דין ח"ג פ' כ"ב, מאמר אם כל חי ח"א סי' ג', כב, - ספר יונת אלם פ"ד, כתבים: מאמר הנפש: ח"ב פ"ד, ח"ה פ"י, י"ב, חלק י"ז פי"ד, מאמר מאה קשיטה: סי' כ"ו, סי' נ"ג, מאמר שבתות ה': כת"י ח"ג, מאמר צבאות ה' ח"ב. - של"ה הקדוש: שער האותיות: עמק ברכה את ו', מסכת שבועות פרק תורה אור את מ"ו, מסכת תענית דרוש מטות מסעי את כד, מסכת יומא הל' תשובה את סב, - ספר בראשית: וישב, מקץ, ויגש. ספר שמות פ' בא תורה אור את ג', פ' כי תשא תו"א את ג', פ' ויקהל פקודי תו"א את ב', ספר במדבר נשא בהעלותך תו"א את יג, פ' חוקת תו"א את ב', פ' ואתחנן תו"א את א', ג, - ווי העמודים פ"ו. - הרמח"ל הקדוש: ספר דרך עץ חיים, ספר אדיר במרום ח"א תניא אמר רבי שמעון, ומחצדי חקלא זעירין אינון, למגזר מילין דקשוט, ח"ב מאמר ביאור ז' מלכים. - ספר תיקונים חדשים: הקדמה, תיקונא תמינאה, תיקונא תמניסר, תיקונא תמניא ועשרין תיקונא חמשין וחמש, תיקונא שבעין. - ספר קנאת ה' צבקות ח"כ, - מאמר ויהי מקץ. - פירוש הרמח"ל עה"ת בראשית, שמות, במדבר, דברים. - דרוש בסעודת ליל טו"ב בשבט ה' תצ"ג. - דרושי ונתת הכסף. - ראשי פרקים ד"ת לרמח"ל, - ספר תקט"ו תפילות: תפילה קיג, קנא, קנד, קעז, קעז, רב, רפט, שי, שעא, תפילה חשמ"ל, תצה, תפלה ואתחנן. - שערי הלשם מהר"ש אלישוב: ח"א סי' טו פ"א, ח"א סי' יט בסוד נורא עלילה, ח"ב סי' ב' פ"ב, פ"ג, סימן ד', סי' ה', סי' ו', סי' ז', סי' יג פ"ד. - הגר"א מוילנא, אבן שלמה

נתיבי הזוהר

י"א. ביאור הגר"א על תיקוני זוהר דף קיא ע"א. - יהל אור על הזוהר ראשית דף כח ע"ב. אדרת אליהו פ' דברים. ביאור על תיקוני זוהר דף צז ע"ב. למידי בעל שם טוב: אוצר החיים - קאמרנא פ' תצא. - היכל הברכה: ארא, כי תשא, פקודי דף שיח, פ' בלק, פ' ראה, דף יג ע"ב פ' תצא, עקב פ סח ע"ב, דף רט ע"א. כי תבא דף כח ע"ד. - זוהר חי פ' בראשית דף כה א, דף כג ע"ב. דף לז ע"א. דף קא ע"ד, דף קו ע"א, דף קיב ע"ג, דף קיג, פ שכת ע"ד. פ' ויחי ד' תכו, דף תלט. שמות דף ז' ע"ג. דף פו ע"ד. דף ע ע"ב. - זקן ביתו מ"א אופן ז דף מז, אופן טז דף עה, מ"ד אופן י"ג דף ט. - נתיב מצוותיך שביל אמונה ג' אות כו. - תולדות יעקב יוסף פ' נשא פ תס, פ' שופטים דף תרסו. - בני יששכר מאמר חודש אדר מאמר ג'. יקוטי מוהר"ן ח"א סי' ת, כב. - דברי חיים פ' ויקהל. דברי שמחה מכתב נ. - אשרי האיש דף מט. ארץ החיים א' פ"ב. אור עולם אות יא. תפארת יהודי אות ו'. נפלאות היהודי ח"ת דף 46. על הגאולה ע' קלו. דברי יואל ' נשא ע' קפת. דברי שמואל (סלאנים) פ' נת. דברי תורה מונקאטש מהדו"ת ' טו. אשרי האיש דף מט. מכתב התעוררות ע' עג. הרה"ק רבי דוד ולעלוב. זכרון יעקב יוסף מע' צ. אמת ואמונה דף ו' ע"ב. שמחת ישראל, אמרי שמחה. גאולת הארץ דף ו'. חידושי הרי"ם על מסכת גיטין, שמטות לפ' שלח. חידושי הרי"ם, גלות וגאולה. פירוש הגר"א על דרך רמז מגילת אסתר א. חוט המשולש דף מב. חת"ס דרוש ח' תמוז תקס"ט. ל הגאולה ועל התמורה דף קפז. קדושת יום טוב פרשת וזאת הברכה. זהר"י ט"ב הגש"פ דף קטז. משכיל אל דל (קאלאמייא) ח"ג כלל י פרט א. חידושי תורה פ' קרח ע' רג. ויואל משה מאמר א' סי' קנג. מאמר ש"ש פ קנ. חידושי תורה דברים ע' לח. על הגאולה ע' קעז. חידושי תורה ע' ו בשלח, ע' קעט, קרח ע' רג. בהעלותך ע' קלג. תשי"ז ע' לד, ע' תקלו, ש"כ ע' לב, חידושי דרשות מא"י ע' קנה. - דברות קודש. ויואל משה ' קנב, קנז, קסא. דברי יואל מכ' ח"א ע' קלה, פ' וישלח דף קכ. - זולחן הטהור מאמר אמונה ופרנסה דף עד, זכרון צדיקים חודש אייר. - ור הנר דף יג. סיפורי הרמ"ח ע' כה. - אוצר הסיפורים ח"ד א' ד' (רגליות). פאר וכבוד (סיפורים מהר"ש מבעלזא) דף 258.

זוהר פרשת בלק דף רנ עמוד א'



"כִּי אִם בְּתוֹרַת ה' חִפְצוֹ וּגּוּ", "וְהָיָה כְּעֵץ שְׁתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם וּגּוּ" (תהלים פרק א' פסוק ב'), כִּי אִם בְּתוֹרַת ה' חִפְצוֹ וְתִשׁוּקָתוֹ לְלִמּוּד וּלְקַיִים, בְּדַבְרֵי הַתּוֹרָה מִחֲשַׁבְתּוֹ יוֹמָם וּלְלַיְלָה.

אָמַר רַבִּי פִּנְחָס... זָכָאָה חוּלְקִיָּה מֵאֵן דְּאִשְׁתַּדַּל בְּאוּרֵייתָא תְּדִיר וּמֵאֵן דְּאִשְׁתַּדַּל בָּהּ, מַה כְּתִיב בֵּיהּ, (תהלים א) "כִּי אִם בְּתוֹרַת יי חִפְצוֹ וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וּלְלַיְלָה", "וְהָיָה כְּעֵץ", אָמַאי דָּא סְמִיךְ לְדָא. אֲלֵא מֵאֵן דְּאִשְׁתַּדַּל בְּאוּרֵייתָא יוֹמָם וּלְלַיְלָה, לָא לִיהוּי כְּאָעָא יְבִישָׁא, אֲלֵא כְּעֵץ שְׁתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם. מַה אֵילָן אֵית בֵּיהּ שְׁרָשִׁין, וְאֵית בֵּיהּ קְלִיפִין, וְאֵית בֵּיהּ מוּחָא, וְאֵית בֵּיהּ עֲנָפִין, וְאֵית בֵּיהּ טְרַפִּין, וְאֵית בֵּיהּ פְּרָחִין, וְאֵית בֵּיהּ אֵיבָא. שְׁבַעַת זִינִין אֵלִין, סְלָקִין לְשַׁבְעָה, עֶשֶׂר לְשַׁבְעֵין, אוּף מְלִין דְּאוּרֵייתָא אֵית בְּהוּ פְּשָׁטָא דְקָרָא, דְרָשָׁא, רְמִז, דְקָא רְמִז חֲכָמָתָא, גִּימְטְרֵיִיאוּת, רְזִין טְמִירִין, רְזִין סְתִימִין אֵלִין עַל אֵלִין, פְּסוּל וְכָשֶׁר, טְמָא וְטָהוֹר, אִיסוּר וְהִיתֵר, מְכָאן וְלִהְלָאָה, מִתְפַּשְׁטָאן עֲנָפִין לְכָל סֵטֵר. "וְהָיָה כְּעֵץ" וְדָאי, וְאֵי לָאו, לָאו אִיהוּ חֲכָם בְּחֲכָמָתָא. תָּא חֲזִי, כְּמַה חֲבִיבִין אֵינּוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלִי בְּאוּרֵייתָא קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאִפִּילוּ בְּזַמְנָא דְדִינָא תְּלִיא בְּעֵלְמָא, וְאִתִּיְהִיב רְשׁוּ לְמַחְבְּלָא לְחַבְּלָא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא פְּקִיד לִיהּ עֲלוּוִיְהוּ, עַל אֵינּוֹן דְּקָא מִשְׁתַּדְּלִי בְּאוּרֵייתָא, דְּלָא יִשְׁלוּט עֲלֵיהוּ לְחַבְּלָא. וְהָכִי אָמַר לִיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, "כִּי תִצּוֹר אֶל עִיר", בְּגִין חוּבִיְהוּן סְגִיאִין דְּחֻטָּאן לְקָמָאי, וְאִתְחִיבוּ בְּדִינָא, "לֹא תִשְׁחִית אֶת

עצה", [מאן עצה] דא תלמיד חכם דאיהו במתא, דאיהו אילנא דחיי, אילנא דיהיב איבין... והא אוקמוה חברייא. אמר רבי פנחס אשרי חלקו, מי שעמלו בתורה תמיד, ומי שמתייגע בה. מה כתוב בו, "כי אם בתורת ה' חפצו"^(ד), "ובתורתו יהגה יומם ולילה", "והיה כעץ שתול

✽ אור הזוהר ✽

(ד) "כי אם בתורת ה' חפצו", גם אם נתנה רשות למשחית להשחית, הלומד זוהר הקדוש זוכה להינצל, כמו שכתוב (זהר חלק ג' דף קנ"ג: ברעיא מהימנא), שתורת הסוד הוא כתיבת נח שניצל על ידה, בגלל שהוא כעץ חיים שנותן פירות.

"כי אם בתורת ה' חפצו": תורת הסוד נקרא תורת ה', שאם לומד תורת הנסתר אז כל תורתו הוא תורת ה' הנקרא עץ חיים, "אשר פריו יתן בעתו", שיוכל ליתן פירות... עץ החיים - זה אילן הנותן פירות, ואם התלמיד חכם אינו לומד סתרי תורה אז הוא כעץ יבש שאינו יכול לתת פירות, ואם עצמו לא תיקן, איך יכול לתקן אחרים, וכמובא מהרה"ק רבי פנחס מקאריץ זצ"ל: "מלמד שאינו לומד זוהר הקדוש, לא יתנו אליו תלמידים, דאינו יכול לתקן הנשמה מפני שהוא כעץ יבש".

קבלה מהבעל שם טוב זכותו יגן עלינו: צריך מלמד (לתלמידים) ללמד זה, שהוא בחינת עץ החיים, שיכול להמשיך נשמה לתלמידים. כי מה שהרב נותן שכל ישר להתינוק, בזה מניח בו נשמה אמתית: ומוכא מהרב הקדוש רבי פנחס מקאריץ זכותו יגן עלינו, בספר אמרי פנחס השלם (דף ק"ז), וזה לשונו: "צריך מלמד (לתלמידים) ללמד זה, שהוא בחינת עץ החיים, שיכול להמשיך נשמה לתלמידים. כי מה שהרב נותן שכל ישר להתינוק, בזה מניח בו נשמה אמתית", עד כאן לשונו. (ואני שמעתי שזה מקבל עוד מהבעל שם טוב זכותו יגן עלינו). כי הזהר מלהיב ומאיר את הנשמה של כל איש מישראל, באפן שיכול להשפיע הארה של נשמה קדושה גם בזולתו.

עוד אפשר לומר, שהוא נותן פירות, וצריך להינצל ולהישאר בחיים בשביל הפירות דהיינו התלמידים שאפילו שנגמרו שנותיו נשאר בחיים בשביל התלמידים שצריך לתקן אנשים אחרים ונשאר בחיים בשביל הפירות - התלמידים, כמבואר בחתם סופר.

עַל פְּלָגֵי מַיִם", למה נסמך זה לזה. אלא מי שמתייגע בתורה יומם ולילה לא יהיה כעץ יבש אלא כעץ שתול על פלגי מים. מה עץ יש בו שרשים, ויש בו קליפות, ויש בו מוח, ויש בו ענפים, ויש בו עלים, ויש בו פרחים, ויש בו פירות, שבעה מינים אלה עולים לשבעה [פעמים] עשר לשבעים^(ה). אף דברי התורה^(ו) יש בהם פשט המקרא, דרוש, רמז מה שמרמז על חכמה, גימטריאות, סודות נעלמים, סודות נסתרים אלה על אלה, פסול וכשר טמא וטהור אסור ומותר, מכאן ולהלאה מתפשטים ענפים לכל צד. "והיה כעץ" ודאי. ואם לא, אין הוא חכם בחכמה^(ז). בא וראה כמה חביבים אותן העמלים בתורה לפני הקב"ה, שאפילו בזמן שהדין תולה בעולם וניתנה רשות למשחית להשחית, הקב"ה פוקד להמשחית על אותן העמלים בתורה שלא ישלוט עליהם להשחית, כמו שכתוב (דברים כ, יט) "כִּי תִצּוֹר אֶל עֵיר יְמִים רַבִּים וּגּוֹ", בשביל עוונותיהם הרבים שחוטאים לפני^(ח). "לא תשחית את עצה", איזה עצה, זה תלמיד חכם, שהוא עץ החיים, עץ שנותן פירות, וזה ביאור החברים.



✽ אור הזוהר ✽

כי אם בתורת ה' חפצו: כעץ וודאי ואם לא אין הוא חכם בחכמה, וכמו שהעץ אם השורש חלש נופל כל העץ, כן הוא התלמיד חכם אם חסר בו תורת הסוד אז הוא כעץ אשר שורשיו נרקבים.

(ה) כנגד שבעים פנים לתורה.

(ו) לא נקרא חכם כראוי שללא לימוד סודות התורה לא נקרא בן.

(ז) זאת אומרת שהצרות מגיעות מחמת העוונות.

(ח) ויש עוד לפרש, "עץ" זה הצדיק, כמו שכתב רש"י בפרשת לך על הפסוק (פרק יג פסוק כ'): "הַיֵּשׁ בָּהּ עֵץ", וז"ל: אם יש בהם אדם כשר שיגין עליהם בזכותו.

זוהר חדש דף קג



כי אם בתורת ה' חפצו (תהלים פרק א' פסוק ב')

"כי אם בתורת ה' חפצו". ואוקמוה רבנן דלית לאתעסקא בר נש באורייתא אלא במה שלבו חפץ. אית שלבו חפץ בסתרי אורייתא, בעובדא דבראשית ובמעשה מרכבה. ואית דלא בעי אלא בפשטי אורייתא, דפשטין אנון מסטרא דעבד ורזין מסטרא דמלכא... זכאה איהו עץ דאיהו שתול על פלגי מים דאורייתא. ויתיר מאן דאיהו מסטרא דאילנא דחיי, דאתמר בה "אשר פריו יתן בעת"ו", ודא שכינתא ולא אפיק מעת דילה... "ועלהו לא יבול", כגון "שמלתך לא בלתה מעליך". "וכל אשר יעשה יצליח" (תהלים א'), אלין פקודין דעשה, דאתמר עליהו (בראשית לט, ג) "וכל אשר הוא עשה ה' מצליח בידו".

הסודות הם מצד של מלך

"כי אם בתורת ה' חפצו", הרי ביארו החכמים שאין לאדם לעסוק בתורה אלא במה שלבו חפץ, יש מי שלבו חפץ בסתרי תורה במעשה בראשית ובמעשה מרכבה, ויש מי שאינו רוצה אלא בפשטות התורה. הפשטים הם מצד של עבד, והסודות הם מצד של מלך... זכאי הוא העץ שהוא שתול על פלגי מים של התורה. ועוד יותר מי שהוא מצד של עץ החיים, שנאמר בו "אשר פריו יתן בעתו", זו השכינה. ואינו יוצא מן העת שלה... "ועלהו לא יבול". כמו (דברים ח, ד) "שמלתך לא בלתה מעליך", "וכל אשר יעשה יצליח",

אלו מצוות עשה, שנאמר עליהם (בראשית לט, ג) "וְכָל אֲשֶׁר
הוא עֲשֶׂה ה' מְצַלִּיחַ בְּיָדוֹ".



תיקוני זוהר תיקון ו' דף נא ע"א



"וְהָיָה כְּעֵץ שְׁתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם אֲשֶׁר פָּרְיוֹ יִתֵּן בְּעֵתוֹ" (תהלים
פרק א פסוק ג), וְהָיָה כְּעֵץ שְׁתוּל עַל נַחְלֵי מַיִם, הַנּוֹתֵן פְּרוֹתָיו
בְּעֵתוֹ וְעָלְיוֹ אֵינָם מִתְיַבְּשִׁים - בֵּין הָאִישׁ הַזֶּה, כָּל אֲשֶׁר
יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ.

"וְהָיָה כְּעֵץ שְׁתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם אֲשֶׁר פָּרְיוֹ יִתֵּן בְּעֵתוֹ", דָּא
עֵתוֹ דְּצַדִּיק דְּאִיְהִי לַיִל שַׁבָּת, דְּצַדִּיק מְנִיחַ פְּרָחִין
נִשְׁמָתֵין חֲדָתִין בְּיִשְׂרָאֵל עֲרַב שַׁבָּת דְּאֶתְקָרְיָאוּ פָּנִים חֲדָשׁוֹת.
זו עתו של צדי"ק. שהיא ליל שבת. שמדת הצדי"ק ממנו
פורחות נשמות חדשות בישראל ערב שבת, שנקראות
[בשביל זה] פנים חדשות^א].



✽ מטעמי הזוהר ✽

(ב) (זוהר פרשת קדושים דף פ"א ע"ב): רבי יצחק אמר, מה כתיב לעילא, "קְדָשִׁים
תְּהִיּוּ" [שפירושו שצריך להתקדש כשממשיך נשמות], אתי בר נש
לאֶתְקַדְשָׁא בַּאֲתַתִּיהַ כַּחַד [כשבא להתקדש בשעת היחוד], ממאן הוא
שבחא יתיר בההיא קדושה [מי משובח יותר, דהיינו, ממי יש להקב"ה יותר
נחת רוח], הוי אימא מנוקבא [הוי אומר מהאשה יש יותר שבח, שכיון
שקרובה יותר לקליפות, - מלכות תתאה דכל דרגין - ואם היא מתקדשת,
ועל ידי זה נולד בן קדוש, מגיע לה שבח יותר, שהכניעה את הסטרא
אחרא]. בגין כך, "אִישׁ אָמוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ" [לכן הקדימה התורה מורא אם
לפני אב, שאם זכתה משובחת יותר].

תִּיקוּנֵי זוֹהַר תְּקוּנַת תְּמִנָּה וְשִׁתּוֹ דָּף קַט ע"ב

ה

"לא בן הרשעים כי אם כמוץ אשר תדפנו רוח" (תהלים פרק א' פסוק ד'), לא בן הרשעים, יהיו הם כמו קש שכל רוח הודפו.

ואית אילנא לתתא דעבודה זרה, דלית ליה מוחא אלא קליפה מלגאו ומלבר, ועליה אתמר (תהלים א ד) "לא בן הרשעים כי אם כמוץ אשר תדפנו רוח", ואיהי אשרה דנטעין אומין דעלמא קדם עבודה זרה, דאיבא דיליה מוץ אשר תדפנו רוח.

יש עץ למטה של עבודה זרה, שאין לו מוח אלא קליפה מבפנים ומבחוץ, ועליו נאמר "לא בן הרשעים כי אם כמוץ אשר תדפנו רוח", והיא אשרה שנוטעים אומות העולם לפני דמות עבודה זרה, שהפירות שלו הם מוץ אשר תדפנו רוח.



פְּרִשְׁת בְּלֶק - יְנוּקָא דָּף קפ"ט ע"א

ו

רבי אלעזר ורבי אבא ורבי יוסי, כד אזלו למיחמא לההוא ינוקא בריה דרב המנונא סבא... אמר להו ההוא ינוקא... אתון חבריאי, דלא שמשותון לרבי (דף קפ"ט ע"א) שמעיה חסידא, אמרין דבחמשת זיני דגן, לא אית חולקא לסטר אחרא. ולאו הכי, דהא כל מה דאתבלי בארעא, לסטר אחרא אית ביה חולקא. ומאן חולקא אית ליה. מוץ דתדפנו רוח, דכתיב, (תהלים א) "לא בן הרשעים כי אם כמוץ אשר

נִדְפְּנוּ רוּחַ". וְדָא הוּא רוּחָא דְקְדוּשָׁא, וּכְתִיב (תהלים קג) "כִּי רוּחַ עֲבָרָה בּוֹ וְאֵינְנוּ וְגו'", בְּגִין דְרוּחַ קְדוּשָׁא מְפֹזֵר לִיהּ בְּכָל סֻטְרִין דְעֵלְמָא, דְלֹא יִשְׁתַּכַּח.

רוח הקודש מפזרת את הרשעים בכל העולם

יְבִי אֲלַעְזֵר וּרְבִי אַבָּא וּרְבִי יוֹסִי כְּאֲשֶׁר הִלְכוּ לִרְאוֹת אוֹתוֹ הָעֵלָם בְּנוֹ שֶׁל רַב הַמְּנוּנָא סְבָא. אָמַר לֵהֶם עֵלָם הַהוּא, זַתְּם הַחֲבָרִים שֶׁלֹּא שִׁמְשַׁתֶּם לְרַבִּי שִׁמְעִיהַּ הַחֲסִיד תֹּאמְרוּ שֶׁבַחֲמֶשֶׁת מִיָּנִי דַּגָּן לֹא נִמְצָא חֶלֶק לְצַד הַטּוֹמָאָה. וְלֹא כֵן, שֶׁהָרִי כָל מָה שֶׁמִּתְבַּלֶּה בָּאָרֶץ יֵשׁ בּוֹ חֶלֶק לְצַד הַטּוֹמָאָה. אִיזָהָה חֶלֶק יֵשׁ לוֹ, מוּץ אֲשֶׁר תִּדְפְּנוּ הַרוּחַ, שֶׁכְּתוּב "לֹא כֵן יִרְשָׁעִים כִּי אִם כְּמִץ אֲשֶׁר תִּדְפְּנוּ רוּחַ", וְזֶהוּ הוּא רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ. וְכְתוּב (תהלים קג) "כִּי רוּחַ עֲבָרָה בּוֹ וְאֵינְנוּ וְגו'", לְפִי שֶׁרוּחַ הַקּוֹדֵשׁ מְפֹזֵר אוֹתוֹ בְּכָל צַדֵּי הָעוֹלָם(ט).



זוהר פְּרִשְׁת קְדוּשִׁים דַּף פו ע"ב



כִּי יוֹדַע ה' דְּרֶךְ צְדִיקִים וְדְרֶךְ רְשָׁעִים תֵּאבֹד" (תהלים פרק א' סוק ו'), וְזֶה, לְפִי שְׂיֹדַע ה' וּמְכִיר אֶת דְּרֶךְ הַצְּדִיקִים, וְדְרֶךְ רְשָׁעִים שְׁנוּאָה וְה' מְאַבְּדָהּ.

זָמַר רַבִּי אֲלַעְזֵר... פָּתַח וְאָמַר, (תהלים א) "כִּי יוֹדַע ה' דְּרֶךְ



(ט) שלא ימצא כלל, שכאשר נתקן הניצוץ הקדוש מתבטל כוח הרע, בתפילת דוד המלך בתהלים (פרק לה פסוק ה-ו) "יִהְיֶה כְּמִץ לְפָנַי רוּחַ וּמִלְאָף ה' וְזָחָה". "יְהִי דְרָכָם חֲשׂוּף וְחִלְקֻלְקוּת וּמִלְאָף ה' רִדְפָם".

צדיקים וְדַרְךְ רְשָׁעִים תֵּאבֹד. מאי "כי יודע ה'". אלא קודשא בריך הוא יודע ואשגח בארְחָא דְצַדִּיקֵיָא לְאוֹטְבָא לְהוּ וְלֵאגָנָא לְהוּ, וְהוּא אָזִיל קַמֵּיהוּ לְנִטְרָא לְהוּ. וּבְגִין כֵּן, מֵאֵן דְנִפְיָא לְאַרְחָא בְעֵי דְלֵהוּי הֵהִיא אַרְחָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וַיִּשְׁתַּתֵּף לֵיהּ בְּהַדְיָיהוּ. וּבְגִין כֵּן כְּתִיב, "כִּי יוֹדַע ה' דַּרְךְ צַדִּיקִים וְדַרְךְ רְשָׁעִים תֵּאבֹד". הִיא מְגַרְמָה, בְּגִין דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לָא (דף פ"ח ע"א) אֲשַׁתְּמוּדַע לֵיהּ לְהֵהוּא אַרְחָא דְלֵהוּן, וְלֵא אָזִיל בְּהַדְיָיהוּ.

הקב"ה יודע ומשגיח בדרך הצדיקים להטיב להם ולהגן עליהם

אמר רבי אלעזר, מהו "כי יודע ה'". אלא הקב"ה יודע ומשגיח בדרך הצדיקים להטיב להם ולהגן עליהם, והוא הולך לפנייהם לשמור אותם^(י). ולפיכך מי שיוצא לדרך צריך להיות אותו הדרך של הקב"ה וישתתף לו עמו^(יא). ובשביל זה כתוב "כי יודע ה' דרך צדיקים". וְדַרְךְ רְשָׁעִים תֵּאבֹד, היא מעצמה. לפי שאין הקב"ה נודע לו לאותו הדרך שלהם, ואינו הולך עמהם^(יב).



אור הזוהר

(י) להוליקם בדרך ישרה כתפילת דוד המלך (תהלים פרק ה ט) "ה' נְחַנֵּי בְצַדִּיקְתָּךְ לְמַעַן שׁוֹרְרֵי הוֹשֹׁר (הישר) לְפָנַי דְרַךְךָ".

(יא) שעל ידי עסק התורה שורה השכינה הקדושה, ונעשה שותף לקב"ה.

(יב) וכשואין ה' עמהם נאבדים מאליהם.

ספר כי לא ידח ממנו נדח

חלק עשירי ענף ב'

דברי הנער בן 15 שעבר מוות קליני ומה שראה בעולם העליון

מילים לסרטון הנער בקיצור נמרץ

1. הנשמה - מקבלת אינפורמציה במהירות
2. אינפורמציה ענקית תוך כמה דקות
3. המוות קליני ארע בחג ראשון של סוכות, תשע"ו.
4. הוא הרגיש שהוא יוצא מן הגוף
5. שלום לכולם, לא הרגשתי טוב...
6. הרגשתי שאני יוצא מן הגוף
7. אני עולה למעלה בלי מעלית
8. אני רואה את כדור הארץ מבחוץ
9. אני נכנס למנהרה גדולה
10. ראיתי את סבא שלי
11. האור דיבר איתי בטלפטיה
12. שאלו אותי אם אני רוצה למות?
13. הגעתי אל אולם ענק...
14. ראיתי את הרב עובדיה יוסף והוא לחץ לי את היד
15. במשפט-עדות לטוב ועדות לרע
16. הרב כדורי - הרב עובדיה - הרב אלישיב - בית דין של מעלה
17. במשפט-עדות לטוב ועדות לרע

18. דנו אותי על כל שניה בחיי
19. בושה נוראית - כולם צופים במעשיך
20. סרט החיים של כל דקה ושניה
21. במשפט-עדות לטוב ועדות לרע
22. לכל מצוה יש שכר ענק בשמים
23. אור גדול - מסמל שכר יותר גדול
24. בעבירות - מלאכי חבלה צועקים רשע
25. לקחו אותי שניים עם כנפיים
26. ידעתי כל מה שקורה בעולם
27. לקחו אותי לגן עדן תחתון
28. ראיתי אנשים לומדים תורה
29. לקחו אותי לגן עדן תחתון
30. גן עדן - לא רציתי לצאת משם
31. מלאכי חבלה - אש יוצאת להם מהעיניים
32. מלאכי החבלה לקחו אותי
33. ראיתי את העונש על כל עברה
34. עברות מצוות משקל רוחני של מצוות ועברות
35. הרגשתי שהייתי למעלה שנים- והייתי רק 15 דקות
36. ספר לנו קצת על הגהנום...
37. שמעתי וראיתי צרחות איומות
38. שמעתי וראיתי בגהנום- צרחות איומות
39. הרגשתי הרגשה נוראית בכל מקום בגהנום
40. מקום אחד בגהנום- נקרא- צלמוות
41. הרגשתי הרגשה נוראית בכל מקום בגהנום
42. ראיתי נשמות מסתובבות ביקום
43. כשנשמה פוגשת נשמה היא יודעת הכל עליה
44. יש שכר עצום על מצוות ויש עונש כבד על עברות
45. לפעמים נותנים בחירה- לחזור בחזרה

46. רק בעולם הזה אפשר לתקן...
47. שאלו אותי אם אני רוצה להשאר?
48. אמרו לי שיש דברים שאני צריך לתקן...
49. מצות ציצית - מצוה שמגנה מאוד...
50. ברכה שמברכים - זה שכר ענק!
51. שאלו אותי אם אני רוצה להשאר?
52. רציתי לחזור כי אני יכול לעשות עוד מצוות ולתקן
53. אמרו לי שיש לי זכות אבות- שהגעתי...
54. חזר בתשובה אחרי המות קליני
55. ציצית - השחפ"ץ האישי של היהודי!
56. ראית את מלאך המוות - וזה מפחיד מאוד
57. אמר לי- תעשה הרבה מצוות...
58. אינפורמציה ענקית תוך כמה דקות
59. הנשמה - מקבלת אינפורמציה במהירות
60. אנשים שחוו מוות קליני - מספרים את אותו דבר
61. מוות קליני
62. אוניברסיטת אוקספורד
63. חוקרים מספרים על
64. מוות קליני
65. 8 מיליון אמריקאים חוו מוות קליני
66. אנשים שחוו מוות קליני - מספרים את אותו דבר
67. הנשמה מקבלת אינפורמציה במהירות
68. אינפורמציה ענקית תוך כמה דקות
69. כשנשמה פוגשת נשמה היא יודעת הכל עליה
70. על כל ברכה - יש שכר ענק בשמים
71. האם ראית מי זה המשיח?
72. כולם יהיו מופתעים שהוא המשיח
73. הגאולה והתגלות המשיח - זה קרוב מאוד

74. שני מסלולים לגאולה - קל או קשה?
75. הגאולה במסלול קל - אם נחזור בתשובה
76. שני מסלולים לגאולה - קל או קשה?
77. כרגע המצב שלנו לא טוב...
78. כל הגויים יתאחדו נגדנו...
79. אובמה ינהל את המלחמה...
80. הקרב על ירושלים...
81. מה לעשות כדי להינצל?
82. לעסוק בתורה וגמילות חסדים
83. כל הגויים יתאחדו נגדנו...
84. דאעש יחטפו אנשים...
85. מה לעשות כדי להינצל?
86. לעסוק בתורה וגמילות חסדים
87. ראיתי סרט קדימה - זה מה שהולך להיות
88. ראיתי סרט על החיים שלי - באלפית שניה - הכל
89. ראיתי סרט קדימה - זה מה שהולך להיות
90. כל הגויים יתאחדו נגדנו...
91. אובמה ינהל את המלחמה...
92. כל הגויים יתאחדו נגדנו...
93. הר הזיתים יבקע ל-2, והמשיח יעמוד בפתח
94. המשיח בפתח
95. כולם יהיו מופתעים שהוא המשיח
96. (ספר זכריה י"ד) רד הזיתים יבקע ל-2, והמשיח יעמוד בפתח
97. הוא יסתכל רק על הפנימיות של האדם - אם הוא ירא שמים
98. הר הזיתים יבקע ל-2, והמשיח יעמוד בפתח
99. המלחמה התחילה בשלבים
100. המלחמה כבר התחילה, וההתפרצות יכולה לקרות כל רגע
101. ארוע שיצא מכלל שליטה, ואז תפרוץ המלחמה...
102. כל הגויים יתאחדו נגדנו...

103. יהיה מלחמה של טילים שיפלו בישראל...
104. אירן תשגר פצצת אטום, והקב"ה יעמיד אותה בשמים
105. ה' ינקום בגויים שהרעו ליהודים
106. רעידת אדמה תחסל את הגויים
107. מה לעשות כדי להינצל?
108. לעסוק בתורה וגמילות חסדים
109. הר הזיתים יבקע ל-2, והמשיח יעמוד בפתח
110. הוא יסתכל רק על הפנימיות של האדם - אם הוא ירא שמים
111. מי שיזכה להכנס להר הזיתים - הוא ינצל
112. הקב"ה יופיע עם חלוק ועליו כתמי דם של היהודים
113. קל נקמות ה' קל נקמות הופיע
114. כל מדרגה כל חומה - לארץ תיפול
115. ונהרסו ההרים... וכל חומה לארץ תיפול (יחזקאל ל"ח)
115. ואז רק תהיה התחלת הגאולה...
117. מצפון תפתח הרעה...
118. הר הזיתים יבקע ל-2, והמשיח יעמוד בפתח
119. מי שיזכה להכנס להר הזיתים - הוא ינצל
120. הקב"ה יופיע עם חלוק ועליו כתמי דם של היהודים
121. מה מטרת מלחמת גוג ומגוג?
122. כיום נתן - חזר בתשובה ולומד בישיבה
123. גאולה ברחמים - אם נתאחד ונתחזק במצוות
124. ואז רק תהיה התחלת הגאולה
125. לא משנה המקום, משנה הבן אדם - אם הוא דבוק בה' - לא יקרה לו כלום
126. כל הגויים יתאחדו נגדנו...
127. מה לעשות כדי להינצל?
128. לעסוק בתורה וגמילות חסדים
129. תחיית המתים

130. בשמים על כל עברה יש עונש
131. המוות קליני ארע בחג ראשון של סוכות, תשע"ו.
132. הנשמה -מקבלת אינפורמציה במהירות
133. אינפורמציה ענקית תוך כמה דקות
134. איך זוכים לגאולה ברחמים?
135. גאולה ברחמים - אם נתאחד ונתחזק במצוות
136. כיום נתן - חזר בתשובה ולומד בישיבה
137. מה התועלת לדעת את הדברים?
138. אין ענין בחרדה - יש ענין בהכנה!
139. אם אדם מכין את עצמו...
140. והתורה אומרת מה לעשות...
141. כדי להינצל תכין את עצמך...



ענף ג'

שאלות ותשובות

**והשארתי בכם עם עני ודל וחסו בשם ה', וצרפתים כצרוף
את הכסף ובחנתים כבחון את הזהב**

**שאלה: א. כתוב במוצאי שביעית בן דוד בא, איפה המשיח, ואיפה
הגאולה?**

ב. האם רוב היהודים ימותו, וינצלו רק הצדיקים?

ג. איפה הגאולה ברחמים?

תשובה: אנחנו לא יודעים מה הכוונה גאולה ברחמים...

אנחנו לא יודעים מהם הרחמים של השם יתברך.

יכול להיות שברחמים זה הכוונה שיהיו הרבה צרות וסבל עד שכולם יחזרו
בתשובה שלמה, ואז כולם יזכו לגאולה.. כי בדין - הכוונה שימותו כולם
ויזכו רק הצדיקים....

ראה החסד לאברהם, בהמשך..

ובזוהר תיקון כא - כתוב שלא יגאלו בתשרי, כדי שיגאלו ויזכו גם
הבינונים, ולכן יגאלו בניסן. וכן כתב החסד לאברהם: ומשום זה עתיד
הרועה הנאמן להיות בגלות האחרונה, ובו יתקיים והוא מחולל מפשעינו,
נעשה חל בגללם, מדכא בעונותינו, במכות של יסורים של עניות, בכמה
דחקים שסובל עליהם, ובגללו וינחם יהו"ה על הרעה וגומר, וזהו שכתוב
בחבורתו נרפא לנו, ובגללו שמאל דחה את הבינוניים, שהיא ראש
השנה, ומיין מקרבת אותם בתשובה, שהוא פסח, ורוע ימין לקבל שבים,
ונקים אותם מנפילתם ואוחז בידיהם, ויאמר להם קומי שבי ורושלים,
ובשבועות יצאו בזכות משה, שמתן תורה הוא רחמים, ומגלה להם ספר
תורה, ויתבנסו לירושלים, ותראה היבשה, מלכות הרשעה, ורחמים על
בניו, ובו כנשר יעיר קנו. מי זה קנו? ירושלים קנו (לשכינה).

בחסד לאברהם מובא שבגאולה יהיו ו' חודשים של צער וקושי וצרוף מתשרי עד ניסן, ואז ישובו כל ישראל בתשובה. ושמעתי שהם כבר התחילו... וזה לשונו:

מעין ה - נהר צ' - לבאר סוד חבלי המשיח, וסוד בעתה אחישנה: הענין שהגאולה יש לה ב' עתות, בעתה דהיינו שיהיה הגאולה לישראל בנחת עת לשחוק, ולא יזכו אלא כשרים שבהם, וימית המשיח כל החוטאים, ולא יזכו אלא אחד מעיר ושנים ממשפחה*. ויש שילחין עתה שיהלך עני בעניו וישובו בתשובה ויזכו כל החייבים, והיינו שתראה הצרה אשר כמזהו לא נהיתה, שאין לישראל אז כי אם גוייתם מרוב עוני, ותרבה הבכיה, ויתרכבו הלכבות הקשות מרוב הצער, והיינו שכבר לא נשאר הבטחה אלא בכורא, כי פעמים הרבה יתעורר הבכיה על צרת ענין א', ואם הם בנחת מצרת הלחם, או בצער מצרת הלחם, והם בנחת מצרת המות. או הם בצרת המות, והם בנחת מצרת העוני וכיוצא, והיינו משגב לפעטות בצרה:



ביבשה, או להיותם שבויים ביד אדונים קשים, ובעבור שעשו העיקר מרוחם ומנפשם ולא מגופם וממונם, לכן חזרו רוחניות מדה כנגד מדה, ואתם שהייתם יכולים לבא בארץ כמותם ונתרשלתם לבא בעבור חמדת הממון וחששתם לממוניכם וגופכם ומהם עשייתם עיקר ומנפשכם ומרוחכם עשייתם טפל, לכן נשאתם גשמיים מדה כנגד מדה. ולחמדת ממון שחמדתם הנה הש"י נותן לכם ממון בלי שיעור, שכל כסף וזהב ואבנים טובים ומרגליות הנטבעים בים כל הימים, מושבע הים להביא אותם בים יפו תוך ג' ימים לטבעתם, וכל מה שנטבע מששת ימי בראשית עד זמן שלמה הלא הקיאו ים יפו ליבשה ומשם נתעשר שלמה, ומה שנטבע מזמן שלמה עד זמן קיבוץ גליות הכל עתידה ים יפו להקיאו אותם ליבשה, והמשיח יחלק אותם לכל צדיק וצדיק חלקו, והה"ד כי שפע ימים יינקו, וגם כל המטמוניות שתחת העפר עתידה הארץ להיות נעשית מחילות מחילות להתלגלג ולהוליך כל אוצרות המלכים, ומוליך אותם לארץ ישראל כדכתיב ושפוני טמוני חול וגו', והכל יתגלה בתוך ארץ ישראל למלך המשיח והוא יחלק אותם לאנשי קיבוץ גליות לכל אחד חלקו, וישבעו ממון רב לאותם שהקפידו על ממונם ועל גופם ישארו גשמיים ושבועים ממון, ואותם שלא חשו על גופם ועל ממונם אלא על רוחם בלבד הקדוש ברוך הוא עושה אותם בריה חדשה, ומוליך אותם לגן עדן התחתון כזכר. וזמ"ל. מסכ"י:

* במקום אחר נכתב שישארו רק שבעת אלפים איש ח"ו. בחסד לאברהם - מעין ג - נהר כ; במעלת הדר בארץ ישראל בביאת המשיח. דע כי מסורת קבלה בידנינו כי באותו יום כשיבא המשיח עם קיבוץ גליות לארץ ישראל, באותו יום ימצא בארץ ישראל שבעת אלפים מבני ישראל, ובאותו היום יהיו המתים שבארץ, ובאותו היום יסתלקו חומת האש מירושלים, ובאותו יום יבנה בית המקדש באבנים טובים ומרגליות, ובאותו יום יחזרו המתים שבארץ ישראל בעת חיותה בריה חדשה רוחניים, וכן הו' אלפים הממצאים חיים, כולם בריה חדשה גוף רוחני, כגופו של אדם הראשון קודם החטא וכגופו של [הנוח] ומשה רבינו ע"ה [ואליהו], וישוטו כולם באויר מעופפים כנשרים וגו', וכל זה לעיני אנשי קיבוץ הגליות: וכשישראל בני קיבוץ גליות יראו שאחיהם נעשה בריה חדשה, ופורחים באויר ללכת ולדור בגן עדן תחתון ללמוד תורה מפי השם תברך, אזי, יתקבלו בני קיבוץ גליות דאגה בלבם ובאבון נפש, ויתרעמו למלך המשיח ויאמרו וכי אין אנו בני ישראל כמותם, מאין זכו הם להיות רוחניים בגוף ונפש מה שאין כן אנו ולמה נגרע: ואומר להם מלך המשיח כבר נודע ומפורסם שכל מידותיו של הקדוש ברוך הוא מדה כנגד מדה, אותם שהיו בחו"ל והשתדלו לבא בארץ כדי לזכות לנפש טהורה, ולא חשו על ממונם ולא על גופם, ובאו בים וביבשה, ולא חששו להיותם נטבעים בים, או נגזל

אמנם צרה זו שתהיה להם אז היא כוללת כל הצרות יחד עד שאין שום נחת משום בחינה, דהיינו בכייה דדלות אין להם ושמלה, ואין נחת, ואין מושב, ואין בית, ואין עיר, ואין כסות בקרה, אלא כל אחד ואחד אין לו אלא גוייתו מצר מהשביה ומהמיתה ומהחרב, שהקדוש ברוך הוא מחליף להם מיתה בעוני, ולכן לא ימות המשיח.

והיינו מ"ה ימים שעתידין ישראל לצאת מירושלים להיות במדבר העמים, כעין שהיה לוט בהפיכת סדום שלא הציל בידו אפילו פיסת בר ויצא אל המדבר, ממש דומה בדומה כך יהיו צרתן של ישראל, וכלם נפוצים על פני המדבר, שכל צרות שעברו ישראל מעולם לא היה כצער הזה, עד שיתגלה שם משה רבע"ה לישראל שיחיה וינכה עמם בצרתם, כדרך שבא ונכה עמהם על נהרות בכל, ושם ימנו ישראל מ"ה ימים כנגד מדת משה רבינו כנגד שם מ"ה, ולא יאכלו שם אלא מה שימצאו במדבר רששים מלוחים, אז ישובו שם כולם בתשובה.

ומי שלא יסבול ויאמר נתנה ראש, ילך אל האומות ויכלה עמהם, והשאר יצטרפו בצער ההוא כל א' כפי שיעור עוונו, והצדיק יתברך השורש המלוח במעיו כמן, ויחזק באלהיו, והבינוני ישוב, והרשע נדחה או ישוב ויצטרע, ואין כח ביד מרע"ה אלא לבכות עמהם, ותרבה הבכיה והתשובה שם, ומיד יקומו מתי מדבר, ותצמח גאולה, ותקום שכינה מעפרה, שתחלת נפילתה היתה מעת שמתו דור המדבר, ויהיה דור יובל דור גאולה וחירות, ומיד יבואו גאולים לירושלים הבנויה ובית המקדש הבנוי, ותבא עמהם שכינה ותשרה במקדש, ויבאו דגלים כימי צאתם ממצרים, ואז יאחז הקדוש ברוך הוא בכנפות הארץ וינערו רשעים ממנה, ועם כל זה אין להם כי אם גוייתם, ואח"כ יעשרו עושר גדול מביזת גוג מגוג שימצאו, ועם כל זה אין להם שמחה אלא בה', כדכתיב זה היום עשה י"י נגילה ושמחה בו, אכ"ר. וזמ"ל.

ובמעין ה - נהר לה - לבאר סוד הגאולה, וסוד בעתה אחישנה:

הענין שהגאולה תהיה בעזה"י בסוד שמאל דוחה, דהיינו מארכיין בגלות עוד ו' חדשים, מתשרי שמאל דוחה עד ניסן, וימין מקרבת, כי בו' חדשים אלו יהיו בעוני ובצרה וצרוף כנ"ל, עד שישובו כולם ויהיו כל ישראל זוכים לגאולה, על ידי היסורים והצרות והעוני, לעת בוקר, כאמור והשארתי בכם עם עני ודל וחסו בשם י"י, והתועלת המגיע בזה הוא כי

אם יגאלו בסוד הגבורה ימעטו ח"ו, כי מצד הדין יהיה בליה בשונאיהן של ישראל, ואותם הנשואים יהיו בכבוד גדול, ואין זה הכוונה אלא שישובו ויזכו כולם, כי אם יתמעטו ח"ו יתמעט סוד עליון שהם רוב ישראל, וברוב עם הדרת מלך, שהוא סוד גלגול הנשמות ס' רבוא, ויעמוד העולם עד מלאת עד הגאולה ולא יפחתו משיעורם, ואם ח"ו יתמעטו וישאר א' מעיר ושנים ממשפחה ימעט כבוד גבוה, שאין לך עולם פחות מס' רבוא, ויתמעטו המקורות אם יתמעטו הנשמות, ויצטרכו גלגולים, אמנם אם יצטרפו בחיים ימעט צורך גלגול, ויזכו כולם וירבה כבוד שמים וירבה מקורות השפע. וזמ"ש"ל

בעזרת השם בסוף כל יהודי אמיתי יעשה תשובה וינצל, והערב רב ימותו, ומה שהנער ראה מיליונים שמתו הכוונה על הערב רב. שנזכה להנצל ושכל עם ישראל יעשה תשובה. ולזכות לגאולה שלמה בקרוב. ברחמים.



ענף ד'

המשך שאלות ותשובות:

מעשה נורא ממרן רבינו עובדיה יוסף זי"ע

פעם אחת ניגש אליו תלמיד חכם חשוב ושאלו איך זכה כבודו לזכור כל כך את כל התורה כולה בעל פה עם כל השאלות ותשובות ראשונים ואחרונים הכל מדויק מילה במילה, וענה לו אני חוזר הרבה כמאמר חז"ל חוזר חוזר, וכו', ושאל אותו שוב הרי גם אני חוזר וגם מתמיד גדול אמנם לא כמו רבנו שכל שניה לומד תורה, אבל גם אני מתמיד וחוזר ובכל זאת המרחק בין שמים וארץ וכו', וכמה שהתחמק ממנו לא הניח לו, עד שנתן בו עינו במבט חודר ואמר לו כתוב בתורה

(במדבר טו למ) ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם... למען תזכרו, ומיד שנתתק אותו רב ולא היה לו מה להשיב, עד כאן.

רואים מכאן לקח גדול שאם רוצים לזכור התורה הקדושה כדבעי צריך מקודם לקיים היטב ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם, וגם יהיה רב תלמיד חכם אינו יכול לפטור עצמו מזה.

מזה נתעוררתי להשיב ולפרסם ברבים על מה שנשאלתי:

שאלה: הייתי בדרשה של סיום הזוהר בירושלים ביחד עם אשתי תחי' וראיתי איך שכבודו נכנס לאולם ותיכף ברח החוצה, לא ידעתי מה קרה, עד שראיתי שמביאים מחיצות מזרונים, ועושים מחיצות, ואחר כך כבודו נכנס להגיד דרשה, ועוד אמר צריכים עוד מחיצות כי רואים מהצד, ורק אחר כך הסכים להתחיל לדרוש!

א. האם זה דרכה של תורה לבייש נשים, מה הם לא בני אדם? מה אסור להיכנס כשיש נשים? האם אין להם כבוד? מה עם הגמרא בבא מציעא (נט): [אמר רבין] חלבו לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו שנאמר ולאכרם הטיב בעבודה והיינו דאמר להו רבא לבני מחוזא אוקירו לנשיכו כי היכי דתתעתרו? האם כבודו לא למד את זה?

ב. ומה עם דברי הגמרא (שם), נוח לו לאדם שיבא על ספק אשת איש ואל

ילבין פני חבירו ברבים מנא לן מדרש רבא דדרש רבא מאי דכתיב ובצלעי שמחו ונאספו קרעו ולא דמו אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא רבונו של עולם גלוי וידוע לפניך שאם היו מקרעים בשרי לא היה דמי שותת לארץ ולא עוד אלא אפילו בשעה שעוסקין בנגעים ואהלות אומרים לי דוד הבא על אשת איש מיתתו כמה, ואני אומר להם מיתתו כחנק ויש לו חלק לעולם הבא, אבל המלבין את פני חבירו ברבים אין לו חלק לעולם הבא (ואמר) [אמר] מר זוטרא בר טוביה אמר רב ואמרי לה אמר רב חנא בר ביזנא אמר רבי שמעון חסידא ואמרי לה אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי נוח לו לאדם שיפיל עצמו לכבשן האש ואל ילבין פני חבירו ברבים מנא לן מתמר דכתיב היא מוצאת והיא שלחה אל חמיה.

ג. ומה עם הדמעות של האשה? כדאיתא שם, אמר רב חננא בריה דרב אידי מאי דכתיב ולא תנו איש את עמיתו עם שאתך בתורה ובמצות אל תונהו אמר רב לעולם יהא אדם זהיר באונאת אשתו שמתוך שדמעתי מצויה אונאתה קרובה, עכ"ל.

תשובה: כבר אמר שלמה המלך ע"ה במשלי (כא, ל) אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ה'. ופירש רש"י שם (ל) אין חכמה וגו' - אין כל חכם ונבון חשוב לנגד ה' כל מקום שיש חולש השם אין חולקין כבוד לרב, עכ"ל.

וכבר יצא לאור מחדש על ידי מפעל הזוהר העולמי הספר פסק דין [שנתפרסם בעולם מאסיפת הרבנים בשנת תרכ"ו ונדפס בשנת תרל"ה עם חתימת בית דין הצה"ק בעל דברי חיים מצאנז, ורבי צבי הירש מזידיטשוב, ורבי צבי הירש מליסקא זי"ע] אוסף תקנות, גזירות ופסקי בית דין, אשר גדרו רבותינו גדולי הדורות שלפנינו, זכר צדיקים וקדושים לברכה בו מובא דברי פסק בית דין אשר נעשה באסיפת הגאונים הצדיקים הרבנים בשנת תרכ"ו מוסכם ומוסמך מכל בתי דינים מארבע ארצות, ספרדים אשכנזים מערבים, ומרבותינו שבא"י, ורבותינו שבגולה ענינים המסתעפים מזה, חודש כסליו תשע"ב.

ונצטט כאן מתוך הפסק דין של 71 גאונים וצדיקים משנת תרכ"ו, וכו' י' סעיפים.

א. שאסור ליכנס להתפלל בבית המדרש שהמחיצה אינו בשלימות שובלול להתכבד אנשים בנשים, ואם נעשה המחיצה באופן כזה, אסור לכנסם בתוכם.

ב. ואין חילוק בין שאר ימים לשבת וראש השנה ויום הכיפורים, ואף אם צריך להתפלל על ידי כן ביחידות.

ג. אסור לשנות שום מנהג יהדות או שום נימוס בית הכנסת מאשר מקובל מאבותינו ואבות אבותינו.

ויצא לאור: קול קורא שמע ישראל - לא עת לחשות פסק דין עם חתימות מע"א זקני הדור בשנת תרכ"ו, הרב דבערלין, וקול קורא א' מחיצה - מהחפץ חיים זצ"ל, קול קורא ב: - אזהרה רבה ואיסור גמור מגאוני אירופא וארץ ישראל בשנת תרפ"ה-תרפ"ו איסור וחרם הקדמונים על העושים בית הכנסת בלי מחיצה כהוגן שהאנשים לא יראו את הנשים. מאת הגה"צ: החפץ חיים, ר' חיים עוזר, אבדק"ק קאוונא, ר' יחזקאל ליפשיץ אבדק"ק קאליש, ר' אברהם יצחק הכהן קוק רב הראשי בירושלים, ר' יצחק ירוחם דיסקין מירושלים, ר' מאיר אראק אב"ד טארנא, א"י הכהן בורשטיין אב"ד טאווריג, ר' מאיר הילדעסהיימער הרב דבערלין עוד על דבר מיקראפאן - קלעמפס - מוהלים מחללי שבת

קול קורא ב' מחיצה - מהחפץ חיים ועוד צדיקים זצ"ל.

ואמרו חז"ל בסנהדרין (טז): תניא איך כי דבר ה' בזה זה האומר אין תורה מן השמים ואפילו אמר כל התורה כולה מן השמים חוץ מפסוק זה שלא אמרו הקדוש ברוך הוא אלא משה מפי עצמו זהו כי דבר ה' בזה ואפילו אמר כל התורה כולה מן השמים חוץ מדקדוק זה מקל וחומר זה מגזרה שזה זו זה הוא כי דבר ה' בזה, עכ"ל.

ידוע למה אחינו בני ישראל סובלים כל כך, מי אשם בזה?

היום נודע לנו כי כל התפילות שאחינו בני ישראל התפללו בלי מחיצה כשרה, התפללו ישר נגד העבודה זרה?

היום נודע לנו את הרוח הקודש של הצדיק הקדוש בעל דברי חיים לפני 140 שנה כשאסר הפאה נכרית, ואמר שעוברים כמה לאוויין האיש והאשה בכל רגע ורגע, ואז אמר היום אומר לו עשה כך ומחר אומר לו עשה כך עד שאומר לו לך עבוד עבודה זרה?

היום נודע לנו ש 93 גדולי ישראל מאז אסרו הפאה נכרית ולא שמענו בקולם, כי רבנים מרבני הערב רב התירו לנו!

האם אתה מוכן מכאן ולהבא שכל תפילתך תלך לבתי כומרים?

הרב המתיר לך להתפלל בבית המדרש בלי מחיצה כהלכה כמו שכתבו 180 גדולי ישראל הוא מראשי הערב רב – ואתה רוצה לשמוע למה הוא מתיר אסורים?

תשובה: כי הוא צריך את הכסף של הקהל ולא איכפת לו לקיים את הלכות משולחן ערוך, משולחן ערוך לא יקבל כסף, אז מה איכפת לו ההלכה?

שאלה: איך הרע-בנים מן הערב רב יכולים למצוא היתר על דבר שאסרו 180 גדולי ישראל בענין מחיצה כשירה?

תשובה: הרב שלך שהוא שרץ טמא מטהר את השרץ בק"ן טעמים, אבל השרץ נשאר שרץ, רק מה, שעושה אותך גם כן לשרץ, ומה יש לך מכל התפילות, אם כל התפילות שלך הולכים ישר לסטרא אחרא? תתפלל בבית ולכל הפחות ה' ישמע תפלתך!

האם אתה מאמין בקריאת שמע שאתה מתפלל בכל יום? הרב שלך אינו מאמין בקריאת שמע! שהוא יודע פירוש המלות, ורש"י הקדוש אומר. ספר במדבר (פרק טו פסוק לט) וְהָיָה לְכֶם לְצִיצַת וְרֵאיתֶם אֹתוֹ וְזָכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת ה' וְעִשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרָי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אֲתֶם זְנִיב אַחֲרֵיהֶם. (שם, טו) לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וְעִשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתַי וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים לְאַלְקֵיכֶם. (שם, מא) אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיּוֹת לְכֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם. וברש"י פסוק מא. אֲנִי ה' – נאמן לשלם שכר. אֱלֹהֵיכֶם – נאמן להפרע.

יהודי יקר למה לך ללכת להתפלל לבית הכנסת שאין שם מחיצה כשירה? תעשה מצוה גדולה ותנסה לעשות את המחיצה של הבית הכנסת שלך שלא יהיה אפשרות לראות הנשים כלל וכלל.

מי יכול לעמוד נגד כל 71 פוסקים שאסרו בחרם חמור שאין מציאות בעולם על פי הלכה לשום פוסק לעקור את הפסק דין שלהם!

תזכור במקום שיש גדר ערוה מוציאים קדושה!

והלא מטרה של בית הכנסת הוא שיהיה מקום קדוש שהתפילות והתורה שלנו הוא לעשות נחת רוח ליוצרינו ולעשות רצון בוראינו.

"וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם" וגו' (במדבר טו), אָמַר רַבִּי לִוִּי, לִיבָא וְעֵינָא תְרִי סְסוּרֵי דְחֻטָּאָה נִינְהוּ, כְּתִיב, (משלי כג) "תָּנָה בְּנֵי לִבְךָ לִי וְעֵינֶיךָ

דְּרָכֵי תִצְרְנָה" אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵי יְהִבֵת לִי לִבְךָ וְעֵינֶיךָ אֲנִי יָדַע דָּאת לִי. (עין יעקב על ירושלמי מסכת ברכות אות ד).

בברכות דף יב ע"ב. עול מצות דכתיב, וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות ה' ציצית וגו' הרהור עבירה והרהור עבודה זרה מנלן דתניא אחרי לבבכם זו מינות.

בסמ"ג - חלק מצות לא תעשה - מצוה טו. שלא לתור אחר מחשבת הלב וראיית העינים שנאמר (במדבר טו, לט) ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם וגומ'.

עבודה זרה, מינות, זנות, וגורם לאדם לטורדו מן העולם הבא

ברמב"ם ל"ת מז, הל' ע"ז פ"ב הל' ג, סמ"ק סי' יב (לענין מינות) וסי' ל (לענין זנות). (נר' דמה שחילקן לשנים הוא מפני שהן שני דינין ואין הכרח שמחשיבן לשני לאוויזן), חינוך שפז: : **שלא לתור אחר מחשבת הלב וראיית העינים שנאמר** (במדבר טו, לט) **ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם** (רמב"ם ל"ת מז).

דרשו רבותינו [בספרי (שם בפר' שלח) ומביאה] בפ"ק דברכות (יב, ב) **אחרי לבבכם זו מינות, פירוש שלא** (יפנה אחר) [יחשב] שום מחשבה שעל ידה יוכל לבא לידי מינות לפי קוצר דעתו, כיצד פעמים יחשב [אדם] ביחוד השם ברוך הוא שמא הוא אינו, מה למעלה מה למטה מה לפנים מה לאחור, ופעמים יחשוב על תורה שבעל פה שמא היא מן השמים שמא אינה ועל ידי כך השטן (מסיתו ויבא) [מקטרגו ומסיתו לבוא] לידי מינות, **ואחרי עיניכם זו זנות, ולא זה אף על פי שגורם לאדם לטורדו מן העולם הבא אין בו מלקות כדון לאו שאין בו מעשה** (ע"פ רמב"ם ע"ז פ"ב הל' ג).

ספר מנחת חינוך - (מצוה שפז - אות א). **שלא לתור אחר מחשבת הלב וראיית העינים.**

שלא נתור אחר מחשבת הלב וראיית העינים. מצוה זו מבוארת בר"מ פ"ב מעבודה זרה הלכה ג'. ודברי הרב המחבר הם מוסר השכל. ועיין בספר משנת חכמים במצוה י"ג מה שפלפל בדברי הר"מ, וגם הקשה דלשיטת הרמב"ן בהשגותיו לשורש התשיעי, דהנפרטים בלאו שבכללות נמנה כל אחד למצוה בפני עצמו, אמאי לא מנה כאן שתי מצוות, דדרשינן ברכות י"ב ע"ב אחרי לבבכם זו מינות ואחרי עיניכם זו זנות, ועי"ש מה שמתרץ. ואין בלאו זה מלקות לכולי עלמא. ודברי הרב המחבר קשרם על לוח לבך ואשריך וטוב לך.

יש פסקי הלכות ממאה ושמונים רבנים על מחיצה בבית המדרש.
 למה דוקא רואים שהרבנים לבד גם כן מדברים באמצע קדיש?
 השטן נותן לך כוח לעשות בית הכנסת בכמה מליון דולר, אבל לא נותן לך
 לעשות מחיצה כשירה!
 מי אשם בזה?

אבל אשמים אנחנו על אחינו! שאם כל התפילות שלנו לא עולות לשמים, אז
 יש כוח למחבלים לעשות מה שהם רוצים - הגאווה היא שורש להרבה
 עבירות אם בין אדם למקום ואם בין אדם לחבירו, כי גורם להזיק לחבירו
 ולשנאתו ולדבר לשון הרע עליו, וכאלה רבות, ואם בינו למקום שכן כתיב
 (דברים ח' י"ד) ורם לבבך ושכחת את ה' אלהיך, ואמרו רבותינו ז"ל (סוטה דף ה'
 ע"א) כל שיש בו גסות הרוח נקרא תועבה שנאמר (משלי ט"ז ה') תועבת ה' כל
 גבה לב. ואמרו (שם) בשמתא מאן דאית ביה, וראוי לגדעו כאשירה ואין עפרו
 ננער ושכינה מיללת עליו ושקול כעובד עבודה זרה וככופר בעיקר, וכאלו בא
 על כל העריות כולם וכאלו בנה במה, ואפילו שיקנה להקדוש ברוך הוא שמים
 וארץ כאברהם אבינו שלא ינקה מדינה של גהינם וסופו מתמעט ונאסף מן
 העולם שלא בזמנו, ואפילו ירבעם שכל חכמי דורו היו לפניו כעשבי השדה
 (סנהדרין דף ק"א ע"ב) ולא היה בתורתו דופי והיה שונה ק"ן פנים בתורה לא אבר
 אחד פנוי ממנו שאינו שורה עליו צריך בעבור אותו אבר לחזור בגלגול
 לעוה"ז עד שישתלם בכל האברים בדיוקן דצלם ה', שאם חסר אבר אחד אין
 הוא בצלמו. סוף סוף כל מה שישתדל הבן אדם בעבור קב"ה ושכינתיה כאשר
 עושה מצותיו, כך מדה כנגד מדה ישתדל הקדוש ברוך הוא בעבורו ובעבור
 בת זוגו באותו עולם. נענש ונטרד מן העולם הזה והעולם הבא אלא מפני גסות
 הרוח וכאלו דוחק רגלי השכינה ומסתלקת מן העולם ואומרת אין אני והוא
 יכולים לדור יחד בעולם, ומורד במלכות שמים, ומתעטף בטליתו של מלך
 מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שנאמר בו (תהלים ל"ג א') ה' מלך גאות לבש,
 ובמה יתגאה האדם והויתו מטפה סרוחה ויצירתו בדם נדה ובחיינו טנוף
 וסרחון ואחר מותו רמה ותולעה ואחרית גופו גוש עפר ונפשו יורדת לגיהנם.

יותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר

סמא"ל שרו של עשו הנקרא סמא"ל עשו, כל מזימותיו לסמא עיני האדם
 עד אשר לא יוכל לראות את השמש... וזה סמאל שותפו מעור עין השכלי,
 שלא יראה במראות האל:

בכ"י יקר על בראשית פרק לב פסוק כה. ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר. בענין התאבקות עם יעקב רבו הדעות, הן קצרה אורך היריעה האחת מלהעלות עליה כל דעות המפרשים, אמרתי הלא לאלהים פתרונים אענה גם אני חלקי ואומר, אחר שהסכימו רוב המפרשים שמלאך זה הוא סמא"ל שרו של עשו הנקרא סמא"ל עשו, כי כל חפצו וישעו לסמא עיני האדם ולהכותו בעורון ולעשותו סומא מעין השכלי, עד אשר לא יוכל הרואה לראות במראות האמת לבא ולראות פני ה' ולבוא בסוד ה' ליראו בסתרי התורה, כי הוא שטן, הוא מלאך המות, הוא יצה"ר (ב"ב טז). ורמז לדבר כי סמאל שותפו של ענב"ם באלפ"א ביתא ואותיות שניות, כי כמו שהיין היוצא מן הענבים כשהוא משכר את האדם הרי הוא עור בסתם עיניו, כמו שנאמר (בראשית מט יב) חכלילי עינים מיין. וסתם שיכור הולך כעור וסומא, כך סמאל זה שותפו, כל מזימותיו לסמא עיני האדם עד אשר לא יוכל לראות את השמש. ואם כן הענבים מסמאים עין הגשמי, וזה סמאל שותפו מעור עין השכלי, שלא יראה במראות האל וזהו סמאל מלה מורכבת.

ועוד ממה שצריך שתדעוהו, שהיצר הרע נמשל לזכוב (ברכות סא). כאשר פרשתי למעלה פרשת בראשית בפסוק לפתח חטאת רובץ (ד ז) כי סתם זכוב אינו רובץ בבשר השלם שבאדם, כי אין כחו בפיו לעשות פתח חדש בבשר שלם, ע"כ הזכוב רובץ בין השפתים במקום שמוצא פתח פתוח קצת שם ירבץ להרחיב פתח המכה, כך היצה"ר אינו מזדווג אל האדם השלם אשר לא פרץ גדרו כלל ולא פתח לו פתח לחטאת ולנדה, ועם האיש השלם בכל מעשיו אין לו שום שייכות ועסק כי לא יכול לו כלל, אך בזמן שהאדם מעצמו פותח לו פתח קצת ופורץ גדרו אף בעבירה קלה, אז מיד מזדווג לו היצר הרע ואומר לו אך עצמי ובשרי אתה, ואז יעלה מן העבירות הקלות אל החמורות, ומשתדל להרחיב הפרצה עד עלות חמ"ס גבר לאין מרפא, ופרץ גדרו והיה למרמס (ישעיה ה ה). כך זה המלאך סמאל שרו של עשו בראותו עניני יעקב עם עשו שהם תלוין בשמירת התורה כמ"ש והיה כאשר תריד וגו', והנה כל זמן שלא הביט און ביעקב כלל, לא נזדווג אליו לסמא את עיני שכלו מכל וכל, אך כשראה שיעקב פרץ גדרו קצת ביציאה זו, כי חנן אותו אלהים ונתן לו את כל ורוב עושר ונכסים וכבוד ויעקב יצא מגדר ההסתפקות קצת, ויותר יעקב לבדו וי"א לכדו, במקום הסכנה כי הלילה זמן קהלה לכל המזיקים היא, והוא נשאר

בלילה יחידי עבור פכים קטנים מחבלים רמים ונשאים, ובעבור דבר מועט האחוז בחבלי בוז נותר במקום סכנה לבדו, אז אמר סמאל האח מצאתי און לי מאחר שיעקב התחיל בקלקלה ועשה את עצמו קצת עור מעיניו, כי מי עור כמו אוהבי הממון אשר עליהם נאמר (משלי כז ב) עיני האדם לא תשבענה. אז אמר סמאל הנה עת לקרב ועת לחבק אליו, והנני מוסיף לו טומאה למלאות עיניו אבק ועפר כדי שיהיה סומא מכל וכל גם מעין השכלי, וזהו שאמר ויותר יעקב לבדו, כאשר עבר חק ההסתפקות ויותר לבדו לכדו, והרי הוא לבדו כי בטלה דעתו אצל כל אדם, כי מי פתי יסור הנה לסכן עצמו בעבור דבר מועט כזה, אין זה כי אם לב הותל הטהו מני אורח ישרים לחבב כל כך הממון הגורם שכחת אלוה ממעל כמ"ש (דברים ח יג) וכסף וזהב ירבה לך ורם לבבך ושכחת את ה'. מיד ויאבק איש עמו. נזדווג אליו סמאל לגרום לו שכחת אלוה מכל וכל, ומלת ויאבק היא כמו ויחבק, כי מלות אחה"ע מתחלפות, ונכתב ויאבק באל"ף כדי לדרוש ממנו לשון אבק, כי רצה לסמא עין שכלו כאבק זה העולה ומסמא עיני האדם כך עלה בדעתו לסמא עין שכלו כדי להביאו לידי הכחשת אלוה ממעל, וזה שאמרו רז"ל (חולין צא.) שהיה האבק עולה עד כסא הכבוד כי זהו סמוי עיניו של צדקיהו הנוגע בעצמות אמונת הבורא יתברך ומציאת כסא כבודו ית'.

ומה שאמרו שהיה נוגע בכסא הכבוד, למדו זה ממה שנאמר עד עלות השחר, משמע עד ולא עד בכלל, כי עלות השחר היה מעכב על ידו שלא היה יכול להביאו לידי הכחשת אלוה, לפי שע"י עלות השחר הכיר באמת כי יש לעולם בורא ומנהיג, כמו שפי' בעקידה פר' בראשית על פסוק וידעת היום והשבות אל לבבך כי ה' הוא האלהים (דברים ד לט) שמתוך ידיעת מהלך הגלגל היומי דהיינו השמש, יוכל המשכיל להתבונן כי ה' הוא האלהים, וכן אברהם לא הכיר בוראו כ"א מתוך הליכות השמש והתחלת עלייתה כעלות השחר, כמ"ש (ישעיה מא ב) מי העיר ממזרח צדק ופסוק זה נדרש על אברהם, וזהו המרגלית הטובה שהיתה תלויה בצוארו של אברהם, שהיה מפרסם לכל מציאת האל יתברך ובמותו תלה ידיעה זו בגלגל החמה, ופירש הרב שעל זה אמרו (יומא כ ע"ב) אלמלא גלגל חמה המכריזו מציאת האל ית' היה נשמע קול המונה של רומי המכחשת מציאתו ית'. לכך נאמר עד עלות השחר ולא עד בכלל כי ע"י ידיעת תנועת השמש ידע יעקב כי ה' הוא האלהים. ומטעם זה משפט הרשעים לבקרים, וראיה מסדום וכמ"ש

(תהלים קא ח) לבקרים אצמית כל רשעי ארץ, לפי שלא לקחו לימוד מעלות השחר ולא ידעו את ה'.

וכאשר ראה סמאל, כי לא יכול לו לסמא עין שכלו מכל וכל, אז השתדל בתחבולה אחרת לסמא קצת עין שכלו לכל הפחות לשלא יוכל לראות בסתרי התורה ובדברים נעלמים המכונים בירך כמ"ש (שה"ש ז ב) חמוקי יריכיך. מה ירך בסתר אף דברי תורה בסתר (סוכה מט ע"ב) וזה"ש ויגע בכף ירכו, ואין רצוני להוציא מקרא זה מידי פשוטו כי ודאי נגע בירכו ממש, אך שאני נותן טעם בדבר למה נגע דווקא בכף ירכו, אלא שרמז לו שע"י שנעשה אוהב כסף אז בלי ספק יהיה עור מעיני שכלו, ואם יפה כחו של יעקב שלא בא לידי כפירה מכל וכל, מ"מ יהיה הדבר נוגע בכף ירכו כי עי"ז לא יוכל לראות בסתרי התורה והחכמה. ותקע כף ירך יעקב להורות לו כי שני קנינים אלו התורה והממון הם כצרות זו לזו, ותקע היינו שנדחה האחד מפני חברו כמ"ש (תהלים קיט כא) טוב לי כי עוניתי למען אלמד חקיך. ונעתיק לך מה שכתבתי לפני 40 שנה:

ידידי היקר! בחר לך בית הכנסת כשר שהתפילות שלך יעלו לשמים באיזה בית הכנסת אתה מתפלל?

בבית המדרש כשר? - בית המינות? - בית עבודה זרה? - בית ריפורם?

שאלה: בית עבודה זרה מהו? - תשובה! - בית המדרש שאין המחיצה כהלכה זה כמו עבודה זרה, על פי מה שפסקו 180 גדולי ישראל לפני 140 שנה והנכנס לשם הוא בחרם, שהוא כבית עבודה זרה ממש, וכל התפילות שלך הולכים ישר לסטרא אחרא שהוא עבודה זרה רח"ל. ראה להלן שבית הכנסת כזה נקרא. עבודה זרה, מינות, וזנות, וגורם לאדם לטורדו מן העולם הבא.

ראה בספר המצורף כאן ספר פסק דין שהדפסנו, ותבין הכל.

האומר דרשה כשאנשים ונשים ביחד מכשיל את הרבים ועובר על 22 איסורים:

1. שמע בני מוסר אביך ואל תטוש תורת אמך (משלי ח' א).

2. מחטיא את הרבים

3. לפני עור לא תתן מכשול.

4. מחזיק ידי עוברי עבירה.

5. חבר הוא לאיש משחית.
6. חבר הוא לירכם בן נבט שהשחית את ישראל לאביהם שבשמים (ברכות לה:)
7. נחשב כמו מומר להכעיס.
8. כל באיה לא ישובון (ע"ז י"ז א).
9. מגלה פנים בתורה שלא כהלכה.
10. נקרא מין.
11. סוף סוף הוא שרץ טמא ומכשיל גם אחרים.
12. ואל יפתך יצרך לבקש לזכות את הרבים כי יצא שכרו בהפסידו.
13. נכשל ומכשיל את הרבים בלאו ד"ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם
14. עושה לצנות מכל גדולי ישראל.
15. עובר בלאו דהשמר פן תשכח את ד' אלקיך שהוא לאו לגסי הרוח (חפץ חיים בפתיחה).
16. עובר על ואהבת לרעך כמוך.
17. העובר על את ד' אלקיך תירא (חפץ חיים שם, אות י"א).
18. עובר על מ"ע והלכת בדרכיו להיות חנון ורחום, וזה מתאכזר על הצבור (שם, אות י"ד).
19. גוזל כנסת ישראל והקדוש ברוך הוא, מפני שהשפע הולך ח"ו לסטרא אחרא, וחבר לירבעם בן נבט.
20. דוחה השכינה ע"י שנאמר ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחרריך.
21. גורם ברכות לבטלה - על ידי שאומרים ברכות נגד שערות ופאה נכרית וגילוי בשר.
22. מלעיג על דברי חכמים וכתב בספר יין המשומר להמגלה עמוקות זי"ע על כן צריך האדם להזהר במצות הקב"ה, ויותר במצות דרבנן שארו"ל כל העובר על דברי חכמי' חייב מיתה, וכל המתלונן [צ"ל מלעיג] על דברי חכמים נידון בצואה רותחת. וכן אמרו במדרש רבה שיר השירים א"ר שמעון בר אבא בשם ר' יוחנן חביבין דברי סופרים יותר מדברי תורה שנא'

כי טובים דודיך מיין. האומר אין תפילין לעבור על דברי תורה פטור, חמש טוטפות להוסיף על דברי סופרים חייב. ר' יהודה בן פזי שמע לה מן הדא אמר ר' טרפון אני הייתי בא בדרך והייתי לקרות כדברי ב"ש וסכנתי בעצמי מפני הלסטין. את חמי אם לא קרא היה עובר על מצות עשה בלבד. עכשיו שקרא נתחייב בנפשו. הוי חביבין דברי סופרים מדברי תורה. וגם במס' עירובין דרש רבא מ"ד ויותר מהמה בני הזהר עשות ספרים הרבה אין קץ בני הזהר בדברי סופרים יותר מדברי תורה, שהללו עשה ולא תעשה, והללו חייבין עליה מיתה עכ"ל. [ראה באריכות בקונטרס פסק דין].

כל מה שגזרו גזרה היא קיימת עד ביאת משיח

והנה כל הגזרות והציונים של רז"ל הם כולם על פי רוח הקודש וכל דבריהם הם על רזין דאורייתא כמ"ש ברעיא מהימנא פ' פנחס רמ"ד ע"ב וז"ל "ורבנן דמתניתין ואמוראי כל תלמודא דלהון על רזין דאורייתא סדרו ליה". גם דברי רז"ל לא נתנו דבריהם לשעורים שיאמר האדם שיש עיתים ושונות, ושזה היו נוהגים בזמן הקדמון ועתה נתבטל דבריהם ח"ו. אלא כל מה שגזרו גזרה היא קיימת עד ביאת משיח.

וכן אמר רשב"י בזוהר פ' פנחס דף רמ"ו ע"א ברעיא מהימנא:

וז"א מים אחרונים חובה וכו' ואית מדרבנן דאמרי מים אחרונים משום מלח סדומית שלא תסמא את העינים, אפ"ה אפקין מחובה וסתרי מלין אלין דאמרו דחובה, ולא אורח ארעא לסתרא גאונים מלין מאלין דאמרו עלייהו עפ"י התורה אשר ירוך עכ"ל. אם כן יש מכאן ראייה ברורה שכל תקנת רז"ל וגזרותיהם וציוניהם כולם קיימות לעולם כי דבריהם מיוסדים כנגד תיקוני הספירות ועולמות עליונים כמו התפלת י"ח שתיקנו אנשי כנסת הגדולה ואח"כ הוסיפו ברכת המינים, כי הזמן היה גורם לזה כמ"ש הרב זלה"ה בכונת עמידה. ע"ש וכן כל הדברים שגזרו לזמנים ידועים היה לפי התחדשות ההנהגה שנתחדש למעלה כך הוכרחו לחדש למטה כדי לתקן הפגמים של הספירות כנודע בכל המצות ובכל הכוונות, ואין צורך להאריך יותר בזה כי הוא מובן, עכ"ל.

שאלה: למה כבודו מורח כל כך עד שכתב 9 ספרים על הי"ד בן 15 האם אין עוד מצוות בעולם לעשות, מה איכפת לך לא להתעסק עם זה, אם יש אנשים שיוצאים נגד זה?

תשובה: אחרי שבדקתי וחקרתי וניכרים דברי אמת ממה שהילד חוה מות קליני וכבר מפורסם בכל העולם שמות קליני הוא דבר אמיתי ואפילו הכופרים הכי הגדולים לא מכחישים את זה, יש 30 מיליון אנשים שחוו מות קליני וסיפרו מה שראו, ותראה מה שמספר בדיסק חותם אמת מה שראה בבית דין של מעלה והכל אמת ויציב וקיים, רק מה כאן שמדבר מגאולה ומשיח יש אנשים שלא נוח להם לחזור בתשובה, לכן אומרים שזה לא נכון! ואם יהודי אחד מתעורר וחוזר בתשובה כבר שוה לפרסם את זה בכל העולם, על אחת כמה וכמה שרבות יהודים מתעוררים וחוזרים בתשובה ועל זה יש להמליץ את דברי מרדכי לאסתר (אסתר ד' יג-יד) ויאמר מרדכי להשיב אל אסתר אל תדמי בנפשך להמלט בית המלך מכל היהודים. כי אם תחרישי בנות הזאת רוח והצלחה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת ואת אביך תאבדו ומי יודע אם תצטקנות הגנות למלכות.

תועלת הערבות הוא שיוכיח את חברו ביודעו שגם הוא ייענש על עבירת חברו

וכן נעשו ישראל ערבים זה לזה, שכל אחד התחייב בעד חברו שיקיים את התורה ויזכירו וילמדו לקח כשיעשה עבירה, שמאחר שערב לחברו הוא סובל מזה שחברו חוטא. אבל אם לא היו ערבים לא היה איכפת לו לאדם בראותו חברו כשהוא חוטא, והיה אומר בלבו, מה איכפת לי מה שחברי חוטא או שהוא מדבר בתוך בית הכנסת או שהוא מחלל שבת או נשבע בשם ה' או בתורה הקדושה, ואינו מתפלל. אבל עכשיו שכל ישראל ערבים זה לזה, מוטלת על כל אחד החובה להוכיח את חברו כי הוא יודע שבגלל חברו ייענש הוא. ועל כן יתוקן העולם והכל ינהגו ביראת שמים (שמות רבה פרק כ"ה מעם לועז שמות).

כל ישראל ערבים זה לזה (שבועות לט.), שאלמלא הערבות, לא היה אדם מוחזק ביד חברו על חטאיו, ולא היו נותנים לב לחקר על עושי רשעה לבערם. לכן הכניסם הקדוש ברוך הוא לערבים, כדי שיעשו גדרים וסיגים שלא יחטאו. (ספר חסידים אות צ"ג).

נמצא לפי כל הנזכר לעיל שכל אחד נתפס בעון חברו של כל איש מישראל מפני חיוב הערבות. וכל חיוב הערבות שנכנסו בזה הוא כדי שימחו

ויוכיחו, לכן כל שיש בידו למחות ולא מיחה נתפס בעוון ההוא שלא מיחה בו. וכן אמרו חז"ל בסנהדרין על הפסוק "וכשלו איש באחיו איש בעון אחיו מלמד שכולן ערבים זה בזה, התם שהיה בידם למחות ולא מיחו. (סנהדרין כז: שבועות ט.).

מבואר בחז"ל על גודל מצות המחאה על כל אחד ואחד מישראל והחומר שבדבר, התועלת הרבה להנזהר למחות ביד עוברי עבירה בזה ובבא.

מי שבידו למחות ואינו מוחה העבירה נקראת על שמו - ונענש עליה כאילו עשאה בעצמו

פרתו של ר' אלעזר בן עזריה היתה יוצאת [בשבת] ברצועה בין קרניה שלא ברצון חכמים. וחדא פרה הויא ליה? והא אמר רב ואמרי לה אמר רב יהודה אמר רב תריסר אלפי עגלי הוה מעשר רבי אלעזר בן עזריה מעדריה כל שתא ושתא? תנא לא שלו היתה, אלא של שכינתו היתה, ומתוך שלא מיחה בה נקראת על שמו. (שבת נד).

תני ר' יודא בר פזי דברדלייה אמרו לו או עמוד מבינותינו או העבר רצועה מביין קרניה, א"ר יוסי ב' ר' בון שהיה מתריס כנגדן א"ר חנינא פ"א יצאה והשחירו שיניו מן הצומות. א"ר אידי דחוטריה אשתו הוית ומנין שאשתו קרוי עגלה, [שופטים י"ד] לולי חרשתם בעגלתי לא מצאתם חידתי. (ירושלמי שם). — דחוטריה. שם מקום: אשתו הוית. הפרה הזאת היתה של אשתו: ומנין כו'. פי' א"כ דשל אשתו היתה למה קאמר פרתו של ר' אלעזר ב"ע לכך משני כיון שגם אשתו נקראת עגלתו כ"ש שפרת אשתו נקראת פרתו, (שם).

ובירושלמי שם וז"ל: תמן אמרין שכינתו היתה, ויש אדם נענש על שכינתו, [ופי' בקרבן העדה, ופריך וכי יש אדם שהוא נענש על עונות שכנתו דכיון דקרו לה על שמו משמע שהעון תלוי בראשו]. אמר רבי קיריס דימא ללמדך שכל מי שהוא ספיקא בידו למחות ואינו ממחה קלקלתו תלוי בו, עכ"ל. ופירש בקרבן העדה, כאלו הוא עשה העון בעצמו לכך נקראת על שמו. עכ"ל.]

העונש שמקבלים על עבירות הזולת באם אין מוחים בהם, תלוי לפי גודל ההשפעה והאפשרות למחות

"רב ור' חנינא ר' יוחנן ורב חביבא מהני בכוליה סדר מועד כל כי האי זוגא חלופי ר' יוחנן ומעיילי ר' יונתן כל שאפשר למחות באנשי ביתו ולא מיחה נתפס על אנשי ביתו, באנשי עירו נתפס על אנשי עירו, בכל העולם נתפס על כל העולם כולו". (שבת נד:). האי זוגא. ארבעתן יחד: חלופי ר' יוחנן. יש שמחלפין ר"י ומעיילי רבי יונתן: נתפס. נענש על עבירות שבידן: בכל העולם. אכל ישראל כגון במלך ונשיא שאפשר לו למחות שיראין מפניו ומקיימין דבריו:

ראשי הגולה שהשפעתם מגיעים לכל העולם נתפסים על כל העולם מפני גודל כח השפעתם במחאה

"אמר רב פפא והני דבי ריש גלותא נתפסים על כולי עלמא. א"ר חנינא מאי דכתיב ה' במשפט יבא עם זקני עמו ושריו אם שרים חטאו זקנים מה חטאו, אלא אימא על זקנים [פי' סנהדרין] שלא מיחו בשרים", (שבת נד:).

מפני מה נענשו? - שהיה בידם למחות ולא מיחו

א"ל ר' זירא לר' סימון לוכחינהו מר להנהו דבי ריש גלותא א"ל לא מקבלי מינאי, א"ל אע"ג דלא מקבלי לוכחינהו מר, דא"ר אחא בר חנינא מעולם לא יצאה מדה טובה מפי הקב"ה וחזר בו לרעה חוץ מדבר זה דכתיב "ויאמר ה' אליו עבור בתוך העיר וגו' והתוית תיו על מצחות האנשים הנאנחים והנאנקים על כל התועבות הנעשות" וגו' א"ל הקב"ה לגבריאל לך ורשום על מצחן של צדיקים תיו של דיו שלא ישלטו בהם מלאכי חבלה ועל מצחם של רשעים תיו של דם כדי שישלטו בהם מלאכי חבלה. אמרה מדת הדין לפני הקב"ה רבש"ע מה נשתנו אלו מאלו א"ל הללו צדיקים גמורים והללו רשעים גמורים, אמרה לפניו רבש"ע היה בידם למחות ולא מיחו, א"ל גלוי וידוע לפני שאם מיחו בהם לא יקבלו מהם א"ל רבש"ע אם לפניך גלוי להם מי גלוי והיינו דכתיב זקן בחרור ובתולה טף ונשים תהרגו למשחית ועל כל איש אשר עליו התיו אל תגשו וממקדשי תחלו, וכתיב ויחלו באנשים הזקנים אשר לפני הבית. תנא רב יוסף אל תקרי ממקדשי אלא ממקודשי אלו בני אדם שקיימו את התורה מאל"ף עד תי"ו, ומיד והנה

ששה אנשים וגו'. חוץ מדבר זה. שנאמר במקרא זה שהוציא דבור לטובה ומפני עונש תוכחה חזר בו:

האנשים הנאנחים והנאנקים. אלו צדיקים: היינו דכתיב. מעיקרא ועל כל איש אשר עליו התיו אל תגשו. ולבסוף וממקדשי תחלו: ממקודשי. שהודה לקטרוג מדת הדין וחזר בו מן הטוב. (שבת נד:).

מתוך שהיה לו לפנחס למחות ולא מיחה מעלה עליו הכתוב כאילו חטא

פנחס לא חטא, שנאמר ואחיה בן אחיטוב וכו', אפשר חטא בא על ידו והכתוב מייחסו, והלא כבר נאמר "יכרת ד'" וכו', אם ישראל הוא לא יהיה לו ער בחכמים ולא עונה בתלמידים, ואם כהן הוא לא יהיה לו בן מגיש מנחה, אלא ש"מ פנחס לא חטא וכו', והכתיב בני בליעל, מתוך שהיה לו לפנחס למחות לחפני ולא מיחה, מעלה עליו הכתוב כאילו חטא עכ"ל. (שבת נה:).

מי שיש בידו למחות ולא מיחה מעלה עליו הכתוב כאילו חטא ועונשו קשה מאוד

אמר ר' שמואל בר נחמני אמר ר' יונתן כל האומר שלמה חטא אינו אלא טועה שנאמר "ולא היה לבבו שלם עם ד' אלקיו כלבב דוד אביו", כלבב אביו דוד הוא דלא הוה, מיחטא נמי לא חטא, והכתיב ויעש שלמה הרע בעיני ה'? אלא מפני שהיה לו למחות בנשיו ולא מיחה מעלה עליו הכתוב כאילו חטא, אמר רב יהודה אמר שמואל נוח לו לאותו צדיק שיהא שמש לדבר אחר ואל יכתב בו ויעש הרע בעיני ה', וכתב רש"י וז"ל שמש, לחטוב עצים ולשאוב מים בשכר לע"א, ואל יכתב בו דבר זה, ללמדך שקשה התוכחה במי שבידו למחות עכ"ל. (שבת נו:).

המציאות מוכיחה שהיהודים מתעוררים מהמסר מבית דין של מעלה לתשובה, ואם לא אפרסם כדי לעורר את כל היהודים בתשובה, אז אתבה ע"כ ב"י יהודי שלא חזר בתשובה!

וכן כל אחד שיש בידו לעשות חייב לעשות, ומה איכפת לי מבזיונות, העיקר שיש נחת רוח להקדוש ברוך הוא! וכל אחד יעשה כל אשר ביכולתו ומנייה ומנייה יתקלס עילאה.

שאלה: למה כבודו עוסק ומרעיש עולמות על לימוד הזוהר הקדוש, הלא שמעתי מרבים שצוחקים על זה?

תשובה: בעזרת השם בסוף כל יהודי אמיתי יעשה תשובה וינצל, והערב רב ימותו, אוי להם לבריות שמלעיגים על דברי חכמים ויהי רצון שיעשו תשובה, ונתפלל שנזכה להנצל ושכל עם ישראל יעשה תשובה. ולזכות לגאולה שלמה בקרוב, ברחמים.

וכתב בספר עמק המלך הקדמה השלישית - פרק ראשון: (נקרא שער מעשה ניסים של מורנו ורבנו האר"י זלה"ה), וז"ל:

להיות שיש באנשי דורינו זה חכמים בעיניהם, ויתגאו בעצמם, שיש להם יד ושם, בפשוטו של תורה, ואומרים אני ואפסי עוד, ולא יאמינו במעשי ה' כי רבים וגדולים המה, ונפלאים מאוד. בודאי יהיה לו [למתעלם מחכמת הקבלה] עונש גדול, כמו ששמעתי מפי מגידי אמת, שבא רוח רעה אחד באשה אחת בק"ק ויניציאה, והגיד עונו שהיה מלעיג על דברי הזוהר, ואמר שאינם דברי הרשב"י ע"ה. וכל זה הוא מפני שהרגילו עצמם, לכזב בדברי הפילוסופיא, ובילדי נכרים ישפיקו' [ישעיהו ב' ו' עיין אבן עזרא ורד"ק על אתר], ובודאי הרשב"י והאר"י זלה"ה יהיה להם דין עמהם, בעולם הבא.

ולכן קנאתי קנאת חמת גבר, כפנחס שקנא 'קנאת ה' צבאות' [מלכים ב' י"ט ל"א], על אנשי דורינו זה, אשר הם חכמים בדעתם, ויקשו את ערפם, לבלתי האמין כי יש אלהים שופט בארץ, ויראתי פן מקנאתם כשמעם את שמע גדולתו ונפלאותיו העצומים של האר"י, פן חס ושלום יטילו מום ופגם בקודש הקדשים, ויאמרו מאי גבר בגוברין 'הלוא גם בנו דבר... ה' [במדבר י"ב ב].

עד שמפני זה אני מספר קצת דרכיו ונפלאותיו, אשר כתב מורנו הרב רבי חיים ויטל זלה"ה תלמידו החשוב, אשר עיני מורנו הרב רבי חיים 'ראו ולא זר' [איוב י"ט כ"ז], דברים מבהילים לא נראו בארץ מימי התנאים כרשב"י ע"ה, ומימי הנביאים אחר משה רבינו ע"ה. לא היה איש כמוהו שהיה מכיר בכל מעשה בני אדם, וגם אפילו במחשבותיהם, והיה מכיר בחכמת הפרצוף ובנשמת בני אדם, דברים מבהילים [כדברי רבי חיים ויטאל בתחילת שער רוח הקודש דף י"ט]. ואומר הזוהר בפרשת יתרו על פסוק,

‘ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים’ [שמות י”ח כ”א], אתה תראה בחכמת הפרצוף ולא אחר, [זוהר שמות ע”ח א’], וגם משה לא הביין עד שנתלבשה בו השכינה.

וכל זה השיג האר”י על ידי חסידותו ופרישתו, אחרי התעסקו ימים רבים בספרים חדשים גם ישנים בחכמה זו, ועליהם הוסיף חסידות זריזות ופרישות וטהרה וקדושה, עד שבא אליהו ז”ל [שם] ונתגלה אליו תמיד, ולמד עמו, והוא הביאו לידי רוח הקודש. והנה הדברים בעצמם יעידון ויגידון ברזין דיליה, וכל רואיהם יכירום, כי דברים כאלה אי אפשר לשום נברא להשיגם, בשום שכל ומדע, לולי על ידי הופעת רוח הקודש ממרום, ועל פי אליהו הנביא ז”ל. ואין מדריגת המגיד כמדריגת אליהו ז”ל, אפילו כשיעור חלק אחד, מן אלף חלקים, כולי האי, ואולי ישיג דבר מה, כי מדריגת המגיד הוא ניצוץ אחד מנשמתו שהיה כבר בעולם, ויכול הוא להשביע אותו ויבוא אליו בדמותו ובצלמו עצמו, עד שישתומם על המראה. אבל אין בו יכולת לגלות יותר אלא מה שבכח ניצוץ נשמתו ולא יותר. אבל מדריגת אליהו ז”ל הוא מתגלה עם השכינה, ואינו נפרד זה מזה, והחכם יבין מעצמו שאין למעלה מזאת המדריגה שום דבר. ואתה המעיין תראה ספר מגיד משרים של הרב רבי יוסף קאר”ו ע”ה, שנתגלה אליו המגיד לעתים ידועים, וגילה לו איזה טעמי תורה, ואף על פי כן ‘כלא נחשבו’ דמי, לפני רזי האר”י זלה”ה, כי עדיין לא נשלמו ניצוצי עולם התוהו, ולא יכלו להתגלות ניצוצי עולם התיקון.

וכתב מורנו ורבנו הרב חיים זלה”ה, ‘אלמלא באתי לכתוב כל אשר קבלתי ממורי זלה”ה לא יספיקו כל ‘עורות אילי נביות’, ולא ש”חו הקב”ה בעולם הזה אלא לזכות הדור בהחכמה הזאת. שיגלה לנו דברי זוהר החתומים בא”ף עזקאן, כמו שאמרו התיקונים, מהאי חיבורא די”ף יתפרנסון, ובגיניה ושבתם איש אל אחוזתו [תיקוני זוהר כ”ד א’] [עץ חיים הקדמת מהרח”ו לשער ההקדמות]. הרי כי כבר אמר הרשב”י ע”ה שספרו יהיה גנוז וחתום עד סוף יומיו בדרא בתראה, כדי שבזכותיה יגאלו ישראל, לכן צוה לר’ אבא לכתבו, והניחו למשמרת לדור האחרון. יתברך ה’ לעולם אמן ואמן.

לימוד הזוהר הקדוש בזמן הזה נצרך לנו מאד להגן ולהציל אותנו נגד כל רע

רבי יעקב צמח, בהקדמתו לעץ החיים - לימוד הזוהר הקדוש בזמן הזה נצרך לנו מאד להגן ולהציל אותנו נגד כל רע, כי גילוי החכמה זאת עתה בדורות גרועות הוא. כדי שיהיה לנו מגן עתה לאחוז בלבב שלם לאבינו שבשמים. כי אותן דורות קודמים היו אנשי מעשה וחסידים והמעשים טובים היו מצילין אותן מפני המקטרגים. עתה רחוקים אנו משרש העליון כמו השמרים בתוך החביות. מי יגן עלינו אם לא קריאותנו בחכמה הזאת?

רחל מבכה על בניה, לפי שאינם עוסקים בחכמה זאת הממהרת את הקץ, ולזה אין משיח בא

רבי יעקב צמח, בהקדמתו לספר קול ברמה: רחל מבכה על בניה, לפי שאינם עוסקים בחכמה זאת הממהרת את הקץ, ולזה אין משיח בא שיאמר לה ה' אז מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה וכו' על בניה כי איננו, כלומר שכיוון שביאת המשיח תלויה בתשובה ובעסק הזוהר ובחכמת הקבלה, ואין בניה עוסקים בה כי אם אחד מעיר ושנים ממשפחה כי אין מדרש קבוע כראוי בכל עיר ועיר כמו שיש בעסק התלמוד, ולכן איננו, כי אין בניה מושכים וממהרים את המשיח.

ואל תפן לקחת ראייה מגדולי התורה בעלי הנגלות שלא רוצים לעסוק בחכמה זו כי דברי חכמינו זכרונם לברכה במדרש ובזוהר נאמנים יותר מגדולי הדור הזה.

ספר הברית, חלק ב' מאמר יב' פרק ה' - נזר התורה היא חכמת הקבלה אשר רוב העולם פורשים ממנה באמרם במה שהורשית התבונן ואין לך עסק בנסתרות אתה שלח נא ירך ואחוז בזה אם אתה מסוגל לתורה הזאת ומנה לא תזוע, כי מי שלא טעם טעם חכמה זו לא ראה מאורות מימיו והולך בחושך ואוי להם לבריות מעלבונה של התורה הזאת. ומי שלא עסק בחכמת האמת ולא רצה ללמוד אותה בשעה שנשמתו רוצה לעלות בגן עדן דוחין אותה משם בבזיון. ואל תפן לקחת ראייה מגדולי התורה בעלי הנגלות שלא רוצים לעסוק בחכמה זו, כי דברי חכמינו זכרונם לברכה במדרש ובזוהר נאמנים יותר מגדולי הדור הזה. ונאמנה תדע אחי, כי לא כדורות הקדמונים

והימים הראשונים שהיו באלף החמישי דורות הללו והימים האלה, כי באותן ימים היו שערי חכמה זו סגורים ומסוגרים, לכן לא היו אז מקובלים אלא מעטים. - לא כן באלף השישי הזה שנפתחו שערי אורה, שערי רחמים, כי הוא קרוב לעת קץ הימין ושמחה של מצוה ונחת רוח גדול, כעת בעיני ה' להתפרסם כבוד שם מלכותו לעולם ועד בפרט כעת שנדפסו כל כתבי הקודש להאר"י לוריא ז"ל אשר פתח לנו שערי אורה שהיו סתומים וחתומין באלף עזקין מימות עולם וכל דבריו דברי אלקים חיים על פי אליהו הנביא זכור לטוב וברשותו גלה מה שגלה ואין לנו מכשול ולא שום סכנה כעת כמו בנגלות ממש.

ואני תמה מאד, על איזה חכמי הדור שאין להם ידיעה כלל, כי איך יכולים להתאפק מבלי לעסוק בחכמת האמת שהיא פנימיות התורה, והיא מוזר בפניהם עד שאינם יודעים מה היא מאומה. וכל ההתנצלות והתירוצים הרי אינם מספיקים כלל!

הקדמת לשם שבו ואחלמה, ואמרו במסכת אצילות בתחילתו, אליהו בן יוסף פתח "כתיב סוד ה' ליראיו, שאפילו אדם מישראל למד משנה, גמרא, ואין בו יראה - לחנם צלל במים אדירים וכל מה שטרח לחינם טרח. וכל מי שהוא ירא שמים, רודף אחר נסתרות, שהוא עיקר החכמה ודעת וכו', "כבוד אלוקים הסתר דבר", אימתי אתה עושה לאלוקים כבוד? - בשעה שאתה עוסק בנסתרות וכו' ע"ש. ואני תמה מאד, על איזה חכמי הדור שאין להם ידיעה כלל, כי איך יכולים להתאפק מבלי לעסוק בחכמת האמת שהיא פנימיות התורה והיא מוזר בפניהם, עד שאינם יודעים מה שהיא מאומה. וכל ההתנצלות והתירוצים הרי אינם מספיקים כלל כמ"ש (בעירובין נ"ה) "לא בשמים היא" שאם בשמים היא אתה צריך לעלות אחריה, ופשוט הוא שהכוונה היא על כל חלקי התורה, והחלק הנסתר עלתה על כולנה".

מרן הגר"ש אלישיב זצ"ל בשם הגר"א - אפילו הרשע הגדול ביותר יתבע, על שלא למד מעשה מרכבה!

וכתב נכדו מרן הגאון רבי יוסף שלום אלישיב זצ"ל בשם הגר"א ז"ל, שאפילו האפיקורס הגדול שבישראל, יתבע למה לא למד ועסק במעשה מרכבה! (פירושו הגר"ש זצ"ל לאבות). אשריהם המשתדלים בחכמת הקבלה, לא כאותם הטפשים הפוטרים את עצמם מלימוד הקבלה מפני שלא מלאו כרסם בש"ס ופוסקים.

מתוך הסכמה לספר איפה שלימה (פירוש לספר עץ חיים): אשריהם המשתדלים בחכמת הקבלה, לא נאותם הטיפשים הפוטרם את עצמם מלימוד הקבלה, מפני שלא מלאו כרסם בש"ס ופוסקים, אשאלה להם, למה לא יזכרו מענתם זו בשעה שפונים לדבר דברים בטלים הגוררים אחריהם לישנא בישא ולשה"ר שמחוייב לפרוש מהם גם מי שמלא כרסו בש"ס ופוסקים, אין זה כי אם שמונחים את החכמה עצמה, שעל זה אמר אחד מן הגדולים: מי שמבטל בגלוי את הנסתר, חזקה שמבטל בסתר את הנגלה. לכן, אחים יקרים, חזקו ואמצו, הדבקו בקשורא דמלכא עלאה, התאחדו לעילא ולתתא בלמוד הקבלה, ואף אם אינו מוצא מי שילמדנו, יקרא בעצמו אעפ"י שהוא שוגא בה, כי מכל מלה ומלה נעשין אילנין רברבין וכו'.

אפילו יש ביד האדם תורה ומעשים טובים, אם לא למד זוהר, יהיה בבושה גדולה בעולם הבא

ולא עוד, אלא שאפילו יש ביד האדם תורה ומעשים טובים, כתב בזוהר שיר השירים, שהנשמה כשתבוא לעולם העליון ולא עסקה בחכמה זו, תהיה בבושה גדולה מאד על כך שלא יודעת רזים עליונים, ומוציאין אותה מכל השערים העליונים. לכן ישתדל כל אדם ללמוד זוהר הקדוש 'בגין דלא יעול בכיסופא לעלמא דאתי.

מי שלא לומד זוהר, מחסר ממצוות תלמוד תורה

ורבינו יהודה פתייה זיע"א אומר בשם רבי חיים וויטאל זי"ע שכתב בתחלת שער המצוות: ואם לא עשה כן, הרי חסר מצוה אחד של תלמוד תורה שהיא גדולה ושקולה ככל המצוות, וצריך שיתגלגל עד שיטרח בד' בחינות של הפרד"ס הנזכר. עד כאן לשונו. ועוד אמר הרב יהודה פתייה זי"ע שעוד בשעת הלוייה כאשר בוכים עליו, יתכן שכבר חזר לעולם הזה בגלגול, השם ירחם.

מי שלא לומד זוהר, טוב לו שלא נברא

המקבל האלקי הצדיק הקדוש רבינו יעקב אבוחצירא זצוקלה"ה (בספרו גנוזי המלך דף קפ"ה) אומר בשם רבי שמעון בר יוחאי הקדוש: דמי שלא למד תורת אמת שהם סודות התורה, טוב לו שלא נברא דבלא זה, אין אדם יודע אלהותו יתברך, ויראתו ואהבתו, ועבודתו.

מי שביכולתו ללמוד זוהר ונמנע מזה עונשו גדול, והגאולה מתעכבת בגללו

ונמצינו למדים שמי שהיה יכול ללמוד בתורת הסוד ולא למד ענוש יענש על כך. ומעכב את הגאולה! (זוה"ק תיקון ל' תיקון מ"ג וכן כתב הגר"א ז"ל, ועייין עוד במדרש משלי פ"י). – ועל זה צווח ככרוכיא בספר מזכה הרבים: מה יעזור לנו, אם אנחנו רוצים להגאל, אבל לא פועלים בשביל לקרב את הגאולה? ומהו קירוב הגאולה? תשובה שלמה קדושה וטהרה (קדושת האדם כולל כשרות המאכלות באמת וכיודע שיש מכשול גדול בענין זה ואפילו בהכשר "מהודר") [ההתנהגות והלבוש התרחקות מדרכי הגויים וכו']; ולימוד הזוהר הקדוש! עכ"ד.

בזמן הזה יש מחסור בתלמידי חכמים שיעזרו למשה רבינו בגלות

ואמרו בזוהר (בראשית דף כ"ח ע"א) בלה"ק: אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וַהֲרִי מִי נִתֵּן מַעֲשֵׂה שֶׁל אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל וּבְמִשְׁהָ? אָמַר לוֹ: בְּנִי, וְאַתָּה אֲמַרְתָּ כִּף? וְכִי לֹא לְמִדַּת (ישעיה מו) מַגִּיד מְרֵאשִׁית אַחֲרֵיתָ! אָמַר לוֹ, כִּף הוּא וְדָאִי. וְלִכֵּן מִשָּׁה לֹא מֵת, וְהוּא נִקְרָא אָדָם, וּבְגִלְלוֹ נֶאֱמַר בְּגִלוֹת הָאֲחֵרוֹנָה וּלְאָדָם לֹא מִצָּא עֶזֶר, אֲלָא כָּלָם כְּנַגְדּוֹ. וְכֵן נֶאֱמַר בְּעֵמוּד הָאֲמָצְעִי וּלְאָדָם לֹא מִצָּא עֶזֶר שְׂיוּצִיא שְׂכִינָה מִהַגְּלוֹת. זֶהוּ שְׁפָתוֹב (שמות ב), 'וַיִּפֶן כֹּה וְכֹה וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ'. ומִשָּׁה הוּא בְּדַמּוֹתוֹ מִמֶּשׁ, שְׁנֶאֱמַר בּוֹ לֹא מִצָּא עֶזֶר כְּנַגְדּוֹ. וּבִיאַר בְּמִקְדָּשׁ מֶלֶךְ: וּמִמְשִׁיךְ רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּר יוֹחָאִי לְבָאֵר, שֶׁהִבְחִינָה שֶׁל מִשָּׁה רַבִּינוּ אֵינָה זֹזָה מִן הַשְׂכִּינָה בְּגִלוֹת, וְעַל זֶה נֶאֱמַר בְּגִלוֹת הָאֲחֵרוֹנָה, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא מִצָּא תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים שֶׁיְהִיו עֶזֶר לְמִשָּׁה בְּגִלוֹת, אֲלָא כּוֹלָם נַחֲשָׁבִים כְּאֵלוֹ הֵם כְּנַגְדּוֹ, לְפִי שְׂאִינָם עוֹסְקִים בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה, לְסִייעַ לְתִיקוֹן הַשְׂכִּינָה. וְנֶאֱמַר בּוֹ, וּלְאָדָם לֹא מִצָּא עֶזֶר כְּנַגְדּוֹ, פִּירוּשׁ לֹא מִצָּא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִי שֶׁיְעוֹזֵר לְזַעִיר אֲנַפִּין, לְהוֹצִיא אֶת שְׂכִינָתוֹ מִן הַגְּלוֹת. וְכַעֲיִז כְּתַב רַבִּינוּ הַגְּר"א ז"ל בְּכִיאורוֹ.

מי שלא לומד זוהר הקדוש מחריב את העולם

בתיקוני זוהר (תיקון ל' נתיב תניינא) כתוב על אלו "דלא בעאן לאשתדלא בחכמת הקבלה" (שלא רוצים לעסוק בחכמת הקבלה) "אוי להם שגורמים עניות, חרב, ביזה, והרג ואבדון בעולם", עכ"ל, וזאת מובן על פי הגמרא (שבט פ"ח. ובע"ז ג.) "התנה הקב"ה עם מעשה בראשית ואמר אם ישראל מקבלים את תורתו מוטב (אתן מתקיימין) ואם לאו, אני אחזיר אתכם ל"תוהו ובוהו",

דכתיב "משמים השמעת דין" - מתן תורה - "ארץ יראה" - בתחילה, שמא לא יקבלו ישראל התורה ותחזור הארץ לתוהו ובוהו - "ולבסוף" - כשקבלה בנעשה ונשמע - "שקטה", כלומר, כשהבטיחו "נעשה ונשמע", אז שקטה, על זה אפשר לשאול, אם כתוב "כל הדברים אשר דבר ה' נעשה", הרי כבר שמעו, א"כ מה האמירה "ונשמע"? אלא, שמיעה מלשון סברא, להבין "מדוע", כי תורה שבכתב אומרת לנו "מה" לעשות, תורה שבעל פה אומרת לנו "איך" לעשות, והזהר הקדוש מסביר לנו "למה" לעשות, וההוכחה היא, שבפרשת כי תבוא מובאת התוכחה, ובסוף הפרשה כתוב "למען תשכילו את כל אשר תעשון", כלומר, קיבלתם עונשים, עכשיו תתקנו מה שלא עשיתם קודם, "תשכילו" ב"שכל" תבינו מה שאתם עושים, וכדברי הגר"א לעיל.

טוב שלא נברא בעולם ולא ילמד לא תורה שבכתב ולא תורה שבעל פה

ובתיקוני הזהר (תיקון מ"ג) על פי כסא מלך, כתוב, וכך מי שגורם שתסתלק הקבלה והחכמה, מתורה שבעל פה ומתורה שבכתב, ואומרים שיש רק פשט בתורה ובתלמוד, וגורם שלא ילמדו הקבלה "אוי לו טוב היה שלא הי- ה נברא בעולם ולא ילמד לא תורה שבכתב ולא תורה שבעל פה, שנחשב לו שמחזיר העולם לתוהו ובוהו, וגורם עניות בעולם ואורך הגלות" ומסביר, אם לומד תורה שבכתב ותורה שבעל פה ולא לומד קבלה, פוגם בלימודו ומחזיר העולם ליסוד שבירת הכלים שמגביר הקליפות ואם היה - עם הארץ, לפחות לא פוגם כל כך, ממנו יודע גודל החיוב וגודל השכר למי שלומד הקבלה, כי לימוד הזהר בגירסא בעלמא, בונה עולמות וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין פירוש מאמר אחד, יעשה בו תיקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלימוד הפשט שנה תמימה, אלא ודאי לימודו כל השנה אינו כלום, אם אין מעטרו בלימוד הקבלה, אם יתקן גלגולו וישוב ללמוד קבלה, תחזור הארץ להיות מרוצה, עכ"ל. - ולאור הנ"ל ישאל השואל, מתי ובאיזה גיל צריך להתחיל ללמוד את הזהר הקדוש, לכן אציג את דברי חז"ל הברורים, בצורה שאינה משתמעת לשני פנים, וכדלהלן: במסכת קידושין (דף ל.): אומרת הגמרא לעולם ישלש אדם שנותיו, שליש במקרא, שליש במשנה, שליש בתלמוד, שואלת הגמרא, מי יודע כמה חיי? מתרצת הגמרא לא צריכא, ליומי. על זה אומר רש"י הקדוש, "ליומי" לחלק

את ימי השבוע, מקשה עליו התוס', גם על זה אפשר לשאול "מי יודע כמה חיי, ומשיב התוס', בכל יום ויום עצמו ישלש, ולפי זה, הרי חובת כל אחד ללמוד זוה"ק, - כמובטח "עתידא חכמתא דא לאתגליא לסוף יומיא", ממתי ובאיזה גיל יכול להתחיל, על זה אפשר לשאול את שאלת הגמרא "מי יודע כמה חיי" וממילא חובת כל אחד הלומד תורה, להשלים ה"פרד"ס" בכל יום. - השל"ה הקדוש בפרק בעשרה מאמרות כותב בזה"ל: אחר שתמלאו כריסכם מתלמוד ופוסקים "בכל יום ויום" אזי אחר כך תבררו חלק יפה מהיום ותדבקו בלימוד זו החכמה בתוספת קדושה ודביקות גדול בו יתברך ויתברך, עכ"ל.

כשיהיה קרוב לימות המשיח, אפילו תינוקות שבעולם ידעו סודות החכמה

בזהר הקדוש (וירא קי"ח ובהסולם סעיף ק"ס) כתוב, וז"ל: וכשיהיה קרוב לימות המשיח, אפילו תינוקות שבעולם עתידים למצוא סודות החכמה, ובאותו זמן תגלה לכל, עכ"ל. - בהוספה לספר יסוד יוסף פ' י"ג כתוב דההגבלות על לימוד הקבלה כגון שילמד מפי מקובל ולא מפי כתבים וכו' זה לא נאמר על לימוד ספר הזהר עיי"ש, וכן אמר הגה"צ רבי שלמה בלוך זצ"ל משם רבו החפץ חיים זצ"ל"ש על לימוד ספר הזהר, אין שום הגבלה, כי רובו מדרש, והיה החפץ חיים מעורר לכולם שילמדו כל שבת את הזהר של אותה פרשה, ואפילו לבחורים, עכ"ל. - הגה"ק רבי יצחק אייזיק מקאמארנא זי"ע בספרו נוצר חסד (על פרקי אבות פ"ד מ"כ) כותב, וז"ל: וכן יש הרבה שוטים שבורחים מללמוד רזין של מרן האר"י וספר הזהר אשר הם חיינו, ממש, חיות אדם הישראלי תלוי בספר הזהר, ולו עמי שומע לי בדור הרע הזה שהמינות גובר, היו לומדים עם תינוק בן תשע שנים ספר הזהר והתיקונים להגות בו, והיה יראת חטאו קודמת לחכמתו. - בספר אבן שלמה פר"ח סע' כ"ז מהגר"א מוילנא זי"ע כתוב וז"ל: פנימיות התורה הם חיים לפנימיות הגוף שהוא הנפש והחיצוניות לחיצוניות הגוף "והעוסקים ב"סוד" אין יצה"ר יכול להתגרות בהם" עכ"ל. וניתן מכאן להסיק שזה תלוי (כהנ"ל) בהקדמת יראת חטאו, לחכמתו.

לפני ביאת המשיח יהיה צירוף גדול

ובעניין ביאת משיח בב"א, רצייתי לצטט את הכתוב בזה"ק פרשת נשא (קכ"ד.) שבגאולה האחרונה יהי-ה כביציאת מצרים (ככתוב כימי צאתך מארץ

מצרים אראנו נפלאות) שכתוב שם "וחמשים" עלו בני ישראל מארץ מצרים, - ודורשים חז"ל, במדרש ובמכילתא וכן ברש"י על הפסוק "וימרו ב"י" (יחזקאל כ' פסוק ח') שרובם של ישראל מתו בג' ימי אפילה, ואלה שעלו היו רק "אחד מחמשים או אחד מחמש מאות"!!! - וכן ממשיך הזוה"ק ואומר שעם ישראל יחולק כבמתן תורה, "אלו שנאחזו בעץ החיים שהוא ה"זוה"ק" יזכו ויכנסו להיכל המשיח, ואלו שלא למדו הזוה"ק וירצו עכשיו להכנס, עליהם נאמר כי סקול יסקל או ירה יירה", ועל זה אשאל אותך, באיזו קטיגוריה אתה רוצה להמצא??

מעשה שהיה עם סבי הקדוש כ"ק מרן בעל הסולם נשמת האריז"ל לפני השואה

אם תשאל, מדוע אני [הגה"צ רבי שמחה אברהם הלוי אשלג] פועל כה רבות להפצת לימוד הזוה"ק ואחרים לא? אשיב לך: אני חש זאת כחובה מוסרית משום מעשה שהיה עם סבי הקדוש, כי בשנים תרע"ז - תרע"ט (1917 - 1919 למנינם) לאחר מלחמת העולם הראשונה, רץ כ"ק סבי הגה"ק בעל "הסולם" זי"ע ופנה לגדולי ישראל באירופה והתחנן בפניהם שיורו לתלמידיהם וחסידיהם ללמוד הזוה"ק והוכיח הנכתב בספה"ק על החיוב בלימוד הזוה"ק, אך לצערנו דחו תחנוניו בתירוצים למיניהן, בשנת תרע"ט (1919) צעק סבי הקדוש שנגזרה הגזירה בשמים!!! ונותנים לנו 20 שנה לברוח לארץ ישראל, ששם לא יהיה חורבן!!! כששמעו זאת, החלו לכנות את סבי הקדוש "ציוני" ומאחר שראה שכ"ציוני" (לכאורה) אין לו יותר שום השפעה על עידוד לימוד הזוה"ק, החליט לעלות לארץ ישראל, ועשה זאת בשנת תרפ"א (1921)!!! ולצערנו פרצה שואת הגרמנים ימ"ש בשנת תרצ"ט (1939) בדיוק 20 שנה משנת תרע"ט (1919)!!! לצערי, עשרות רבות של יהודים, יוצאי השואה, סיפרו לי זאת לפני למעלה מ-40 שנה ואמרו לי "כמה סבא שלך צדק וחבל שלא שמעו לו"!!! (בטוחני שיש אלפים, ששמעו מציאות זו מאבותיהם ויודעים האמת), וכיון שעדיין לא נשתנתה הגישה ללימוד הזהר הקדוש, חוששני שוב מדבריו הקדוש, ואיני רוצה שההסטורי-ה תחזור ח"ו על עצמה ושוב יאמרו "כמה שהוא צדק"!!! וד"ל.



1112
שנת תשע"ה

אור הזוהר

מכתב מבעלת תשובה

חלק 1

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

כְּשֶׁהִנֵּהּ מִקִּדְּשׁ דְּקוּהָ בְּלִבְדָּה לְלִמּוּד דְּהַ זְהַר
וּמִצְטָרְף ל־250,000 לומדי הַזְהַר הַקְּדוֹשׁ
נֶחֱשָׁב כְּאִלוֹ אֶתְהָ מִסִּים 250,000
פְּעָמִים כָּל סֵפֶר הַזְהַר!!!

עַל כֵּן כָּל אֲדַמוּ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עֵיר,
רַב שְׂכונָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מְגִיד שְׁעוֹר שָׁל
דְּהַ יְהוּמִי, מְלַמֵּד, יִקַּח בְּחִשְׁבוֹן אֵיזָה נַחַת
רוּחַ הוּא יִכּוֹל לַעֲשׂוֹת לְהַקְבֵּ"ה, וְלִהְיֵיל
אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בְּלִמּוּדוֹ זְהַר
הַקְּדוֹשׁ דְּהַ יְהוּמִי דְּקוּהָ אַחַת עִם הַצְּבוּר.

תְּפִילָּה קְצָרָה לְאוֹמְרָה קִדְּם הַלִּמּוּד:

לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתָהּ, בְּדַחֲלוֹ
וְדַחֲמוֹ, וְדַחֲמוֹ וְדַחֲלוֹ, לִיחְדָּא שֵׁם יו"ד ק"י
בְּוֹא"ו ק"י לְאִקְמָא שְׁכִינְתָהּ מַעְפְּרָא, וְלַעֲלוֹי
שְׁכִינַת עוֹגוֹן אִם הַבְּנִים שְׁמַחָה, עַל יְדֵי הוּא
טְמוֹר וְנַעֲלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הַרִינִי מִקוֹשֶׁר
עֲצָמִי בְּלִמּוּד הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנַאִים
הַצְּדִיקִים הַפְּתוּבִים בְּזוּהַר הַקְּדוֹשׁ וּבְרֵאשֵׁם
הַתְּנַא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרִי יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר
בְּנוֹ, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרָנוּ
וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאָנוּ, וּבְהַדִּין סֵפֶרָא סֵפֶר הַזְהַר,
יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִזְּלוֹתָא בְּרַחֲמֵי. יְרֵאָה אֵל עַבְדֵּיךָ
פְּעֻלָּה וְהַדְרָךְ עַל בְּנֵיהֶם.

וְהִי נַעֲם אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה
עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ. [ב' פעמים], (סיד ה')

לְמּוּדוֹ בְּכָל יוֹם פֶּתַח אֱלֵיָהוּ, תְּקוּנִים: ל', מוּג, מוּח, וְכָד תְּזוּכוּ לְסִים
אֶת כָּל סֵפֶר הַזְהַר הַקְּדוֹשׁ

בְּדָקָה בְּלִבְדָּה

הַרְשָׁב"י קוֹבֵעַ: בְּסֵפֶר הַזְהַר יֵצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִהַגְלוֹת בְּרַחֲמֵים



נְסִיאַ אַיִנוֹן "מַפְעֵל הַזְהַר הָעוֹלָמִי"

מְחַבְרֵם שֶׁל
לְמַעַנְהָ מֵאֵלֶף סִפְרִים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com



580454064 י"ט



גְּדוּלֵי הַדוֹר פִּסְקוּן תְּרַמּוּ לְמַפְעֵל הַזְהַר הָעוֹלָמִי (יִשִּׁירוֹת לְדַבּוּס) וְהִיוּ שׁוֹתֵבִים לְהַצִּיל עִם יִשְׂרָאֵל
עַל יְדֵי חִלּוֹקַת דְּבֵי הַזְהַר הַיְהוּמִי סִפְרִים וְעוֹלוֹנִים חִינָם טוֹל: 0527651911 - www.ha-zohar.info

מכתב מבעלת תשובה - עם הוספות של סודות גדולות שסיפרה ברדיו 2000 ל-40,000 איש עם הדין תורה בבית דין של מעלה, והרשב"י ואליהו הנביא מגלים לה סודות, ויודעת לבאר כל הזוהר הקדוש

מכתב עידוד וחיזוק

מכתב זה התקבל בחודש האחרון (טבת תשע"ה) לאחר שפרסמנו על המכשלות הרבות בנושא הכשרות.

בס"ד

אפתח את מכתבי זה באזהרה חמורה! שכן, את דברי הבאים, אני כותבת מלב שותת דם, לאחר ימים כמו גם לילות, נטולי שינה וסערת נפש שאין כדוגמתה.

בראשית אומר שאני אוהבת את הקב"ה אהבת נפש לא רגילה, על כך יעיד בעלי ומכריי הקרובים ביותר.

ואעפ"י כן, אפילו בעבורי הסיפור הזה, אותו אגולל בהמשך, הינו כבד בכמה וכמה מידות ואף הביאני לחלישות הדעת גדולה ביותר. ימים ולילות ארוכים עברו עלי עד אשר הצלחתי להתאושש, ולו במעט, מההלם שאחז בי עת גיליתי את אחד הדברים הנוראיים ביותר, שיכולה לגלות בעלת תשובה כדוגמתי, ובכלל, כל אדם הירא את השם באמת ובתמים.

אציין שבשבעים לפני תחילת המעשה, התחלתי לגרוס בזוהר הקדוש.

תגובת זעם על ערעור מוסכמות

קיבלתי מכתב עם מספר שורות מחץ אשר עתידות לשנות את חיי. בקיצור נמרץ אספר שבמכתב היה כתוב שהבשרים, הן של עופות ובעיקר של בהמות, הבאים אל פי, כמו גם אל מיליוני פיות יהודים, הינם טריפות ונבלות ממש. אעפ"י שהכל בהכשרים המהודרים ביותר!

הבטתי במכתב זה בתדהמה וזעמתי לעצמי, 'מי הוא אותו החצוף ההופך אותי, כמו גם מיליוני יהודים אחרים, תלמידי חכמים, ראשי קהילות ופשוטי העם לאוכלי נבלות וטריפות, על בסיס יומיומי?'

יתרה מכך, באותו מכתב היה כתוב שכל אוכלי הבהמות בדורנו עוברים על איסור כרת מדאורייתא. איסור "חלב" צוין שם. "כרת" הוא גם הדין על מי שבא על נידה ר"ל! אתם מבינים?!

לא בזבזתי זמן, ומיד כתבתי לאדם החתום על הדברים, כי אני מוחה בכל תוקף, ולא ייתכן שהוא יוציא לעז ודיבה שכזו על כלל האומה. הרי לא ייתכן, שיכול בכלל להיות דבר שכזה, מבלי שתקום צעקה גדולה! ומה גם, הוספתי לכתוב, "דברייך הינם בגדר גזירה שאין הציבור יכול לעמוד בה", כמו כן, גורמים הדברים לחלישות הדעת ענקית ושזה פשוט לא יכול להיות אמיתי!"

הנפש מסרבת להאמין להוכחות

כעבור זמן קצר קיבלתי מכתב חוזר. במייל הפנה אותי הכותב לכ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א, שבדיעבד הסתבר לי שהוציא מאות ספרים בנושא, אך לא לפני ששלח לי חומר בנושא. לטענתו, עם הוכחות חותכות.

בתחילה סירבתי לפתוח שוב את מכתבו ולקרוא את הדברים, שכן הייתי מדי כעושה והמומה מ"השקר הגס". לקח לי יומיים נוספים של חיבוטי נפש קשים מנשוא, עד שהעזתי לפתוח ולקרוא את הכתוב. עלי לציין שאנוכי אדם של אמת. אין ימינה ואין שמאלה, יש רק אמת אחת,

עובר הכאב, כאילו לא היה. לא התייחסתי לכך יתר על המידה, עד אשר הדבר חזר על עצמו פעם אחר פעם. הקול בראש זועק "אל תאכלי את זה!" ואני משיבה לו "אבל זה לא יכול להיות! אני פשוט לא מאמינה לדבר הזה!". לאחר מספר פעמים הבנתי שמשמיים מאותתים לי שכעת, משאני יודעת את האמת, מנסים לגרום לי להפסיק.

מחשבה למעשה

לאחר בירורים החלטנו, אני ובעלי, שאין מנוס ושראשית כל, עלינו להפסיק לאכול בשר בהמה! גזירה לא פשוטה בעליל. שהרי אינני אוכלת בצקים, עוגיות או ממתקים, כי אם בשר וירקות! ואז ביקשנו מהאדמו"ר מהאלמין שליט"א שיפנה אותנו לשוחט שלו. הרב אמר שמכיוון שהשוחט שלו עושה שחיטות קטנות, הוא איננו יודע האם יוכל לשלוח גם לנו. אמרתי לרב, שאין לנו שמחה בשבת קודש אלא בבשר וביין. ואם לא בשר בהמה, לפחות בשר עוף... הרב נתן לי מספר והוסיף "תאמרי לרב רוט שאני שלחתי אתכם" ובע"ה תקוו לטוב.

מיד יצרנו קשר עם הרב רוט, אשר אחראי על השחיטה לאדמו"ר שליט"א, והוא אכן הסכים לשלוח גם לנו עופות והודו, לאחר שהסברתי שאין לי שום אופציה אחרת. על העופות והעוף, שילמתי פי 4 לערך מהמחיר אותו אני רגילה לשלם בסופר. אומנם אמרנו "לשם יחוד", והרי אנו באים לקיים מצוות עשה מדאורייתא של "ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך, ובכל נפשך ובכל מאודך!!!". לא שווה כל הון שבעולם, אם ח"ו נעבור על איסור אחד מדאורייתא, קל וחומר, על איסורים כה נוראיים וחמורים!

חומרות מופרזות או איסורים חמורים

לאחר שיצרנו שוב קשר עם האדמו"ר, הוא הסביר לנו, בעדינות רבה, שבשלב הבא עלינו

והיא זו שהביאתני לפתוח בכל אופן את אותו מכתב.

שמעתי את הרה"ג לנדא שליט"א, במשך כמחצית השעה, על מחדלים נוראיים בענייני הכשרות, ואף הוסיף ואמר שכיום כמעט ולא ניתן למצוא בהמה כשרה, בשום מקום בעולם!! אתם שומעים?! והוא הוסיף ואמר, שגם לא איכפת לו לשלם את המחיר על דבריו.

חומר כתוב בלי סוף שאסף ואיגד האדמו"ר.... אני בוחנת את הדברים, ומרגע לרגע, סערת הנפש שלי הולכת וגדלה, הולכת ומתעצמת.

"לא יכול להיות שעובדים על כולנו! אני פשוט מסרבת להאמין לכך! הרי... הרי זה אומר שהפוליטיקה והכסף הם בעצם אלה שמביאים את האוכל אל פי, אל פיות כולם".

הרגשות שמימיים בלתי מובנות שיש אמת בדברים אלו

יחד עם כל המידע הזה, אני נמצאת בהכחשה טוטאלית. ואף יוצרת מחאה פרטית. אני מכניסה בשר אל החמין ומשהו בתוכי זועק "עכשיו כשאת יודעת שזה אסור, את תתני על זה את הדין!..."

"די, די, די" אני משתיקה את אותו הקול. בשבת קודש, משום מה, הבשר, אותו אני כה אוהבת מאז שאני זוכרת את עצמי, מרגיש תפל וחסר טעם. אני, חובבת הבשרים הנלהבת, לוקחת את חתיכת הכבש שבצלחת וזורקת אותה לפח. למחרת, נמשכת מחאתי כאשר אני מכניסה עוף לתנור. אני מתיישבת לאכול. תוך כדי האכילה, לאחר מספר דקות, אני חשה בכאב בטן שהולך וגדל.

בראשי אני שומעת קול שזועק: "את לא יכולה לאכול את זה". אני מסיימת לאכול, ובמשך שש שעות תמימות אני חווה התכווצויות ועוויתות נוראיות בקיבה. ופעילות המעיים שלי הולכת וגוברת. כעבור שש שעות

אם אהיה כנה עם עצמי, כמו גם עם מי שקורא את דבריי אלו, אומר שבתוכי ציפיתי, קיוויתי, ייחלתי, שאסיים את הבירור עם אמירה ברורה שבכלל אין לי מה לדאוג ושהכל בסדר גמור. אולי אף שהאדמו"ר נוהג חומרות, שלי, האדם הפשוט, לא מחוייבות המציאות.

תדהמה פחד ותסכול

מה רבה הייתה תדהמתי, כאשר תוך כדי שיחתי עם ראש המשגיחים, המטייל בכל העולם מטעם אותו ההכשר המהודר, הוא משיב לשאלתי, בעניין אותו בית המטבחים, ממנו הזוהר הרה"ג עימו שוחחתי דקות ספורות קודם לכן, כי אין כל חשש בבית המטבחים הזה, וש אפשר לקנות שם "בשקט". כמובן שלא סיפרתי לו לפני כן מה הרב אמר לי.

לשאלתי בעניין ההברחות של בני המיעוטים, אמר המשגיח שאכן ישנם זיופים רבים שלא ניתן לעשות בעניין דבר, מעבר למה שעושה המדינה.

"אז אתה אומר לי שיש מצב ממשי שאנו קונים בשר עם חותמת הבד"ץ שבעצם הגיע מעזה?"

"תראי, הברחות וזיופים יש בכל תחום. גם פה. זה לא תלוי בנו...". התחלחלתי למשמע הדברים.

בהמשך דבריו החל לספר לי עד כמה הבהמות הנשחטות באותה ארץ פלוגית, עליה הזהירני הרב הנ"ל מלהתקרב לכל השחיטות היוצאות ממנה, סטריליות ונבדקות בהקפדה ו"בחומרא דחומרא".

נותרתי המומה! ואז נפלט מפי "אבל הרב אמר שאסור להתקרב לשם!". המשגיח נאלם דום ושאל: "זה מה שהרב פלוני אמר?!"
"כן!" השבתי.

המשך בעלון הבא

להכשיר את הכלים הניתנים להכשרה. לגבי כלי החרסינה, ככל הנראה דינם נחרץ ואין להם תקנה, כי אם להשליכם. אציין שלא מכבר קנינו שני סטים מדהימים ויוקרתיים לכבוד שבת קודש. כל סט בשווי 400 שקלים חדשים סה"כ 800 שקלים חדשים. וזאת בנוסף לכל הצלחות של יום חול, כולם מחרסינה... שלא לדבר על כך שאת הבשרים שבמקרר, עלינו לזרוק, בכדי שלא נכשיל חלילה שום יהודי אחר בנבלות וטריפות.

על אף כל הנתונים הברורים והחדים כתער, אני מחליטה בכל אופן לעשות בירורים משל עצמי. אציין בזאת שאינני פתי המאמין לכל דבר, אלא בעלת תואר שני, ובעלת עסק עצמאי מצליח.

אני יוצרת קשר עם רב חשוב, העומד בראש כוללים, הידוע ללא עוררין כתלמיד חכם עצום וגדול.

שאלת רב

אני שואלת את הרב מספר שאלות נוקבות. בתחילה הרב אומר שלמיטב ידיעתי אין בעיה באופן כללי, ואומנם, שהוא איננו מונח לחלוטין בפרטים, אך מזהיר מלהתקרב לבית מטבחים מסויים, בו רבים וטובים קונים, במחירים מצויינים. הוא אומר שהוא מתריע כבר למעלה משנה שאין לדרוך במקום זה. עוד הוא מוסיף שידוע שישנה בעיה קשה בשחיטה בארץ פלוגית, ולכן אסור להתקרב לשחיטה שיוצאת מארץ זו.

הרב מוסיף שכידוע, ישנה פוליטיקה רבה בכל נושא הכשרויות, אך שכדאי שאשוחח עם המשגיח החשוב פלוני אלמוני, שאחראי על כלל השוחטים בארץ ובעולם של בד"ץ מהודר ביותר, בכדי שהוא יעשה לי את ההשלמות, בעניינים עליהם הרב לא ידע להשיב. ניתקתי את השיחה, לא לפני שאמרתי לרב שאתקשר אליו בכדי לומר לו מה שראש המשגיחים אמר.

אור הזוהר

1113

שבת תשע"ה



מכתב מבעלת תשובה

חלק 2

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

כְּשֶׁהֵנָּה מִקְדִּישׁ דְּקוּה בְּלִבְד לְלִמּוּד דְּהַ זְהַר
וּמִצְטַרֵּף ל־250,000 לומדי הַזְהַר הַקְּדוּשׁ
נֶחֱשָׁב כְּאִלוּ אֲתָה מִסִּים 250,000
פְּעָמִים כָּל סֵפֶר הַזְהַר!!!

על כן כל אדם מו"ר, ראש ישיבה, רב עיר,
רב שכונה, רב בית מדרש, מגיד שעור של
דף היומי, מלמד, יקח בחשבון איזה נחת
רוח הוא יכול לעשות להקב"ה, ולהציל
את עם ישראל מפל הצרות בלמודו זוהר
הקדוש דף היומי דקה אחת עם הצבור.

תפילה קצרה לאומרה קדם הלימוד:

לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתִיה, בְּדַחֲלוּ
וְדַחֲמוּ, וְדַחֲמוּ וְדַחֲלוּ, לִיחְדָּא שֵׁם יו"ד ק"י
בְּוֹא"ו ק"י לְאִקְמָא שְׁכִינְתָהּ מֵעֶפְרָא, וְלַעֲלוּ
שְׁכִינַת עוֹגוּן אִם הַבְּנִים שְׁמַחָה, עַל יְדֵי הַהוּא
טְמוֹר וְנַעֲלַם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הַרִינִי מִקוֹשֶׁר
עֲצָמִי בְּלִמּוּד הַקְּדוּשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנַאִים
הַצְּדִיקִים הַפְּתוּבִים בְּזוּהַר הַקְּדוּשׁ וּבְרָאשֵׁם
הַתְּנַא הָאֱלוּקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרִי יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר
בְּנוֹ, לְמַעַן שְׁמוּ בְּאַהֲבָה לְעִשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ
וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וּבְהַדִּין סֵפֶרָא סֵפֶר הַזְהַר,
יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִזְּלוֹתָא בְּרַחֲמֵי. יִרְאֶה אֵל עַבְדֵּיךָ
פְּעֻלָּה וְהַדְרֵךְ עַל בְּנֵיהֶם.

וְהִי נַעֲם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה
עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ. [ב' פעמים], (סיד ה')

לְמוֹדוּ בְּכָל יוֹם פֶּתַח אֱלֹהֵינוּ, תְּקוּנִים: ל', מוּג, מוּח, וְכָד תְּזַכּוּ לְסִים
אֵת כָּל סֵפֶר הַזְהַר הַקְּדוּשׁ

בְּדָקָה בְּלִבְד

הַרְשָׁב"י קוֹבֵעַ: בְּסֵפֶר הַזְהַר יֵצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵהַגְּלוּת בְּרַחֲמֵי



נשיא ארגון "מפעל הזוהר העולמי"

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com



580454064 י"ט



גדולי הדור פסקו תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לדבוס) והיו שותפים להצלחת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומי ספרים ועלונים חנים טל: 0527651911 - www.ha-zohar.info

שהמשיכו להגיע אל תיבת הדואר שלי, הבהירה שלי שהכל אמת לאמיתה. ושמחדל לא נורמאלי בסדר גודלו מתחולל בתוך מטבחינו. אנו אוכלים ומאכילים את בני ביתנו לאורך שנים ארוכות בכל מרעין בישין.

לא פלא שהאדמו"ר מהאלמין שליט"א התבטא לא אחת שבשל עוון נורא ואיום זה, מתחוללות מגיפות נוראיות ר"ל, ואסונות נוראיים בכל פינה ומכל עבר. אנו פשוט מרעילים את גופנו ונשמטנו.

(בקיצור: הדברים שהרב אומר הם דברים שכשהגיעו לידיעתנו היה לנו מאד מאד לא פשוט לקבל אותם - ובהחלט דברים שהם ממש מזועזעים את אמות הסיפים וממש לא פשוט, אבל כשהאמת מגיעה אל מול העיניים, קשה לברוח ממנה.

יש פה הרבה מחדלים

עכשיו - כשהדברים הגיעו לידינו ואנחנו ככה בחנו אותם, אז בתחילה אנחנו קראנו מעט מן הדברים שהאדמו"ר מביא ואמרנו טוב, יכול להיות שהאדמו"ר - באמת מדבר על חומרות - חומרות - כי בכל זאת אנחנו אנשים פשוטים, בעלי תשובה, משתדלים לעבוד את ה' בתמימות.

אבל לצערנו הרב או לשמחתנו הרבה, אני לא יודעת אפילו איך להגדיר את זה, כשאני ואישי שיחיה, כשאנחנו התחלנו לחפור בנושא הזה שבעל כורחנו - כי באמת נדמה היה לנו כאילו כפו עלינו הר כגיגית אף אחד לא רוצה להתעורר למציאות שבה אנחנו מגלים שעובדים על כולנו, שמוכרים אותנו עבור בצע כסף וזה דברים שהם לא נתפסים, בטח ובטח לא כשמדובר על ציבור שאמור להיות אמון על המאכלות הכשרות, להכניס לפה, ופתאום אנחנו מגלים שיש פה הרבה מחדלים מאד מאד גדולים.

סתירות בין הרב והמשיח

זה שבתחילה באמת היה לנו מאד קשה לקבל את הדברים, ודי ניסינו לברוח מהם,

"מתי הוא אמר דבר שכזה?!" המשך לשאל המשיח ההמום.

"לפני שהתקשרתי אליכם, סיימתי את שיחתי עימם."

"באמת?! טוב תשמעי, אשוחח עם הרב ונראה מדוע הוא אמר לכם כאלה דברים" שאלתי עוד מספר שאלות שבסופן, הדברים שנאמרו הם כדלקמן: אכן ישנן מחלוקות בעניינים מסויימים שבדיני הכשרות. ופוליטיקה רבה מנהלת את התחום המגלגל מיליוני דולרים ויותר כל שנה. ושעקב "חוסר ידיעה מספקת" בדינים מסויימים, נוהגים השוחטים בחומרות יתרות על מנת שלא תצא תקלה...

"חוסר ידיעה מספקת?" אני שואלת בתדהמה.

"כן, ולכן אנו נוהגים חומרות רבות והקפדות גדולות, בכדי שהכל יצא בהידור רב"

"אם יש חוסר ידיעה מספקת, הכיצד ייתכן לעשות שחיטה בהידור רב?!" אני חושבת לעצמי, ללא אומר דבר. ניתקתי את השיחה נדהמת, ובסערת נפש גדולה יותר ממה שהייתי עוד קודם לכן.

צפו ועלו שאלות רבות וגדולות יותר משהיו לפני כן. לאחר דקות ארוכות, בהן ניסיתי לשוב ולהתאושש מהשיחה ההזויה, ניסיתי להתקשר לרב פלוני אשר הפנה אותי אל המשיח. הוא היה בממתניה...

האמת מתבהרת

התקשרתי לבעלי וגוללתי בפניו את תוכנן של שתי השיחות. אף הוא היה המום לחלוטין. בערב ישבנו על הספה, המומים ונטולי מילים. פשוט בהינו בחלל החדר, כשרק המילים "הזוי", "לא אמיתי" ו"זה לא יכול להיות", מסתננות מפעם לפעם מתוך נפשנו הסוערת.

השיחות הללו, בתוספת החומרים הרבים

שהאדמו"ר אומר הם דברים לא פשוטים. לא פשוט להכיל אותם, אבל כידוע אמת היא לא דבר קל, אמת, כשהיא מותחת מול הפנים מה שנקרא "הציץ ונפגע" כשהאמת מגיעה מול העינים - אי אפשר לברוח ממנה.

גם כאשר שמענו את הדברים, ובכל אופן - המשכנו לאכול עוד קצת - כי באמת היה קשה לנו לקבל את הדברים. קיבלנו כאבי בטן.

אבל מעבר לזה מי שבאמת יחקור אחר האמת... אבל ככל שחקרנו יותר ויותר את העניין ככה גילנו עד כמה העסק הזה - סבוך, מסובך, כל כך הרבה פוליטיקה.

אפילו המשגיח הגדול שאיתו דיברתי (של הבדצ"ם) שאלתי אותו "מה אותם עושים לגבי העניין של הברחות" "לגבי הברחות אין לנו מה לעשות". זה ידוע שיש הברחות, וזיופים יש בכל מקום ופינה, ובזה אין לנו שליטה".

אז אמרתי "יודעים לכתחילה שמגיעים בשר שעשויים להגיע עם חותמות של הבדצ"ץ למקרים זה בכלל מגיע מג'נין או מעזה או אני לא יודעת מאיפה, זה פשוט מזעזע, מחשבה מזעזעת."

נחזור לנקודת ההתחלה שבועיים קודם לכן - התחלנו לגרוס זוהר. (וכמובן בלי ידיעה יותר מדי).

חזיון נורא

עוד באותו הלילה, ראיתי חזיון מדהים ומוחשי מאין כמותו. כל מי שאי פעם חווה חזיון שכזה, יודע שאי אפשר להטיל ספק באמינות הדברים, שכן הם מוחשיים יותר מכל הדמיונות של עלמא דשיקרא (עולם השקר).

אני רואה את כ"ק האדמו"ר שליט"א, הוא הרב הצדיק שלום יהודה גרוס שליט"א, עומד בבית דין של מעלה ואני רואה אותו נלחם על עם ישראל, פשוט נלחם על כל יהודי, אני רואה אותו רץ ממקום למקום. כביכול הוא רץ ליהודי, חוזר לבית דין של מעלה לדיינים.

אמנם התחלנו לחקור את העניין והתחלנו לדבר עם משגיחים, עם רבנים שמתעסקים מעט- או מי פחות או מי יותר בעניני הכשרות, וככל שיותר בדקנו, הבנו שלא רק שהאדמו"ר - לא נוהג פה בחומרות- שזה פשוט מזעזע, אבל הלכתחילה לא מתקיים בשום צורה ואופן בעניני הכשרות.

זאת אומרת, אם דיברנו עם רב מאד מאד גדול שהפנה אותנו למשגיח שהוא משגיח על כשרות מאד מאד נחשבת, ואותו משגיח אמר בדיוק הפוך ממה שהרב שהפנה אותנו אליו אמר -- זאת אומרת, אם הרב שהפנה אותנו אמר "אל תתקרבו לבית מטבחים של פלוני אלמוני, למקום הזה והזה, אז אל תדרכו, הרי כף רגלכם לא תדרך שם, כי אנחנו- מתריעים ומודיעים שיש שמה סכנות ובעיות גדולות", ואותו משגיח שאותו הרב שלח אותנו אליו אומר לנו הכל בסדר, אין שמה מה לחשוש.

אמרנו "אבל איך יכול להיות?" לא אמרנו כמובן שהרב אמר לנו שיש שמה בעיות גדולות. אח"כ שאלנו "מה לגבי ארץ פלונית, הרב אמר 'ארץ פלונית אסור להתקרב לשחיטה מהארץ הזאת'", ואותו משגיח אמר בלי ידיעה כמובן שהרב אמר לנו כמה רגעים קודם לכן שאסור להתקרב לכל השחיטה היוצאת משם, אותו משגיח אמר אין מה לחשוש.

הכל שמה בסדר והפרות שמה זה פרות מרעה והכל מהודר והכל ואז ככה נפלטה זעקה באמת זעקה. אמרתי: "אבל הרב אמר שאסור להתקרב לשם", אז המשגיח אמר "הרב אמר דבר כזה?" אמרתי, "כן". הרב אמר שאסור להתקרב". הוא אמר "מענין למה הרב אמר את זה". ואז כמובן אחר כך כשהתקשרתי חזרה לרב היתה שיחה ממתניה.

לגבי הברחות אין לנו מה לעשות

עכשיו אני יכולה להגיד שהדברים

אני רואה שזה הרשב"י הקדוש. אני יודעת בידיעה ברורה שזה הרשב"י. פשוט אנו רואים לא כמו בתמונה ממש גלימה לבנה מכסה את הדמות הזאת. ורואים את הפנים זקן ממש לבן לבן.

הוא מתקרב עד אלי ואומר לי: "אני יודע שאת עייפה ומותשת. אני יודע שקשה לך, אני יודע שאת מרגישה שכבר נגמר לך הכח להילחם. אני רואה שקשה לך ללכת נגד הזרם, לא להקשיב לכל הרוחות הזרות, אבל רק דעי שהגעתם לסוף, הגענו לקצה. אך דעי שמרגע שהתחלת לקרוא בזוהר הקדוש, ובעיקר מרגע שהתחלת להפיצו, את מוגנת. אני מגן עלייך והזוהר הקדוש מגן עלייך. רק תחזיקי חזק, את ובני ביתך.

תחזיקו חזק באדמו"ר הצדיק (האדמו"ר מהאלמין הרב שלום יהודא גראס שליט"א שה' ישמור אותו) זה אדם קדוש תחזיקו בו חזק, כי רק ככה תגיעו לאמת. ואל תתבלבלו, שכן הברור האחרון כבר נמצא בעיצומו. אתם עמודים להיגאל".

האדמו"ר מהאלמין יהיה עבורך שליח טוב

אבל אני אומרת לרשב"י "אבל אנחנו לא יכולים כבר, נגמר לנו הכח" אז הוא אומר "תחזיקו באדמו"ר מהאלמין, הוא אדם קדוש עליון, תחזיקו בו חזק, כי הגיע הזמן".

ואז אני אומרת: "אבל מה אני אעשה אני כבר לא יודעת מה לעשות, אבל קשה לנו אנחנו לא יכולים יותר". אז הוא אומר: "אל תדאגי אני איתך מהיום והלאה, מהרגע שהתחלת לעסוק בזוהר הקדוש, וגם להפיץ זוהר את מוגנת ושמורה מכל הבאות. דעי לך שהולכת להתחיל מלחמה לא פשוטה, אבל מהמלחמה הזאת אתם תגאלו. ואני אתן לך את האות שהדברים שלי הם דברי אמת - שמהיום והלאה כל מה שאת תקראי המשך בעלון הבא

רץ שוב פעם וחזור שוב פעם ומנסה להציל עוד יהודי ועוד יהודי.

וכל הזמן שואלים את האדמו"ר שאלות והאדמו"ר משיב ועונה ומנסה להסביר "ואיך אני מוציא את יהודי פלוני, ואיך אני מוציא את יהודי אלמוני".

וככה במאמץ מאד גדול מוסר דין וחשבון על כל יהודי ויהודי, שהצליח או לא הצליח כ"ק האדמו"ר לעורר ולהוציא מציפורני הס"א (היצר הרע). אני רואה את האדמו"ר מושך אותי ואת בני ביתי חזק, תוך מאמץ בלתי ישוער ממש מוץ מן התבן, עד אשר אני רואה אותו, כמו שולף אותי כלפי מעלה. לידה!!!

בשלב מסויים אני מרגישה זעזוע אני רואה עצמי נולדת אל עולם האמת. נשמות רבות מהעליונים מגיעות וכמו מנקות אותי מהדם והלכלוך ממש לידה. ומנחמות אותי ואומרות לי "הכל בסדר את במקום בטוח".

שם למעלה שמחים מאוד על הצלחתו של האדמו"ר להוציאני. ואומרים "כל הכבוד, אבל יש לך עוד הרבה עבודה, תמשיך לרצות". תיכף ומיד אומרים לו שעליו להמשיך במסירות נפשו להוציא עוד ועוד נשמות אבודות. אני מביטה סביבי. מנסה להבין מה קורה פה. אני רואה את האדמו"ר שמח מוסר דין וחשבון בפני בית דין של מעלה.

אני פורצת בבכי (גם בחיזיון וגם במציאות).

דברי חיזוק מפי הרשב"י

אני מרגישה כל כך עזובה, וכל כך מוגנת, כל כך עזובה מכל העולם, ומצד שני כי יש לנו את האדמו"ר.

ואני נבהלת כי אני לא מבינה מה קורה פה לאחר מכן, אני רואה דמות מתקרבת אלי. דמות יוצאת מהיכל הבדולח, הדמות הזו מוארת, מלאת אור, מלאה אור ונראית כמלאך השם צבאות.

1114
שבת תשע"ה

אור הזוהר

מכתב מבעלת תשובה

חלק 3

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א



כְּשֶׁהִנֵּהּ מִקִּדְּשֵׁי דְקוּהָ בְּלִבְדָּה לְלִמּוּד דְּהַ זְהַר
וּמִצְטָרְף ל־250,000 לומדי הַהַר הַקִּדוּשׁ
נֶחֱשָׁב כְּאִלוּ אֶתְהָ מִסִּים 250,000
פְּעָמִים כָּל סֵפֶר הַהַר!!!

עַל כֵּן כָּל אֲדַמוּ"ר, רֹאשׁ יִשְׂרָאֵל, רַב עֵיר,
רַב שְׂכונָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מְגִיד שְׁעוֹר שָׁל
דְּהַ יְהוּמִים, מְלַמֵּד, יִקַּח בְּחֻשְׁבוֹן אֵיזָה נַחַת
רוּחַ הוּא יִכּוֹל לַעֲשׂוֹת לְהַקְבֵּ"ה, וְלִהְיֵיל
אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בְּלִמּוּדוֹ זְהַר
הַקִּדוּשׁ דְּהַ יְהוּמִים דְּקוּהָ אַחַת עִם הַצְּבוּר.

תְּפִילָּה קְצָרָה לְאוֹמְרָה קִדְּם הַלִּמּוּד:
לְשֵׁם יְחִיד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתָהּ, בְּדַחֲלוֹ
וְדַחֲמוֹ, וְדַחֲמוֹ וְדַחֲלוֹ, לְיַחְדָּא שְׁם יו"ד ק"י
בְּוֹא"ו ק"י לְאַקְמָא שְׁכִינְתָהּ מַעְפְּרָא, וְלַעֲלוֹי
שְׁכִינַת עוֹגוֹן אִם הַבְּנִים שְׁמַחָה, עַל יְדֵי הוּא
טְמוֹר וְנַעֲלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הַרִינִי מִקוּשֶׁר
עֲצָמִי בְּלִמּוּד הַקִּדוּשׁ הַהָּךְ לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנַאִים
הַצְּדִיקִים הַפְּתוּבִים בְּזוּהַר הַקִּדוּשׁ וּבְרֵאשֵׁם
הַתְּנַא הַאֲלוּקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרִי יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר
בְּנוֹ, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרָנוּ
וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאָנוּ, וּבְהַדִּין סִפְרָא סִפְרָה הַזְהַר,
יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִזְּלוֹתָא בְּרַחֲמֵי. יְרֵאָה אֶל עַבְדֵּיךָ
פְּעֻלָּה וְהַדְרֵךְ עַל בְּנֵיהֶם.
וְהִי נַעֲם אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה
עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ. [ב' פעמים], (סיד ה')

לְמוּדוֹ בְּכָל יוֹם פֶּתַח אֱלֵיָהוּ, תְּקוּנִים: ל', מוּג, מוּח, וְכָּךְ תְּזַכּוּ לְסִים
אֶת כָּל סֵפֶר הַהַר הַקִּדוּשׁ

בְּדָקָה בְּלִבְדָּה

הַרְשָׁב"י קוֹבֵעַ: בְּסֵפֶר הַהַר יֵצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִהַגְלוֹת בְּרַחֲמִים



נְסִיאַ אֲיוֹנִן "מַפְעֵל הַזְהַר הָעוֹלָמִי"

מִחוֹבְרֵם שֶׁל
לְמַעַנְהָ מֵאֵלֶּף סִפְרִים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com



580454064 י"ט



גְּדוּלַי הַדּוֹר פִּסְקוּן תְּרַמּוּ לְמַפְעֵל הַזְהַר הָעוֹלָמִי (יִשִּׁירוֹת לְדַבּוּס) וְהִיוּ שׁוֹתֵבִים לְהַצִּיל עִם יִשְׂרָאֵל
עַל יְדֵי חִלּוֹקַת דְּמֵי הַזְהַר הַיּוּמִי סִפְרִים וְעוֹלוֹנִים חִינָם טוֹל: 0527651911 - www.ha-zohar.info

כאילו רץ ונלחם והולך וחוזר, ומנסה להוציא עוד יהודי ונותן את הדין ועומד בפני בית דין של מעלה. ואני רואה כל כך הרבה מראות שאני המומה.

”וצרפתיים כצרוף את הכסף ובחנתים כבחון את הזהב”

ואני אומרת ”מה, זהו, באמת הגיע הזמן?” ורק קול מהדהד עוד נשמע ברקע ”זהו, הגיע הזמן ורק להחזיק חזק. תחזיקו חזק ואל תעזבו! הברור לא הולך להיות פשוט אך הזוהר הקדוש מגן על הלומדים אותו ומטרה את ליבם...” ואז קול נורא ואיום נשמע: ”וצרפתיים כצרוף את הכסף ובחנתים כבחון את הזהב”.

וגם נאמר לי שאנחנו עודמים לפני מלחמה מאד מאד קשה, ומי שלא יזכה להתעורר - ה' ירחם. ומראים לי שבעצם קיבלנו כבר את כל הסימנים ואת כל האותות הכל כבר ידוע, כולם מרגישים את זה.

רק מי שירצה לפקוח את העינים ולצעוד אל האמת יכול לקום ולצעוד אל האמת, ומי שירצה לטמון ראשו בחול- יטמון ראשו בחול. אבל זהו נגמר הזמן. בוודאות אני אומרת את זה.

בחזיון זה ראיתי על האדמו"ר ובכלל, עוד דברים גדולים ומופלאים שאסור לי לספרם עד ביאת המשיח!

עד כאן.

ואחרי החזיון הזה, אני רוצה להגיד, שמהרגע הזה בעצם אני יכולה להסביר לאנשים זוהר, אני פשוט מבינה כמעט כל מה שאני קוראת בזוהר. בשבת הסברתי לבעלי זוהר. ואני יכולה להגיד שהגענו לקצה.

בבוקר של יום המחרת אני מקיצה מחלום בו אני רואה עצמי עומדת לטבוע. מרגישה שאני נחנקת. אני עומדת לטבוע אך לפתע מבזיקה בי ידיעה חדה וברורה שאין מה לפחד.

בזוהר הקדוש (אני לא זוכרת אם הוא אמר רוב או כל), אני אתן לך את התבוננות להבין מה שאת קוראת.”

אמרתי ”מה אני אבין זוהר?” אז הרשב”אמר ”אני איתך, רק להחזיק חזק כי הגיע הזמן, אתם בבירור האחרון” אני מביטה ברשב”א שפניו כפני מלאך עליון, ומבקשת להתנחם. לפתע אני רואה דמות אחרת, ורואה מולי פנים לבנות אחרות. לבנה בצורה לא רגילה, דמות מאורת מאד מאד - אליהו הנביא! ואני יודעת בידיעה גמורה שהוא בא לבשר.

הוא מביט בי ומצביע אל עבר בית המקדש ומבקש שאביט.

אני מסתכלת אל כיוון אצבעו של אליהו הנביא ורואה חומות, ואור ענק ומדהים הזורח אי שם על החומות.

והאור הזה קורא ומבשר ”ענווים ענווים הגיע זמן גאולתכם.” והקול של אליהו הנביא מתערב בקול הזה.

ואני מסתכלת ואז אני שומעת את אליהו הנביא אומר ”הגיע זמן גאולתכם. ענווים ענווים, הגיע זמן גאולתכם. יש לכם את האדמו”ר מהאלמין תחזיקו בוא. כולם להחזיק חזק.

וכל מה שהאדמו”ר אומר קודש קודשים. הכל מילה במילה. ולא להרפות ולא להתבלבל.” אני מבקשת מהרשב”א שלא יעזוב אותי ”אבל כבר די, אני אחד מול כל העולם. ”אין לי כח אנחנו כבר ממש עייפים ותשושים ומותשים, אני רוצה להשאר פה”, ומבקשת מהצדיקים שלמעלה שירחמו עלינו כבר ויזרוזו את המשיח. אמרו לי ”את לא יכולה להשאר פה יש לך עבודה יש לך שליחות לגלות את האמת. ותודיעי לכולם שהזמן נגמר אתם הגעתם לסוף. ועכשיו כל מה שנשאר לכם זה להחזיק חזק.”

ואני רואה את האדמו”ר כל הזמן הזה,

הגענו אל קצה המסלול ומפה והלאה רק הזוהר הקדוש

ניתקתי את השיחה, הסתכלתי על המהפכה שסביבי, אמרתי שזכות הרשב"י תעזור לשבת שלי להיות מוכנה, עזבתי הכל והעליתי את הדברים שלפניכם על הכתב. עליו לציין, שאני מאמינה שיצטרך לי עוד זמן רב עד אשר אצליח, אם בכלל, לעכל את הדברים ואת חומרת העניין.

אומנם דבר אחד ברור לי וזה שהגענו אל קצה המסלול ומפה והלאה רק הזוהר הקדוש וזכות הרשב"י הקדוש, בע"ה, יוכלו להציל נשמות ישראל מציפורני הסיטרא אחרא (הנמצאת בשלבי גסיסה אחרונים, ועל כן משתוללת בכל כוחה), ולהוציא את יראי השם מהגלות המרה הזאת אל גאולת עולם!

ויהי רצון ונזכה כולנו להתעורר ולהתפקח מהסטרא אחרא שהשתלטה על מוחנו ונזכה כולנו לקבל משיח בן דוד ברחמים גדולים, לבנין בית במקדש ולחיי העולם הבא.

אני ממש לפני כמה ימים התעוררתי מתוך שינה בלילה בקריאה לבעלי "צריך להציל את עם ישראל, צריך להציל את עם ישראל" ראיתי דברים מאד קשים. צריך לשמוח ולרקוד כי הגענו לקצה כי אנחנו ברגעים ענקיים בהיסטוריה, אנחנו ברגעים להם חיכה העולם ששת אלפים שנה.

הגענו לסוף. בעצם אנחנו לא בסוף אנחנו בקצה של הסוף. אנחנו לא בחבלי לידה אנחנו בצירי לידה, בצירי לחץ, אנחנו בסוף. בקצה ממש. בקצה. וכולם מרגישים את זה.

היה לי חזיון נוסף בו ראיתי מאורעות קשים שיהיו ח"ו. ואחר כך שוב ראיתי את רשב"י, ושוב פעם ראיתי את אליהו הנביא. ושוב פעם הם אמרו לי: "תודיעי לעם שנגמר הזמן, תודיעי לכל מי שרק את יכולה - נגמר הזמן, הגיע הזמן עכשיו, זה הברור האחרון - לעזוב את סיר הברש"!

שבעצם נגמר הזמן, שכלו כל הקיצים ושאונו עוד רגע קט חוזרים למציאות של התאחדות והתייחדות עם קודשא בריך הוא. ואז אני מתמלאת בשמחה!

אני מרגישה שבמציאות שלנו אני פשוט חולמת, אני חיה בתוך חלום, כי פשוט פה זה לא האמת. ובאמת באותו חזיון ראיתי דברים כל כך גדולים שהבהירו לי שהגענו לקצה, וכל מה שנשאר זה להחזיק חזק.

מי שלא לומד את הזוהר הקדוש לא יוכל לפקוח את עיניו

לסיום, כאשר התקשרתי לרב בכדי לספר לו את מה שהותר לי לספר, ואת העובדה שראיתי מטייל בעולמות העליונים ועומד בפני בית דין של מעלה (לפני כן חשבתי שאת כל עלוני האדמו"ר, על דין תורה בבית דין של מעלה שהאדמו"ר מוציא, הוא כותב מתוך הדגמה למתרחש בעליונים עפ"י הספרים הקדושים. לא ידעתי שכל מה שהרב כותב זה ממה שהוא אכן רואה אי שם בגנוי מרומים).

הרב ציחק בענווה ואמר לי: "כעת את מבינה למה צריך למסור נפש?! כעת את מבינה שהגענו לסוף?! צריך לשנס מותניים ולא לבזבז דקה אחת. להפיץ כמה שיותר את עניין הלימוד בזוהר הקדוש, שמציל נפשות רבות. ורק דעי שמי שלא לומד את הזוהר הקדוש לא יוכל לפקוח את עיניו בכדי להבין שהסטרא אחרא השתלטה על מוחו דרך המאכלות האסורות, דרך הנבלות והטרפות. רק מי שלומד זוהר הקדוש יכול להיטהר מכל המאכלות האסורות ולהתעורר אל האמת! ויתרה מכך, את חייבת לכתוב את הדברים ששמעת ושראית תיכף ומיד בכדי שנוכל להפיצים!"

האמת כואבת, מי שירצה לראות אמת, ומי שירצה להמשיך לטמון ראשו בחול - יטמון ראשו בחול.

איך אני יכול להגיד ש"אני מצפה למשיח" אבל זה אחד מהשאלות ששואלים "ציפית לישועה?"

איך אני יכול להגיד "ציפית לישועה" אם אני רק מחכה לסגור את העסקה, אם אני רק מחכה לחתן את הילד" זה לא יכול להיות ככה אני רוצה משיח עכשיו!

והעולם הולך להתנקות בזמן המאד מאד קרוב.

אני ראיתי את הכל מוכן. ראיתי את בית המקדש עומד לרדת. אפילו נתנו לי את הזכות להכנס לעזרת נשים בבית המקדש. ראיתי מראה - שכל מה שאני אתאר זה רק יקטין את זה. הזהב והשנהב, דברים שאני לא יכולה לתאר אותם אפילו זה עוצמה שאין לה סוף!

ואנחנו ממש הגענו לקצה של הקצה, ועכשיו כל מה שנשאר באמת זה רק להחזיק חזק מאד.

אנחנו נראה הרבה ערבובייה של אמת ושקר. ומי שבאמת ירצה אמת- הקב"ה יסייע בידו.

חבלי משיח יהיו קלים יותר למי שלומד זוהר

חשוב לי לציין, אחד הדברים החשובים ביותר שאמר לי הרשב"י בחזיון שראיתי -

"דעי לך שמרגע שהתחלת לגרוס זוהר, והתחלת להפיץ זוהר - את שמורה ומוגנת. ותודיעי לכולם - שעכשיו זה הזמן לקרוא זוהר, כי בזכות ההבטחה של הרשב"י שבזכות הזוהר הקדוש נזכה לגאולה ברחמים. אבל כמובן מי שיקרא זוהר ויעסוק בזוהר יזכה שחבלי משיח יהיו לו קלים יותר, הרבה יותר ברחמים, והוא ירגיש את הרחמים של הקב"ה עליו.

צריך להפיץ עכשיו זוהר. המון המון להשקיע בדבר הזה. כבר עבר הכל, למדנו הכל. המשך בעלון הבא

הכסף עומד לאבד את ערכו

ואני ראיתי חזיון שבו אמרו לי שאנשים יראי השם הם בבעיה גדולה מאד. כי הם נאחזים באילי הכסף ואילי הזהב. כולם סביב - כסף, כסף, כסף, וזה עבודה זרה ממש!

כי הם בעצם מייחסים לעבודה - אם אני אקבל יותר פרנסה או פחות פרנסה. העבודה הזאת נתן לי פרנסה. העבודה היא בגדר השתדלות, אבל אסור לנו לשכוח את זה. הפרנסה היא מהשם. הכסף הוא מה' ואם הקב"ה רוצה - יהיה לנו.

וממש ראיתי קטרוג מאד גדול על העניין הזה. שאנשים רצים אחרי כסף, כסף, כסף, כאילו שהם יכולים להשיג יותר בכוחות שלהם, זאת אמרת אנחנו נעשה יותר ונקבל יותר. זה עבודה זרה. ממש ליחס לכסף כוחות נפרדים מהקב"ה.

אבל דעו לכם אנחנו בסוף. אנחנו צריכים לעזוב את אילי הכסף ואילי הזהב. ולדעת ש'כל מה דעביד רחמנא לטב עביד'. והדברים שאנחנו הולכים לראות בתקופה הקרובה הם דברים מאד לא פשוטים. אבל אנחנו צריכים לשמוח בהם.

ומי שיהיה באמת ירא ה' לא צריך לדאוג בכלל, הוא מוגן ושמור. רשב"י אמר לי את זה.

תדעו לכם שמי שיחזיק בהקב"ה ולא בשום דבר אחר, כי הכסף עומד לקרוס, "בזמן הקרוב" אמרו לי "הכסף יהיה שווה לנייר טואלט! תודיעי לכולם!"

הקב"ה רוצה שכל מי שצריך להתנקות יתנקה בצורה עדינה.

אני אומרת את זה בודאות שאנחנו צריכים להרפות. כי מי שיחזיק בכסף שלו...???

איך אפשר לומר "אני מחכה למשיח, כשאני אסיים לסגור את העסקה הזאת - יבא המשיח".

אור הזוהר

1115

שבת תשע"ה



מכתב מבעלת תשובה

חלק 4

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

כִּשְׁהֶנּוּ מִקִּדִּישׁ דְּקוּה בְּלִבְד לְלִמּוּד דְּהַ זְהַר
וּמִצְטַרְף ל־250,000 לומדי הַהַר הַקִּדוּשׁ
נֶחֱשָׁב כְּאִלוּ אַתָּה מִסִּים 250,000
פְּעָמִים כָּל סֵפֶר הַהַר!!!

על כן כל אדם מו"ר, ראש ישיבה, רב עיר,
רב שכונה, רב בית מדרש, מגיד שעור של
דף היומי, מלמד, יקח בחשבון איזה נחת
רוח הוא יכול לעשות להקב"ה, ולהציל
את עם ישראל מפל הצרות בלמודו זוהר
הקדוש דף היומי דקה אחת עם הצבור.

תפילה קצרה לאומרה קדם הלימוד:

לְשֵׁם יְחִיד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתִיה, בְּדַחֲלוּ
וְדַחֲמוּ, וְדַחֲמוּ וְדַחֲלוּ, לִיחְדָּא שֵׁם יו"ד ק"י
בְּוֹא"ו ק"י לְאִקְמָא שִׁכְנִיתָהּ מַעֲפָרָא, וְלַעֲלוּ
שִׁכְנִית עוֹגֵנוּ אִם הַבְּנִים שִׁמְחָה, עַל יְדֵי הַהוּא
טְמִיר וְנַעֲלֵם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הַרִינִי מִקֹּשֶׁר
עֲצָמִי בְּלִמּוּד הַקִּדוּשׁ הַהוּא לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנַאִים
הַצְּדִיקִים הַפְּתוּבִים בְּזוּהַר הַקִּדוּשׁ וּבְרָאשֵׁם
הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרִי יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר
בְּנוֹ, לְמַעַן שְׂמוּ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ
וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וּבַהֲדִין סִפְרָא סֵפֶר הַזְהַר,
יִפְקֹדוּ יִשְׂרָאֵל מִזֶּה גְלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יִרְאֶה אֵל עַבְדֶּיךָ
פְּעֻלָּה וְהַדְרֵךְ עַל בְּנֵיהֶם.

וְהִי נַעֵם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה
עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ. [ב' פעמים], (סיד ה')

לְמוֹדוּ בְּכָל יוֹם פֶּתַח אֱלֹהֵינוּ, תְּקוּנִים: ל', מוּג, מוּח, וְכָד תְּזַכּוּ לְסִים
אֵת כָּל סֵפֶר הַהַר הַקִּדוּשׁ

בְּדָקָה בְּלִבְד

הַרְשָׁב"י קוֹבֵעַ: בְּסֵפֶר הַהַר יֵצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִהַגְלוֹת בְּרַחֲמִים



נְסִיאַ אֵיגוֹן "מַפְעֵל הַזְהַר הָעוֹלָמִי"

מִחֲבָרֵם שֶׁל
לְמַעַלְה מֵאֵלֶף סִפְרִים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com



580454064 י"ט



גְּדוּלֵי הַדוֹר פִּסְקוּ תְּרַמּוּ לְמַפְעֵל הַזְהַר הָעוֹלָמִי (יִשִּׁירוֹת לְדַבּוּס) וְהִיוּ שׁוֹתֵבִים לְהַצִּיל עִם יִשְׂרָאֵל
עַל יְדֵי חִלּוֹקַת דְּבֵי הַזְהַר הַיּוֹמִי סִפְרִים וְעוֹלוֹנִים חִינִם טוֹל: 0527651911 - www.ha-zohar.info

אלקיק, את החלק של הזוהר שעלה בגורלך!" וכבר היה מעשה מעשה נורא שהובא בספר "סניגוריא" שכתב הגה"ח המקובל הצדיק ר' שמעון הורביץ זצוק"ל שהיה (ממייסדי ישיבת שער השמים ביחד עם ר' חיים לייב אויערבאך אביו של הגרש"ז). חיבר ספר זה בעיצומה של השואה. ובו מעורר על חיוב לימוד הזוה"ק ובפרט עכשיו להביא הגאולה ברחמים (וכתב ללמוד שעה ויותר! בכל יום, עיין שם מעמוד 38 והלאה וכתב שם (עמ' 39) בשם החיד"א שבצפת עשו חבורה ללמוד וזוהר וחילקו ביניהם.

לימוד זוהר המחולק

וז"ל: "בצפת ת"ו שהיו נוהגין לילך למערת רשב"י זי"ע בכל ל"ג לעומר כמה חכמים ולומדים שם כל ספר הזוהר, ומחלקים אותו לכל אחד מהקוראים חלק אחד, והיה היום שהיה עמהם איש אחד ונתנו לו גם כן חלק אחד מהזוהר עם הקוראים לקרות עמהם, והיה יודע בעצמו שאינו יודע לקרות, והוא כבהמה בצורת אדם, מה עשה אותו האיש קודם שיגיע העת של הלימוד יצא לחוץ מהמערה וילך הלון ובכה הרבה מאד עד שנפלה עליו תרדמה וישן במקומו, ואז בא אליו רשב"י זי"ע בחלום, ואמר ליה: "מה לך נרדם, אל תירא ואל תחת קום קרא אל אלקיק, החלק שעלה בגורלך" השיבו האיש, "הרי אני כבהמה ואיני יודע כלל לקרות", אמר ליה רשב"י "קום קרא, ואני אסייעך, ותמצא עצמך קורא כגדולי החכמים", וכן היה והקיץ משנתו ומצא עצמו יודע בטוב, ותמהו עליו כל הרואים אותו שמצאו בו דברים נוראים שלא ידעו בו מקודם עד כאן המעשה, עיי"ש.

והיה מעשה גם בימינו אנו ברבי יוחנן בנאון זצ"ל, שהיה בעל תשובה שאמר לו רבו רבי ניסים פרץ זצ"ל לגרוס בכל יום הרבה זוהר, והיה בוכה בכל יום על שלא לומד ולא יודע את התורה. ורק גרס זוהר בהתמדה בכל יום.

רשב"י אמר לי להודיע לכולם לקרוא בזוהר, נשים, גברים, ילדים, זקנים, עמי הארצות, כולם ללא יוצא מן הכלל. כי כבר הגענו לזמן שצריך לזרוק את השכל, ממש במתימות, ולקיים "כל אשר יורך". אמרתי לבעלי שהוא צריך ללמוד חצי שעה זוהר ביום.

הגאולה בפתח

אבל באמת בידוע ובוודאות אני גם ראיתי את הכל למעלה, הכל מוכן, ראיתי את בית המקדש מוכן לרדת. הראו לי את בית המקדש עומד מוכן לרדת, וראיתי אבנים ענקיות גדולות ועוצמתיים בגודל של בניינים, רבי קומות, שכביכול עומדים מלמעלה ומוכן לרדת למטה כדי לכתוש את הרע ולנקות את הארץ מהטומאה. אבל באמת יהי רצון שיהיה ברחמים.

"בברכה, הרבנית פלונית"

אשריכם ישראל שאתם מקיימים בכ"ל

(בגימטריה בהמ"ה) מאדך, וקונים ביוקר

בשר כשר העיקר לא להכשל באכילת

טריפות ח"ו.

ונזכה בזכות זה לבשורת אליהו"ו (בגימטריה

בהמ"ה) ולביאות ב"ן (בגימטריה בהמ"ה) דוד

צדקנו במהרה בימינו אמן.

בשר כשר בגימטריה ברית קודש. לומר שהאוכל בשר כשר יועיל לשמירת הברית וכן כתב בליקוטי הלכות: כל מיני טרפות נמשכין מבחינת פגם הברית, ועל כן יש שבעים טרפות כנגד הרע הכולל של שבעים לשון, שכולם משוקעים בתאוה זו מאד, ועל ידי אכילה בכשרות, דהיינו שנשמרין בשלמות מנבלות וטרפות וכו', על ידי זה נכנע הכסילות, וזוכין לתקון הדעת ולתקון הברית ולפרנסה ברוח. (הלכות טרפות, הלכה א', אות א-ב): זעקת הרשב"י לכל יהודי: "בן אדם מה לך נרדם, אל תירא ואל תחת קום קרא אל

אמר לו: תתן לו.
 לוקח שתי חתיכות - הכנסתי לפה. הפה
 התמלא, ואני אוכל ואוכל ולועס ולועס ולועס
 את הזוהר, וכל הזוהר נכנס לגוף שלי, ואני
 מבין את כל הזוהר, ושכחתי להגיד שיום
 קודם קראתי זוהר, ולא הבנתי אף מילה, לא
 הבנתי אף מילה, קראתי והזוהר נכנס לתוכי.
 ואחרי כמה זמן, אין לי זמן, לא ידוע כמה
 זמן, האברך הפך להיות גדול, ואמר לי: "הגיע
 הזמן ללכת. ולקח אותי לסלע, ועל הסלע היה
 כתוב מלא אותיות.

לקח מטה, ולחץ על האותיות, א', י', י', כ',
 ה', נתן מכה ונפתח הסלע.

התעוררתי במיטה, קמתי - הלכתי למקוה,
 (פעם ראשונה בחיים), טבלתי במקוה התפללתי
 בנץ, פתחתי [פתח] אליהו, [והבנתי הכל],
 כאילו אני קורא עברית, ואני קורא עברית
 לשון הקודש, הכל ברור, לא רק הכל ברור,
 אלא מבפנים בפנים.

למחרת לאחר תפילת הנץ, [אני] קורא
 "חוק לישראל" והכל ברור. קראתי זוהר
 כמו עברית. מאותו היום ידעתי את הזוהר
 בעל פה.

האדמו"ר מהאלמין: האם גם כל כתבי
 האריז"ל?

רבי יוחנן: הכל! התלבש בתוך המוחין,
 העולמות העליונים, העולמות התחתונים.

האדמו"ר מהאלמין שואל: האם גם אדרא?
 הכל? סיפרא דצניעותא?

רבי יוחנן: הכל, הכל.

האדמו"ר: עם כל הביאורים? זכרת את כל
 כתבי האר"י?

רבי יוחנן: הכל הכל, בלי לדעת, אף פעם
 לא למדתי!

האדמו"ר מהאלמין: זה האוכל של הרשב"י,
 הוא נתן לך אוכל.

מתי זה היה?

רבי יוחנן: בשנת תשס"א-תשס"ב.

ויהי היום ויחלום חלום והנה בחלומו ראה את
 רשב"י ודיבר עימו. ובבוקר מצא שהיה יודע
 ומבין את כל לשון הזוהר הקדוש בעל פה.

מעשה נורא עם הרשב"י

וככה מספר רבי יוחנן: לילה אחד למדתי
 גמרא, סתם, בלילה התעוררתי לקול ההמולה
 שאני בכפר ערבי, נלחם עם ערבי וערבייה,
 הם קמים ואני נופל. הם נופלים ואני קם.
 בסוף נפלו שניהם על הרצפה, ונרדמתי,
 והתעוררתי בחדר שינה של אשה זקנה
 עטופה שחורים, השכינה הקדושה, אומרת לי
 בוא. ואמרתי לה מי את? מוות? אז, (קרבה את
 אצבעה לפיה) ועשתה ש, ששש! אמרתי: מוות:
 "שמע ישראל".

אמרה לי: בוא. אמרתי לה: את המוות!
 אומרת לי: ש, שששש!

לקחה אותי ביד שלה, ואנו טסים
 למעלה, טסים.

אני רואה את תל-אביב, ממש תל אביב,
 אורות, בנין דיזנגוף סנטר, עולה עולה עולה,
 והושלכתי לתוך מערה. ובתוך המערה (אני אז
 לא ידעתי מי זה רשב"י). על מזרון אחד יושב איש
 - רשב"י, מזרון שני - שלי.

אני מתיישב, ואנחנו מדברים שעות, ימים,
 לילות, ואחרי הדיבור נכנסה שמחה ללב,
 שמחה שמחה.

ופתאום הגיע איזה אברך צעיר ואומר, הגיע
 זמן ללכת, אז רבי שמעון בר יוחאי אומר לי
 "לך תגיד שלום לסבא". אני הולך, רואה את
 סבא יצחק שלי יוצא מהיכלא גדולה (היכל
 הבדולח), בלי גוף, רק עם ראש, סבא, סבא,
 והוא אומר: נפתלי? אז אני אומר: אני נפתלי?
 אני יוחנן!

ואז אומר לי: "יוחנן!" ואז נישק אותי, בירך
 אותי, ואז פנה לאברך ואמר לו: קח אותו
 למזנון, תן לו שתי חתיכות.

אמר לו: "רבינו, הוא לא יוכל לאכול חתיכה
 אחת, איך שתי חתיכות?"

מכתב שני תשובה למכתב הראשון

עיוורים? או עושים את עצמם עיוורים, בגלל תאוות ממון? כמו שנאמר "כסף יעוור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים"? למה אף אחד עד היום לא צעק ש"המלך הוא ערום"?

לאן הגענו? האם אנו שוב במהפכת סדום ועמורה? האם האדמו"ר מהאלמין הוא נביא זעם?

הרהרתי בנפשי שישנן 2 אפשרויות:

צריך להיות "משוגע", בשביל לצאת בהצהרה כזו, כי זו הצהרה שהיא ממש בבחינת "פצצת אטום" לכל ענין הכשרות בארץ, ונושא על גבו ונפשו אחריות אינסופית כבדת משקל, ומסכן את חייו, פשוטו כמשמעו.

או שהאדמו"ר הוא מלאך ה' צבא-ות, והוא מסוג הצדיקים ששייכים לא לדורנו, והוא בבחינת סוג של מרכבה לשכינה, כדוגמת פנחס.

אי אפשר לעכל ידיעה כזו! קשה לברר אותה בנפשנו, נפשנו מתמוטטת, אין לנו על מה להישען, אנו מאבדים את האמון בכלל הרבנים, אין כבר ערך לשום הכשר! בשר הוא מאכל שקשור לבסיס הקיומי שלנו, וגם לעונג שבת, כך הורגלנו מילדותינו.

מה הפתרון?

האם נגזר עלינו שלא נאכל בשר? איך נסתדר? המשמעות הפשוטה היא שאולי אנו צריכים לשנות לגמרי את דרך חיינו, ונהפוך להיות צמחוניים, או טבעוניים, המשך בעלון הבא

ב"ה, כ"ו טבת תשע"ה

בעלת תשובה יקרה,

כשקראתי את מכתבך, ניכר שהוא נכתב מתוך חרדה גדולה, ודאגה עמוקה לכלל ישראל, מכל הלב והנשמה, של אישה שזועקת מפנימיותה במסר להציל את עם ישראל, או נכון יותר, שכינה שזועקת, הרוצה להציל את בניה, מתחננת ובוכה "מתי ישובו בנים לגבולם" והיא בינתיים שוכנת בגלות האיומה, ועתה מרגישה, שדווקא בזמנים של עקבתא דמשיחא נופלת עמוק יותר ויותר.

הצלחת להכניס בי זעזוע ופחד מחד ומאידך התנגדות חריפה

וכמו שנאמר, שדברים היוצאים מהלב, נכנסים אל הלב, ולכן הצלחת להעביר בי את הזעזוע הנורא שחשת, אחז בי פחד גדול מחד, אולם התנגדות חריפה מאד מאידך, לא רציתי להאמין להצהרות הנוקשות, והבלתי מתפשרות של האדמו"ר מהאלמין. "כיום אין בישראל בהמה כשרה לאכילה!!", עכשיו כשאנו יודעים זאת, עטרת ראשינו נפלה, זו רעידת אדמה לעם ישראל!!

שאלתי את עצמי, מי הוא כבודו? האדמו"ר יוצא בהצהרות קשות מאד ששופכות אש וגופרית, נגד כל ראשי הרבנים האחראים על השחיטות הגדולות בארץ, האם האדמו"ר שוחט "פרות קדושות"? למה אף רב עד היום לא קם והזהיר אותנו? האם כולם

אור הזוהר

1116
שבת תשע"ה

מכתב מבעלת תשובה

חלק 5

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א



כְּשֶׁהֵנָּה מִקְדִּישׁ דְּקוּהָ בְּלִבְדָּה לְלִמּוּד דְּהַ זְהַר
וּמִצְטַרֵּף לִי-250,000 לְוַמְדֵי הַזְהַר הַקְדוּשׁ
נִחְשָׁב כְּאִלוֹ אֲתָה מִסִּים 250,000
פְּעָמִים כָּל סֵפֶר הַזְהַר!!!

עַל כֵּן כָּל אֲדַמוּר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עֵיר,
רַב שְׂכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרַשׁ, מְגִיד שְׁעוֹר שָׁל
דְּהַ יְיוֹמִי, מְלַמֵּד, יִקַּח בְּחִשְׁבוֹן אֵיזָה נַחַת
רוּחַ הוּא יִכּוֹל לַעֲשׂוֹת לְהַקְבֵּל, וְלִהְיֵיל
אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בְּלִמּוּדוֹ זְהַר
הַקְדוּשׁ דְּהַ יְיוֹמִי דְּקוּהָ אַחַת עִם הַצְּבוּר.

תְּפִילָּה קְצָרָה לְאוֹמְרָה קִדְּם הַלִּמּוּד:

לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ, בְּדַחֲלוֹ
וְדַחֲמוֹ, וְדַחֲמוֹ וְדַחֲלוֹ, לְיַחְדָּא שְׁם יו"ד ק"י
בְּוֹא"ו ק"י לְאַקְמָא שְׂכִינְתָהּ מַעְפְּרָא, וְלַעֲלוֹי
שְׂכִינַת עוֹגוֹן אִם הַבְּנִים שְׂמַחָה, עַל יְדֵי הַהוּא
טְמוֹר וְנַעֲלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הַרִינִי מִקוֹשֶׁר
עֲצָמִי בְּלִמּוּד הַקְדוּשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנַאִים
הַצְּדִיקִים הַפְּתוּבִים בְּזוּהַר הַקְדוּשׁ וּבְרֹאשֵׁם
הַתְּנַא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר
בְּנוֹ, לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרָנוּ
וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאָנוּ, וּבְהַדִּין סֵפֶרָא סֵפֶר הַזְהַר,
יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִזְלוֹתָא בְּרַחֲמֵי. יְרֵאָה אֵל עַבְדֵיךָ
פְּעֻלָּה וְהַדְרָךְ עַל בְּנֵיהֶם.

וְהִי נַעֲם אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה
עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ. [ב' פעמים], (סיד ה')

לְמוֹדוֹ בְּכָל יוֹם פֶּתַח אֱלֵיָהוּ, תְּקוּנִים: ל', מוּג, מוּח, וְכָד תְּזַכּוּ לְסִים
אֶת כָּל סֵפֶר הַזְהַר הַקְדוּשׁ

בְּדָקָה בְּלִבְדָּה

הַרְשָׁב"י קוֹבֵעַ: בְּסֵפֶר הַזְהַר יֵצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִהַגְלוֹת בְּרַחֲמֵים



נְסִיאַ אֲיוֹנָן "מַפְעֵל הַזְהַר הָעוֹלָמִי"

מִחוֹבְרֵים שֶׁל
לְמַעֲלָה מֵאֵלֶּף סִפְרִים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com



580454064 י"ט



גְּדוּלֵי הַדּוֹר פִּסְקוּן תְּרַמּוּ לְמַפְעֵל הַזְהַר הָעוֹלָמִי (יִשִּׁירוֹת לְדַבּוּס) וְהִיוּ שׁוֹתֵבִים לְהַצִּיל עִם יִשְׂרָאֵל
עַל יְדֵי חִלּוֹקַת דְּבֵי הַזְהַר הַיּוֹמִי סִפְרִים וְעוֹלוֹנִים חִינָם טוֹל: 0527651911 - www.ha-zohar.info

האדמו"ר במלחמתו על שחיטה הכשרה בארה"ב, על מסירות נפשו ממש, שהיה חשוף לאיום על חייו בפועל, כי לצערנו עניין כשרות השחיטה קשור לכסף גדול מאד שמתגלגל, מאחורי תעשייה זו, ולכן המלחמה היא מאד מאד קשה וכמעט בלתי אפשרית, כי היא נוגעת בתאוות ממון, שהיא התאוה הכי קשה שאוחזת באדם והיא הכי קשה להשתחרר ממנה. ברגע שהבנתי שכל דברי האדמו"ר - אמת לאמיתה! זה היה רגע קשה מנשוא, אין כמו האמת! אבל, מאידך האמת היא גם דין קשה! זה כך ולא אחרת!.. אנו כמו בבית דין של עולם האמת, אין לאן לברוח, אין מאחורי מי ומה להסתתר, נגמרו התירוצים, והבושה והאחריות הם כבדים.

מסירות נפש של האדמו"ר מהאלמין

הרגשתי שהאדמו"ר הוא ממש בדמות פנחס, שמקנא לה' צבאות, ומוכן למסור נפשו, פשוטו כמשמעו, לא מפחד ולא ירא מאף אחד! איזה אומץ אינסופי! לא מפחד מכל גדולי ישראל, נלחם בהם ללא שום מורא! רק מפחד מיחידו של עולם, ועושה רצונו, ופורש את כנפיו עלינו.

כל ההצהרה הכואבת הזו, מזכירה לי את פועלו של המקובל האלוקי, בעל הסולם, הרב הלוי יהודה אשלג זצוק"ל, שהלך והתחנן 20 שנה לפני מלחמת העולם השנייה, לפני ראשי הישיבות באירופה שילמדו זוהר הקדוש, כי ברוח קודשו, ראה את גזירת השואה האיומה, וידע שהזוהר היא התרופה היחידה לשואה

או לחילופין נתאמץ מאד ונזמין בהמלצת האדמו"ר בשר רק ממשחטות כשרות וקטנות, ... אבל גם זה לא פתרון... אם כולם יזמינו ממשחטות קטנות.. הם גם יהפכו להמוניות, וגם יהפכו בעול כורכם ללא כשרות, כפי שקורה בדרך כלל, ואני לא מזכירה את הקושי הגדול בענין העלות הגדולה כפי שצינינו במכתבך, שעתה עלות הבשר היא עבוך פי 4! ונאלצת להעביר משלוח של בשר ממרכז הארץ לעכו, ולא כל אחד יכול להרשות לעצמו מסירות נפש כזו, ומה יעשו משפחות שאין באפשרותן לעמוד בזה? מה יעשו משפחות מרובות ילדים?

איך נענג את שבת קודש? הרי נאמר שצריך לענג השבת בבשר ויין, ורצוי דווקא בבשר בהמה! וכמובן הס מלהזכיר על כך, שאי אפשר יהיה לאכול בשום מקום בשר, ובכך אין אפשרות להדר במצווה באכילת בשר, לא בשמחות, קרי בחתונות, בריתות, וכו' לא בתי מלון... שום דבר!

המלחמה וההתנגדות

ההצהרה של האדמו"ר מהאלמין - יכולה לזעזע את אושיות החברה, אי אפשר להכיל את הדבר, ולכן הבנתי שההתנגדות הגדולה שאחזה בי, הוא רק מצד יצר הרע, לאחר שעיינתי היטב באתר, וראיתי אסמכתאות, וקראתי את עלוני הכשרות הרבים שהפיץ האדמו"ר, וראיתי את מסירות נפשך לדבר, בכך שלקחת יוזמה, וחקרת ביסודיות הדבר, וקראתי על כל פועלו האינסופי של

בזמן תיקון, אלא רק בתשובה מאד מאד גבוהה, הנקראת "תשובה מאהבה", שאז זדונות הופכים לזכויות, שרק יחידי סגולה, (כדוגמת אליעזר בן דורדיא, שקנה את עולמו ברגע, ועשה תשובה מאהבה והפך מרשע גמור לרבי, ובת קול יצאה מהשמיים ואמרה, שרבי דורדייא מזומן לחיי עולם הבא).

אולם תמיד יש תקוה לבניו של הקב"ה, ולא נידח ממנו נידח, ואיסור זה ניתן יהיה לתקן רק בביאת משיח צדקנו... אולם איך יבוא משיח צדקנו.. כאשר נפלנו לבור תחתיות כה עמוק וקשה?? התשובה היא, רק ברחמיו האינסופיים של הקב"ה ובזכות האדמו"ר מהאלמין, צדיק יסוד עולם, ה' יצילנו ויגאלנו.

באמצעות השחיטה הכשרה והתפשטות לימוד הזוהר בקרב העם, נורו הגאולה וביאת משיח צדקנו

ולכן בעלת תשובה יקרה, רציתי לחזק את ידיך ולתמוך בך, שאת אשת חיל, אולי הסנונית הראשונה בתמיכה במלחמתו של האדמו"ר מהאלמין בארץ, אבל את לא לבד, ואני בעקבותייך צועדת, בתקווה להצטרפות ותמיכה של כל אחינו ואחיותינו, כי לא נידח ממנו נידח, וכל זאת מתוך מטרה משותפת של אחדות וקידוש ה', שבאמצעות השחיטה הכשרה והתפשטות לימוד הזהר בקרב עם, נורו הגאולה וביאת משיח צדקנו בקרוב ממש.

בברכה

האיומה, אולם אף אחד לא האמין. והנורא מכל קרה.

ועתה, האם ההיסטוריה ח"ו חוזרת? גם האדמו"ר מוסר נפשו במלחמתו נגד רבני הערב רב, שלא מורים ללמוד הזהר, וכן"ל עתה במלחמה על שחיטה הכשרה.

אם היינו מבינים כמה נורא לאכול את הבשר הלא כשר, שהוא ממש בבחינת מאכל של נבלה וטריפה, ונופל תחת הקטגוריה של ג' קליפות הטמאות, [שהוא מקור נפשם של הגויים], ואנו להבדיל היהודים נפשנו הקדושה היא מקליפת נוגה, שמשמעותה שיש באפשרותנו להעלות את מאכל הבשר לקדושה, בעוד שאם הבשר אינו כשר, אין כלל אפשרות לקדש הבשר, ולהעלות את ניצוצות הקדושה שבו, כי אז הוא אסור, כמו כלוא בתוך ג' הקליפות, דבר המביא לטמטום הלב והמוח וח"ו לכפירה, כמו שידוע הסיפור, על שאלה שנשאל הבעש"ט, שהעידה על אדם עם מחשבת כפירה, והבעש"ט בתשובתו, פסק שיש לבדוק את הסכין השחיטה של השוחט של אותו עיר שבה גר אותו השואל, ולאחר בדיקה התברר, שאכן הסכין היה פגום]. וזה מלמדינו עד להיכן אפשר להתדרדר אם הסכין לא כשר, וזה מגיע עד להרהורי כפירה!!! והדבר הנורא הוא, שאנשים לא מודעים לבעיה, ואם לא מודעים איך יתקנו? ואיסור זה הוא ממש איסור כרת, כך שאי אפשר לתקן פגם זה ע"י תשובה רגילה



סְגוּלָה גְדוּלָה לְקָרָא בְּכָל יוֹם דְּפִים הָאֵלוּ מֵהַזְהַר הַקְדוּשׁ, שְׁפֹתָב אֹר
הָעוֹלָם הַתְּנָא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמֵעוֹן בְּר יוֹחָאֵי ע"ה. - וְכָל אָדָם מִיִּשְׂרָאֵל
שִׁיקְרָא דְּפִים הָאֵלוּ מְדִי יוֹם וּבִפְרָט אִם יֹאמֵר אוֹתָם אַחַר הַתְּפִלָּה יִזְכֶּה
לְמַעֲלֹת אֵלוּ: * יְרוּם מְזֻלוּ, * יִצְלִיחַ בְּכָל דְּרָכָיו, * שְׁלוֹם בֵּית, * זִיווּגִים
הַגּוֹנִים, * שְׁפַע רוּחָנִי וְגִשְׁמִי, * אוֹיְבָיו יִפְלוּ תַחְתָּיו, * מְתַקֵּן נַפְשׁוֹ רוּחוֹ
וְנִשְׁמָתוֹ, * יִרְאֵת שְׁמַיִם, * אֲרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים עִם יוֹצְאֵי חֶלְצִיו, * זִכָּה
לְעוֹלָם הַבָּא, * עַל יְדוּ תְבוּאָה הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים גְּדוּלִים (סוּד ה').



האדמו"ר מהאלמין עם בעלת תשובה אקדמאית תואר שני
בבית דין של מעלה,
אליהו הנביא והרשב"י מגלים לה סודות עליונים
על הגאולה, ועוד.

החלום

לפעמים חשבנו שהמלים באויר פורחות

לפעמים אף ידענו שבשמים באור הן זורחות

אך אם מתעמקים זוכים לראת מלים הפועלות גדולות ונצורות



לפעמים חשבנו שהמלים באויר פורחות.
לפעמים אף ידענו שבשמים באור הן זורחות.
אך אם מתעמקים זוכים לראת מלים הפועלות גדולות ונצורות.

לבייתו של כ"ק האדמו"ר מוהאקלמין שליט"א הגיע מכתב יספר לנו
במעט מזעיר על מלים גדולות ומעלות ונשתף אתכם בספור שקרה.

ליל שבת קודש פרשת בראשית כ"ד לחודש תשרי שנת תשע"ה
- מספר אילן, התפללתי בבית המדרש של כ"ק האדמו"ר
שליט"א, לאחר השיעור בזהר הקדוש ואמירת תקונו ל', תקונו
מו"ג, תקונו מ"ח ופתח אליהו (פנהוג בבית מדרשכם שלומדים
דברים אלו פמה פעמים במושך השבת).

נשא כ"ק האדמו"ר דברים
והרבה לדבר על החשיבות
הגדולה באמירת זוהר
הקדוש, תקונו ל', תקונו מ"ג,
תקונו מ"ח ופתח אליהו.



החלום

לפעמים חשבנו שהמלים באויר פורחות

לפעמים אף ידענו שבשמים באור הן זורחות

אך אם מתעמקים זוכים לראת מלים הפועלות גדולות ונצורות



וביותר הדגיש את החשיבות לחנך את
הילדים מגיל הרך ללמוד זוהר, בהטעמים
שיילדים שלומדים דברים נשגבים אלו,
פועלים בלמודם זה גדולות ונצורות
ומשפיעים על כל העולמות עליונים
ותחתונים ועלוי ותקון השכינה, ושכרם
הרבה מאד.

ובמו שכ"ק אדמו"ר אומר תמיד [ובכך הרגלתי בביתי לפני
ראש השנה שהילדים ילמדו את תקון מ"ג, ובתי מעין אבן
התחילה ללמד] שהכל פיהם של ילדים האומרים זוהר הקדוש
והתקונים, עושה רשם גדול בשמים, ומקרב את הגאולה.



החלום

לפעמים חשבנו שהמלים באויר פורחות

לפעמים אף ידענו שבשמים באור הן זורחות

אך אם מתעמקים זוכים לראת מלים הפועלות גדולות ונצורות



כמו שכתוב בזהר הקדוש (פְּרַשְׁת וַיֵּרָא
דף קיה) [מתרגם ללשון הקדש]... ובזהר
פְּרַשְׁת וַיֵּרָא (קיה.) אָמַר לָהֶם רַבִּי
שְׁמַעוּנִי... וּכְשִׁיִּהְיֶה קָרוֹב לִימוֹת הַמְּשִׁיחַ,
אֲפֹלוּ תִינּוּקוֹת שֶׁל הָעוֹלָם עֲתִידִים לְמוֹצֵא
נִסְתָּרוֹת שֶׁל חֻכְמָה וְלִדְעַת בּוֹ קָצִים
וְחֲשִׁבוֹנוֹת, וּבְאוֹתוֹ זְמַן יִתְגַּלֶּה לְכָל...

וכן כתוב בספר סגלת ישראל וזה לשונו: "מי יתן
והיה שיתחילו ללמוד עם הצאן קדושים פשהם עדין
בקטנותם בן ט' וי' שנים ספר הזהר הקדוש... ויהיה
בנדיאי הגאולה בקרוב בלי שום הבלי משיח.



החלום

לפעמים חשבנו שהמלים באויר פורחות

לפעמים אף ידענו שבשמים באור הן זורחות

אך אם מתעמקים זוכים לראת מלים הפועלות גדולות ונצורות



ועל אחת כמה וכמה כשיודעים
את זה בעל פה - הילדים הם הדור
שיקבלו את פני משיח, ועלינו
להכין את התשתית שהרי ידוע
שבימות המשיח ידברו וילמדו
בלשון הזהר הקדוש וזו תהיה
השפה שתשלט בקרב העם ממלא
יהיו הילדים הראשונים שיזכו
לקבל את פני משיח כי ידברו
בשפה זו.



החלום

לפעמים חשבנו שהמלים באויר פזרות

לפעמים אף ידענו שבשמים באור הן זרחות

אך אם מתעמקים זוכים לראת מלים הפועלות גדולות ונצורות



**בגמרא בבא בתרא (דף י"ב) כתוב שמימות
חרבן בית המקדש נתנה נבואה לשומים
ולילדים, הילדים שממלמלים קטעים של
הזוהר סימן מובהק הוא שסודות הזוהר
הקדוש, משתלשלים מגדולי הדור עד
לקטנים שבילדנו, וכי מלאה הארץ דעה את
ה' פמים לים מכסים, וכמו שכתוב, "דעו, את
ה': "כי כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם,
נאם ה'".**

**וב"ק ביאר שילדים שממלמלים בדבורם כל הזמן את שפת
הזוהר, הם מטהרים את האויר ומקדשים את העולם לקראת
ביאת משיח צדקנו.**



החלום

לפעמים חשבנו שהמלים באויר פורחות

לפעמים אף ידענו שבשמים באור הן זורחות

אך אם מתעמקים זוכים לראת מלים הפועלות גדולות ונצורות



וזוהי סבת אריכת הגלות כי אין אנו מוכנים ואין אנו ראויים עדין שיבוא לגאול אותנו, וברגע שאפילו ילדים ממלמלים את דברי הזוהר, הרי זו הוכחה שאנו מוכנים כבר לקבל את פניו, שפבר קדשנו וטהרנו את עצמנו ואפילו את ילדינו לקראת בואו, הקלפה כבר נפלה והפרי מוכן - הדור מוכן לבואו, והילדים אלה הם הסגנונית הראשונה של התפשטות למוד הזוהר בכל הארץ, והכל תלוי בהנוד שאנו מחנכים אותם.

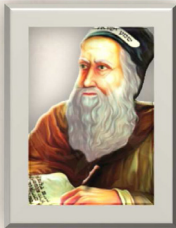


החלום

לפעמים חשבנו שהמלים באויר פזרות

לפעמים אף ידענו שבשמים באור הן זררות

אך אם מתעמקים זוכים לראת מלים הפועלות גדולות ונצורות



בסיום הדברים אמר כ"ק אדמו"ר שקדי
לחזק את תשתיית של הדור הבא בלמוד
הזהר על ידי הילדים, האדמו"ר מבטיח לכל
ילד שיסיים בשבת אדרא רבא ואדרא וזוטא
יקבל 10 ש"ח, ומי שיאמר בשבת 70
פעמים פתח אליהו יקבל 26 ש"ח, ומי
שיאמר בכמה שבתות כל תקוני זוהר יקבל
101 ש"ח, ו-3 ש"ח לשעה למי שיאמר תקון
מ"ג, וכל ילד שיאמר תקון מ"ג ביום
הושענא רבא ושמחת תורה ושבת בראשית
יקבל 10 ש"ח לשעה, ומי שידע בעל פה
תקון מ"ג יקבל בנוסף מהרב 101 ש"ח.



החלום

לפעמים חשבנו שהמלים באויר פורחות

לפעמים אף ידענו שבשמים באור הן זורחות

אך אם מתעמקים זוכים לראת מלים הפועלות גדולות ונצורות



ובמו בן בקש מההורים שייתנו גם בן
מאה ואחד ש"ח (101 ש) לילדים
אם ידעו בעל פה תקון מ"ג, ובזכות
זה, יגדלו הילדים להיות תלמידי
חכמים, בעלי מדות טובות ויהיו
מצוייני הכיתה.

בני הכבוד רזיאל יוסף בן השלש עשרה, הנה בבית
המדרש והקשיב לדברי פ"ק האדמו"ר, ואמנם כבר
הרבה פעמים שמע את האדמו"ר אומר שגם ילדים
צריכים לומר את הזהר והתקונים.

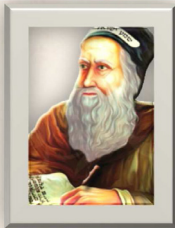


החלום

לפעמים חשבנו שהמלים באויר פורחות

לפעמים אף ידענו שבשמים באור הן זורחות

אך אם מתעמקים זוכים לראת מלים הפועלות גדולות ונצורות



אבל השבוע התרגש ביותר בראותו שנקדו
של האדמו"ר שליט"א, בן השמונה, אומר
בפני כל הקהל, - בעל פה - תקון ל', תקון
מ"ג, תקון מ"ח, וכל פתח אליהו, נכנס בבני
ריאל יוסף רוח של קנאת סופרים, והחליט
שיעבר עליו מה, הוא תיב גם כן לדעת את
מה שילד בן שמונה יודע.

לאור דברי האדמו"ר שליט"א מיד בהגיעי הביתה
אמרתי שוב לילדי ולילדותי שכל מי שישמע לדברי
האדמו"ר שליט"א ויגיד את התקונים וכל הנ"ל וידע
אותו בעל פה - אתן לו אני מצדי - 101 ש, ובנוסף יקבל
מב"ק האדמו"ר שליט"א גם כן את מה שהבטיח.



החלום

לפעמים חשבנו שהמלים באויר פורחות

לפעמים אף ידענו שבשמים באור הן זורחות

אך אם מתעמקים זוכים לראת מלים הפועלות גדולות ונצורות



בתי מעין בת התשע שמאז לפני ראש השנה
קבלה את זה ברצינות, וכבר ידעה בעל פה
חצי מהתיקון, אולם עצרה ולא המשיכה,
וכדי לדרבן אותה אמרתי לה תראי בעז"ה
תקבלי את הפסוק, ועכשו תמשיכי, אבל היה
קשה לה להמשיך. לאחר סעודת השבת,
כשהלכנו בני המשפחה לנוח, נשאר בני
רזיאל יוסף ללמוד תקון מ"ג, ואז מעין קבלה
חשק והצטרפה אליו, והם חזקו אחד את
השני לא להתעייף ולהמשיך להתאמץ, וכך
עלה בידם והצליחו לגמור ולהיבחן אחד אצל
השני את כל תקון מ"ג בעל פה.

**למחרת באמצע סעודת השבת, ספרה בתי
מעין לפי המה שחלמה חלום מעיני, וכך
היא ספרה בחלומי:**



החלום

לפעמים חשבנו שהמלים באויר פורחות

לפעמים אף ידענו שבשמים באור הן זורחות

אך אם מתעמקים זוכים לראת מלים הפועלות גדולות ונצורות



והנה אנחנו כל בני משפחתנו מסבים
לסעודת השבת בצהרים, אבי שליט"א
קדש על היין, ואחר כך נטלנו ידים ברכנו
על החלות.



ולפתע פתאום אנו שומעים קול רעש
גדול קול שופר מן השמים, הבטנו החוצה
מהחלון והנה לתדהמתנו השמים
נפתחים, ובית המקדש יורד וכלו אש
מסביב, אני ראיתי את בית המקדש בקטן
מאד, ולאט לאט התקרב בית המקדש
ונהיה יותר ויותר גדול, וכשהיה גדול מאד
נסגרו השמים, והיה אור גדול וזוהר.



החלום

לפעמים חשבנו שהמלים באויר פזרות

לפעמים אף ידענו שבשמים באור הן זרחות

אך אם מתעמקים זוכים לראת מלים הפועלות גדולות ונצורות



היות ואנחנו גרים בקומת קרקע, יצאנו
כל המשפחה לחצר וראיתי את המשיח
לבוש בטלית לבנה חלקה וארוכה
ומתנוספת ברוח [ראשו ופניו עטופים
בגלימה] רוכב על חמור לבן, ומאחוריו
האבות הקדושים אברהם יצחק ויעקב
וכל הצדיקים מכל הדורות, ופניהם
קורנות באור חזק מאד.



החלום

לפעמים חשבנו שהמלים באויר פורחות

לפעמים אף ידענו שבשמים באור הן זורחות

אך אם מתעמקים זוכים לראת מלים הפועלות גדולות ונצורות



מימינו של משיח עמד התנא האלקי
רבי שמעון בר יוחאי, ואחר כך הגיעו
כל עם ישראל מסדרים בשורות [אולי
לפי סדר השבטים], והפהן הגדול יוצא
עם פר מבית המקדש וסומך ידיו על
הפר.



החלום

לפעמים חשבנו שהמלים באויר פזרות

לפעמים אף ידענו שבשמים באור הן זרחות

אך אם מתעמקים זוכים לראת מלים הפועלות גדולות ונצורות



אחי הגדול ריאל יוסף, וגם אני מעין, ראינו
את כל הצדיקים שהזכרתי, אבל כל עם
ישראל וגם שאר בני המשפחה, ראו
והסתכלו רק על משיח והכהן הגדול, כי הם
לא ראו את האבות הקדושים ואת רבי
שמעון בר יוחאי.

פתאום אנו רואים כיצד רבי שמעון בר יוחאי קורא לנו - לי
ולאחי - בלי קול, נגשנו לרבי שמעון בר יוחאי עליו השלום,
ואני התחלתי ראשונה לומר תקון מ"ג, ואחר כך כל הזמר
הקדוש בעל פה, אחרי שסימתי התקרב אחי לרבי שמעון בר
יוחאי ואמר גם כן את כל תקון מ"ג, ואחר כך כל הזמר הקדוש
בעל פה, וראינו את כל הצדיקים מוחאים כפים, עד כאן ספרה,
וכל בני המשפחה מקשיבים בהשתאות.

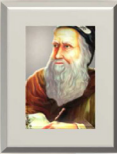


החלום

לפעמים חשבנו שהמלים באויר פורחות

לפעמים אף ידענו שבשמים באור הן זורחות

אך אם מתעמקים זוכים לראת מלים הפועלות גדולות ונצורות



נראה כי אין איש, עוזר לי - אף אחד לא רוצה לעזור לי להושיעני להביא את הגאולה השלימה.
אין להקב"ה רב אחד בכל העולם שינייד לאנשים נשים וילדים וילדות ללמוד דקה זהר הקדוש בכל יום.



[כן הם ידברו על אמונה ובטחון וכיו', אבל הם לבד לא מאמינים בדרך הוזהר הקדוש, וכל אלו הם ערב רב] כמו שרבי שמעון בר יוחאי בקש מהצדיק הקדוש רבי יוחנן באנון זי"ע שיקבלם ללמוד דקה אחת שתים שלש בכל יום - זאת אומרת אף אחד מכל רבני הערב רב לא מסכימים לתת דקה להקב"ה - כן, זה המצב שמושה רבנו עליו השלום צועק לאליהו הנביא עליו השלום. כמה דם ישפכו עוד חס ושלום מאחינו בני ישראל עד שיבינו שבלי דקה של למוד זהר הקדוש אי אפשר להציל את עם ישראל.



הידעת מה שמשא רבינו ע"ה צועק ומבקש מאלוהו הנביא ז"ל!?

דם ישראל נשפך כמים בראש כל חוצות. ומה אנו עושים לזה?

אלו שלא לומדים זוהר בכל יום אי להם שגורמים עניות וחרב ובהו והרג ואבדן בעולם (תיקון ז' תיקון ל')

וירא כי אין איש עוזר לי להוציאני מצער...



החלום

לפעמים חשבנו שהמלים באויר פורחות

לפעמים אף ידענו שבשמים באור הן זורחות

אך אם מתעמקים זוכים לראת מלים הפועלות גדולות ונצורות



סך הכל מי הרג את חמושה הקדושים בבית הנקסט בירושלים עיר הקדש?
הזהר הקדוש בתקנון מ"ג ותקנון ל' מגלה שהשליחים של הערבים הם
הרבנים, הרבנים הם הרוצחים האמתיים, ולא הערבים כי אין הנחש ממת
אלא החטא ממת! וכך פתוב בזהר הקדוש (פרשת נשא כ"ו): אמר
אלהו, הנביא אל הרעיא מהימנא רועה הנאמן, הרי שעה [עת רצון] היא
לעלות למעלה, ולהביא הגאולה שלמה, לכן בשבועה אמר אתה,



[בשבועה שמשביעני למהר הגאולה] שהרי בגלגל אני רוצה לעלות. [בשביל הצער שקד אני רוצה לעלות
למהר את הגאולה] שנתנו לי הקדוש ברוך הוא רשות להתגלות לך בבית האסורים שלך, הינו בהיות
נשמת משה רעיא מהימנא מתנוצץ בששים רבוא נשמות ישראל, לכן נשמתו סובלת צער של תלמידי
חכמים בגלות, על שאינם יכולים לעסק בתורה בהתנוצצות פח נשמתו, ונחשב לו בצער גופו בבית
האסורים [בקבורתך, כי התלמידי חכמים קשהם בין הרשעים המצערים אותם, נחשב פאלו הרעיא
מהימנא קבור בין הרשעים], ולעשות עמך טוב, [דהינו לעלות למעלה למהר את הקץ, לפי שאתה מחולל
בחטאי העם. כי על ידי החטאים של תלמידי חכמים הקב"ה גזר עליהם גזרת עוני וגלות, והרעיא
מהימנא מצטער בצער ועגש עוונתו ופשעינו], זהו שכתוב (ישעיה נג) והוא מחולל מפשעינו. אמר לו
רועה הנאמן, [לאליהו הנביא], בשבועה עליך בשם ה', אל תאחר בכל ילקתך, [שלא תאחר לעורר ולמהר
את הקץ בכל ילקתך], שהרי אני [נמצא] בצער רב. [כי אני משתתף בצער תלמידי חכמים, ועלי כתוב]
(שמות ב) ויפן פה וכה וירא פי אין איש, עזר לי, להוציאני מצער זה, בקבורה זו [כנ"ל שנחשב פאלו
הרעיא מהימנא קבור בין הרשעים], שנאמר עלי, (ישעיה נג) ויתן את הרשעים קברו, [של משה רבנו] ולא
נודע בי, [ואינם מכירים אותי] ואני חשוב בעיניהם, בין ערב רב הרשעים, ככלב מת שסרח בעיניהם,
שחכמת ספרים [תלמידי חכמים] תסרח בעיניהם בכל עיר ועיר ובכל מקום שישיראל מפזרים בעיניהם בין
המלכים. וחזרו [ונעשו] אותם ערב רב רועים על ישראל, צאן הקדוש ברוך הוא, [כי הם ממנים את עצמם



החלום

לפעמים חשבנו שהמלים באויר פורחות

לפעמים אף ידענו שבשמים באור הן זורחות

אך אם מתעמקים זוכים לראת מלים הפועלות גדולות ונצורות



למנהיגים עליהם, שנאמר בהם [על בני ישראל] (יחזקאל לד) ואתן צאני צאן מרעייתי אדם אתם, ואין להם יכלת לעשות טוב [חסד] עם תלמידי חכמים. ואנשי חיל ונראי חטא מסובבים מעיר לעיר ולא יחוננו, [דהינו] ומחרימים ערב רב ביניהם. [כלומר שעושים גזרה בחרם, שאם יבואו תלמידי חכמים לבקש צדקה] ולא נותנים להם במקומות רבים,



אלא דבר קצוב, [מקפה הפללית של מקום ההוא, ולא נותנים להם רשות לקבץ מבעלי בתים העשירים, כדי] שלא תהיה תקומה לנפילתם, ואפלו חיי שעה. וכל החכמים ואנשי חיל ונראי חטא ברחק ויגון, חשובים ככלבים, [שעליהם נאמר] גנים המסלאים בפז איכה נחשבו לנבלי חרש בראש כל חוצות. [דהינו] שלא מצאו אכסניה ביניהם. ואתם ערב רב הם עשירים בשלוח, בשמחה, בלי צער, בלא יגון קלל, [והם] גזלנים, בעלי שחד, שהם דינים ראשי העם. [ועליהם נאמר] (בראשית ז) כי מלאה הארץ חמס מפניהם. וכן נאמר (איכה א) היו צריה לראש. [שהערב רב שהם הצרים של ישראל נעשו ראשים ומנהיגים].

[ואמר הרעיא מהימנא לאליהו הנביא] בשבועה עליך [אני משביע] פעם שניה, בחי ה' צבאות אלהי ישראל יושב הפרובים, שקל הדברים האלה לא יפלו מפיה, בכל יכלתך [כלומר שלא תשתק מלצעוק ולהתפלל לפני הקב"ה], לומר אותם לפני הקדוש ברוך הוא ולהראות את הדחק שלהם [של בני ישראל בגלותם, ושימחה את הגאולה השלמה במהרה דיון אמון] (הזוהר מתרגם בלשון הקדש - והבאור בסוגרים מרבעות מפרוש בעל הסולם, מתוך מדבש, רמ"ק ומפרשים, סוד ה').



החלום

לפעמים חשבנו שהמלים באויר פורחות

לפעמים אף ידענו שבשמים באור הן זורחות

אך אם מתעמקים זוכים לראת מלים הפועלות גדולות ונצורות



מודעה לכל ראשי ומנהיגי העם

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911
 בנשיאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שלישי"א
 מחבר למעלה מאלף ספרים. טל: 0527651911

אור הזוהר 830 • כסלו תשע"ה

רבי שלום יהודה גרוס
 תלמידי מוה"ק
 נשיא מפעל הזוהר העולמי



מורי ורבותי דם ישראל נשפך פמים בראש כל הוצות,
 בדינו לעצור את שפך הדמים הזה!

והוא על ידי לימוד הזוהר הקדוש

כי קח פתוב בזוהר הקדוש: משה רבנו מגלה לנו, שתורת הרשב"י מאיר
 עד סוף הידורות, וצריך ללמוד זוהר הקדוש דוקא ולא לתת מנהיגה
 לקדוש ברוך הוא עד שיגאלנו (זוהר פנחס ר"ט).

מקצת האוהר העולמי יוצא בקריאה נרנשת לקרות דקה זכור ביום, איך נאמר ידני לא לכל ראשי ומנהיגי העם לרחם על עם ישראל שתבוא קץ הגאולה ולא ישפך עוד דם ישראל פמים, והוא ע"י שגורו את החוסים בצלם שילמדו "זוהר הקדוש" לקרות דקה בכל יום [בבקשת רבי שמעון בר יוחאי ע"ה שקל ישראל לקדו זוהר דקה אחת, שמים, או שלש בכל יום]. ונזקה להבטחת משרע"ה: "בטפר הזכר יצאו מן הגלות ברחמים אמן.

ואם אנו רבנים וראשי הצבור לא ממים און לקדויות של משה רבנו ע"ה, ואין אנו דורשים ומבקשים מקל ישראל ללמד

**התקשרו תכף למפעל הזוהר העולמי ואנו נחלק בכל בית מדרש
 וישיבה וכל אחד מ ישראל ספרי זהו בחנם, וכן קנים מערכת
 שעורים לבתי בנסיוות ומדורות.**

1 אור הזוהר 830

טל: 0527-65-1911



החלום

לפעמים חשבנו שהמלים באויר פורחות

לפעמים אף ידענו שבשמים באור הן זורחות

אך אם מתעמקים זוכים לראת מלים הפועלות גדולות ונצורות



לְכֹל בֵּית יִשְׂרָאֵל

מוֹרֵי רַבּוֹתֵי דָם יִשְׂרָאֵל נִשְׁפָּךְ כַּמִּים בְּרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת, בְּיַדֵינו
לְעַצֵר אֶת שִׁפְךְ הַדָּמִים הַזֶּה!

וְהוּא עַל יְדֵי לִמּוּד הַזֹּהֵר הַקָּדוֹשׁ

כִּי כִּה קָתוּב בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ: מִשָּׁה רַבְנֵי מְנַלָּה לְנֵי, שְׁתוֹרֵת הַרְשָׁב"י מֵאִיר
עַד סוֹף הַדּוֹרוֹת, וְצָרִיךְ לְלַמּוֹד זוֹהַר הַקָּדוֹשׁ דְּרָקָא וְלֹא לָתֵת מְנוּחָה לְקָדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא עַד שִׁנְאֵלְנֵנו (זוֹהַר פְּנִיחַס רִיטו).
אֲת הַדָּם הַזֶּה וְעֵינֵינוּ לֹא רָאוּ. אֲכָל נִכְל

אֲת הַדָּם הַזֶּה וְעֵינֵינוּ לֹא רָאוּ. אֲכָל נִכְל
לֹמֵר "אֲכָל אֲשָׁמִים אֲנַחְנוּ עַל אַחֲנוּ
אֲשֶׁר רָאִינוּ צָרַת נַפְשׁוֹ בְּהַתְחַנְּנוּ אֵלֵינוּ
וְלֹא שָׁמְעֵנוּ עַל כֵּן בָּאָה עֲלֵינוּ הַצָּרָה
הַזֹּאת".

אֵימָא בְּתַקוּנַי זוֹהַר תַּקוּן ל' וּמ"ג וְז' ל:
אוֹי לְהֵם שְׁגוּרָמִים עֲנִיּוֹת וְהָרִב וּבָזָה
וְהַרְגוּ אֲבָדוֹן בְּעוֹלָם ע"כ, בִּיקְלַתְנֵנוּ לְמִנּוּעַ
אֶת הַרְצִיחוֹת וְשִׁפְכוֹת הַדָּמִים עַל
יְדֵי שִׁפְל רֹאשׁ בֵּית אָב יִקַּח אֶת הַעֲצָה
הַזֹּאת וְיִתְּנָהּ לוֹ יוֹכֵת, וְיִוָּדָה לְכָל הַנְּלוּיִם
אֵלָיו לְלַמּוֹד זוֹהַר לְפָחוֹת דָּקָה בְּכָל יוֹם,
וּבְזָכוֹת זֹאת נִגְאָל בְּקָרוֹב מִמֶּשׁ בְּחֶסֶד
וּבְרַחֲמִים אָמֵן.

מִפְעֵל הַזֹּהֵר הָעוֹלָמִי יוֹצֵא בְּקַרְיָאָה
נִרְגָּשֶׁת לְרַחֵם עַל עַם יִשְׂרָאֵל שֶׁתְּבוֹא
קִץ הַגָּאוּלָּה וְלֹא יִשְׁפָּךְ עוֹד דָּם יִשְׂרָאֵל
כַּמִּים.

אֲנִי מִבְּקָשִׁים מִפֶּל רֹאשׁ בֵּית אָב לְיָרֵד
אֶת כָּל בְּנֵי הַמִּשְׁפָּחָה לְלַמּוֹד זוֹהַר דְּקָה
אַחַת, בְּכָל יוֹם, [כְּבָשֶׁת רַבִּי שְׁמַעוֹן
בֶּר יוֹחָאֵי ע"ה שִׁפְל יִשְׂרָאֵל לְלַמּוֹדוֹ
זוֹהַר דְּקָה אַחַת, שְׁמִים, אוֹ שְׁלֹשׁ בְּכָל
יוֹם], וְנִזְכָּה לְהַבְטָחַת מִשְׁרַע"ה: "בְּסִפְר
הַזֹּהַר יָצְאוּ מִן הַגָּלוּת בְּרַחֲמִים אָמֵן.
וְאִם לֹא נִשְׂאֵה אֲנִי לְקַרְיָאָתוֹ שֶׁל מִשָּׁה
רַבְנֵנוּ ע"ה שִׁפְל אִישׁ יִשְׂרָאֵל לְלַמּוֹד דְּקָה
זוֹהַר בְּיוֹם, אֵיךְ נִאֲמַר יְדֵינוּ לֹא שִׁפְכוּ

**הַתְקַשְׁרוּ תַּכְף לַמְּפֵעֵל הַזֹּהֵר הָעוֹלָמִי וְאֲנִי נִחְלַק בְּכָל בֵּית מִדְרָשׁ
וְיִשִּׁיבָה וּלְכָל אַחַד מִיִּשְׂרָאֵל סִפְרֵי זוֹהַר בְּחִנּוּם, וְכֵן הִיָּם מִעֵרֵךְ שְׁעוּרִים
לְבִתֵּי בְּנִסְיֹת וּמְדַרְשׁוֹת,**

טל: 0527-65-1911



החלום

לפעמים חשבנו שהמלים באויר פזרות

לפעמים אף ידענו שבשמים באור הן זורחות

אך אם מתעמקים זוכים לראת מלים הפועלות גדולות ונצורות



זוהר אבות ובנים

המבדיל בין קודש לחול ... זרענו וכספינו ירבה כחול



פעמי משיח!



במסגרת הכנת הילדים לגאולה השלימה ולביאת משיח
ששפת הזוהר תשלוט אז בקרב העם

מבשרים אנו בזה כי בשעה טובה ומוצלחת נפתחו השבוע - במוצאי ק - בכמה

מקומות לימוד "זוהר אבות ובנים"

בבית שמש, רואים את הסגנונית הראשונה. בקרית שכונה השתתפו
כ-60 אבות עם בניהם בלימוד זוהר אבות ובנים (התמונות יורסמו בע"ה בשבוע הבא)

הכנו לקבוצות "זוהר אבות ובנים" בצפת, בבית ים, ובחולון.

ובקרוב גם קבוצות לאמירת זוהר לנושים וילדות.

אשרנו שזכינו לקיים את דברי רשב"י ^(ע"ו) שלפני ביאת המשיח ילדים
קטנים ילמדו זוהר, וידעו סודות תורה

אמרו של ליעם בן 6 שלמד במוצאי זוהר אבות ובנים חייקן ל' ס"ג חייקן מת פתח אליהו דיל בע"מ, הוא
לאין שיפור וזאת ערך. שמקיים את בקשת רבי שטען בר' יוחאי שכל אושים נשים ילדים ילדות ילמדו זוהר
הקדוש לפחות דקה אחת עד שלוש בכל יום.

זוהר אבות ובנים - לימוד ואמירת זוהר
הקדוש חייקן ל' ס"ג חייקן מת פתח
אליהו דיל, בעל פה של ילדים במוצאי
שבת בבית שמש - מפעל הזוהר העולמי



יהודים יקרים!

אתם חושבים שאתם תחזיקו בתורה אלמ
עד לא הגיעם לאחוז אחד מסר"ל וזאת
של תורה אמיתית, ימי שטענין לחרום
לירדם על מנת שילמדו בעל פה את הזוהר

הקדוש, אנ למעט לרב גבריאל 1911-052-7651911, זוהר וכות עשומה לתורם, כי כל טורש שלימים לתורם זוהר, זה
שזוהר מיליון שנה תורה (זוהר גבריאל) מפיל 1000 שנה תורה, ורשעה חזר על טורש של זוהר אבות ובנים
שום זוהר מיליון שנה המפני לבד, של 10 שנים תורה ללימוד כל המורים בכל העולם כולו (חייקנו זוהר)
חייקן ל' ס"ג, אנתו מציינים שכל תורם יעיר בבת הכנסת של, קבוצה של זוהר אבות ובנים, וישלם לילדים
בבת הכנסת של שידורים של החייקים בעל פה. (חייקן ל' חייקן ס"ג, חייקן ס"ד חזר פתח אליהו טוהר) ואנו נוסק
להם את כל ספרי הזוהר, ותמנת בזמנם, וכל מה שידוש, (טל: 0527-651911).

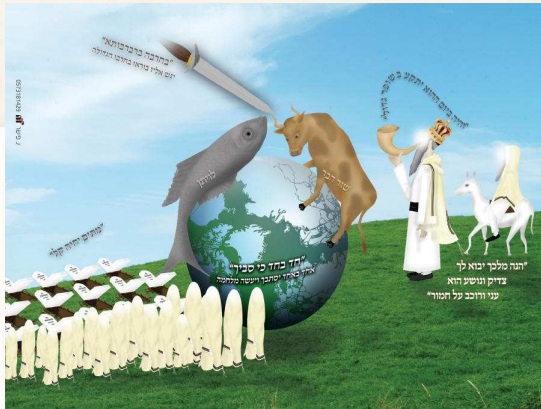


החלום

לפעמים חשבנו שהמלים באויר פזרות

לפעמים אף ידענו שבשמים באור הן זרחות

אך אם מתעמקים זוכים לראת מלים הפועלות גדולות ונצורות



ובזכות ובכח הלמוד הקדוש הזה נצא מן הגלות לא בזולת זה הלמוד, כְּאִשֶׁר אָמְרוּ בְּרַעְיָא מְהִימְנָא פְּרֻשֶׁת נִשְׂאָ בְּהַאי חֲבוּרָא דִּילָךְ דְּאִיהוּ סִפְר הַזֶּהר מִן זוּהֲרָא דְאִמָּא עֵלְמָא תְּשׁוּבָה בְּאִילָן לֹא צְרִיךְ נִסְיוֹן, וּבְגִין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמַטְעַם מְאִילָנָא דְּחַיִּי דְּאִיהוּ הַאי סִפְר הַזֶּהר יִפְקוּן בֵּיה מְגֻלּוּתָא בְּרַחֲמֵי וְיִתְקַיֵּם בְּהוּן "ה' בְּדָד יִנְחֵנוּ". - לולא החכמה הזאת עתה אין אנו יכולים לעמוד בגלות המור הזה אבל החכמה הזאת היא לנו עזר וסעד וכו', (ספר הברית ח"א וח"ב).



החלום

לפעמים חשבנו שהמלים באויר פורחות

לפעמים אף ידענו שבשמים באור הן זורחות

אך אם מתעמקים זוכים לראת מלים הפועלות גדולות ונצורות



יָדוּעַ הַסְּפוּר, אֵיךְ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נִצְלָה מֵהִיטְלָעַר יִמ"ש, וְאֵיךְ יְכוּלִים לְהַנְצִיל בְּזַמְנֵינוּ מִפְּצַצַת אָטוֹם!!! מוֹרֵי וְרַבּוֹתֵי לֹא נִשְׁגָּה בְּאוֹתָהּ הַטְּעוֹת שֶׁעָשׂוּ הַרְבֵּנִים וְרֵאשֵׁי יְשִׁיבוֹת בְּיִוֵּרָאָפּ שְׁמָעוּ בְּקוֹל הַגֵּה"צ בַּעַל הַסֵּלָם זצ"ל!!! שֶׁהִזְהִיר אֶת הַרְבֵּנִים וְרֵאשֵׁי יְשִׁיבוֹת 20 שָׁנָה לִפְנֵי מַלְחַמַת הָעוֹלָם, וְכֵן הִרְעִישׁוּ וְהִזְהִירוּ הַבַּד"ץ י-ם בִּשְׁנַת תַּרפ"א [הַגֵּה"צ רַבִּי יוֹסֵף חַיִּים זִוּנֶנְפֶּעֶלְד, וְכַל הַבַּד"ץ] אֵל תִּגִּידוּ לֹא יָדַעְנוּ??? אֵל תִּגִּידוּ לֹא יִכְלָנוּ לְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל!!! -

"קל מאד למצוא בחכמת הקבלה
את כל התיקונים העתידיים לבוא..."
(בעל הסולם, "כתבי חור הארזין")
"נודע, אשר לימוד חכמת קבלה הוא
מחויב בהחלט לכל אדם
מישראל..."
(בעל הסולם, "הקדימה לספר פי חכם")



החלום

לפעמים חשבנו שהמלים באויר פורחות

לפעמים אף ידענו שבשמים באור הן זורחות

אך אם מתעמקים זוכים לראת מלים הפועלות גדולות ונצורות



אלו הרבנים והראשי ישיבות אשמים על כל השישה מליון יהודים שנהרגו שגשקטו על קדושת השם!!! שהיה בידם לומר לצבור לקמדה זוהר הקדוש ונתעצלו ולא אמרו, וזה האמת לאמתו, וכתבתי על הענין הזה שלשה ספרים על "מאנת התוכחה", ועוד. (ראה בספר זוהר מגנא ומצלא, ובס' סוד ה', ועוד, וכן כתב הגוב". הג"ר מנחם מענין הקפרין זצ"ל: הענינים וההרוגים בזמן הגלות תובעים בבית דין של מעלה את התלמידי חכמים שלא למדו קבלה, ומענישים אותם על קד: וזה לשון בעל הגוב"י על 'עין חיים' (בהסכמה שנתן להג"ר חיים שאול דוויק זצ"ל על ספרו 'איפה שלימה'). מי שאינו לומד נסתר וחקמת ספר הזהר, תסמךנה שערוותיו וגשרו יעשה חדודין חדודין בהעלותו על לבו פי עניותא דישןאל, הגזרות והמלקמות, המשיסות וההרגות, הוא בעצמו גורם לזה. ובפמליא של מעלה העני יחזבו על דלותו ושללותו, וההרוג על הריגתו, וכל זה נקרא חטאים שביין אדם לחברו. אשר גם יום הכפורים אין מכפר עליהם אוי לנו מיום הדין והתוכחה. וכמו כן היום יתבעו את כל האדמורים רבנים וראשי ישיבות על שלא עשו כלום להצלת ישראל מפצצת אטום, כמו שאמחו"ל, (שבת נה, ילקוט שופטים רמז, סה, מד"ר איכה נב. ועי' חפץ חיים במכתב כ"ה), עליו לדעת כי בנפשו הוא, ויתבע חס ושלוה על זה.



החלום

לפעמים חשבנו שהמלים באויר פורחות

לפעמים אף ידענו שבשמים באור הן זורחות

אך אם מתעמקים זוכים לראת מלים הפועלות גדולות ונצורות



לאחר ספורה אף בתי המבגרת יותר הביעה התענינות ללמוד פתח אליהו פי האוירה שחשנו לא נתנת לתיאור כלל. התרוממנו טפח מעל הרגשנו קרובים כל כך משתקקים לזפות לחזות בנעם ה' ולבקר בהיכלו ושמענו בחוש על אפשרות הזכיה לראות על ידי למוד זהר - מלים גדולות ונצורות ככך נזכה את הגאולה לקרב, לאבינו האוהב להתקרב ואכן במוצאי שבת נתן האדמו"ר מאה ואחד שקל לכל אחד משני הילדים שידעו בעל פה את תקון מ"ג.



ונסים בתפלה שבמהרה יתקיים "בשוב ה' את שיבת ציון היינו פחולמים..." ונזכה לגאולה שלמה ולביאת המשיח בקרוב בזכות רבי שמעון בר יוחאי ולמוד הזהר "ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים... במהרה בימינו אמן. מאת אילן ויזנגרין 05484-77395



החלום

לפעמים חשבנו שהמלים באויר פורחות

לפעמים אף ידענו שבשמים באור הן זורחות

אך אם מתעמקים זוכים לראת מלים הפועלות גדולות ונצורות



הגה"צ רבני העדה הספרדית פסקו, [חשק"ב-חשק"ד] לקבוע שבשם כבודו של הבורא, צמוד אסוד בכל יום, שהוא מקורם בסגני הפרצנות לבטל גזרות קשות וכלאים רעים, ולהשפיע שפע גדול גרסה רבה רפואות וישועות עד גלי די - הגה"צ סגרי בית דין אדוק העדה הספרדית, ועוד: הגאב"ד רבי משה ארזה פריינד, רבי ישראל משה דולניקסאי, רבי ישראל יעקב פילשר, רבי בנצמן ראבינאוויטש, רבי מאיר גראנדסדארפער, רבי משה הלברשטאם, רבי יחזקאל פילישל צייזנבאום, רבי דניאל פריש, ויעובי"א - ולהבדיל בין חיים לחיים הגה"צ: הגאב"ד רבי יצחק טוביה ווייס נאב"ד ירושלים, רבי משה שטרנבוך, ראב"ד, רבי אברהם יצחק אולמן, הגה"צ פוסק הדור רבי שמואל הלוי וואזנער, רבי יוסף ליברמן, רבי יעקב מאיר שכטר שליט"א, ועוד (אור הזוהר).



כל אדם ר"י חב"ד ותלמידו בעל שם טוב הגר"א והחפץ חיים החזון איש זכותו תגן עלינו פסקו שצריך ללמוד זהו בכל יום

על ידי לימוד תורת הסוד - שהוא בסוד עין החיים - בשבת קודש, וזכה לעלות לנו ערו העליון "עין לא ראתה אלוקים וזולתך", וכמו שהביא המהרח"ו את דברי הזוה"ק, שצריך לזכות לנו ערו העליון אי אפשר בלתי לימוד תורת הסוד, וכן אומר מרן שור התורה הגה"צ רבי חיים קנבסקי שליט"א לאבגרים הלומדים רק נגלה, שילמדו זוה"ק אם רוצים לזכות לנו ערו העליון. - בחור ישיבה נגס אל מעונו של הגאון הגדול מרן ר"י רבי אהרן יהודה ליב שטיינמן שליט"א, ושאלתו בפיו: "האם בחור ישיבה יכול ללמוד זוה"ר?" והשיב בזה הלשון: "כן, העקר שתבינו!" [יש מזה הקלטה] עכ"ל. ולהבין דב"ק נעתיק לשון ה"כסא מלך" (תקון מ"ג): כי למוד הזוהר הקדוש בגי'רסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשוט שנה תמימה, [והוא פסקו בפני החיים (סימן קנ"ה סקי"ב)], ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היקלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקיעא.

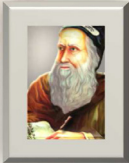


החלום

לפעמים חשבנו שהמלים באויר פזרות

לפעמים אף ידענו שבשמים באור הן זרחות

אך אם מתעמקים זוכים לראת מלים הפועלות גדולות ונצורות



הגה"צ רבי חיים קגנבסקי שליט"א אמר: מקבלי מנן החזון איש זצ"ל שאין ספר מוסר מעורר ומחזק כמו הזוהר הקדוש, וחובה קדושה בפרט לבני תורה לעסוק בו! עכ"ל. וכן הורה מנן האדמו"ר מצאנו שליט"א לקבל חסידיו ללמוד כל יום זוהר ובשבת קודש חמשה דפי זוהר, וכן הורה מנן האדמו"ר מבבלזא שליט"א לעשות שטיבל מיוחד בבגנו בית המדרש שישם לומדים כל היום זוהר וספרי קבלה. וישנם כמה שעורים שם וכן בבתים פרטיים שלומדים קבלה. ובזכות זה ישנם עשרות אברכים ששוקדים על למוד הזוהר, והוציאו כבר עשרות ספרים על הזוהר.

היום אם בקולו תשמעו, ובהורו תקראו, את המשיח תראו

הגענו לשנת הגאולה: "קול הרשבי" - 36 דיקקים תורת הזוהר בקלוזן הקדוש 1062 שעורים - הותר הימי 20 דקות. 33 דיקקים 2710 שעורים בדין הימי - כל הותר הקדוש. 22 דיקקים זתר ללא הסקה - כל דיקס 14 שעות. 378 שעורים יומיים, 5 דיקקים - זתר היומי חק לישראל. לראשונה בקשת לשון הקדש 8 שעות, אדרא וזא קדישא. 1000 שעות האזנה של גן עדן בעולם הזה. כל ספר הקדוש קב הישור בדיקקים - להזמנות דיקקים, טל: 054-4577956

תראו אף מפעל הזוהר העולמי ותהיו שתפים לחלוקת דפי זוהר יומי ספרים ועלונים בהנחם, ובכך אתם נוטלים חלק עצום בקרוב הגאולה ושכר אינסופי ונצחי בעולם הבא, ולקשיניע הפושית, יצביע על כל שתף ויאמר "בזכותך הגעתי".

מפעל הזוהר העולמי - סיני בת ים

טל: 0527651911



שמירת עינים והגאולה

ספר הזוהר הקדוש
לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

בְּשִׁנְהָהּ מִקִּדְּוֵי דְקָוָה בְּלִבְדָּהּ לְלִמּוּדֵי דָף זוהר
וּמִצְטָרְפָהּ ל־250,000 לומדי הַהַר הַקְדוֹשׁ
נִחְשָׁב כְּאִלוּ אֶתְהָ מִסִּים 250,000
פְּעָמִים כָּל סֵפֶר הַהַר!!!

עַל כֵּן כָּל אֲדָמוּר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר,
רַב שְׂכונָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מְגִיד שְׁעוֹר שֶׁל
דָּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יִקַּח בְּחֻשְׁבוֹן אֵיזָה נַחַת
רוּחַ הוּא יִכּוֹל לַעֲשׂוֹת לְהַקְבֵּ"ה, וְלִהְיִיל
אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בְּלִמּוּדוֹ זוהר
הַקְדוֹשׁ דָּף הַיּוֹמִי דְקָוָה אַחַת עִם הַצְּבוּר.

תְּפִילָּה קְצָרָה לְאוֹמְרָה קִדְּם הַלִּמּוּד:

לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ, בְּדַחֲלוֹ
וְדַחֲמוֹ, וְדַחֲמוֹ וְדַחֲלוֹ, לְיַחְדָּא שְׁם יו"ד ק"י
בְּוֹא"ו ק"י לְאַקְמָא שְׂכִינְתָהּ מַעְפָּרָא, וְלַעֲלוֹי
שְׂכִינְתָהּ עוֹגוּן אִם הַבְּנִים שְׂמַחָה, עַל יְדֵי הוּא
טְמוֹר וְנַעֲלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הַרִינִי מִקּוֹשֶׁר
עֲצָמִי בְּלִמּוּד הַקְדוֹשׁ הָאֵל לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנַאִים
הַצְּדִיקִים הַפְּתוּבִים בְּזוּהַר הַקְדוֹשׁ וּבְרָאשֵׁם
הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר
בְּנוֹ, לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ
וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וּבַהֲדִין סִפְרָא סֵפֶר הַזוהר,
יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יְרָאָה אֵל עֲבָדֵיהּ
פְּעֻלָּה וְהַדְרָךְ עַל בְּנֵיהֶם.

וְיֵהִי נַעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה
עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ. [ב' פעמים], (סוד ה')

לְקַדְּוֵי כְּכֹל יוֹם פְּתַח אֲלֵיהוֹ, תְּקוּנוֹם: ל', מג, מח, וְכָף
תִּזְכּוּ לְסִים אֶת כָּל סֵפֶר הַזוהר הַקְדוֹשׁ

בְּדָקָה בְּלִבְדָּהּ

הַרְשָׁב"י קוֹבֵעַ: בְּסִפְרֵי הַזוהר יִצְאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
מִהַגְלוֹת בְּרַחֲמֵים



מפעל הזוהר העולמי
סניף בת ים רח' בר יהודה 50 בת ים



580454064 י"ט

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com



גדולי הדור פסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לרפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל על ידי חלוקת דפי הזוהר היומי ספרים ועלונים חינם טל: 0527651911 - www.ha-zohar.info

שמירת עינים והגאולה

ב"ה - לשם יחוד קודשא בריך ושכינתיה

שמירה העיניים יהוה = 677

כלומר - שבזכות שמירת העיניים בתכלית - נזכה לגאולה בתשע"ו ובפרט בקיץ שהמצב ברחוב - זה בית משוגעים ממש, או דיר בהמות, תסלחו לי כולם!

ואם נעמוד בנסיון - אז נזכה ל"עיני הוי"ה אל יראיו... להציל ממות נפשם ולחיותם ברעב!!!!!!

כי "עיני הוי"ה משוטטות בכל הארץ"... ומי ששומר את העינים בתכלית - זוכה לבחינת עולי עין... כמו יוסף הצדיק... שלא תשלוט בו עין הרע... (עיין ברכות- בן פורת, יוסף בן פורת עלי עין, אל תקרי עלי עין אלא עולי עין)

ידוע שיש בעיניים שם הויה.

כיצד?

עין אחת = צורת יוד

עין שניה - צורת יוד

והאף באמצע = ו'

סך הכל = יוי= הוי"ה יתברך! .

(ספר הקדוש דרך משה, הנצמד לספר הגן)

יוי ראשי תיבות י'הרג ו'אל י'עבור. (כמדומה שגם רמז זה נמצא שם) כידוע שצריך להרג ולא לעבור בשביל שמירת עיניים. (כידוע מגמרא סנהדרין, ונפסק בדרכי משה ובשו"ע).

ומזה רואים כמה גדולה רעת האדם הפוגם בעיניים, רח"ל - שפוגם בשם הוי"ה ב"ה!!!!

ומי שלא מקפיד לשמור את העיניים נקרא משומד/ מומר לדבר אחד. (רבינו יונה זיע"א, שערי תשובה, וגם הביאו החיד"א זי"ע).

וכידוע מהזוהר הקדוש - (מובא בקב הישר) שלאחר המוות- המלאך המוות

משבר לאדם את העיניים, ושמים אותו בתוך בור של נחשים ועקרבים!!!
וכידוע מצדיקים - הצרות באות בגלל שלא שומרים את העיניים!!!
לא שווה לא לשמור את העיניים!!!
ומי שיזכה לשמור עיניים - יזכה ל"עין בעין יראו בשוב ה' ציון" -
ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים!!!
ה' תעזור לנו לשמור על העיניים שלא נראה, וכל שכן שלא נסתכל בשום
דבר שאסרת לנו להתסכל!!!!!! ושלא נראה ראייה אסורה אפילו באונס!!!
וכידוע, מהגר"א זיע"א שיאמר קודם יצאתו לרחוב (הרחוב של אז לפני 200
שנה!!!! היו נקיים!!!! מה נאמר בדורנו????).
"רבש"ע הנני הולך למקום גיא חושך וצלמות... עזרני.. וכו'.
ובזכות "עוצם עיניו מראות ברע" נזכה ל"מלך ביפיו תחזינה עיניך" (בבא
בתרא נז:).
בביאת משיח צדקנו ובנין בית מקדשנו, בגאולה שלמה, ובא לציון גואל -
למי ? - לשבי פשע ביעקב, במהרה בימינו אמן!!!
נכון בדורנו שהוא כמו דור המבול ממש. זה נסיונות קשים... ואי אפשר
לצאת לרחוב בלי ראייה אסורה, כמעט בכל רגע...
ועל כל פנים - כל אחד מחויב לעשות מה שביכולתו לשמור ולעשות - וה'
יגמור בעדו!
וכידוע ממעשה של רבי מתיא בן חרש עם השטן... ה' יגער בו...
וידוע מחז"ל (מסכת דרך ארץ) הרואה דבר ערוה - ולא זן עיניו ממנו - זוכה
ומקבל פני שכינה!
יש שם (בספר דרך משה) חידוש - שכל המוכיח - והחבר לא מקבל את
התוכחה - המצוות של המוכח עוברות למוכיח. והעבירות של המוכיח
עוברות למוכח....
יהי רצון שתעלה מעלת האמת.

לקבלת ספרי זוהר ירושלים בני ברק רמת בית שמש
אצל הרופא קירופרקטר ד"ר איתמר ברים: 054-8441423
מפעל הזוהר העולמי - 050-4119623 / 050-4134669



השכר והעונש בשמירת עיניים... בשמירת עיניים... זקן ישראל כהלכתו...



1271 **אור הזוהר**
פרשת חיי שופט

שמירת עיניים והגאולה

ספר הזוהר הקדוש לתורת האלקי וברי שמעון בר יהודה זי"ע

תפילה הקדוה לאומנה קדוש הלימוד: **הקנין הגייע**

מספר עותקים: 250,000
מחיר: 250,000 ₪

בדקה בלבד

מפעל הזוהר העולמי
סניף בני ברק - ב' יהודה 60 בני ברק

הוצאת ספרים: **המפעל הזוהר העולמי**

כתובות: ha-zohar.net, ha-zohar.com, univzohar.com, dailyzohar.com, univzohar.com, univzohar.com, univzohar.com

טל: 052-7651911 | 052-844-1423

הקנין הגייע בשמירת עיניים...

לקבלת ספרי זוהר ירושלים
בני ברק רמת בית שמש

אצל הרופא קירופרקטור ד"ר איתמר ברים: 054-844-1423

מפעל הזוהר העולמי - 050-4119623/050-4134669

ספר

פסק בית דין

אוסף תקנות, גזירות ופסקי בית דין, אשר
גדרו רבותינו גדולי הדורות שלפנינו,
זכר צדיקים וקדושים לברכה

בו מובא דברי פסק בית דין אשר נעשה
באסיפת הגאונים הצדיקים הרבנים
בשנת תרכ"ו מוסכם ומוסמך מכל
בתי דינים מארבע ארצות, מרבותינו
שבא"י, ורבותינו שבגולה
ענינים המסתעפים מזה

יוצא לאור על ידי מפעל הזוהר העולמי בעיר
הקודש בית שמש תובכ"א
חודש כסליו תשע"ב

מפתח הענינים

- א. הקדמה.....ג
- ב. פסק דין מיותר מע"א זקני הדור בשנת תרכ"ו בעיר מיהאלאוויטץ בענין מנהגי בהכנ"ס ולימודים זרים.....ה
- ג. חתימת הרבנים הגאונים הצדיקים גדולי הדור על הפסק דין.....יא
- ד. אזהרה.....טו
- ה. מספר לב העיברי אודות פסק בית דין הנ"ל.....טז
- ו. דברי פסק דין הנ"ל אשר הדפים בה"מ ספר לב העיברי בא"י עם הסכמת כל בתי דינים שבא"י.....יח
- ז. שתי תשובות משו"ת מהר"ם שיק בענין הפסק בית דין הנ"ל.....נ
- ח. מספר שו"ת דברי מלכיאל בענין מחיצות בבהכנ"ס.....נט
- ט. תשובת כ"ק הגה"ק מסאטמאר בענין מחיצות בבהכנ"ס (קטע).....ס
- י. הוראת הנצי"ב מוואלוזין אודות ישיבת וואלוזין.....סב
- יא. אשור הבית דין בעה"ק ירושלים תובב"א.....סג
- יב. תקנות שנעשו ונתקבלו באסיפת ראשי ומנהלי הישיבות עפ"י דעת מרן החפץ חיים ובהסכמת כל הרמ"ם ומנהלי הישיבות בהאסיפה שהיתה בראדין בימי כ"ח-כ"ט תשרי שנת תרצ"א.....סג
- יג. מכתב.....סד



הקדמה

ענין הזה אשר לפנינו אין זה נוגע לפרט או לצד אשר בו דררא דממונא וכיוצא כ"א נוגע לכלל בדבר השוה לכל נפש לעשות כמו שכ"א שמע בני מוסר אביך (מה שכ' בתורה ב) ואל תמוש תורת אמך (כנ"י ג עם נמוסיה) ולהחזיק בקבלת אבותינו — בעניני הדת ומנהגיה — ודע כי לעלוקה שתי בנות הב הב (משלי ל') דרך לנהגם הנקרא עלוקה הוא שני דרכים את אשר הוא פושעי ישראל בנופו אשר באים לנהגם ויש להם תקוה ו כמתני' (עדות פ"ב) י"ב חודש, ושוב כל ישראל יש להם חלק לעוה"ב, אע"פ שחטא ישראל הוא, ומומר לדבר א' אינו מומר לכל התורה, ואין לך דבר העומד בפני תשובה, וזה כאשר הוא חוטא לעצמו, לא כן אשר החטיא את הרבים ומחזיק ידי עוברי עבירה על כזה נאמר יא למען פסות הרוח את הצמאה לא די לו אשר הוא רזה בכל תאות לבו מושך גם זולתו עמו כי חמד רשע מצודי או לא יאבה ה' פלוח לו גו' כי מה לך לשמות זה להיות חבר לאיש משחית, ולהיות כמו שורש פורה ראש ולענה, אין אדם חוטא ולא לו ה, ונחשב כמו מומר להכעיס ט כי הוא מסית ע"י הב לצודד זולתו בדרך חטאים, ואין זה כמו מומר לתאבון אשר לפעמים יצרו אנסו או פרנסתו טורדתו עם ויתעברו בגוים וגו', וכמו אונס רחמנא פטרי' ט, לא כן על זולתו ע"י הב הב בא אל שוחה עמוקה פי זרות י, אשר כל באיה לא ישובו י, שאין לו תקומה כמו (ר"ה י"ז), מה גם אשר חותר לו היתירים לגלות פנים בתורה שלא כהלכה ט, עד שנכשל במינות או צדוקית ולקור במדרש חכמים אז אין לו תקנה כי כל האומר כל התורה כולה אמת

- ב. משלי ה, א. ב. זוה"ק פנחס (רי"ג, א) מוסר אביך דא אורייתא.
 ג. ברכות (לה, ב). זוה"ק אחרי (עד, א) אימא דא היא כנסת ישראל דכתיב ואל תמוש תורת אמך. ועי' מש"כ בתורת יחיאל (פרשת וישלח עמוד שי"ג) מוסר אביך הוא תורה שבכתב, ותורת אמך הוא תושבע"פ. ודרכי בני אדם והמתחברים עמהם כבני שפחות לומר ערו עד היסוד לבטל תורת אמך תשבע"פ שהיא כקוץ בעיניהם עם קבלות אבותינו. כי היא חומה, בידעם כשתפול זאת בטל הכל עיי"ש. ד. עי' פסחים (ג. ב) כבר קבלו אבותיכם עליהם שנאמר שמע בני וכו'. ה. עי' (יז, א), זוה"ק נשא (קכד, א). י. עי' שבת (קנב, ב). ז. סנהדרין (צז, א). ח. שם (מד, א). ט. חולין (ד, ב). י. עי' ירושלמי ס"אה: (פ"א ה"א) אין כל דבר עומד בפני בעלי תשובה. יא. דברים כט. יחייט. יב. משלי (יב, יב), ועי' תרגום שם. יג. עי' ברכות (לה, ב) חבר לירבעם בן נבט שהשחית את ישראל לאביהם שבשמים. יד. ב"מ (ה, ב). טו. עי' רמב"ם ס"ג מה' תשובה ה"ו. ועי' בית יוסף חדש (דף כ"כת) בגדרי מומר להכעיס ולתאבון. טז. ב"ק (כה, ב). יז. משלי כב, יד. יח. שם ב, יט ועי' עי' (יז, א). יט. אבות (פ"ג מ"א), ועי' רמב"ם ס"ג מה' תשובה.

חוץ תג א' כ ה"ז מין (סנהדרין צ"ט), ולא נוכל להכחיש במתני' פ' חלק (שם צ') הקורא בספרים חצונים וכו' ואין בידינו להכחיש דברי הש"ע (או"ח סי' ש"ו) וכן (יו"ד סי' רמ"ו) כי דברים הללו אסורים, ומהם נקראו אלילים ואלקים אחרים וכ"כ בזוהר (משפטים קכ"ד), והם דרכי ע"ז מפי אלי' (תדב"א פ' י"ז כ"ג כ"ד), ואם חותר אחרי היתר כאשר בידו לעשות גם מעברה מצוה ולטהר שרץ מן התורה בק"ן טעמים סוף כל סוף שרץ טמא הוא ונכשל לא רק בעצמו עי"כ כ"א גם מכשיל — וזאת אומרת הב הב להוסיף לו חטא על פשע, ואין לו תקומה מן העלוקה מן שוחה עמוקה פי זרה, ומה לו לשמות כזה אם הוא עושה כן בעצמו לעצמו באונס מחמת ממון וכיוצא אך אחריות דאחרינא למה לו לפתוח פתח חטאת לאחרים, וכ' כג גם את הבהמה תהרוגו מפני שבא לאדם תקלה על ידה כג, ואם הוא באונס או ברצון עבר ושנה ויצא בשלום לפי דעתו [כי מומין שבסתר אין אדם יודע] יודה לה' חסדו שניצל ויתחרט לתקן עצמו במה דאפשר, וזה דומה לאשר נכנס ביער מסוכן אשר א' מן האלף לא יצא ממנו בשלום מפני הרוצחים וחיות רעות אשר בו ואם הוא ניצל לא ישלח חברו בתוכו ואין סומכין על הנס כג, ואל יאמר עוד הב הב למסרם לעלוקה הזאת, ואל יפתוך יצרך לבקש לך זכות רבים בדרך זה כי יצא שכרו בהפסדו לצודד נפשות אחרים לעלוקה אשר ממנה כל (רוב ככל) באיה לא ישוכן גו', כ"א דרך המלך תלך בדרך אשר הלכו בו זקניך ומסרו לנו רבותינו גדר מזה וגדר מזה להגיע עליו בדרך החיים מעולם ועד עולם — ואשר אין לו כח למחות ברכים כמו (שבת נ"ה) עכ"פ ועשית מעקה לגניך ולא תשים דמים בביתך וגו' כה, ולהיות כל איש שורר בביתו (שם נ"ד): אם חפץ עוד להעמיד זרעו בחיים לפני ה' אל עולם עם אין פרץ ואין יוצאת וגו' כה, ואחרי כי גברו מים הזדונים עד כמעט נשכחו דרכי אבות ע"כ הדפסנו זה ספר מעשה אבות למען יזכרו ראשונות וידעו כי היה מי שמתרה בהם — אולי נזכה ונחיה ונראה כי יניע הזמן מן אשר ברוחו פי שנים והשיב לב אבות על בנים כו (להחזירם למוטב) ולב בנים על אבותם כ"ב אמן:

היא. כ. עי' סנהדרין שם. חוץ מדקדוק זה פירשי חסדות ויתירות. ועי' דברי סופרים ערך הלמים (הלכה ק"ג) אי תנין הוה הלמי"מ. כא. ויקרא כ. טו. ועי' תוי"כ שם. כב. סנהדרין (גד. א). כג. ספחים (סד. ב). כד. דברים כב. ה. כה. תהלים קמד. יד. ועי' ברכות (יו. ב). כו. מלאכי ג. כד. ועי"ש ברשי' והשיב לב אבות להקביה עי' בנים.

בעזרה"ת. פעה"ק ירושלם תובב"א

מעשה אבות

זכור ימות עולם בינו שנות דור ודור שאל אביך
ויגדך זקנד ויאמרו לך. (דברים ל"ב ז')

העתק פסק בית דין מיותר מע"א זקני הדור זיע"א, כאשר
הי' בא הנה סמדינת אונגארן הנעשה שם בשנת תרכ"ו
באסיפת רבנים וגאונים צדיקים וכו' מהמן זיע"א, ונדפס כמה
פעמים שמה כנודע והרבנים הגאונים הצדיקים כתי דינין מפעה"ק
ת"ו וארבע ארצות, זקני הדור חכמי ישראל נוחי נפש זיע"א
מק"ק ספרדים אשכנזים מערבים וכו' קיימו את כל
המעשה הנעשה יותר מן ע"א זקנים הלכו כהלכות גוברין
יהודאין למוסדות דור דור לקיים עלינו ועל זרעינו כל זרע
ישראל עד כי יעמוד הבהן לאורים והומים בב"א, ונדפס פעה"ק
ת"ו בשנת תרל"ג לפ"ק.

וזה לשונם הקדוש אות באות:

פסק בית דין

תורה אמרה צופה נחתיך לבית ישראל אם רשע כעונו ימות דמו
מידך אבקש אם לא דברה לחזהר אותו מדרכו, וכשלו איש
כאחיו דרשו חז"ל איש בעון אחיו ח' במשפט יבוא עם זקני עמו
ושריו אמרו חז"ל על זקנים שלא מיחו בשרים, ואשמם בראשיכם
אשמותיהם של ישראל תלויות בראשי דיניהם, ארור שלא יקום,
כדרשת ירושלמי, למד ולימד קיים ועשה והיה בידו להקים ולא
הרי זה בכלל ארור, ואם כך הזהירה תורה על איש פרטי ועבירה
פרטית עבירה כזאת שגורמה ומביאה לפרצות והריסות ההורה
בכללה, וגם שנוגע לרבים מישראל על אחת כו"כ וקו"ח כן בנו של

קו"ח שלא להיות נחבא אל הכלים, ולטמון ידו בצלחה, אלא כל מי שיראת אמת בלבבו יאזור כגבר חלציו וישנם מתניו ויאמר מי לה' ולתורתו אלי. (ויאספו אליו כל בני לוי כמדרש אותם שרצונם באמת ללוות בניים למקום ומי הם המה, האומר עבור אהבת ה' ולעשות עבורך, לאביו ולאמו לא ראיתיו, ואחיו לא הכיר, ובניו לא ידע) לחוק בדקיה של תורה ולגדור הריסותי' כבל יעלה עוד פורץ עליהם, ע"כ מצאנו עצמינו מחויבים בדבר זה (בראינו בעוה"ר זה זמן זמנים מקרוב באו חרשים, וחדשים עם ישנים, מחבלים כרמים כרם ה' בפרוע פרעות בישראל פרצו ועברו חק יודעים רבנים ומכוננים למרוד בו, ובנו ובונים במות לעצמם, לנתוש ולהרוס להחליף ולשנות בתבנית דמות בנין בהכנ"ס, ובעשיות מגדל, ובנין בימה, ובמחיצה בין עזרה נשים לאנשים, ובהעמדת חופה, ושינוי כסות ש"ץ, ועם אותן נערים הידועים המנוערים, ובשאר מנהגי בהכנ"ס וניגוני הפלה הנהוגי' בכל הפוצות ישראל סקדם קדמתה) כוונת יצר הרע ומלאכיו משלחת מלאכי רעים נראה בעליל רק להתדמות ולהתחבר ולהתערב לשאר נימוסי דתות אה"ע ולהחליש ולעקור ר"ל דת יהדות כמו שנראה בעין בכמה מקומות לפני איזה שנים מה היו ועתה איך ירדו עשר מעלות אחורנית (למרות עיני כבודו כלפי שהזהירה תורה בכל אלה בכמה ל"ת ואמרו בחוקותיהם לא הלכו, השמר לך פן תנקש אחריהם, איכה יעברו, ועי"כ קיומה של תורה חלילה היתה לבער, ואחרון הכביד שהנהיגו ביניהם שלא יזכר שם ולשון ישראל עוד, איי לעינים עיני שבליים שכך רואות עד היכן הגיע צרעה הממארת ואש הגרולה הזאת בכמה מדינות מה לנו לפורטם ולהזכיר שטם, לבי, לבי, על חלליהם אשר כגן הארץ לפניו, ואחריו מדבר שממה ששרפה ועקרה יסודותיה של תורה והיראה, ועד היכן הגיע גם במדינתנו בכמה מקומות, טעה עד היכן יוכל להגיע) ואין לנו שיור לעורר ולהתלהב לב ההמון עם ה' רק התורה הזאת ששומעים בדרשה וגם היא תנהן ליד יצר הרע ללכשה טלבוש נכרי ולעשות מסניגור קטיגור ר"ל, ואכלה

ומחתה פיה ואמרה לא פעלתי און ועי"כ גם רבים מהמון עם
הבשרים נלכדים ברשתם ואומרים לרשע צדיק אתה, כלפי שהזוירה
תורה נגד זה וצותה ויהי שם לגוי מלמד שהיו ישראל מצויינים
שם, ורק דבר זה גרם להם במצרים שלא נאבדו בין אוה"ע, וקרא
צווח ואבדיל אהכס מן העמים, והן עם לבדר ישכון כתרנום יהונהן
שם דבנימוסי אומיא לא מדכרין ויתערבו כגוים וילמדו מעשיהם
(שלא יעמדו דור אחרון בנים יולדו אם כעת אנו מחשים, יאמרו
פרושים התירו את הדבר) וע"כ מחוייבים אנחנו לחקוק בעט ברזל
ועופרת לזכרון לדורות הבאים דברים אלו האמורים בכאן:

א אסור לדרוש דרשה בלשון אוה"ע, וכן אסור לשמוע דרשה
האמורה בלשון אוה"ע, ע"כ צריך כל בר ישראל אשר ישמע שרב
או אחר דורש בלשון נכרי לעזוב כהכנ"ס ולצאת חוצה, והדרוש
צריך לדרוש בלשון יהדות שמדכרים בו ישראל הכשרים אנשי
המדינה הזאת:

ב אסור לכנוס להתפלל כהכנ"ס אשר אין לה בימה באמצע:

ג אסור לעשות כהכנ"ס כמגדל:

ד אסור לעשות מלבושים מיוחדים לש"ץ ומשוררים כאופן שיהיה

דומים לשאר נימוסי דתות:

ה אסור לעשות המחיצה המבדלת בין עזרת נשים ואנשים כאופן

שיוכלו להסתכל אנשים בנשים רק יעשו כנהוג מימי קדם,

וכן אם כבר נעשה לא יכנסו בה:

ו אסור לשמוע הפילת קאהר קו"ח להתפלל עמהם או לענות אמן

אחריהם אף אם הוא מוכרח עי"כ לקיים ישב בדר וידום וגו':

ז בתי כנסיות הנקראים קאהר שוהל, מאחר שהוא בית אפיקורסות

אסור לכנוס לתוכם כראיתא במס' שבת דף קמ"ז ע"א א"ר

טרפון וכו' שאפילו אדם רודף אחריו להרגו ונחש רץ להכישו

נכנס לבית ע"ז ואינו נכנס לבתיהם של אלו וכו':

ח אסור לעשות החופה כהכנ"ס רק תהי' תחת השמים:

זן אסור לשנות שום מנהג יהדות או שום ניטום בהכנ"ס מאשר מקובל מאבותינו ואבות אבותינו :

י (עוד אחרת היתה שהוא כנגד כולם פתח חטאת מקור כל הרעות ה"י ולא רצו חכמים לגנותו מפני גזרת המלכות דשם והוא, אסור ללמוד או למסור בנו לשום לימד חוץ תורה או אומנות שהוא מלאכה ולא חכמה ולא כתב ולשון כשרים וכבר יצא ע"ז הוראה ממרן הגאון ר' עקיבא איגר זיע"א שהוא בכלל יהרג ואל יעברו חמיר יותר מערקתא דמסאני' ובגמ' ע"ז י"ז וכ"ז ונדפס גם בזה דברי ראשונים נחיו נפש זיע"א כ"פ, ומי שאינו יכול לעמוד על נפשו מחויב לצאת מן המדינה להציל נפשו וזרעו כמבואר רמב"ם פ"ו ה' דעות ופ"ה ה' יסו"ת יו"ד סי' קנ"ז וכו' ומבואר בכיאוורו) (עודנו בכתובים):

אלו בתי כנסיות אשר כתבנו שאסור לכנוס בתוכם אין חיזוק ב"י שאר ימים לשבת ור"ה ויו"כ, ואף אם צריך להתפלל עי"כ ביחידות. **לחזק** בדק של קיום תוה"ק אצל המון עם ה', שעדיין לכם קרוב אל ה' וגחלתו של אברהם עדיין בוערת בקרבם, למען ידעו ידיעה ברורה שכל מנהגי ותקנות ישראל יסודותם בהררי קודש ועומדים ברומו של עולם ומאן חשוב ומאן ספון בדור היתום הזר לישנות את אשר כבר עשהו, הלא אחו"ל אם ראשונים כמלאכי' אנו כבני אדם אם ראשוני' כבני אדם אנו כחמורו' ולא כחמורו של ר' פינחס בן יאיר ומעתה אם יפתוך חמאי' אל תאבה, הא חדא. ושנית, ידעו שכל דבר שעושין לשנות מנהגי ישראל, להתדמות איכה יעבדו, הוא עובר בכמה ל"ת וחמור מאכילת חזיר באיכה וכמות, בכמות, אכילות כזית חזיר הוא רק ל"ת אחת, ועל שינוי וחילוף מנהגי' בהתדמות הוא עובר על כמה ל"ת, ובאיכות כי ל"ח האלה המה אביזריהו דע"ז ויש ספק אם אינם בכלל יהרג ואל יעברו, ובאמת לפי חומר הנושא היה ראוי לצאת עבור ענין זה בחרמות ושמתא ובלטותא דנחש דלית לה אסותא אבל אנחנו רק עשינו זאת להמון עם ה' שסאמיני' בתורתו וחפיצים בקיומה, רק

כמה וכמה דימו' וסברו מה בכך על הענינים הנ"ל, ואפשר רק בכלל חסידות הוא ואינו כדאי שיעשה עבור זה פירוד לבכור ומכש"כ מחלוקת (מעתה ידעו נא שהן המה עיקרי תורה ובכלל אביורייהו דע"נ, ושנוי לשון בכלל י"ח דבר שעמדו עליהן בחרב, ואפי' אליה אם יבא לבטלן אין שומעים לו, והתייר הגדול רבן של ישראל בדורינו דור האחרון מאור הגולה אדמו"ר בעל חת"ס זללה"ר צוה לקהילתו שלא יהיה להם דורש כזה שידרוש בלשון לאומיכ כי אם כאשר שמעתם ממני ושגה עוד בתשובתו לח"מ סי' קצ"ו. וזה לשונו שלא יהיה מהלועזים בלע"ז ואסור לקבל תורה מפיו וכמעמד אשירה כהיכל ה', וממילא ישמעיו) ועשנו וזה בפומב"ב ובפרהסי' בקיבוץ ובוועד גדולי חכמים כי היכא דלפול באורני ומעתה לא יהיה צריכים יראי ה' שככמה וכמה קהלות לשו"ת להריץ אגרותיהם לרבנים איך יעשו בענינים הנ"ל:

וכל ההרחקות הנ"ל שאסור לנו להתדמות להם ולנהוג מנהגיהם ולילך בנימוסהון הוא רק מה שנוגע לעניני דת ואמונה עבור שקיום תורתנו ודת שלנו היא רחוק מאד משאר דתות שבכלל אזהרת תה"ק הוא תרי"ג מצות מה שאוה"ע אינם מצוים, אבל זולת הדת אנו מוזהרי' בתורה, וננביאים, ובכתובים, לכבדם ולררוש בשלומם:

תורה אמרה לא תתעב מצרי כי גר היית בארצו ואחז"ל בירא דשהית מינה מיא לא תשדי ביה קלא, מעתה קו"ח הדברים אם מצרים שקרבו את ישראל רק לצורך עצמן והיתה להם שם עניינים קשים שתורה אמרה ראה ראיתי עני עמי ותעל שועתם אל האלקים מן העבודה עם כל זה אמרה וצוה תורה שדרכיה דרכי נועם הואיל והיה לך שם אכסניא בעת הדחק לא תתעב מצרי, האומות האלה שאנו דרים ביניהם וחוסים בצילם ויש לנו מחיה בחוסם, והמה, מלכיה, ושריה, וחוריה, ומגניה, ושופטיה, וכל תושבי הארץ הן המה בעיני יושר, בעלי מדות, אנשי צדק, ושלמים הם אתנו ואין לנו שום מניעה וביטל בעניני קיום תה"ק ודתינו, עאכו"כ

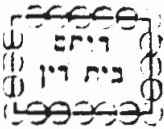
שאנו מצווים מצד מצות ה"ק שלא להיות כפוי טובה, מי שאינו עושה כן יש לו לירא מקללות שלמה משיב רעה תחת טובה לא תמוש רעה מביתו, בנביאים דרשו את שלום העיר, ובכתובים אני פי מלך שמור, ירא ה' בני ומלך: זאת אשר יצא מאתנו ח"מ בוועד אשר נהוועדנו ונשאנו ונתנו בדבר עפ"י דת והגם דברים ברורים עפ"י דתוה"ק בלי שום שינוי:

וע"ז בעה"ח פה ק"ק מוהאלאוויטץ יע"א יום ג' לשבת וישלח תרכ"ו לפ"ק.

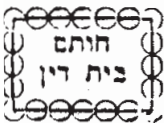


(ועל סידור החתומים לא ניתן הקפדה)

הק' מנחם בלאאמ"ו מאיר א"ש ו"ל אבד"ק אנגואר יע"א
" שלמה גאנצפריד ריין
" שמואל בה"מ מאשקאוויין ריין

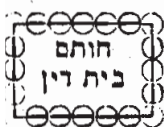


י' היים יוסף האבד"ק סמראפקאב
" פסח אברהם בהר"מ שענפעלד חונה פק"ק קירעמי
" נפתלי טעקמאן מלאדאמער ריין



" שמואל שמעלקי הק' חונה פה ק"ק סוליש והגלילות יע"א
" יוסף במה"ו זלמן ריין דק"ק הנ"ל

" זאב וואלף טענענבוים אב"ר דק"ק ווערפליט והגליל
" הילל ל"ש מוועטש אב"ר דק"ק סיקס יע"א עם ב"ד



" אברהם יודא הכתן שווארין הק', פה בערגסאס יע"א
" משה לוי הייסליך מפאטאק ריין
" שמואל ארי' ליכטענשטיין ריין

" יהודא בלאא"מ מו"ה מאיר א"ש רב רגליל סאבראניין
" צבי הירש ווייס אב"ר דק"ק מ' לאפאש

" יוסף גרינוואלד חונה פה ק"ק צעצאוויין יע"א, עם ביה דין
" יושיע אהרן צבי וויינבערגער חונה פה ק"ק מארגרעטען והגליל
" ליבש יוליש חונה בק"ק שעביש יע"א והגליל

" יהודה ליבש אבד"ק הוסנא והגליל
" אביש שפירא חונה בק"ק הנ"ל

" אהרן גריענבערג אב"ר דק"ק מיחאלאוויטין והגליל
" אשר בן לתר"ר משה נ"י ריין



" משה דוד בן המנוח מו"ה בצלאל אייבענבוים ריין

" חיים חונה פה ק"ק ספ"ט
 " יקותיאל יהודה מייטלבוים חוב"ק סוגיט והגלילות
 " משה גראס כ"ן חונה פק"ק פ' נידארף והגליל
 " אברהם יצחק וו"ב חוב"ק קליין ווארדיין והגליל
 " גבריאל יעקב אב"ד דק"ק טאקאי וחגליל
 " חיים אברהם ארנשטיין אב"ד דק"ק בארטפעלד עם ב"ד
 " ישראל יונה צבי ראזענבערג אב"ד דק"ק מיסא פירער והגליל
 " ברוך אברהם בינדיגר חונה פה ק"ק האנשאווין והגליל
 " יצחק אייזיק ברה"ב סג"ל אב"ד דק"ק נאדיערע והגליל
 " אהרן פריער אב"ד דק"ק בוטערמין והגלילות
 " בנימין זאב מאנעלבוים האב"ד פק"ק סאטמאר והגליל יע"א
 " מנחם מענדל בורב מו"ה יחזקאל פאנעט וצלל"ה אב"ד דק"ק
 דעעש יע"א

" ישעיה' במו"ה בן ציון בייערן אב"ד דק"ק ש' פאטאק והגליל
 " פינחס וויינבערגער משושבורג אב"ד דק"ק נעגרעשט והגליל
 " מיכאל צבי יחזקאל אשפירא אב"ד דק"ק ס' וודאל עם ב"ד



" משה ראב"ד דק"ק מונקאטש
 " משולם דוב דיין בק"ק מונקאטש
 " שמואל צבי דיין בק"ק מונקאטש
 " אברהם ב"ר רוד ז"ל דיין דק"ק מונקאטש

" יואל צבי ראטה חונה פ"ק ב' אויפאלע עם ב"ד
 " חיים צבי ווינקלער אבדק"ק ראצפערד והגליל
 " יצחק אייזיק כהנא חונה ברויסנאוויץ והגליל
 " -מרדכי האראוויץ אבד"ק האלמי והגליל
 " -יחזקאל משולם מעלטר אב"ד דק"ק נירמאדע והגליל עם ב"ד

- הק' זכריה שפירא חונה פה ק"ק דאראג יע"א עם ב"ד
 " הצעיר ישראל אפרים פישל בן כו"ה צבי שרייבער דופ"ק
 נאנאש יע"א עם ב"ד
- " פינחס דוד אבד"ק בוקין
 " אברהם יששכר לייכטאג בלאא"מ המנוח הגאון מה"ו א"ש אבד"ק
 ב' היניאר והגליל
- " מרדכי יורא במה"ו יששכר ז"ל חונה פה ק"ק ענטראדאם עם ב"ב
 " עזריאל אייווק קעללער אב"ד דק"ק שאמקוטע והגליל יע"א
 " צבי יהודא סג"ל אב"ד נ' באניע והגלילות
 " חנינא ריפא ט"ב אב"ד דק"ק טעמעש
 " יעקב בן הגאון מהרש"ל אב"ד דק"ק בילקע והגליל
 " יעקב יחזקאל גרינוואלד אבד"ק סרעדניא
 " יעקב טענענבוים אבד"ק טאללע והגליל
 " יצחק במו"ה יוסף משה זללה"ה פרידמאן ח"פ ק"ק באוים יע"א
 " נתן נטע הלוי שווייגער אבד"ק פאראסלא והגליל עם ב"ד
 " מנחם בייער ה"ק הצעיר ח"פ ט' איגר והגליל
 " אברהם יעקב דייניץ בהרב מו"ה נתן ז"ל בגליל קאפאש
- " שמעי' ב"ץ אבד"ק ס' מיהאי והגליל
 " יעקב משה חונה פה ק"ק קראסנע והגליל
 " מרדכי צבי שלעזינגער אבד"ק נאדפאללע והגליל
 " שדגא צבי טענענבוים אב"ד דק"ק סענדרע
 " פנחס חונה בק"ק קענדריש יע"א
 " עמרם הק' בלוס בק"ק מאדע
 " עמרם ישי בלאא"מ מ' יצחק אייווק סג"ל נ"י הרב דק"ק סערענש
 והגליל מיסא לייץ
- " יעקב צבי קאלטמאן רב דפה ווירטיש והגליל
 " הצעיר מאיר זאב חיים הארטמאן בה"מ בנימין ז"ל אבד"ק שאמלוי

" נתן נטע צבי הלוי אב"ד דק"ק הידאלמאש והגליל
 " פייבל וועועל אב"ד דק"ק טארדא והגליל
 " שמואל גינז הרב דק"ק אבראהאם
 " אברהם יצחק ה"ק גליק חונה פה ק"ק טאלשווע
 " שלמה סג"ל וואהרמאן דיין
 " יצחק אייזיק ראטהמאן דיין

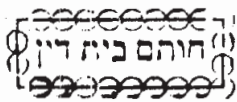


ליתן תוקף לדברינו הנ"ל בין מן ראשי הפרושים יל"ו ובין ע"י
 ראשי החסידים יל"ו בקשנו גם הסכמת ראשי חסדי ספרדים יל"ו
 אשר תלמידיהם סוכניס במדינתינו אונגארן. וז"ל :

הנני באהי ביהודה ועוד
 לקרא, ליתן תוקף לתורה הק'
 דת ישראל שיקיים ואסור לשנות
 ולינמות מדרך התורה והמסר
 לנו ממעמד הר סיני וממנהג
 אבותינו התנאים והאמוראים
 הק' במבואר לעיל בהחתימות
 הרבנים ובל השומע ינעם.
 כ"ד הק' יצחק אייזיק מוירשוב

בל הדברים הנ"ל אסורים
 המה עפ"י הש"ע והפוסקים
 ואסור לשנות שום מנהג ישראל
 בכנין בהכנ"ס או באיזה נימוס
 ומנהג המקובל מאבותינו
 ומדרות הראשונים והמשנה
 ידו על התחונה.
 הק' חיים האלבערשטאם מצאנו

הק' צבי הירש בהרא"ם אב"ד דק"ק ליסקא יע"א



וזאת לדעת כל הרבנים הכתובים פה רק על מכאן ולהבא
 אמנם על מי שלא עשה כן בימים ראשונים מרם ידע פסק ב"ד הזה
 עליו אין להרהר ולרנן ח"ו. (עכ"ל הפסק בית דין)

אזהרה

משנתנו אמרו ולמה לא נתפרשו שמותם של זקנים לא ללמד
 שכל שלשה ושלשה שעמדו בית דין על ישראל הרי הוא כבית דינו
 של משה (ר"ה דף כ"א) ובגמ' ללמדך שאפילו קל שבקלין ונהמנה
 פרנס על הציבור הרי הוא כאביר שבאבורים ואומר ובאת אל
 הכהנים הלויים ואל השופט אשר יהי בימים ההם וכי תעלה על
 דעתך שאדם הולך אצל הדיין שלא היה בימיו הא אין לך לילך
 לא אצל שופט שבימיו ואומר אל תאמר מה היה שהימים הראשונים
 היו טובים מאלו (שם) וברמב"ם פ"ב מה' סמרים ב"ד שגזרו גזרה
 או תקנו תקנה והנהיגו מנהג וכו' אין האחרונים יכולים לבטל עד
 שיהיו גדולים מהם ואיך יהי גדולים מהם כמנין הואיל וכל ב"ד
 וב"ד של ע"א הוא זה מנין חכמי הרור שהסכימו וקבלו הדבר
 שאמרו בית דין הגדול ולא חלקו [כ] כמד"א בדברים שלא איסרו
 אותן כדי לעשות סייג לתורה אלא בשאר דיני תורה. אבל דברים
 שראו ב"ד לגזור ולאסרן לעשות אם פשט איסורים בכל ישראל
 (ר"ל רוב ישראל כמבואר בכ"מ) אין ב"ד גדול אחר יכול לעקר
 ולהתירן אפילו הי' גדול מן הראשונים עכ"ל הרמב"ם. ות"ל באלו
 דברים שנכתבו בפסק ב"ד פשט איסורו מימים קדמינים ככל ישראל
 וכעת ברוב ישראל וברמ"א ז"ל ח"מ סימן י"א מי שאומר שאינו
 חושש על גזירת ב"ד או חכם אע"פ שבא לב"ד מנדין אותו וכו'
 והוי אפיקורתא ועיין סי' של"ד עכ"ל רמ"א ז"ל (ועיין סי' י"ט) ר"ע
 אמר מיטב למות מיתת עצמו ואל אעבור על דברי חבריו וכו'
 (ערובין דף כ"א) משנתנו אמרה הוזהר בגחלתם שלא הכוה שנשיכהן
 נשיכת שועל ועקיצתן עקיצת עקרב וכל דבריהם כגחלי אש, ודי
 באזהרה זו כעת. —

לב העברי

פסק בית הדין

אמר המהבר הפסק ב"ד זה נעשה במדינת הגר הנקרא אונגארן מרבנים וגדולים וצדיקים דיינים דמדינה הלז והיה ברצוני לתרבות להדפיס על פסק בית דין זה מרבנים וגדולים הישגים בשאר מדינות מלכותו של מלך מלכי המלכים הקב"ה אשר מהם בידי להוסיף למאות ולאלפים כמובן אך הגדולים מנעו על ידי הדין והדין עמהם דכשם שלענין עדות חרי כמאה כך לענין ב"ד ע"א נקראו בית דין הגדול וב"ד יותר גדול לא מליין (רמב"ם הלכות ממרים פ"ב ה"ב) וכי יש בעולם מי שיכול להחיר זולת אס עוקר אות אחת מן החורה וכי גזרה חדשה הוציאו בעולם כאשר יאמרו הנוערים צעם אין גזרין גזירה על הציבור עד שיכולין רוב הציבור לעמוד בה ההוסיפו דבר על דברי חורה או על דברי אבותינו ז"ל מה שלא ראו פינינו וקבלנו מאבותינו כדת והלכה כמבואר במקומו ומדרשי חכמינו ז"ל ואשר שלחו מחס הזהירו במנהג אבותינו וכי ראוי להשיב על דברי כסילים ופקקים כאלו אשר בקשו לילך לשמר אחרי רבים לרעות ותל"י לא אלמן ישראל בטלים הם והמונס בחחק"ם בקרב ישראל השוכנים בדגלוחם לזבאותם באותות לבית אבותם מזויינים בשלום ה"י רוב הגבור מישראל עמדו ויעמדו ולא יעברו על דת משה ודת יהודית עד כימי לאחכם ממרים יראו מפלאות במדב"ר הזה יתנו פריהם וימוחו בימי אפלה (מדרש) ובני ישראל יראו ביד רמה בזכותם להגלות שלא שינוי שם לשון מלבוש ולא גלו מסטורין ולא היו פרויני בעריות ואין לך דבר העומד בפני תשובה כי אין הקב"ה בא בערויח עם בריוחיו והגני נשפט עם האומרים לא חסאחי רשעים הם ותולין בטחונם בני שאמר והיה העולם (יומא דף ט') ובש"ע (יו"ד סי' קע"ח) ז"ל יהיה מובדל ההם במלבושיו ושאר מעשיו פ"ש שאר מעשיו מה הן אין אנו יודעין כי אס במסורה אשר קבלנו מאבותינו ליחזר מעשיו לשון וגמוסי ישראל ונלמד מהמפורש בהדיא סמ"ג סי' נ' עס ופיין ש"ך ס"ק ר' ובסי' קנ"ו (ואל חשבש בדברי מהרי"ק שהיח תופלה ולא גמום וכגון להרליק נר אלל חפלה שלא יאמר הויל והן מדליקין נשצ בחשך וכגון לעשות סי' במלבוש לנורך פרנסתו וכבר מבואר בחורך בספר דברי הברית וספרי (שו"ת מ"ה וה"ת) ולא תמצא מי שתחיר זולת אפקודם אז לדוקי ולא עוד אס הייתי מהדר ומרבה חמומים הייתי מנרע כי ע"כ היו לו משמשות שמי שלא חמוס אינו מטבים כאשר נעשה המעשה הזה לפני זמן לא כביר שקיבצו איזוהו חתימות על ביאת משיח וכאשר הגיע דבר זה לפני כמה גדולים שחקו על מעשה הזה ולא נחמו חתימתם כי יהודה ועוד לקרא וכי נשבעין לקיים המלות לקבוץ חתימות בין ישראל על ביאת משיח או שריבין להיות יהודים ולא הגרים או לעוים למחר יקבלו חתימות להיות שומרי שבת ומי שאינו חמוס אז אינו בחבדא לא ירץ לשמר שבת כן הדבר הזה הן ירדנו נפלנו עד שהיה לריבין להוילא פסק בית דין זה להוילא מדעת אדוקים אשר נחחדשו בימינו בעוה"ר ודי כמה שלפינוי אלל לקבץ פתחי חמומים על דבר ד' ואבדיל אחכם מן הפמים ולא תלכו בחקות הגוי וכו' כמויין בסמ"ג א"י אפוסקים סי' נ' על כאלו יקבצו בין בני ישראל חתימות ח"ו כן לא יעשה מי שאינו כופר בתורה צריך להודות לכל הדברים ועד היום הזה לא היה אחד מישראל קו"ח מן הרבנים אשר מנגיד בכנפו ח"ו באלו הדברים לומר על אסור מותר ולא כתבתי לך שרשי אסורים בחלק ראשון וגם בעשר הזה אשר קבצתי מגדולי רבותינו הקדושים ז"ל ואס המעט אוסיפה לך כהנה וכהנה א"י"ה וכל מורה

הארה שאינו אפיקורס לריך להסכים ומסכים זולת ישנו אשר לא ראו ללאח בגלוי כדי להזיל עצמן מן מחלוקות וחששו להם על ביטל חורה ע"י מלחמות וזכיותן ושאלות חשובות בענין זה אבל בפנין ההסתמנה כולם פה אחד איהו בר ישראל יעלה על דעתו ללאח מקבלות אבותיו קו"ח ללאח ממדדשי חכמים וגדולי פוסקים כאשר מובאים כבר גם בספר הזה זולת הגדוקים ואפיקורסים אשר המה עש בפני עצמן כאשר נכאס לקמן בס"ד ועוד איהו דברים לריך אני להודיעך בפנין זה כדי שידע כל ירא אלוקים את אשר לפניו מחלה היה נעשה פסק ב"ד זה בחרמות גדולות ונוראות חסמר שערות כסו מי שראו חרמות אלן שמתו וחרמו מכל העולמות בעה"ז ובעה"ב כל אשר יעבור על דברים אלו וגזרו וחרמו בחרמו של משה רבינו ובגזירת ישיע בן נון ובשם ארור ובכל חוקק חרם של בית יוסף המובא באבקת רובל וחרם רבותינו הרפתים המובא בר"י מינך וכלבו וגזרו על פחם פת כותי יינס יין נסכים והבדילו אותם מכלל ישראל וכו' הרעישו שמים וארץ פמליח של מעלה ומפליח של מטה בדבריהם הבערים כאש מתלקחת גפרית ולהבות נחרס גימטרי"א רמ"ח הנכנס ברמ"ח אבריו של אדם כדברי רז"ל (מועד קטן דף י"ז) להכריחם ולהאבירם מעדת ד' מעולס ועד פולס ולעשות עמהם כדת התורה הכתובה בש"ע הקדוש (יו"ד סי' של"ד) אך בהיות שהיא נגד דינא דמלכותא לעשות חרם ישנו מהם שאמרו יעבור עלינו מה את חקי המלך נשמור ואת חקותיו נקבל מה שנוגע לפנינו עולם אבל מה שנוגע לפני שמירת הדת לריבין אומנו לעשות כאשר עשו אבותינו לעמוד על נפשיו במסירת הגפש וכו' ב"ד נברית יח' לקיים ושכחי עמך זכיר לקבל על עצמם עול מלכות שמים ודין ארץ ככל העונש אשר יעשו אותם כפליים והף גם להשם כבוד רגלם למען כבוד שמו הגדול ולעשות חרם גמור כדת וכהלכה בלי גרעון שמך מנהו ויבן שלא היה רבים אשר ראו להכניס עצמן בסכנה הלז ע"כ שנו הנוסחא ועשו רק חרם כוה"ב כי חוקי מלך יר"ה אינס כי אס מלעשות עלי חבל ארצם אבל למעלה מהמשמש מה שנעשה היה ביד ד' והקב"ה נתן כח ורשות ליד ב"ד לגזור גם על מפליח של מעלה כדאיחא בש"ס (מ"ק דף י"ז) סוטה דף ז' ב"מ דף נ"ט ועיין ירושלמי ר"ה) ע"כ בשו נוסחא אחרת להדפיס רק חרם מן כוה"ב ומאחר אשר גם ע"ז היו חולקין ואמרו מאחר שעובר על גזרת ב"ד לכד נ"כ חייב חרם ע"פ ש"ע (תו"מ סי' י"א) ולא עוד שכל דברי אלו כבר ישראל מתעבין ועומדין בשכופת הר סיני ובאחד דהר עיבל ע"כ טוב יותר שלא ללאח צפוק דברי חכמים נוחח נשמעין ולשון רכה חשבר גרס ונעשה ונגמר להדפיס הפסק ב"ד הלזה — אך מאחר שבראשון נעשו נחרמות כגיל וקית"ל בש"ע (יו"ד סי' של"ד ספיק י"ז) שמי שגידה על דברים שחייבין עליהם לגדוח אפי' קטן בישראל אס נידהו חייב הנשיא וכל ישראל לנהוג בו גדוי (וע"ש ספיק מ"ב וספיק מ"ג ועיין היב ברמב"ם פ"ו הלבנות ח"ח ופרק ב"ד מהלכות סנהדרין בה) ע"כ כל בעל נפש ידע זאת ויחס על נפשו ואלו רק מעשה שיהא אספר פה ואין כונתי חס ושלוס לעשות חרם וללאח מחק מלכות יר"ש כי דינא דמלכותא דינא . —

ועתה ישראל שתע אל החקים ואל התשפטים אשר נזך ד' אלטינו . שא עיניך וראה מה אתה בו רר לך בין תבין את אשר לפניך . הבט נא וראה את סמחנה אשר פצתה כי עד פה לא עשיית מאומה רק הטנתי לפניך ראשי אלפי ישראל בצבאותם סמס סגבורים אשר לדור



דברי הפסק דין אשר הדפים בה"מ לב העיברי בארץ ישראל עם ספרו הגדול בית יוסף החדש עם הסכמות כל בתי דינים שבארץ ישראל גדולי הדור רבותינו שבארץ ישראל

ישראל אחס הנחמס הקנתי והפלתי ילאו התו
 הכלנים ימד את התורה דכרו ואלה נרס הגדול
 ודעמס גם שומעמס את דברי פנ"ד הזה אשר ילא משצעים
 זקנים שדור (ויוחק מהס אל"ה, ולהצדיל צחיים לחוי"ט"א)
 כאשר נדפס לרוב צנונו, ולכל בני ישראל היה אור
 צמוצניהם ולמגן ומחסה וזרע מרשים חומה צלורה
 צמשכניהם. **ואני** עם לצני נהדפס עליו צילורו
 מהד"ק צאר רחוצות על כל דיבר ודיבר ילאו
 שרשים מש"ס וש"ע ונדפס חכמים נעמן פשו וטעמי קוד
 כאשר הם צכהוצים, וע"כ קראתי סס הקשר "ציה" יוסף
 על אלו הנכות הנוצחיים והמכונים צפנ"ד זה משס צלורה
 לידע ולהודיע מנהג ישראל תורה כאשר שלחו ווחס
 הזהרו צמנהג אצותיכם כי נהס חלל הורה ועלה צו
 היקוד לרומס צית חלקיכו אשר עליו נצנה "צית" יוסף
 לשמור את דרך עץ החיים הוא הש"ע זאת תורת ישראל
 וגם זכיתי ללקיט שישינים וח"א כ"י של ערך חת"ס זיע"א
 וקראתי צס **דרכי משה** חדש, זר זהב למקגרתו
 צצרים הנובעי' להחיר דברי פנ"ד זה
 צאור החיים, וכדחתי ופני השעה לעשות אחרונ' ראשון'
 להקדים עשות זה ונהדורא תניינא וקודס כי יראתי
 לאחר צונות ה' אשר צו הלוי אפרושי ונאיסורא מצני
 הדעובו' ממוזרות חלילה, ואהנהלה לעטי להוליח גם מהד"ק
 צבלות ה' והיה עץ יוסף (שמיינת הצריח) ועץ יהודה
 (שמיינת היהדות) לאחדים צידק, וידעו הגוים כי אני ה'
 מקד' את ישראל וגו', ובעת הצלתי פה רק תוכן דברי פנ"ד
 למזכרת אחרי כי גם צקפס הזה נרמו עליו כ"פ, ויה"ר
 שאלו הזקנים גאוני הדור אשר עמדו צפרץ צמייס ועלו
 למרומים גדולים לדיקים וכו' ימליכו עוז צעדינו ועל
 עמס יפלו פה להקים דצרו הנני שולח לכם את אליה
 להסיב לצ אצות אל צנים ולצ צנים אל אצותם צנ"א:

פסק בית דין

תורה אונקה לופה נהתיך לבית ישראל אם רשע צעורו
 ימות דמו מידך חזקת אם לא דצנת להזמר
 אותו מדרכו, ובשלו איש צאחיו דרשו חז"ל איש צעון אחיו
 ה' צמשפט יצוא עם זקני עמו ושריו אמרו חז"ל על זקנים
 שלא עימו צערים, ואשונם צראשיב' השמותיהם של ישראל
 תלויית צראשי לייניהם, ארוך שלא יקום, כדרשת
 ירושלמי, למד ולמד קיים ועשה והיה צידו להקים ולא
 הרי זה בכלל ארוך, ואם כך הזהירה תורה על איש פרטי
 ועצירה פרטיה עצירה כזאת שגורנות ומציאה לפרלות
 והריקות התורה בכללה, וגם שגיגע לרצים וישראל על
 אחת כו"כ וקו"ח צן צנו של קו"ח שלא להיות נחצה אל
 הכלים, ולפיו ידו צללחת, אלח כל מי שיראת אחת צלצצו
 יאזור כגבר חללי וישנס ונחיו ויאמר מי לה' ולתורהו
 אלי (ויאספו אליו כל בני לוי כמדגש אותם שרלוכ' צאמת
 ללוות צכי למקו' ומי הם המה, האומ' עבו' אהבת ה' ולעשו'
 עזרו, לאציו ולאמו לא רחיתיו, ואחיו לא הכיר, וצניו
 לא ידע) לחזק צדקיה של תורה ולגדור הריקות' לצל יעלה
 עוד שורץ עליהם, ע"כ מלאנו עלמינו מחויבים צדצר זה
 (צראותינו צעות"ר זה זנון זמנים מקרוב צאו חדשים,
 ומדשים עם ישנים, מחצלים כרונים כרה ה' צפרוע פרעות
 צישראל פראו ועצרו חק יודעים רצונה ותכוונים למרוד
 צו, וצנו וצוכים צמות לעלמם, לכתוש ולהרוס להחליף
 ולשקוה צהצנות דמות צנין צהכל"ס, ובעשות תגדל

ובנין צימה, ובמחילה בין עזרה לעיס לאנשים, ובהעמדת
 חופה, ושינוי כסות ש"ץ, ועם אוחן נערים הידועים
 המונעלים, ובשאר מנהגי צהכ"ס וכינוי תפלה הנהוגי
 בכל הפולות ישראל מקדם קדמונה) כוונת ילך הרע
 ומלאכיו משלחת. מלאכי רעים כראה צעליל רק להחלמות
 ולהחזר ולהתערב לשאר כימוסי דתות אזה"ע ולתחליט
 ולעקור ר"ל דת יהדות כמו שנראה צעין בכמה נוקמות
 לפני איזה שנים מה היו ועשה איך ידו עשר מעלות
 אמורנית (לונות עיני כבודו כלפי שהזירה חורה. בכל
 אלה צכמה ל"ת ואננו בחקותיהם לא הלכו, השמר לך
 סן תקש אחריהם, איבת יעצו, וצ"כ קיונה של תור'
 חלילה היתה לצער, ואחרון הבציד שהנסיגו ציניהם שלא
 יזכר שם ולשון ישראל עוד, אפי לעיניה עיני שכליים שכך
 רואה עד היכן הגיע לרעת הנומארת ואש הגדולה הזאת
 צכונה מדינות מה לכו לפורעם ולהזכיר שום, לצי, לצי,
 על הלליהם אשר כגן הארץ לפניו, ואחריו מדבר צממה
 ששרפה ועקרה יסידותיה של תורה והיראה, ועד היכן
 הגיע גם צודינתינו צכמה נוקמות, נעשה עד היכן
 יוכל להגיע) ואין לנו שיד לעורר ולהחלה צ לכ ההמון
 עם ה' רק התורה הזאת ששונעים צדקשה וגם היא חנתן
 ליד ילך הרע ללצשה מלבוש ככרי ולעשות נוסכינור
 קטינור ר"ל, ואכלה ומחתה פיה ואמרה לא פעלתי און
 ועי"כ גם רצים ונהוון עם הכשרים כלכדים צרשהם
 ואומרים לרשע לדיק אמה, כלפי שהזירה חורה כגד זה
 ולתה ויהי שם לגוי מלמד שהיו ישראל מלויינים שם,
 ורק דצרה גרם להם צמלכים שלא נאצרו בין אזה"ע,
 וקרא לוח ואצדיל אחכם וון הענוים, והן עם לצד יסכון
 כהרגום יהונתן שם לצנימוסי אוניא לא נודצרין ויתערבו

צגוים וילונדו ונעשיהם (סנח יעמדו דור אחרון צנים יולדו
חס כעה חנו ונחשים, יאמרו פרושים החירו זה הדבר)
וע"כ ונחוייזים הנחנו להקיק צענו צרזל ועופרת לזכרון
לדורות הצאים צצרים האלו האמורים צכאן :

א חסור לדרוש דרשה צלשון חוה"ע, וכן חסור לשמוע
דרשה האמורה צלשון חוה"ע, ע"כ לריך כל צר ישראל
חסר ישמע שרצ חו אחר דורש צלשון כברי לעזוב צהכנ"ס
וללאת חולה, והדורש לריך לדרוש צלשון יהודה שמדצרי'
צו ישראל הבשרים חנשי המדינה הזאה :

ב חסור לבנו' להפלה צהכנ"ס חסר חין לה צימה צאמלע
חסור לעשות צהכנ"ס צמגדל :

ג חסור לעשות ונלצושים וניוחדים לש"ץ ועשוררים צראופן
שיהיה דוונים לשאר נימוסי דתות :

ד חסור לעשות המחילה המצללת צין עזרת נשים
ואנשים צראופן. ציוכלו להקהלל אנשים ינשים רק
יעשו כנהוג מימי קדם, וכן חס כצר נעש' לא יכנסו צה :
ה חסור לשמוע חפילת קאהר קו"ח להתפלל עמהם חו
לענות אמון אחריהם חף חס הוא מוכרח עי"כ לקיים
יש צ צד וידום וגו' :

ו צתי כנסיו' הנקראים קאה"ר שוה"ל וחאמר שהוא צית
חפיקורקות חסור לכנוס להובס כדליתח צנוס' שצת
דף קע"ז ע"א ח"ר טרפון וכו' שאפילו אדם כודף לחריו
להרגו ונחש רץ להכיסו בכנס לצית ע"ז וחינו וכנס לצתים'
של חלו וכו' :

ז חסור לעשות חזופה צהכנ"ס רק חסי' חמת השמים :
ח חסור לשנות שום מנהג יהדות חו שום צימוס צהכנ"ס

חאשר עקובל מחצותינו וחצות חצותינו :
ו (שוד חחרת חיתה שהוא כנגד כולם פחה חפלה חקור

כל הרעות ה"י ולא רלו חכמים לגכותו ונפני גזרת המלכו'
 דשם והוא, אקור ללמוד או למקור צנו לשום לימד חוץ
 חורם או אוננות שהוא מלאכה ולא חכמה ולא כחצ
 ולשון כשדים וכצכ ילא ע"ז הוראה ממרן הגאון ר' עקיבא
 איג זיע"א שהוא בכלל יתרג' ואל יעצב חמיר יותר
 מערקחא דמקאכי' וכגמ' ע"ז י"ז וכ"ז ונדפס גם צזה דצרי
 ראשונים נחי כפש זיע"א כ"פ, ומי שאינו יכול לעמוד ע"ל
 כפשו מהויצ ללחא מן המדינה להליל כפשו וזרעו כמזולח
 כמז"ס פ"ו ה' דעות ופ"ה ה' יקו"ת יו"ד סי' קכ"ז וכו'
 ומצולח צציאורו צמהד"ק):

אלו צחי כנסיות אשר כחצנו שאקור לכנוס צחוכס חין
 חילוק צין שאר ימים לשצת ור"ה ויו"כ, ואף אם לר"ך
 להחפלה עי"כ ציחידית.

לחוק צדק של קיום חוס"ק אלל המון עם ה', שעדיין
 לצס קרוצ אל ה' וגחלתו של אצרהס עדיין
 צוערת צקצס, למען ידעו ידיעה צרורה שכל מנהגי
 וחקנות ישראל יקודתם צהכרי קודש ועומדים צרמוו של
 עולם ומאן חשצ ומאן קסון צדור היתוס הזה לשנות לח
 אשר כצב עשהו, הלח לחז"ל אם ראשונים כמלאכי' אלו
 כצני אדם אם ראשוני' כצני אדם אלו כחמורי' ולא כחמורי
 של ר' סינחס צן יאיר ומעשה אם יפהוך חעאי' אל חאצה
 הל חדא, ושנית ידעו שכל דצר שעושיין לשכונה מנהגי
 ישראל, להתדמות איכה יעצדו, הוא עוצר צכמה ל"ת
 וחמור מאכילות חזיר צאיכות וכמות, צכמות, אכילות
 כזית חזיר הוא רק ל"ה לחת, ועל שינוי וחילוף מנהגי'
 צהתדמות הוא עוצר על כמה ל"ת, וצאיכות כי ל"ת האלה
 סמה אציצריהו דע"ז ויש קפק אם אינס בכלל יתרג' ואל
 יעצור, וצאמת לפי חומר הכושא היה ראוי ללחא עצור

ענין זה בחכמות ושמותא ובלעותא דכחש דלית לה אקוחא
 אצל אנחנו רק עשינו זאת להמון עם ה' שמאמיני' בחוכמתו
 וחפלים בקיומה, רק כמה וכמה דימו וקצרו מה צדק
 על הענינים הכ"ל, ואפשר רק בכלל חסידות הוא ואינו
 כדאי שיעשה עבור זה פירוד לצרות ומכש"כ מחלוקת
 (ומעתה ידעו כל שהן המה עיקרי הורה ובכלל אצ"רייהו
 דע"ז, ושנוי לשון בכלל י"ח דזכר שנועדו עליהן בחרב,
 ואפי' אליה א"ס יצא לצעלן אין שומעים לו, והחייב הגדול
 רצן של ישראל בדורינו דוה האחרון מאלו הגולה אדמו"ר
 צעל חת"ס זללה"ה לוח לקהילתו שלא יהיה להם דורש
 כזה סידרוש בלשון לאומים כי א"ס כאשר שומעים ממני
 ושנה עוד בהשפחה לח"מ ס' קל"ז וזה לשונו שלא יהיה
 מהלועזים בלע"ז ואקור לקבל תורה מפיו וכמעמיד אשיר'
 צהיכל ה', וממילא ישמעו) ועשינו זאת צפומני וצפרהסי'
 בקיצוץ וצוועד גדולי הכמים כי היבא ללפול צאודני,
 ומעתה לא יהיה לריכים יראי ה' שצכמה וכמה קהלות
 לבו"ה להריץ אגרותיהם לרצנים איך יעשו צענינים חל"ל:
 וכל ההרהקות הכ"ל שאקור לנו להתדמות להם
 ולנהוג מנהגיהם ולילך צנימוסקוון הוא רק מה שנוגע
 לעניני דת ואמונה עבור שקיום תורתנו ודת שלנו היא
 רחוק מאלד משאר דתות שצכלל אזהרת תה"ק הוא חרי"ג
 מלות מה שאוה"ע איכס מלוים, אצל זולת הדת אנו מוזהרי'
 בחורה, וצכציאים, וצכחוצים, לכצדס ולדרוש צצלומ':
 תורה אמרה. לא תחעב מלכי כי גר היית צארכו
 ואחז"ל צירא דשחית מינה מילא לא תשדי ציה קלא,
 ומעתה קו"ם אדצרים א"ס מלכים שקרבו את ישראל רק
 ללונך עלצון ותיחה להם שם ענויים קשים שתורה אמרה
 ראה ראיתי עני עמי ותעל שועתם אל אלקים מן העבוד'

עם כל זה האמרה ונוהם תורה שדרכיה דרכי נועם הומיל
 והיה לך עם אכסניא צעת הדחק לא תהעב ואלכי ,
 האמונת האלה האלו דרים ציניהם וחוסים צלילם ויש
 לנו עתים צחוכם , והמה , ואלכיה , ושכיה , וחוריה ,
 וקגניה , וצופעיה , וכל תושבי הארץ הן הנה צעלי יושב
 צעלי מדות , אנשי לדק , ושלמים הם אהנו ואין לנו שום
 מניעה וציעל צעניכי קיום תוה"ק ודתינו , עאלכו"כ שאל
 מלווים מלד מכות תוה"ק שלא להיות כפוי מניעה , מי
 שאינו עולה כן יש לו לירא מקבלות שלמה משיב דעת
 תחת טובה לא תמוש דעה מציחו , צנציהם דרכו לתשלום
 העיר , ובכחוצים לני פי מלך שמו , ידא'ה בגי' ופלך :
 זאת אשר ילא מחתנו ה"ו צוועל אשר כחועדנו ונשאלנו
 ונחנו צצר עפ"י דה והנס דצדים צרוים עפ"י דתוה"ק
 צלי שום סינוי :

וע"ז צעה"ח פה ק"מ **מיהאלאו'ישן** יע"א יוס ג
 לשבח ויטלח תרכ"ו לפ"ק

(ועל סידור החתונות לא ניתן הקפדה)

הק' מנחם צן לא"א מורי תה"ו מאיר ח"ש ז"ל אצדק"ק
 אונגוואהר יע"א צעל הונקדקס' אמרי צינה וכו' (זל"נ) :
 שלמה גאלסריד דיין צעה"מ ס' פני שלמה וס' לחם ושמלה
 וס' קי"כ ט"ע וס' אפריון , הק' שמואל צר"מ מאשקאוויץ
 דיין (תוה"צ ז"ד) , הק' חיים יוסף האצד"ק סטראסקאצ
 זל"ל , פסק אצרהם צהר"מ טענפעלד חונה פה ק"ק
 קורעני , נפהלי טעקמאן מלמדווער דיין (חותם ז"ד ,
 שמואל שמעלקי הק' חונה פה ק"ק קוליש והגליל יע"א
 עם ז"ד , הק' זאצ וואלף טענענצוים אצד"ק ווערפלייע
 והגליל צעה"מ ס' רחובות הנהר וס' פלגי מים וכו' ,
 הק' הי"ל ל"ש מוועטש עם ז"ד האצ"ד דק"ק קאלאמיה

צעה"ו ס' משכיל אל דל ד"ח וס' שו"ת עת לעשות ,
 אצרהס יודא הכהן שווארץ הק' , פה צערעגסאס והגליל
 יע"א עם צ"ד , הק' יהודא זלא"א מורי מאיר א"ש ז"ל
 רב דגליל קאצראניץ צעל זכרון יהודא (זל"ל) , הק' לצי
 היכש ווייס אז"ד דק"ק מ' לאפאש , יוסף הק' גרינוואלד
 חונה פה ק"ק לעלאוויץ יע"א עם צ"ד (זל"ל) , הק' יהודא
 ליבש אז"ד ק"ק הומאש עם צ"ד , הק' אהרן גריענצערב
 אז"ד דק"ק גויהאלאוויץ והגליל , הק' אשר בן להר"ר
 משה כ"י דין , הק' משה דוד בן המנוח עו"ה זללאל
 איינצענצויס דין (מוחס צ"ד) , הק' חיים הוכה פה ק"ק
 קפ"ט צע"ו ס' פלס חיים וס' שו"ת משה חיים וס' טערי
 חיים , יקותיאל יהודא גייטלצויס חוצ"ק קוגיע עם צ"ד ,
 משה גראס כ"ץ חוכה פק"ק פ' כידארף (זל"ל) , אצרהס
 ילחק וו"צ חוצ"ק קליין ווארדיין והגליל , הק' גבריאל
 יעקב אז"ד דק"ק טאקאי (זל"ל) , הק' חיים אצרהס
 ארנצוויין אז"ד דק"ק צארטפעלד עם צ"ד (זל"ל) ,
 הק' ילחק אייזיק צהר"צ סג"ל אז"ד דק"ק נאדיעדע ,
 הק' מנחם מענדל צהר"צ מו"ה יחזקאל פאנעט זללה"ס
 אז"ד דק"ק דעעש , יסע"י הק' צוהו' בן ליון צייערן אז"ד ק"ק
 ט' פאטאק והגליל (זל"ל) , הק' משה רב"ד דק"ק מונקאטש
 עם צ"ד , הק' יואל לצי לאטה חוכה פק"ק צ' אויפאלע
 עם צ"ד , הק' חיים לצי ווינקלער אז"ד דק"ק קאלפערד ,
 הק' יחזקאל משולם טעלער אז"ד ק"ק כירמאדע והגליל עם
 צ"ד , זכרי' שפירא חוכה פק"ק דאראג יע"א עם צ"ד ,
 הלע"ר ישראל אפרים פישל בן מו"ה לצי שרייצער ח"ס
 נאנאש עם צ"ד , פינחס דוד הק' אז"ד ק"ק צוקין (זל"ל) ,
 הק' אצרהס יששכר זלא"א מורי הגאון מו"ה א"ש אז"ד ק"ק
 צ' הוכיב (זל"ל) , מרדכי יודא צוהו' יששכר ז"ל חוכה

מה ק"ק ענעכאלדאס, הק' לזי יהודה סג"ל אז"ד ל'צאניע
 הק' יעקב בן הגאון מו"ו ש"ל אז"ד ק' זילקע (זל"ל)
 הק' יעקב יחזקאל גרינוואלד אז"ד דק"ק סרעל (זל"ל)
 הק' ילחק בן מו"ו יוסף משה זללה"ה פרידמאן ח"פ ק"ק
 צאויס יע"א, הק' הייל פאלאק חוב"ק סארעגען וזגליל,
 יעקב משה הק' חוכה פה ק"ק קראסנע וזגליל, וכו' וכו'
 וכו' כאשר הוה בכחוצים על מקומם זה כ"פ בדפוס :
דיתן חוקף לדצרינו הכ"ל זין מן ראשי הפרושים יל"ו
 וזין ע"י ראשי החסידים יל"ו בקשנו גם הסכמות
 ראשי חסידים ספרדים יל"ו אשר תלמידיהם טובכים
 צמודינתיכו לונגארן, וז"ל,

כל הדצרים הכ"ל חסורים הוה ע"פ הש"ע והפוק'
 ואסור לשנות שום מנהג ישראל בצנין בהכ"ס או צאי'
 כיווק ומנהג הנקובל ונאצותיכו ומדורות הראשונים וכל
 המשנה ילו על תהונה

הק' חיים האלבעשטאם וולאנו צעה"מ ס' דצרי חיים וכו'
 הכני צאחי כיהודה ועוד לקרא, ליחן חוקף לתורה
 הקדושה דת ישראל שיקיים ואסור לשנות וליעות מדרך
 החוכה הנקוקר לכו ומעמוד הר סיני ומנהג אצותיכו
 סתמאים והאמוראים הקדושים כנצואר לעיל צחתימת
 הרבנים, וכל השומע ינעם, כ"ד הק' ילחק אייזיק
 מיזדישוב (זל"ל), הק' לזי הירש צהרא"ס אז"ד ק' ליקקא
 יע"א צעה"מ ס' עיר וקלע :

וזאת לדעת כל הדצרים הכחוצים פה הם רק על מכתב
 ולסבא אמנם על מי שלא עשה כן צימים ראשונים
 ערם ידע פסק צ"ד הזה וטרם צירך דצרים חסורים הללו
 עליו אין להרהר ולרכן ח"ו

כי מציון תצא תו' ודבר ה' מירושלים תובב"א:
אחי ועמי שיינו על לב הלא זה הנועט אשר הצדילנו
 ה"י מכל העמים והיינו מלויינים צטל"ס (שם לשון
 עלבוש) והמכהגי ישראל לנו הם איתנו עד ה"ו צאורך
 הגלות הזה והדבר אשר שלחו וזהם הזהרו כוונהג הצותיכם
 הוא שורם העלז של כל ישראל כי בלתי זאת ח"ו שלפו
 ועצרו צרצות הימים ויהי שם לעם ע"י שהיו מלויינים
 גם ואיך עתה באחרית הימים אחרי אשר האיר ה"י עיני
 העמים והשרים וכל ישראל יולאים ציד רעה לעשות כדח
 ואין מעלך והטעם עלינו חסד אלל עם ועם עד וישכון
 ישראל צטח דלד, הלה' תגמלו זאת לכלות כרם ה' לצלות
 אשר נגע אצותכם ואצות אצותיכם צדום וכפסם, וכבר
 אמר המלך החכם עין חלעג לאצ וחצו לקחת אם
 וגו', לא בן אחי תריעו לא גותם השנועה אשר לחוכי
 שומע, שומעו וחמי נפשכם שיינו כבוד לה' אלוהיכם
 וחנו כבוד לאצותכם ולמוקדש ועמ' שלכם אל תפלו גדרו
 אל תשיחורו צתה אל יעלה צו שומר וסית אל תעשו
 צאשים, ורעו את משכנותיך אל משכנות הדועים ראשונים'
 אל תעשו חורח אמכם אל תעיפין יעיפון כי אם אמרו
 אל היהודים ככתבם וכלשונם, ולקיים את כל דברי הספר
 הזה ובצכות זה תזכו לכרות צווקדש ה צדמים אשר ינהרו
 אליו כל הגוים ויאמרו לכו ונעלה אל צית אלוהי יעקב
 ויורנו מדרכי וגו' צרצ עוז ושלום :

(מוחם חכם צאשי) **אברהם אשכנזי** ס"ט .

צ"ה, **ראה** ראינו דברים החילצים להצות אם רשעים
 רשעים הוותלקחים ולוהטים ווקרצ ולצ
 קדושים ונאמכי ארץ הרבנים הגאונים לדיקים פרושים

וחסידי'ם ממדינת אונגן וזהו רועים כאמורים בפס'ם צעור
 הל'ן זיע"א ויזלו לחיים העומדים צפרכות צארכ' הסי'א
 זעיניהם לככה הציעו לראות אחרית דבר, ואזרו חיל
 צחמלתם על עני'אל'ן קדשים אשר לא יועדו קרבוליהם
 ולא יעצו אורחות החורב והעלום בשמת רוח אפס ומיי
 אמונתם העהורה והקדושה אשר כללה ימיו וזה יחקו אשר
 צעור"ר צאו פה פרי'ים ויחללוהו לארץ חללו כל קדשי צני
 ישראל ונקו וערפו מנהגי ישראל אשר הם להם חומה
 וחוקמים את העוזרים על דרכי החורב, לצל' יהלכו א'ת
 חומת אש הדת והורידו עוז ע'צמחם, אשר לזאת קמו גם
 כלבו הרצנים גאוני וגדולי המדינה הסי'א, חגרו צעור
 מחניהם ויחמלו זרועותיהם, לנעווע צוקמרות את המנהגי'
 הקדושים והן הן גופי תורה צכרם ה' לצרות ולצקו'איסר
 לצלתי סור'ימין ושאל מכל דצרי פסק דינם, וכלל יעו
 מני אורח וזון המסילה אשר הלכו זה הצותינו דרכי ה'
 אשר דור אז לצנים יודיע אף פסיעה קלה כמו שהיא ואיש
 אשר הוגה זון המסילה כלכד צפה יוקשים וכילוד צרטה
 הילה"ר רח"ל לחלוצ לו צארות נשצרות כי צלרה קלה
 משרכת דרכיה וכך הוא דרכו של ילה"ר אם פוהחין לו,
 לפתח חטאת רוצץ צין המשפיהם להרוס ולנחוש עקרי
 ההורה ר"ל, ומה רע ומר לראות הפלכות הגדולות אשר
 פרו צאחצ"י ויואסו תורת ה' וחקיו לא שמרו ונוזיק
 יועלים שולל צלרכי לצם קרע אשר קר ללם מעליהם
 וכמעט בל רואיהם לא יכירו כי הם זרע קדש דור מה
 כמו עיכ' ובלעדי ענקים צחרצ בוקמת לועד הילה"ר לערות
 עד היסוד ולעקור ס'ו כל שרש וענף הדת והאמונה,
 ויניק עוז צרע, אוי לבן מיום הדין המעט לנו לצכות
 ולהחלונן כי קטן יעקב ודל וכל מי שלא נצנה ציהמ"ק

צימיו כאלו נהרצ צימיו, וכל אשר לו עינים לופה ונוציע
 מה הדי אחריתה אוננס הצעיחנו ית' כי העולה על דוחס
 הדי לא תהי', ולא תמוש התורה, גם לצבא הנוכח צמרוס
 יצולו והגזעות תמוטטה ודבר ד' יקום לעולם כנאמר אם
 לא ציד חזקה, אפס כי לא הדי חפארתינו על דרך הזה
 ויסיד ואצן פניה מעקרי דת הוה"ק היא לשמוע אל ההורים
 מורים אשר יורו עם"י דת הוה"ק שצכתצ ושצע"פ והולכים
 דרכים ומתכהגים צכל אורחתיה וצכל מנהגי אצותינו
 כ"ע אשר היא החוט החורז ושלמית הדת כי דבר-ד' יקום
 לעולם ולא יקבל ח"ו שום תמורה ותילף וכל רוח' שצבעולם
 לא יזיו אף אפס קלפו מכל מנהגי אצותינו שהמה שם
 עם"י חקי וכמוקי התורה, לכן אחינו ציה ישראל סימנו לצ
 מקסיצו והאזינו לשמוע צכל דצריהם של אלה הרצנים
 הגאונים זיע"א ושללא לזיו אף זיו כ"ס מדצריהם הגאונים
 צאונה ולדק עם"י דת הוה"ק שצכתצ ושצע"פ וכל איש אשר
 יורה את פיהם הוא "בנרים" יד"צ צחורת" משה, ואליהם
 השמעון לא ללכת אחר לו ח"ו לקחת לקח מאנשים אשר
 נפת העופכה שפתי זרה בו' ואשר חלצו להם צורו' נשצרות
 ושותים ויי מרה ודרכיהם ועעלליהם היא רק להתעיל
 דצים ומטא רצים חלוי צהם, וכל איש אשר צשם ישראל
 יכונה חיוצא כמיא עליו גקחה לקח-טוב אך עם"י מקקיהם
 וכל הרצנים האמתים רועים, נחמנים באלה אשר כבוד
 ישראל ודחוס"ק יקר צעיניהם גאך זאת מיי דוחם, לכן
 לאורס חסעו וחלכו ולהחמוס בגגדן אונן לנצל יכוס
 צגמלתן ואיש לרעהו יאמר חזק לכו ונלכה צאורם ונלכה
 צאורחוסיו וצדרכי אצותינו בקעה ונלכה, ואור חדש על
 ציון סנוליינים זרע אצותינו מעולם יאיר לנו ולכל אחינו

כנפולים לצל יורם המטרה ולצלחי יוסר המלכפח
 סומחר לצבות לחצ"י לחציהם שצמחים, והאל העוז
 ירחם על שחרית ישראל וישלח לנו הרועה הנחמן אשר
 ינמד להחועים צינה ושכס אחד נעצוד לחל אחד צמקוס
 המיוחד צצ"א כעחירת אנחנו צד"ל דכוללות אשכנזים
 ס"י אשר צחוכי ירושלם חוצצ"א הצעה"ח יוס ה' כ"ח
 למט"מוכים הרל"א לפ"ק, מאיר אויערנאך מלפנים
 חצד"ק קאליש כעת ראצ"ד צעה"ק חוצצ"א,
אברדהם אייזנשטיין יעקב יהודא לעווי :
 (מוחס צ"ז)

קנאת ה' צבאות תעשה זאת.

עינינו לו ראו"ה חק קול דצרי עליונים למעלה רבני
 וגאוני הקיפי ארעא דישראל ואשר צמו"ל, אשר
 קול דצריהם כגחלי אש מולצי להבות, וקורעי לצבות, על
 כרם ה' לצאות אשר פורץ גדרו והיה לערמס, חלשים
 מקרוב צאו לא שערום אצותינו, הפרו צריה, עצרו חק,
 לנחוש ולנחוץ ולהאציד ולהרוס, אח כל מנהגי חורחות
 יוסר מנהגי ישראל עם קדושה' אשר הם הווה קציבלצל
 יפרלו פרלות צחומת הדת, וכל רוחיהם יכירום כי הם זרע
 צידך לחלחי ישראל, ואי לזאה הגרו עז, ואזרו חיל, רבני
 וגאוני דורנו וצורעות השופות כלצו להלחם צמלחמת
 מלחה, להכות צאגרוף רשע, ולשצר מחלעות החעמים
 האלה צנפסותם אשר חסצו יחמות כל יוכלו, לצא בצרם
 ס' ולעשות לו חועה, להקר ונשוכתו והיה לצער, צשומס
 אח אצני יקוד חורחיו כאצני גיר מנופלות, ולהחדמות
 לבויס משרהם, ולא יזכר שם ישראל. עוד חלילה, ואנחנו
 צבם ס' כזכיר, וצקנאחינו לחורחיו הקדושה וכעפורה

והישיבה, אשר היא ציח חיינו, מושג הפארהיכו ונחנחחיכו
 צנלות זה המור, כודיעה נא אחכס דצר וכסופר כרים
 קולנו, לזוען לא העשינה ידיהם הושיה, ובלחי סור מן
 הדךך אשר קללו גאשוניס מלז היה ישראל לגוי אחד
 צארך, אחינו ציח ישראל, קולו קולו פנו דךך, וזה לכס
 לדךך אשר לשהוח מי נהר, ולחלוז לכס צורות נשצרים
 אשר מייעיהם גורשו מרפס וטיט, להטוח זוני דךך דרכי
 אצוחינו וללכה צנחיצוח חקך ושצילי אפלה, אשר לא
 ידענוט חמול שלשום, שימו נא אחינו צין עיניכס מלז
 עדר ה' נצנה, ועדת ישראל כפולה, וידחו מרחי אל דחי
 צארות אויציהם, מגוי אל גוי וזומלכה לממלכה נחונים
 למשקה וצזה, צלי חמלה כמה מחללות איומות ונוראות,
 עצרו ראשם צגזירות, שמדות, וגירושין, צעוס'ר וכזאבי
 ערבות ישדדום למוען המיר כצודס צלא יעיל ועס ה' אלח
 כשמיר חזק מלור נהנו מלחם מול מדיחיהם ומנדיהם,
 ויעמדו בעיר מצלר, ועמוד צרל, וסומות נחושח לימין
 דחינו, לצלחי נטוח מן מנהגי אצוחינו, ולכסיל משערהס
 ארלה, עד שפוך דס עליהם, אשר לחרצ לחרצ, ונעו
 מרפס ציד זונה לעען דחס, החחה זאה צדונה הללו
 אשר ה' הוחר לנו שריד לשארית ישראל הנענלה, ויחננו
 לחן צעיני מלכי חקד אשר חין מפריע וכוגש לעשות כדת
 יקומו נא אנשי חון ונורמה מפרילי הפרלה ודיחו אהבה
 לחח עורף ליסודי חורחינו צהתערצס צגויס, ולמדס
 מעשיהם ויהסו דצרים על חורח ה' אשר לא לזה ולא
 עלחה על לבו, אחינו היקרים, לא זו הדךך לעצודת
 קוננו, דעו נא נאמנה כי מנהגים הסדשים אשר צקרצס
 כמה פחה מטחה חצן מכשול, ולור נגך לקעקע לחר
 חורחינו ח' צלתי חת עד סס ושארית לחות חשה

בעבוד אלה חלקיכם בעבודה נכריה, אשר לא חספן בה, שאלו כל לדורות ראשונים אבותיכם ויגידו לכם הנהיה בדבר הזה או הנשמע כמוהו לעמוד לשרת לפני ה' בצבלי נכר, כדור הזה אשר צחועצוה וחוקות הגוי דבקו בהם לאהבה, הורחינו העיד בנו לאמר וצבויים לא יהחשב, אנא כוליך את חרפתינו, אחינו טבוני לב חדלו לכם מן הדבר הזה, הסיירו כל את אלדי הנכר אשר בקרבכם, דקשו את ה' וידרש לנו, העו כל און קשבת לקול דועי ישראל הרצנים מורים לכם איזה הדרך ישכון אור ודרכי אבותינו אשר החמלכו צם מאז ניתנה למורשה לנו את החורה בהם כלך לעוב לנו כל הימים, ובמנהגים הראשונים נחזיק ולא נקף, כי לא יחכם דורינו מדורותם, ולאמונה נדע כי קרנם ענה מומחינו וצחעבת הורחינו נסגה תמיד אשר היא לחיי רוח עדת ישראל וגמחמם ותקוהם באורך ימי גלוהם בארצות נכריות, והיה כי חעשו הדבר הזה ה' יערה ענינו רוח מנורם ויחיש פדותינו, ויניע בגבולינו, ויטע בלבנו אהבתו ויחודו ליעשות רלונו כשהירח און חו"ר ק"ק בני מארקו ואפריקא יל"ו היושבים פעה"ק ירושלים חוצב"א, צחדש רחונים ס' ושבת עד ה' אלדי"ך ושמעיה בקולו אשר אנכי מלוך היום אתה וצניך בכל לבבך ובכל נפשך, ש' הרנ"א ליכירה ושלום. ע"ה דוד בן שמעון הי"ו, הלעיר ע"ה שלמה מלכה ק"ע, ע"ה הצרחה ו' לכהק הדוש (מוחס צ"ד)

ב"ה אמת ומשפט שלום:

עיונין הרואות את כל הכחוצ מעל"ד מאלה הרצנים הגדולים הע"י ואצרהם צראש מרן הגאון המפורסם ראשון לליין הי"ו הם המדברים אליכם אישים ישראל

קדושים צתוכחות ונוקר להיטיב אח לרכיכם ולאחוז צדכם
 ונהג לחותיכם הישרים והחמיונים גזורי כח עושה דברו.
 אחיכו ציה ישראל לר לנו ואלד ואלד, על לא טוב השמומה
 לחנה כפשינו ונשעוע וע"ז ידו כל הדווים ישנו לארץ
 ידמו זקני צה ליון, ראשי עם קדם וידוע העשו כה להורחינו
 הקדושה ונוקריה וונכהגיה כל מחמדיה אשר צאהצנה
 נשגה תמיד, אחינו צברינו, העו אחיכם והמי נפשיכם
 חללו לכם וכל הכשע ומדובר עליכם, כי לא דבר טוב
 יולא מהריקת המכהגים העובי והישרים והלשון הישראל
 אשר צם יחסון כל בני הגולה למן היום אשר גלינו מארלינו
 ואח שנווע השמעו להחזיר עבירה המנהגים הקדושים
 ליושנה ולחזק צדקי חות"ק וונכהגיה לעוב לכם כל הימים
 וצבר הזה חזכו לחזות צנועס ה' ולצקר צהכלו צציה
 הגדול והקדוש אשר יצנה צמהרה, ואלקי"ם משמים יחוס
 על דל ואציון ונפשות אציונים יושיע, ויקצן נדמי ישראל
 וצא לליון גואל, הלא כה דברי צי דיכא דקהלא קדישא
 דירושלם חובצ"א החוהמים לאהצת האמת והשלום:
 הלעיר יעקב שאול אלישר ס"ע. צה ס' י"ש"א צרכ"ה ל'
 רהמים יוקף פראנקו ס"ע: הלעיר שלום משה חי גאג ין ס"ע
 אכחנו צ"ד דהח"ל דהעה"ק ירושת"ו, ראינו כל הכסת
 למע' מרצבים הגאוכים ומלכם צראשס מ"מ עט"ל
 מוה"ר ראש"ל הי"ו דצריהם כגחלי אש להעמיד חותמו
 הק' ונכהגם אשר יקדו ראשונים כולל אחים זיע"א ולאשת
 גברי גם אכחנו מקיימים ככל הכחוב אין נגרע ט"ע
 והחיוצ המועל ע"כ דייכי ישראל להעמיד כל הח' ותדן
 הזה יאריכו ימים צרוצ עז ושלום.
 הלעיר אהרן עזריאל ג' ע: הלעיר צרוך סינעו יל"ז
 אפרים צ' משה ס"ע (פוחס צ"ד)

גם אנחנו ביד רבא ז"ל הזמן מנהילי ק"ה ספרדים לפע"ס ק ירוש"סי. עתה זלונ

זי אודא ועוד לאמושי גזרל לסחזיק
במוסקר והסיוז המועל ע"כ אחינו שבגולם שלא לזח
ולשנות שום מנהג שבהנו זהם לאשונים כמלאכים ומקרא
הלא אל הניש הורח כתיב וישראל קדושים בניחנו שעוד
יוקישו לנטיסיג וגדר והשמרת ולא לנעו' ימין ושמאל וה'
הבית לא ימנע עוז לכולכים בתמים ובשכר זלח אל
חי חלקינו יקצץ גדחי ישראל ה"כד ההוחס לכבוד התו'
לאסנה הלאמת והשלוס

יוסף יאושע קארו: יוסף רפאל עוזיאל: נסים חיים ברוך
(חותם ז"ד)

גם אנחנו סח"מ מו"ר עה"ק חברון תוז"צ הקפרדים היו
שמענו שמעס וחדשות מקרוז זלו לא שערוס אזותינו
ולא יאומן כי יקוסר (אחת אמרו) על שמועות רעות
יחצח מוריד דמעות לקול המולה אשר ילך לצ האלם
רע פהם וגם יוכל להפוך אח מנהגי ישראל הכפרים ורלו
לעקור כעוע שנו אח לשונס ומנהגס דרך הגכרי' ודורשים
ברבים בלשון שלהם וכאשר מפורש יולא לעיל סכל לאחוי
מנהג הכומרים ולאמת אמרו היום אומר לו עשה כך וכו'
עד שמורידו לבאר שחת וכגון דא שוחה עמוקס אשר ממנס
ילאו תולדות ותולדותיהן כיולא צהס המקסמת עד
שהחצטל מ"ו חלילה כל החורס כלס וזהיות דבר זה
נוגע אל הדת חוצה עלינו לעמוד בכל כחינו בעזרת
שנו ית' לבטל כל המנהגים החדשים כאלו וכיולא צהס
צבח תורתנו הקדושה שחתעלם וצבח אזותינו הקדושים
אנרסה ילחק ויעקב ע"ס וחוצה מועלת על כל איש מי'שר
לשמוע בלימודים ולקיים אח כל האמור לעולם והשמוע

לנו ישכון בטח ושאלכן מפחד רעה וזכות תורתנו הקדושה
 שהתעלה יגן עליהם ועל כל אשר להם מוקציז וסיס זס
 שלום הצעיר אליהו סלימאן מנ"י יצ"ו : (מותס ז"ד)
 יעקוב גיגילו : משה קמחי : הצעיר יוסף ויטל ס"ט :
גם אנחנו סח"ע ח'ור פע"סק הברון תוב"צ לקול
 השמועה ותרגז בטנינו מי האמין כזאת כל השומע
 חללה אזכיו , קול ענות חכבי שומע, קול ענות חלושה
 לחלוש מוקדי ד"ת ה"ק , וימירו את כבודס כו', ותועבס
 עשו לחלל מקדש חלקינו , וזילדי נכריס ישפיקו וישירו
 בצית ח' את חליל וסמסכס , וימירו את כבודס של חצות
 חשוניס צתצנית לור' ואת מכהגי ישראל יחליפו צמכהגי
 העמים וזוכיס צמות צית תיפת כמרחיחס לעשות
 להס שס צגויס ' ע"כ חלפו ועצרו חק להיות כגויס
 סציותיהס וצעמקי שפס ידצרו חל העס הזה לקייס עם
 סנאמר וצניהס חלי מדצר חסדודית כו' וחינכס מכי"יס
 לדצר יהודית וכדומה ורעה לרעה יולחיס כו' וכמוצור
 סכל צאר העיב צדצרי חספר סזה אשר ע"כ צכדי סלח
 יכסלו צסס צכ"ח מלח"צי גס אנחנו קורחיס להס חנור
 למכהגיס צסעינו חס שומעים (כס"כל) מועבז וחס לאו
 זכו' וחמרו לחחינו סצגולה חס שומעים מועבז וחס
 לאו (ח"ו) יעלו להר יצכו מוצח ויכנוו צכינור ויכפרו
 כול'ס'ויחמרו חין להס חלק צחלקי ישראל והשמע לנו ישכון
 בטח ויזכה לראוה צנועס ה' על עמו חס נדמיו יקצן
 ויעלה עושיעס צהר ליון צרוצ ע"ו ושלח (מותס ז"ד)
 גאום שמעון מנשה בלא"א מ'הו משה ולל"הה
 גאום חיים יעקב בלא"א מוה' מאיר זל'
 גאום שאול בלא"א מוה' יעקב סרדכי זללה"א

הנה ראה, ראינו דברי רבותינו שבגדלו אשר קנהו קנאה גדולה קנאת ה' לצלות ותורתינו הקדושה אשר בע"ה צאו פריילים ומיללו צפרהקי' ושלטו נפש לשנות מנהגי ישראל ובגדים בגדו לנו הצותינו וכיון שפרכו הגדר פגעו בגופי התורה לו ללו וכעצות עגלה חפאה וגביר'ראינו דברי רבותי'שבגו'שמענו והרנו צננינו לשמע און דאזה נפשינו, כאשר כל יו'משך גליותינו עימות החורבן בעו"ה כמה גזירות ושמדות עצרו עלינו וחלפי אלפים רובי רבנות אין שיעור ומקשר אשר נהרנו על קידוש השם אל נקמות ל' ונקתי דמס לא נקהי ואיתא בכהני האר"י זע"א אשר כל אלו שנסכרו על קידוש ה' הן הנה הנשמות אשר עצדו ע"ז צצית הראשון שאין להם תקנה אלא בגלגול וליהרג על ק"ה ואמר כי בימים כבר עצרו ונהקנו הנשמות אלו, וצאמת צאונה הזמן גם אם באלא מיעוטה דמיעוטה מיישראל שלא יכלו לעמוד בנקיון לא היו עונש כ"כ על ישראל הערבים זה צום כי אנוסים הנה, ועתה אשר מנכו הש"ת צדו רחמיו וחקדיו ונתן בלב כל המלכים והערים יר"ה אשר צ"י תחת ממשלתם ונתנו חופש ומירות לשונור דתם ותורתם צאין ונשנית ואין ונכלים דבר, ועתה בעו"ה אשר קמו תרבות אנשים חטאים וצדון לצם ונשאלו נפש פורקים עול ומוקרות שמו כל ונגמתם להשוות עלנוס עם צימוקי הגוים עד שבאו לגדר כופרים ומומרים ואחרי שאנחנו עומדים היום בעלות השחר חלפים לאור היום ישעותינו וגאולתינו קרובה לצא בעזה"י והנה קמו אנשים חטאים לקפות עוד על חרון אף ה' כי ישובו ונאחריו ויקף עוד להניחו ושחתם לכל העם הזה ח"ו נקרע לצדינו

ודנווע תדמוע עיבינו מחין הפוגות מאי יהי' זקופינו זכ"ז
 לקול השמועה סרעה הזה לא הרהצנו זנפשינו להרעים
 ולזוא זכחוצים כי ידענו כי לא נועיל כלום אחרי שכבר
 נשקעו זשערי הטומאה וכל זחיה לא ישוצון כחיז ואין
 לנו אלא לזקש רחמים עליהם דליהדרו זחיוצתא כאשר
 שמועתי מפי מוחתני סרז הגאון הלדיק פקש"ת מו"ה
 עמרם ז"וק"ל שחמר זשס רצו הגאון ר' מרדכי זנעע
 ז"וק"ל על מס לחמרו זגמרח זרכות ד' יו"ד ע"א הכהו
 זריוכי דהוו זשזצותי' דר"מ והוו קא מלערי לי' עייזא
 הוי קא זעי ר"נ רהמי עלויהו דלימיתו חמרה לי' זרוריא
 דיצותהו מאי דעהך מקום דכהיז יהונו העאים מי כחיז
 הועאים חעאים זחיז וגו' כיון דיתמו חעאים ורשעים
 עוד אינם אלא זעי רחמי עלויהו דליהדרו זתשוצה עכ"ל
 וקשה כמה קושיות זמחמר הזה כדחי' זנופרשים וחמר
 הגאון הכז' כי אלו הזריוכים היו מינים ולולי זאת לא
 סי' מתפלל עליהם ר"מ שימותו וזרוריא דזיתהו זחכמה
 חמרם לי' למח יתפלל שימותו יתפלל ליהדרו זחיוצתא
 והפורק מן המינות מיד מיית וירויח שימותו וגם יהי
 זתשוצה וז"ש הכחוז יתמו חעאים היינו שיעשו חשוצה
 ועמילא רשעים עוד אינם כי ימותו ודפח"ח וגם זאת
 חשצנו לתחמומתינו מה דחיתא זכחצי' האר"י זיע"א זכמה
 מקומות כי אחרי שכל עיקר חניא אדה"כ הוא הערבות
 הטוב והרע והתיקון הוא הזיכור הטוב והרע סייעו
 לדיקים גמורים ורשעים גמורים ועד סיהי זיפור געור
 יבוא משיח לדיקנו והדזרים עחיקים, אולם עתה כי
 ראינו חספז ורלון רזוהינו וגחונינו עערה ראשינו שזגולה
 אצור גם אחכנו יושצי ארץ ח"ו נצוה לקיים דזריהם
 ומשצנו עוב כוונתם הוא להלי' דלות העם הכשירים שלא

יתפשו ח"ו צמולדתם ולזאת אמרו הננו הננו צאנו
 צקלרה בענין לשנות מנהג הנה ציו"ד קי' רי"ד ק"צ
 פוסק כי קצלות רבים חלה עליהם ועל זכעם ואמילו
 בדבר שלא קיצלו עליהם בני העיר אלא שנוהגים כן
 מעלמם לעשות גדר וקיג לתורה וכו' ומייצים לעשות
 כחקנתן ע"כ ואש"י בענהג גרוע פסק הרמ"ש שם דאסור
 לשנות אפי' הביאם שם מעיר אחרת וצקי' רכ"ח סכ"ח פ'
 הקבמה שהיא לגדר וקיג או לדבר מלזה אין יכולים
 להחיר וכן הוא צמחרי"ק שורש קמ"ד ומרשד"ס יו"ד
 קי' ו' וגם הפר"ם או"ח קי' תל"ו יודה צזה כמבואר
 למענין ואש"י מנהג שנהגו בעלמם שלא בתקנת חכמים
 לגדר ולהקדש צמותר להם אסור לעצור עליהם צגופי
 תורה כמ"ש הרשב"א ז"ל צק' חולדות אדם קי' רק"ח
 ואמרי"ן כמי ציצמות ד' ק"צ ע"א אס יבוא אליה ויאמר
 אין סול"ן צקדל אין שומעין לו שכבר נהגו והיינו למנהג
 מצטל הלכה ואם המנהג מצטל ד"ת אפי' אין למנהג שורש
 מה"ח כלל הוה מנהג קיים צד"כ מהרי"ק שורש ט'
 והרא"ו ח"א קי' מה"ע עי"ש ועי' צשו"ת אמרי אש או"ח
 קי' ז' בענין שרלו לשנות הצימה צביהכ"כ וצקי' יו"ד
 בענין שלא לעשות חופה תחת אויר הרקיע וכל דצרו
 שם אונני אש קדושים ועהורים ועי' צנדוע ציהודה
 מהדו"ח או"ח קי' י"ח בענין שינוי ציהכ"כ וכנה פעמים
 אין שיעור מוזכר צפוסקים על מצטל מנהג בעלמא פורץ
 גדר ישכנו נחש , זה אמרו בענין קתם מנהגים הנוהגים
 צישראל לצד , ובענין מנהגים להשחות עם כימוקי הגוים
 הלא זה א' מחרי"ג מלות חוה"ק וצחוקותיהם לא תלכו
 ומנאו הרמב"ם צפי"א מה' עכו"ם וש"ע קי' קע"ח וכ'
 וז"ל ומעיקר המלנה שיהיה מוצלל מהם צמלצושים וצטאר

"מועטים וצחו' וס' ע"ז די"א ע"א ד"ה ואי חקס כ' וז"ל
 חבל ודאי אי לא הוה כתובה צחורה לא היה לנו להסתמג
 חף הסנהגות של שטות עכ"ל הרי אפי' צוהג דליכא
 טעמא דדרכ ע"ז כלל חלא מנהג חבל ושטות חייבים
 ישכאל לפרוש מהם והוא צללו וצחוקתיהם לא חלכו
 וכן כראה להדיא מלשון הרמז"ס צ"א וס' ע"ז שכ' ולא
 מדמין להם לא צמלצוס ולא צשער וכו' חלא יהיה
 הישכאל מוצדל מהם צמלצוסים וצשאר טעסיו וכו' הרי
 דכיל וחכי שיכו המלצוסים אפי' צוהג חבל ושטות
 כיון דקתמא קאמר כל מלצוס המיוחד להם וכיל אותם
 עם מגדלי צלורית שהוא חוק ע"ז כדאי' צגמו' וכן משמע
 מוצרי הרי"ף סוף פרק בן קורר ומורה ודצרי הרא"ש
 וס"י למועין דק"ל כהתו' וערקתא דמסאכי אמרו
 צקכהדרין יהרג ואל יעבור והוא אינו חלא מנהג כפרש"י
 סס וצמק' צרכות רצ חלא צר אהבה קרע מלצוס ככרי
 ומכ"ש צכ"ד כי כל מנהגם צצתי חפלתס הוא ודאי הכל
 לחא דע"ז וגרע מערקתא דמסאכי ויהרג ואל יעבור
 והגענו עד כה ורצות מחשצות צלצ איס להארשו עוד
 והנה הציאו לי הס' לצ עצרי אשר חיצר הרצ וכו' וכו'
 כש"ח מו"ס עקיבא יוסף סי"ו וראיתי אשר האריך
 והרחיב צדצר הזה וכל הס' הכל סוצב סולך על ענין הכז'
 והפליא לעשות לא הניח סיכה חזית וכל דצרו מיוקדים
 על חדכי מן נכוחים וישנים למולאי דעת אשרי לו ,
 ולזאה שמתו קכלי למילין , צהומילכו לציר עליון , יצרכנו
 מליון , ותחזיקה עינינו כוה שאכן צכין אסריון אכ"ר
 וצאעס"ס וא"ו מנחס חצ , ק"ץ הגאול"ה לפ"ק פעיס"ק
 צפת ח"ו צכ"א ,

כאס ה"ק שקיאל פעליה , ה"ק רפאל צהר"מ זל"ל דומ"ץ

צ"ה"ק לפת ח"ו, ה"ק ילהק צמחר"א ז"ל רב ונבועשעטש
ה"ק משה צמחר"ש ז"ל מרדכי דומ"ץ הק' יוסף ארי בן
שלמה הכהן דומ"ץ, ה"ק חנוך זנדל צמחר"כ ז"ל,
(מקום המוחס ז"ד).

שובה הוכחה ונגולה מצ"ד הלדק של ק"ק ספרדים הי"ו
אשר צ"ה"ק צפת היאור הי"ו הי"ו,
לכו חזו מפעלות חלקים חסיפת זקנים רבנים וגאוניס
מהם אשר חלקם צחיים אשר שמענו ונדעם והורחם
מכרזת אליהם כונו הגאון רע"ק איגר זל"קל והגאון מר
חתנו הרב המחבר קפ"ח ח"ס קופר הם ודומיהם שבעים
סנהדרין בין החיים ובין קדושים אשר בארץ הויה אשר
לצטו קנאה קנאה ה', תעשה זאת להעמיד דה הורחבו
הקדושה ומנהגי קדמונינו וגדלו גדל משמרת למשמרת
לצלחי הקריב אפילו צרמיזה למנהגי האומות אשר שרשם
מתחקה ללכת בדרכי אצוהם ולא תהיה עדת ישראל
כאחזת בקצף וש"יכות ותערוכות עם מנהגי גויי הארץ
דכפיק מינה חורבה גדול' להרוס כל יקודי דחינו הקדושה
ח"ו לאט לאט כי זה הוא דרך הילך המסית והמדיה היום
לאמר לו עשה כך ומחר לאמר לו עשה כך ומה צדך ומחר
וכו' עד שכנולא מעצירו ע"כ דצרי התורה והגם כי צוולאי
ידענו כאמנה כי שארית ישראל לא יעשו עולה ולא צמחר
ובנושל חדשו מנהגים וחוקים אשר לא טובים נק' כי ילך
קנוף הוא המפתה אותם לאמר למה יהיה גרועים משאר
האומות שעושים כבוד לכוהנים ועיחדים להם ולצושים
ולקבוצות חדשים וצנינים שונים ומשיאון משואות צב"ח
תפילתם צרם העיני צטר לו עינו יחזו שהילך לא דיצר
איליו נכונה ושוברו בלילו ותשובתו הרמחה גדולה תשובה
ולא ראי זה כראי זה ורב המרחק בנינו וצניהם ואינהו

צדיקה או חוזין מעשה אבותיהן צדיהם ואכן צדיק מלוח
עלינו ללכת בדרכי אבותינו ואבות אבותינו הקדושים
אשר קטנם עצה וספרין פתיחו כונה שוודית וגזרות קצלו
ומקרו עלאם על קידוש ה' שם ולא קרו מדרכי אבותינו
וממנהגי קדמונינו אפי' בצד שאין לו איסור מוסף
משום אל תעוש תורת אמת, וצורה זו נשתחמה אומותינו
הטהורה שלא שינו את לשונם וכו' ק"ו הדברים צימים
האלה וצומן הזם שהמלכים האדירים מלכי חסד הנה
וחפלים ורלום שכל אומה ולשון יהיו שומרים דתם ולא
ולא ישנו את חפיקים צדק שצחר בהם וצמננתם וכל
הפורש מהם כפורש מן המיים ושומע לנו ישכון בטח ושאלן
ונלל שדי יתלונן בצד עז ושלום

הצעיר משה שוראקי ס"ט הלעיר מדרכי אמתאן ק"ט
הצעיר משה הכהן גהר בעל כסא דברכתה (חותם)
את ה' האמת סיום להיות לך לאלוהים וללכת בדרכיו
ולשומר את כל מצוותיו כהיום הזה, וה' האמריך
סיום להיות לו לעם קבולה ולתתך עליון על כל הגוים
אשר עשה להחילה ולשם ולתפארת ולהיותך עם קדוש לה'
אלוהיך כאשר דיבר, הקטן יהיה לאלף והלעיר לגוי
עלום וכו' וע"ז אחי וריעי חיזקו ואמלו לצני מיל החלוש
יאמר גיבור אחי מי לה' אלי ויאספו אליו כל צני לוי
והי'א חללה לישראל ולהפך לא חללה כלל אחי"ר הציעו
וראו מה אירע לירבעם ו' נצט שכל חכמי דורו לפניו
כעשני השדה והלכו אחריו רוב ישראל והשחית והתעיי
רבים מהם אחרי ע"ז והוא ופס כחצו ויהודה וישראל
נשארו חיים וקיימים לעד ואחריו קם מלך יאודה אחו
וצקש לעקור החור' ואמונה ואהז לנתות צ"כ ומדכשות
והוא ג"כ לא הללים ואמר ישעיה הנביא ע"ה הנה אנוכי

והילדים אשר נתן לה' לאותו ולמופתים ציטראכ והחזיק
 הוא והלמידיו החו' והאמונה והאלהות והוא הלליח עד
 שיהיו ישראל היום ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת
 הים ה' עליהם יחיו ויליחו צביל מכל כל אכי"ר ואמריהם
 קמו כל העצו"ם העומדים עלינו לכנוהגו צכל שכה ושכה
 והקצ"ה מלינו מידם כדרז"ל גדול הרועה המלייל לנו
 צין ע' זאבים ונע' אונות לא נשאר היום כ"א מעט מזער
 כי נהצטלו זה עם זה וישראל גוי אחד צביל הארץ ולא
 יחצטל לעד לעולם כדרז"ל ושנתי את זרעך כעפר הארץ
 ונה עפר הארץ ונכלה את הכל והוא קיים כן ישראל אכי"ר
 וע"ז חיזקו ואמרו אל תיראו ואל תצטלו אפילו אם ח"ו
 ישארו ח' מעיר וצ' ממשפחה הקצ"ה מחדש עולמו צהם
 כמו כה וצניו וכ"א יאמר אכי וצני מהם כי ה' אלוהיך
 צקרצך אל גדול וכרח ומנקה ה' אלוהינו אדחנו ולך כה
 ראה אגרת הרמז"ם כשרצו היולחים צימיו שצח להם
 המשיח וכו' וצודאי יתקיים נצואת דניאל שאמר יחצרו
 ויחלצנו וכו' והלדיקו רצים והרשיעו רשעים דוקא
 והמשגילים יצנו ודי צזה דצרים קטני אר"ש לקיים ולאשר
 דצרי גאוני קדנאין הכ"ל לאוהצ האמת והשלום כאום
 החותם לכבוד קצה"ו ולאגדיל ולהאליך כצוד תורה הק'
 שצכתצ ושצע"ם ומנהג אצוהיו שכל המשנה ידו על ההתח'
 וכל המחזיק חו' הק' ומנהג אצותיו הק' והישרים עליו
 נאמר צרוך אשר יקום אח כל דצרי ההורה הזאת וכל
 הצרכות וההצטמות והגאולות והישועות והסללות יחולו
 על ראשו ועל ראש זרעו וקרוציו ואוהציו ויש להם חלק
 צאלוה"י וצכל ישראל הלדיקים והחסידיים ה' עליהם יחיו
 ויהיה להם חלק ציריטלים וצצנין צית המקדש שיצנה
 צצ"ח צרצ עז ושלום ע"ה אהרן משה פירורא ס"ע ,

צעה"מ ק' אשר ילחק ותולדות אהרן ונחש וס' דבר ה' מירושלים הצעתיר פה ק"ק בית אל יע"א בעדת המוכוכי' פניהם אל הקודש פנימה ,

גם חני הנח לתהום למטה זרואתי אח כל הנז"ל בעשה צברי קרעים על לא טובה השמועה לחין זה דרך חורתינו הקדושה וישראל קדושים זולתי לא יעזבו ישראל אח דברי חורתינו הקדושה ומנהגי ישראל הקדים כ"ע זלם"ה וככל ד"ס הנז"ל חני הלעי' יששון צעל המחצ' שמן ששן הי'ו מק"ק חקדים בית אל יכצ"ץ, (מקום החותם),

דאף ראינו מ"ש חו"ר ע"ק ירו"שתו עליונים למעלה וכנהלה נפשו מראות זרצת צכי עמנו בחו"ל

צנו צמה לעלמם ויתערצו צגויס וילמדו מעשיהם ללכת בחוקות הגויס צשומס וצלסונס וצלצוסס של"ס קטיעא ומאצות ילאו תולדות להוסיף כהנה וכהנה לקפות עוד חרון אף על ישראל שעתידה חורה שחשתכח צאומרס חיכה יעצדו הגויס האלה אח אלהיהם ואעשה כן גם חני ופרלו גדכן של הראשונים כמלאכים וענו-צעושרס שיפה עשו וסיא לרעת ומארת צעור צשרס שורס פורה רוש לגדע קרן חורתינו הקדושה ולהעמיד דבל סטומאס חוי לעינים שכך רואות אחי לאצים שכך שומעות הכזאת יעשה צישראל"ע"כ חכסי לצצ שמעו לי ולא חסירו מאחרי ה' ומתנהג אצותינו וכתיב ולא חסיר מן הדבר אשר יגידו לך חסי' על ימין שהוא שמאל זקניך ויאמרו לך ולא תלכו בחוקות הגויס אף שלנגד עיניך מנהג יפס הוא גם צזה לא צפר ה' מאשר הוא מחוקותיהם והתחזקו לשמור זלעשות אח כל דברי החורה למען ייטב לכם ולצניכם לעולם והוא יחזקך יעשה למען שמו לצלתי-סחל וכדמי ישראל יקבץ ומלאה הארץ דעס חס ה' לעוצדו סכס אחד

וראו גוים לדקדק כה דברי החו"מ. עה"ק יפו ת"ו ס' זלזה חוקת התורה כאן שנה וישישו וישמחו והכל אחת ויליצו וכיון וקיים ע"ה שלמה הזן, ע"י דוד תכנה יהודה הלוי (מקום הזוהר)

עב"ד פז"ד בקילר ויתר תקמו וגזרתו הלא כהוצ על הספר ונהד"ק על הצאח חפרוהו במחוקק במשענוכה ווש"ס ופוסקים ומדעש חכמים כתורה לזה לנו **סיים הדבר**. אר"ט תמה אני אם יש צדור הזה שמקבל תוכחה אם א"ל עול קיסם מצין. עיניך א"ל עול קורח מעיניך. (ערוכין ע"ז) פכש"י זיע"א שכולם מוטאין ע"ש ותמוה א"כ לא הנחת צן לא"א ח"ו ועוד למה נקטו צז"ל עול קיסם וצערוך כתיב שם גרסא עול קיסים מצין שניך ול"צ הכוונה דכ"ל דיש צ' מיני מוטאים א' לתאוהו ילכו מושל צו ויודע שחטא והצ' שנוט' מדריך אחת מנליא מקום לטהר הסרץ לומר על הטינא פיהור ככ' צפ' א"י מערים הייחס עם ה' שגס צשעת מרידה אמרו שהיא לש"ש וזה הכלל אין אדם רוא' נגעי עלמו והדצר דומה כנו' כל לכלוך שצפנים א"א שיראה ב"א אמלעות המראה (שפיעגעל צלעז) או שיאמר לו חצרו כאשר יראה צו כן ארז"ל אם פגע צך מכוול זה ונשכיהו לצהמ"ד כי משם יראה צפמרי מוקר או מחכס הדורש ישמע לקח תוכחה מייס מרז"ל וכגד זה יראה תמוכתו ויחרד ויפנה משם המדעה ויצך למפי ה' ויכצק בצורית תשובה שלימה ויכחץ פניו והנה הוא שב כתואר צני מלך וכפכש"י על קרא אל תראוני כי אני שמחמורת כי אין זה מעלס רק צני אחי נחרו צי וצקל אחי אוכל להתלבן להיות כירעות שלמה ועד"ז אמר מרן חת"ס זיע"א כאשר שומע כי רעשו עליו על תוכחתו זה אמר

שכיון על פלוני וזה על פלוני אמר אני לא כוונתי על
 שום נכרא כ"א מי שמושב שכוונתי עליו עליו כוונתי, כי אני
 רק מראה במראות הלוואות דרו"ל ואם לא נמלא בו איך
 יוכל להיות שכוונתי עליו כוונתו כי אני רק מרא' צעראות
 הלוואות דרו"ל ואם לא נמלא בו איך יוכל להיו' שכוונתי
 עליו עכ"ל ועד"ז הוכח לחכם ויאהבך כי אם גם מלא בו
 לכלוך פניו אחרי כי יודע שקן אחתיית דרו"ל וכמו שא"א
 שיה' במראה כחם בללמו אם אינו צפגיו כן צע"כ יודע
 שזה הכחם אשר רואה שם הוא על עזר פניו, ומה גם
 וכי לא יש תקנה אם ראית ת"ח שעצר עצרה יום אל
 תהרהר אחריו כי ודאי עשה השוזה וה"ז שב צאור פני
 מלך חיים, והבך יפה יוחז מן מוכיחך אחרי בי מוס צעלם
 אין כך ע"כ אמר אם פגע כך מכול זה כ"ל שבצמחך שבע
 זה המכול המשחיר תואר. ללם דמות תכניתך ומשכיהו
 לצהו"ד שם תראה ללעך ומשם תפנה לרחוץ מלואתך
 ולחדש הדך זיוך ועד"ז אמרו לא תשנה לאחריך בלצדך אם
 גם חטא הוכח קחם ומגיה יציע תוכיח כי ימלא עלמו
 ולא תשא עליו חטא שתחשב בו עוד עון כ"א בלדק תשפוט
 כי שב ורפא לו ומכיס חדשות צא ושגיאות מי יצין אך לכל
 כזה יש הרופא למי שמכיר עונו משא"כ ההולך עיקש
 כמו רחז בשלם"ק אל תוכח לך ר"ה למדן לדיק כשהוא
 גדול וקדוש צעיכו וכל אשר עשה בך ראוי' ולמלוה ישב
 לו וע"ד שאה"ל עכ"ל ש"ש התכווין לקיים מ"ע ואכלת שלל
 אויבך וכז'א"כ מה תקנה לו מועל צחרס מתעשר ועושה
 גם מלוה, ואיך יזכירו שלא יעשה מלוה הלא להיפך
 אהה צעיכו ומצמל מלוה ועד"ז נרמז על דור המצול וכל
 ילך ומשצות לצם רק רע כל היום תו' (אכץ ורקין
 מיעזוין) שהמליאו להם דרך למעט הרע כאשר הגה

אמרו לאחוז הרע צמיעטא וזה דרך הככון נשמה שאין
 חקוה צמנו כי ע"ד חשל היום יאחו הרע צמיעט לע"ז
 שלא יצאו לבית ע"ז(קאהר) ולמחר כסו מזה ויאחזו הרע
 צמיעט שלא יצאו לארג"על ולמחני גם מזה ויעשו חצרה
 עם מחללי ש"ק כדי שלא יצאו ליוחר רע היום אומר
 עשה כך וכו' ועל כל דבר פסע יאמר כי הוא זה וזודה
 צמקלה ח"כ הכל כמיסור לטהר שרץ מן החורה ועושה
 גם מזה מוזכי רבים כעכן לקיים ואכלת וגו' ע"כ כאלו
 לא מלא הקצ"ה חקנה כ"א אמה וגו'וכעה אמה מוספרי
 וגו' וע"כ על דור כזה אר"ע חמה חני חס דור הזה
 יקבלו חוכמה חס לריך לומר טול קיסים וצין עיניך כי
 על החוטא לחאוח שהו'צלצ כענין חאוח לצו שיך חוכמה
 משה"כ לאלו לא צלב כ"א צעין פגעם ששגה צרואה ח"כ
 איך יקבל חוכמה חס יאמר טול קיסים יאמר להיסד
 טול קורה בן הוא החייצ ועי שאינו עושה כן הוא עתיד
 ליתן את הדין והרי דועה למוי שלבוש כלי סבטה בגוון
 ירוק ה"ז רואה על לבן ירוק מה יועילו כל הטענות אחרי
 כי עיניו ראו זר ועד"ז הצין דרז"ל שם (צ"צ ע"ז) אמרו
 דור שסופט את שוסטיו אור טול קיסים ח"ל טול קורה
 חני הרואה ואהם אינו רואה ובי תשאל ח"כ איפה
 מה פשעו אחרי כי מהדומה צדעהו שכן הוא דרך הככון
 ומה גם כי עלא לו מן החורם לטהר שרלו או ימלאו
 רעים להריע רבים לרעוה והוא אין צידו להכריע ח"כ
 איך תעלא צו אשמה אך שים כה צדצרי חכמים איך
 העלימו חשוזתם צלדס עניה וציה צזה שאמרו צלשוכם
 טול קיסים והענין דוד המלך זיע"א אומר דרך סקר הסר
 ממני וחורחך חכני דרך אנוכה צחרתי משפטך שויהי
 וסוא אין לך אדם שאין לו ספקות צדרכי עצודה מחשב

לש"ש כן או לעשות כן, ואם נמלא צחורה הכרע ח"כ
 אין פסק כ"א וי ש"אינו מצטל דעתו נגד דעת הצחורה
 ה"ז אין אך צדצר שאין נמלא הכרע יש פנים לכאן ולכאן
 כהצ רמז"ן ז"ל צרמז והצצר הקשה מכס אז הקרצון אלי
 שחסקל עלמד מכל פכיוח העה"ז ולקרצ רק לרלון עליון
 צ"ס אז ושמעתי, והוא כמו צד"ע (ח"מ סי' ל"ז) כל
 דיין שיש לו הנאה רחוקה נפלאה פסול לדון, כן אם
 נלד אחד אהה רואה הנאה לבוג יוחר עלד זה לזה אז
 לא השפוט צדצר כ"א שמוע עלה מחכס שאין לו נביעה
 כזו כלל ואז האמה יורה דרכו לריך לקבל אע"ג שיאמר
 לו היפך דעתו וכמו ד"מ לדיק הראשון צריצו וצכל זה
 פשעומדי' הם כרשעים וכסקצלו הדין הם כלדיקים והו'
 אם גם מקודם אמר אחי זכאי אחרי שהדיין שאינו כוגע
 אמר אהה חייב וקיבל ה"ז לדיק כי שגיאות וי צין אך
 אם לא קיבל ה"ז רשע גמור אע"ג שחיש צבעכות שהוא
 לדיק וזה שאמר דוד דרך סקר הסר מומי ומהיכן
 הצרופה להכלל מדך סקר הראשון ותורתך חנכי לעשות
 כחורה אורייתא וקצ"ס חד הוא, וצצר שא"א לי לפשוט
 מן ההורה אז דרך אמונה צחרתי משפטיך שויתי סייתי
 לוקח לי המקלול כמו משפטי ה' אמת ששם כל הכוגע
 פסול לדון ולריך לקבל שם צאמונה שהוא היפך מן שכלו
 מן זה השופט צכל אשר יורו צו כן צכל דרכי חורה אע"ג
 ששכלי אמר היפך דרך אמונה צחרתי אמונה חכמים
 צחרתי לקבל כאשר אמרו על חייב זכאי ושלא לסור ימין
 ושואל מה גם אחרי כי אחי הצע"ד הכוגע צלד רחוק
 חס החכס אינו כוגע כלל כי אם הוא כוגע אסור לקבל
 ממנו הוראה צענין זה וה"ז צכלל עע"ז כגמ' (פ"ק
 דסקהדרין) ואחרי כי זה דיין קו"ח צ"ד אינו כוגע לא לו

ולא ע"י צנו או חתנו או קרובו אם אין להם שום נגיעת
 כ"ש ואם יש לכם ולראשיכם נגיעה רחוקה עכ"ס ע"י
 אהבת שלום או פרנסה וכבוד לו או לקרובו וזה הגרם.
 לך ספקות כאלו דרמזם טול קיסים הנועכז הראות ומה
 הקיסים מצין עיניך טול הקיסים מצין שניך הצטר עודנו
 צין שניך פניות עוה"ז אשר גורם קיסם וצין עיניך
 טול קיסים זה ואח"כ גם אהה צעין יפה הראה להצטין
 צין חכלת ללבן וע"כ אין צך האשמה על כי עיניך ראו
 זרות אחרי כי כלי הצטת אהבת רעים וקרובים וכיולא
 מצין עיניך (ואיני אוור שאהה עיור צעל מוס כ"א הקר
 הקיסים הקר מורך מוטה ואז הצטת לראות) אך אחרי
 שחדע כי כאלו כלי עינים צך איך יולא לצך לשפוע
 שפוע או לקמוך על שופטים האלו אשר להם נגיעות
 כאלו והחור' פקלם לך אם גם כגוצה ארזים גבהם קראה
 אוחם אשיר' צהיכל (שם) אם לא ישימו ידם למו פה
 לומר פקילכא לך לדינא (כתוצות ק"ה) ועעתה (שופטי'
 י"ז) כי יפלא מורך דצר למשפע דצרי ריצות צטעריך וגו'
 וקונת ועלית אל המוקום אשר יצח ה' חלקיך גו' ועשית
 על פי הדצר אשר יגידו לך מן המוקום ההוא אשר יצח
 ה' על פי החורה אשר יורוך לא תסור וגו' והאיש אשר
 יעשה צדון וגו' וצעתה הרע מיטר', וכל העם ישמעו ויראו,
עוד מצין דצרי חכונים כדרכות דור ששופט את
 שופטיו א"א שיקבלו תוכח' אם יאור טול קיסים
 יאמרו טול קורם הענין כי דרך האצת דרך החור' הוא
 שלא לשפוע על השופט כן אמרו איזהו חכם הלומד מכל
 אדם אפילו ווקטן שצקטנים למה כי עדותיך שיהם לי
 הלא רק אשים לצו אל עדותיך ווקור חורהך ומאי כ"ו
 על הודצר אשרי לדור שהגדולים שוועים לקטנים :

אס אונס הדבר כהורה אז אקבלו אפילו מקטן שצקטנים
 ואס הוא היפך מדרכי התורה אז אין נשגיחין אפילו
 צבת קול ואי אמרה יתושע בן כון לא חלייתין ליה
 (חולין קכ"ד) כן דרך חורתינו אך אס האמת נעדרת צדור
 שופט אס "שופטיו אז לא יקבלו כי יולאו די "קורט" ר"ח
 "קנאה "ושכאה "ראשית "ההנשאה) אשר יעשה נסך
 מנדיל להפך דברי אלקים חיים אס גם הדברים
 טוטים וכוחים אך קנאה קו"ח שכאה הקלקל שורה
 לדחות בקש, וענין זה כשמוע צמשל מלך שלח למלחמתו
 שני שרי מיל הא' הלליח בצר ועשה מיל, והשני לא יכול
 עמוד כי סהגצרו עליו עד כי כס וצרת לו, ויהי צדך
 צמלון דרש דרש על חצירו ואנרו לו כי הלליח למחציר
 וירע לו צלצו כפלים מופלהו למה ע"י קנא' איש מרעהו
 אשר חצרו עוד יתכצד צקלונו ויוחר כוח לו אס שומע
 היה גם הצרו כמותו כס מן האויצ וחהי לו חלי נחמת
 אס גם לו גם לו לא יסיה, אך זה הדבר רק צאלו השרים
 אשר על משמרתם יעמודו רק צעד כצוד ומנוון, אך בן
 המלך אס הוא הלך לקראת אויצ ולא יכול עמוד וצרת
 על כפשו אז יכוח כל הצזיונות שלו וידאג על חציו המלך
 על ממשלתו שלא יפול, וסיה אס צדך צא לו הונצטר
 כי א' מן השרים עשה מיל לגרש אס האויצ מלד אחר הרי
 זה לו כונצטר וחסי רוחו כי יצא הישועה מכל מקום רק
 שכצוד חציו המלך לא יגרע לו. כן הדבר סזה מי שצוד
 לה' צצחיתה עצד אז רואה חצרו או אס מודהו עמוד ועשה
 מיל להליל כצוד מלכותו י"ח ירע לו צלצו למה לא עשיתי
 חכי, אך לדיקים צחיתה צנים ישמעו ויראו וישמח לצס
 כי אהה שאלתם שואלים זה לזה איה מקום כצודו וענו
 ברוך בבור ה' ממקומו •

שו"ת מהר"ם שיק חלק אורח חיים

תשובה ע'

יתענג על ריב שלום מעתה ועד עולם תלמידי הרב המופלג ומופלא בתורה וביראה המרון והשטן כש"ת מוה' וואלף סופר נ"י אבדק"ק סגרוט יע"א :

מכתבו קבלתי ושמחתי בו וכתורתו . ושאלתו . והנה ע"ד אשר נשאלתי ממנו ע"ד פסקי הדינים אשר מדפסו מחדש מאת הרב הדיק המופלג מוה' הלל ל"ש נ"י ואין ביכולתכם לאשרם ולקיימם שלא לדרוש בלשון אשכנ"ז שאל"כס אין שומע בעיני אחר . ועוד כמה דברים כאלו . הנה הפסקי דינים לא ראיתי אבל כבר נשאלתי מאת הרב הג"ל על רוב או אפשר על כולם . ומקלחת הסכמתי עליהם עפ"י דין תוה"ק . ומקלחת לא הסכמתי עליהם כאשר חנני ה' ית"ש . והנה בנידון הג"ל אחת נכון הדבר לכל מי אשר יבחו קורות ומסמך דורינו עין בפין . יראה שמעת שנטו ישראל מדרך אבותינו והשקו בדיעות נכריות וחכמות חילוניות ובילדי נכרים יספיקו . ולשונו לאומים יהנו נתמעט התורה מישראל ונשתכחה מהרבה נערי בחורי בני ישראל . והמלות והיראת שמים פרהה מלבס . והרבה פרעות בישראל . אפיקורסס ופושעי ישראל . ועבריינים ויזאו מהם מה שילאו . וכלם לא התחילו ברשעות ההם אלא בלשונו לאומים וחכמת נכרים להם . הם גרמו את כל הרעה הזאת . הם הם שחנקו ונטלו חיי התור' והמלות : ואם אמרו חכ"ל סנהדרין דף מ"ה סודר שחנקו בו ואכן שהרגו בו אסור בהנאה ולריך קבורה . ראוי שנקבל על עצמינו ועל בנינו אחרינו שכל הג"ל שהרגו וחנקו התורה והמלות והיראת שמים שהם חיינו ואורך ימינו לאסור ולקבור אותם ולא יהא להם שארית בישראל . חמס לא זו בלבד מה שכבר הרסו הרי הנסיון מעיד שכל יום ויום חללים רבים הפילו . שהרוב מהחושקים והדנקים בדיעות נכריות אין בהם יראת שמים . והרא"ש כ' להחכם ר' ישראל מטילטולא על לימוד

הפילוסופיה בריך רחמנא ד' שזכנ מינה . כי בא האות והמוסת להסיר
 לב לומדיה מיראת שמים וכבר האריך הרא"ש בתשוב' כלל נ"ה . אך
 הוא מרחקת האדם מתורה ויסודותיה . ואם אנו מזהרים שלא לילך
 במקום סכנת הגוף על גשר רעוע וקיר נטוי שמזכירין פומתיו של
 אדם כ"ש שכלל ושמתם את נפשותיהם הוא שלא ללמוד דברים
 המרחקים האדם מן התורה ויסודותיה . ומיראת שמים ומחיי נספן
 ונשמתו . ולא תביא רא"י שאנו רואין אנשים שלמדו ידיעות וחכמות
 אלו ונשארו באמונתם . המיעוט לא תכזב את הרוב . כוודאי ה"י בהם
 י"ש הרבה . ואמונה גדולה . ושמירה רבה מן הדברים המושכים
 לרעה . ולאו כל מוחא סביל דא . ומה אם ההולך בדרך הישר והפשוט
 תן אל תאמין בעלמך וכו' וכ"ש להביא עלמו לידי נסיון ומקום סכנות
 הנפש . ועוד בה שליטת שאפילו ה"י אדם מוחזק בעלמו ולא ה"י לו
 מקום חשש בעלמו . מכל מקום לריך לחוש שממנו יראו וכן יפשו גם
 אחרים אשר אין כדס להתגבר על יצרים . ולרובא דשלמא סכנה .
 וכ"ש לעפירי האלון בחורי חמד שפדין אין התורה ויראת שמים נטופה
 בלבם בחזקה . ופדין אין שכלם שלם . ולהם הוא ודאי סכנה גדולה .
 וא"כ פ"י מפעויו הוא גורם רעה לאחרים וכל שהברו מוטא על ידו .
 הרי הוא אחד מהכ"ד דברים המפסידין את התשובה . ומאד על אלה
 הפעמים ראוי לנו שגזר על עצמינו להרחיק מכל הפערים הג"ל בכל
 מה דלאשר . כמאמר החכם אל תקרב אל פתח ביתה וכו' בדברים
 שהם רק פתחי ביתה וכמו שדרשו חז"ל :

אבל אי קורא דברי חז"ל ב"ב סוף פרק חזקת הבתים דף ס' פ"ג
 מיום שהרב ביהמ"ק דין הוא שגזר על עצמינו שלא לאכול בשר
 וכו' אלא שלא נחרין על הציבור אלא ח"כ רוב הציבור יכולין לפמוד
 וכו' ושוכ אמרו דין הוא שגזר על עצמינו שלא לישא אשה ולהוליד
 בנים ומלא זרע של אברהם אבינו בליס מאליו . אלא הגח להט לישאל
 וכו' ולשון זרעו של אברהם אבינו כלים הוא חמוה . וכיאר מין הגלון
 כפל חת"ם ז"ל פ"י מדרש ס' שמות כשגזר פרעה אותו גזירה פמד
 פתרם וגירש אשתו פמדו כל הדיקים וגרשו את נשותיהם ואמרה לו
 מרים גזרתך קשה משל פרעה שפרעה גזר רק על הזכרים וכו' ואמר
 מרז ז"ל דהנה הקב"ה כרת ברית עם אבותינו לקיים זרעם אחריהם

ולתת להם נחלת ארץ ישראל . והנה אם ישראל יגורו על פלמן שלא להוליד בנים ודור הולך . ואין דור אחר בא . ויש לחוש שמדו יכלה זרעו של א"י ויהי השי"ת מוכרח להושיע ישראל ולהשיב בנים לגבולם . אלא שכל זה אם כל הקהל יעשו כן אבל אם רק האדויקים והכשרים יעשו כן . והרשעים ישאלו להם נשים איך שוב אין הקב"ה מוכרח שהרי גם הרשעים זרע אברהם . ואם כן רק זרע האדויקים יכלו ויתמו . וזרע הרשעים ישאלו ויעמדו . ואז יהי הרע כפלים . חיה טוונת הנמרח דין הוא שגזור על פלמיו שלא נשא וכו' ואיך זרעו של א"י כלים . וזה א"י . ויהי הקב"ה מוכרח להושיע לנו אלא הנה וכו' משום דכפושעים והקלים לא ישמענו לנו וישאר זרע ישראל מהם חיה כ"י טוונת עמרים כשגיר"ה את אשתו כדי שכלם ירשו . וכרל וממילא יהי גאולה לישראל . אמנם רק האדויקים גרשו . ושאר דלות הנס קיימו כשותיהם לזה אמרה גורתך קשה משל פרעה . כיון שרק האדויקים גרשו כשותיהם . ויוכלה חיו זרע לדיקים : ורשעים יתרנו . ולכך נפקה ואמרה גורתך קשה משל פרעה ודפח"ח :

ואף בנידן דדן יש לחוש לזה שהאדויקים יקבלו הגזירות והתקנות ככתוב . והביטורים והרשעים ישאלו על פמדם במעשיהם . והרשעים יתאמנו ולשונם תגבר בלחץ אלל השרים וכשאר פותיים סרפדיינען וכן בלייטונגעין שלהם שרנו להסית ולהדיח . ואין א"י מהאדויקים שיהא יכול לפמוד פמס להוכיח על פמס וחמלאחם ברבים אלל השרים . כי סתם עליהם המדבר . וטודאי אם אכשר דרא . הקב"ה ברוב רחמיו מפמיד גואלים כמו שפעה לנו ולאבותינו בכל פח לרה ולוקה . אבל פתה שנערה כבר הרבה יותר מדאי ממלא בני ישראל הפוסהים על שתי הפעיים . וכבר פשתה הרעה הגדולה בתשוקה הזרה לדיעת הגכרות : ובלדי נכרים יסטיקו ילדי ישראל במקומות רבים . ואם ירחיקוס מפל גבול ישראל . ינדלו מקהל הגולה . ונהי שכל האמתלאות האלו אין בהם כדאי להתיר לאדם ללמוד דברים הריל להכנים עצמו לסכן את נפשו . וחייך קודעין קיימיל ומי יודע אם יליל אחרים . חולי יפלה מרם כידו . לו חיו ילכד ויאבד לגמרי : ולכך טודאי אין להתיר ללמוד דברים שיש בהם חשש מכמה קלקולים הריל אחי"י אם יהי טוונתו רצוי . מכל מקום אם נמלא אדם דייק שהכנים פלמו לזה דקים ל"י נפשי' שלא יכשל . אסילו פבר

והגרים פלגו לסכנה ולא בשלום • ומוחזקין אלו בו שהוא ת"ח וירא
 ה' מרבים ודורש בלשון לאומים וכל כוונתו להרחיב גבול הקדושה
 ולהמשיך קלי הדעת לתורה ה' ויראתו • וללחום מלחמות ה' עד
 הרשעים לסתום פי דוברי שקר ועתק על תוה"ק • ורצו ומאורו לזכות
 הרבים • וכל המזכה את הרבים אין חסא בא על ידו : לחוש ח"ו
 שיחטאו אחרים על ידו • אם מפעיו בלמת ואמונה וכוונתו רצ"י לא
 מלאתי מקום לאסור לו במקום שאין רויץ לשמוע כי אם בליא • ואם
 לא ידוש בליא : יקבלו אחר איש הגון וכו' : לא מלאתי איסור לירא
 ה' לדרוש בליא • חה לשון השיטה מקובלת כבי"ק פ"ג בשם המאירי
 והחכמים השלימים שכבר מלאו כרסם בשר ויץ רצ"ל התורה והתלמוד
 ויסודות מלתייה אין לך קרוב למלכות יותר מהם ומותר להם ללמוד
 כדי להשיב עליהם ולחזק הדת במסערים לא ימוע לפולם • פכ"ל •
 חה ה' דעתי בענין דרשות בליא • אבל חנרי רבו עלי והסכימו שלא
 בדברי ולריך ומוכרה אני לקבל דבריהם בלימה וכיראה • ומלילה לסור
 מדבריהם : וגדולה מזו הביאו תוס' פ"ו דף ל"ו פ"א ד"ה אשר לא
 יתגאל וכו' בשם הירושלמי דח"ל שמואל לרב או אכול או אכתוב שלך
 זקן ממרא • וטרח פל"י ואכל פ"י"ש • וגזירה ותקנה שתיקטו לפשות
 פ"ג לתורה • החיוב הוא לאשרה ולקיימה מן התורה כדלית' ביו"ד
 פ"י רכ"ה וע"ן רמב"ם פ"ג עממרים כל פרטי דינים אלו : וחלילה
 להרבות מחלוקת בישראל • ואמרי"ן ביכמות דף י"ד פ"ג אפס"י שאלו
 אוסרים ואלו מתירים היו מחכבין אלו את אלו לקיים מה שנאמר באמת
 והשלום אהבו ה' ישלח את מלאכו לקרב את הלכנות במהרה ויבוא
 הגואל לך ותחו בליון פירטו דברי רבו הדושי"ת :

הק' משה שיק מברסלואופ :



תשובה ע"א

שליית חוסט כ"ח תמוז תרכ"ו לפ"ק :

בימי המלחמה - ישמרהו אלקי הפנרים . להרצ"ה המוסלג בתורה הארון כשי"ת עוה' מרדכי לייב קליין ר"י בקיק מיקלאש ישי"א : מכתבו משביל הפנר קבלתי על כוון ושם נאמר לישאל אותי שלב כדת'מה לעשות . ואיך יעשה בדבר שטרנסחו תלוי' בו ואשה ופשרה בניס קפריס תלויים ב"י וניזוים פ"י שלומד בניהמ"ד שנקבלתו לחזה שיפורים וזוה מסתפק ומתפנים וכבר פשו נקבלתו חדשות בניהמ"ד הבימה בקלה המזרח וקאהר ומשורריו ובגדיהם כדרכם ואפ"י שה"י רע בפניו . חפ"ה עד כה לא מש מתוך אהלי ביהמ"ד אף פפ"י שמוכרת פ"י לכנוס לפעמים לביהמ"ד להתפלל התיר לפלמו משום כד"י חיו וק"י ביתו ושלוס בית וגדול השלוס וכ"י שאם לא ילך שם יהא הוא מוכרח להיות נע וגד ויתבטל מתורה . וח"מ כגד כלס . וגם שהוא אדם חלוש ושבור . ואיכא כל תשחית דגופ"י ומלד ג' טעמים אלו התיר לפלמו . ועתה שמע שכמה רבנים ודיינים הדפיסו איסור גדול על ביהמ"ד וקאהר ושאיסורו חמור מאכילת חזיר . ויש בו ספק אם איך הדין בזה יהרג ואל יעבור . ולדעתו אינו ביהרג וא"י וגם אינו חמור כאכילת חזיר . לזאת נעשה נכון בדעתו ושאל את פי עכ"ל בקלרה :

והנה דין ביהמ"ד וקאהר הג"ל כבר כתבתי בקלרה ואריכות במקור"א ותוכן הדברים וקושט דברי אמת כל המשטים ממנהגי ישראל ומדמין ומשוין מפשיהן למעשה דתות שארי אה"פ עוברין בכמה לאוין שכי' הרמב"ם בפ"א מה' פ"ז ובירר ביותר ספר מחולת המחייים . ושם חשש ד"ש בו משום יהרג ואל יעבור . וא"י כבר כתבתי שגראה שאיך בו משום יהרג וא"י . וגם ביארתי דהלאוין הם על הפושק ומתקדן ורולין בהן . אבל המתפלל שם לתומו הואיל ואיך לו ביהמ"ד אחר או משום סבה אחרת אינו עובר בלאוין הג"ל ומכל מקום אסור לו מן התורה להתפלל שם שאסור להיות נטפל לעוברי פבירה ורשיק נפ"ק דמכות דנטפל לעוברי פבירה כעוברי עבירה . ואפילו אם אינו מתפלל שם אלא עומד או יושב שם בשעה שהם מתפללין בקאה"ר דאפשר דבכה"ג לא מקרי נטפל מ"מ הרי אמרו

בזמנו דף עין דלחית מלוח מלוח משום דכרוב פס הדרת מלך .
 וממילא נשמע היה רחית עבירה עבירה . ואינו דומה מועטין
 הפושע העבירה למרוכץ . וסברא זו סברא דלחיתא הוא . וליך
 שם נשיה שאין ממסלנן בקאמיר גראה דאין בו איסור אלא שראוי
 וסוד להממיר לרמוק מדבר שעבדו בו עבירה . וכעין דק"ל בלחית
 סימן רמ"ד בבית שנכנה בשנת באיסור . וכמקום אמר הארכתי ואין
 כאן מקומו :

ועבשיו נבוא לעין שאלתו . הכה לשונו תמוה דמשמע מלשונו
 דהדבר תלוי בחומר האיסור אי חמיר כאכילת חזיר .
 ואין חן הוי זסיר במלוח קלה כנחמורא . וכתיב אורה חיים סן
 תפלם . וכו' . ודרשו חכ"ל במ"ק דף י"ט ע"י"ג . אמנם כאן ששום
 אפי' אין בהליכה רק איסור דרנן אסור לפרנס עלמו ואת ביתו
 באיסור דרנן . אלא במקום שהתירו חכמים משום כדי חייו עיין
 בסקנהדרין דף כ"ו בתוס' שם לעיני מרישה כשביעית או משום פסידא
 כפי' ליור שעלה בו קשקשים אבל במקום שלא התירו בפירוש אין
 מדמין עצירות חכ"ל דלחית' נסוסקי' . ור"א דכמה פרחו הראשוני
 והאחרונים בלחית ס"י של"ד להתיר להוליא מוקאט מפני לסעים ושודדים .
 ולמאן דמתיר הוא משום דאדם נהול על ממנו ויש לחוש שיבוא
 לדי איסור דלחיתא . ותו הלכה פסוקא דאקור לככות דליקה בשנת
 אסילו אם יספד כל הונ . ויטעך לנריות . אפי' דכינוד הוי מלאכה
 שאלי' ואינו אסור רק מדרכך וכדלחיתא כפי' של"ד ועי"ג במג"א ס"י
 של"ד סק"ל כתב ב' תירושים בזה . ותו דלפי ס"ד וסברת מעלתו הותרה
 ברעושה לפסוק במרי' בשנת להחיות נפשו . וחם ל"י למרי' ולזרעא
 דאבא דלימא הכי . ודברים כאלו נשמעו מפרי"י הדור שמחפס על
 פנאם נסברות כאלו לחלל שנת במשא ומתן משום כדי חייבם . ומענה
 נפיהם וחי בהם כתיב . והכל סקי' אללם . אבל שקר נסכס . וכדי
 בזון וקאף שנדברים כאלו יבטלו כמה איסורי שנת ויר"ס וריבית ושאר
 די' תורה . וכי י' ה' תקא' לפרנס נהיתר . ורמ"י . הוליא לננת
 המן ואמר הדור אחס ראו וכו' . וכ"ש בנידון שלנו דלחית כ"י איסור
 תורה כמ"ש . ואין קי"ל בלחית ס"י תרירו דלרף ליתן ולסור כל ממנו
 כדי שלא יעבור בל"ת דהיינו שיטור בקום ועשה דאינו תלוי בלא

מסורש אלא אם לריך לעבור בקום ועשה כמכואר מלשון הראב"ד המבואר בכ"י שם ש"כ דאפי"נ דער כמת אפי"ה אינו לגמרי כמת אלא לפריך לעבור בשב ווא"ת אז אינו מחוייב לעזר כל ממונו . אבל לית אסור לו לעבור . והמפיץ שם יראה דבשב ווא"ת תליא וכיון שלריך ליתן כל ממוט שה"י לו מכבר אפי"נ שפי"ז יפני וילטרך לבריות . מכ"ש דאסור להשכיר או להשכיר עלמו כדי להתפרנס בדבר האסור . דבממון שה"י לו כבר מליט דקליי טסי וחששו עליו טסי . פי"ן ר"ש פרק מי שהתשיך . וסכרוא שפלה על דעת מפלתו לומר דמשום שלא ילטרך לבריות יהא עותר זה ה"י סכרת יהונתן בן גרשון שהשכיר עלמו לסאל מיכה . וכפי"ן שדרשו בכ"י דף ק"י שפעה זואת כדי שלא ילטרך לבריות דסכר דמשום זה עותר להשכיר עלמו לעי"ז . וכוודאי פי"ן דהרין יהרג ואי"י לא שייך לומר דהוי סכרת יהונתן בן גרשון להתיר ועי"כ שהשכיר עלמו רק לשמש לחטוב פליס וכפי"ן שפרש"י בחומש . ובקדושין דף ב' ע"ב דנמכר לעקר . וגם שם פעה שלא כדן כדלית' בקדושין . או כפי' רש"ים שם בכ"י דסכר כיון שאין כוונתו לעבודה זרה ולא קיבלה עלי' סכר דשרי לית ב"י משום יהרג ואי"י פי"ן בשנת דף ע"ב ע"ב בלא קיבל עלי' ועובד מאהבה או מיראה . פי"ש . ופי"ש בתוס' שם . ופי"ז מסיק דלא הוא הן לחטוב פליס . או אף דלא כיון לעי"ז ולא קיבלה עלי' אפי"ה אסור לפרנס עלמו בו . ואפילו לריך פי"ז לבריות ומזה רציה להראב"ד הג"ל :

וצריך כל בר ישראל לבטוח ב"ה והבטוח ב"ה חסד יסובבנהו ורווח והאלה יעמוד לו ממקום אחר ואפילו אם חלילה פי"ז יהא מוטל ברעב הוא ואשתו וכיוו הרי כבר הבאתי דמחוייבים אנו למסור כל מאודינו על זה . וידעתי גם ידעתי שהדבר קשה והוא ניסיון גדול וחכז"ל אמרו אל תדן את חנרך עד שתגיע במקומו . וככל יום יום אנו מתפללין ואל תביאנו לידי ניסיון וכו' . מיהו עתה שהגיע לידו יחזק ויאמן לבו ב"ה לעמוד בניסיון . וכמו שכמה פעמים עמדו דורות שלפנינו בניסיון . ושלח על ה' יהטו והוא יכלכלנו . ובסרט בזמן הזה שדומה למה שאמרו חכז"ל נמעשה דרעיק (בעירוכת דף כ"א) שה"י בבית האיסורין ולא ה"י לו מים ליטול ידיו לאכילה אחר

מוטב שאמות ולא אטור על דברי חברי ואפי' שהתוס' הקשו שם וכו'. ותרצו שמחמיר ע"פ ה"י וקשה מהא דק"ל ב"ד ס"י קרי' דאקור להחמיר ע"פ למסור נפשו. ולר"ך לומר דהשפה היתה לריכה לכך ולכך שרי. והאידנא ג"כ השפה לריכה לכך שמחדשין חדשות ומשתדלין להשכים תורה ומצות מ"שאלא ולהעביר התורה מנביהם אחריהם דמי לשפת הגזירה אלא דהחס גזרו בחזק יד. ועתה במעמיה וברמי' מעבירין עם ה' וכריהם אחרי'ם. ומעלתו נ"י כתב דמ"ן עלי' כקאקף חזורי. וכי גם לבדו אחרי' ידמו ק' ולזאת השפה לריכה לכך לסרסם התורה והמצות בלתי מו"יפים כמו שקבלנו מאבותינו. ולהנחיל לבנינו אחרינו. ולזה לר"ך מסירת הגסס והמאוד כדכתיב בכל נפשך ובכל מאדך. וה' ירחם:

כל הר"ל כתבתי לדינא על שאלתו. אבל נוף הדבר לא הכנתי. לפי מכתבו פריקתו ע"י לימוד שיפור ומה י' לו ליתך להתפלל עם הקהל. וכי משום א"ן מעבירין על המצות או משום דאסור לעבור עד ב"הכריס הלוא כאלן מזה לעטור. ואי משום שהקהל מקפידין כיון שאינו רולה לעשות כמעשהם אינם מרו"ים בו ליתן לו פריקה. תמהני וסלא היא בעירי א"ך אסור שאגשים האלו יסתרו דבריהן כי מענה כפיהם אשר רוח הזמן מלמדת ומכנהת זכות וחירות לכל עמ"ן כשזה וא"ן לאמונה אחת זכות יותר בזה מלאמונה אחרת. ודבר זה מרגלל כסומייהו דהני לרבי. וכזה יתפארו וישאלו חירות לישראל וא"ך יעשו הם בעלמם היסוד זה. שלא ירצו לסרסם האיש את המגיע לו. יפן דליו סובר ועושה כמוהם. וכפרע שהרי בל"ה הם יודעים שדעת והסכמת מעלתו אינו כדעתם והסכמתם. ומעלתו אינו רולה בקאה"ר. וכי מנקשין דווקא שיהי' חונף ולא יהא תרוב כבדו. ולפניו חנף לא יבא כתיב. וגם לדעתו לא חשדו ישראל להתאכזר בזה לחת נקמתם בלא ירא ה' לומר תורה. לפי שאינו הולך בדרכיהם. שהם חוטאים לה'. ואף שהם סוכרים שא"ן בחדשות ההם עון. כי השומד יעור סקמים. אבל וודאי יודעין זאת בלאמונה כי גם העושה כמו שעשו אבותינו א"ן בו חסד אשר חטא. וא"ך הו"א שבעולם שיתאכזרו עליו. והלא כ"י ישראל רחמים המה לזאת איניני מנ"ן: וכוודאי משום זה לא יססכו מליתן לו פריקתו כאשר עד הגה:

ויהי' איך שיהי' הנז' אמר לו ש'אזור כגבור חלצו ויודה ולא יבוס
 ויאמר כפרהס'א כפני המשלמים לו תמול'א שהחדשות ההם
 עפ'י מה שנתברר לו עתה . הם אסורים לנז' ישראל וחלילה לו לעבור
 איסור חמור או קל משום פרנסתו . אס'לו אם י'טרך חלילה ל'יך נפ'
 ונד' . לא ימכור הדרך הישר כסר'טי ולא יעבור אותו עניות ע'ד קונו .
 ולא יתסלל כביהכ'נ אלל הקאה'ד . ואס'לו אם י'טרך כראש השנה
 וכיוה'כ ל'סע לכפר ולישוכים הסמוכים או הרחוקים יאחוז ל'דיק דרכו .
 זה יסרסם ולא יבוס . אבל יבקש מאת העומדים כראש שלא יתלו זה
 בזה . כמה שהוא ראוי ומזהה ללמוד ש'עור כבית המדרש כמקדמת
 דבא . ולא יעברו עליו הדין . לנקום בו נקם ויהי' מוכן ומזומן שאם
 לא ירלו ליתן לו את פרנסתו ע'י לימוד אפי'ה יעמוד כ'ישיא הוא

וביתו אס'לו אם יחסר לחמם . וד' לא יעזוב את הבוטחים עליו כאלמת *
 ושלומי אמורי ישראל חזקו וחמלו כ'יה לקיים מוסדות דור ודור לסרסם
 התורה והאמונה האמיתיות וללחום בעדה ולהנחילה לכנינו אחרינו *
 כאשר קבלנו מאבותינו וס' יגמור בעדו ובעד כל העומדים בסרן
 דבר החותם ככרכה הדורש שלומו :

סיק משה שיק מברעזאווע :



שו"ת דברי מלביאל חלק ה' סימן י"ח

למכורו. ועוד נראה דבכה"ג אף אחד יכול לעכב דלא אזלינן בתר רובא רק כשהם מחולקים אם טובת הרבים דורש זה או לא. אבל כשידוע שאין נכון לעשות כן. ודאי שהמיעוט יכול לעכב. ובארתי זה בחיבורי ח"א סי' ל"ה. ובנ"ד הרי הוא קלקול גדול למכור קצת מביהכ"נ וכמש"ל. ואף שהתועלת להרבים הוא במה שיחזרו ויתקנוהו. א"כ אין זה רק הערמה בעלמא וההערמה מוכחת לכל ממה שמתירים להם למכור. ועוד כיון שהעשירים אינם חפצים שיתקנו ביהכ"נ באופן כזה. הרי לא יסכימו על המכירה. וגם בעתים הללו ראוי למנוע מלעשות כזה. כי זה הוי כחוכא ואיטולוא. ודי לנו במכירת חמץ וכבר כתבו כמה אחרונים שהעיקר סומכים על הביטול. ובגוף הדבר נראה דכיון שאפשר לתקן בהוצאה מועטת. לא יוכלו הבינונים לכופ את העשירים להוציא הוצאה מרובה. ובכה"ג צריך הסכמת רוב מנין ורוב בנין כמ"ש בחיבורי שם באורך. ולזאת נראה שהדין עם החפצים לבנות עז"נ לצד צפון. וגם דכיון שבעזרת אנשים א"צ שום תיקון. נראה דודאי אסור לסתור כותלי ביהכ"נ בשביל עז"נ. ואף להאחרונים הסוברים שמותר לסתור ביהכ"נ בשביל עשיית עז"נ. היינו היכא שא"א להרחיב העז"נ רק אם יסתרו כותל ביהכ"נ. אבל בנ"ד שאפשר לעשות עז"נ באופן אחר ודאי דאסור. ועוד דבנ"ד שהעשירים אין חפצים בזה. יש לחוש הרבה לפשיעותא. ומ"ש קצת אחרונים שאם שכרו מקום לביהכ"נ על העת שיעסקו בבנין ל"ח לפשיעה. לענד"ג דגרע טפי שיש לחוש שייסמכו על ביהכ"נ השכורה ולא יבנו כלל את ביהכ"נ. וגם דהא קדושת המקום השכור אינו דומה לקדושת ביהכ"נ עצמה. וכידוע דמקום השכור אין בו קדושה רק לשעה. וכשלא יתפללו שם יוכלו להשכירו לכל דבר.

והנה באופן התיקון השני יש ג"כ לפקפק במה שיעשו חלונות בביהכ"נ לתוך העז"נ דהוי כסתירה. אך אם אין שם כעת חלונות י"ל דהוי

כבוד הרה"ג המפורסם וכו' מו"ה רוד דוב נ"י הרב דק' סאמפאלאנא.

ע"ד אשר העזרת נשים שבביהכ"נ שבעירו קטן מהכיל את הנשים הבאות להתפלל וגם כי הכותלים נמוכים. וחפצים אנשי העיר להגדילה ולהגביה הכותלים. ואופן התיקון אומרים הבינונים שיוסיפו על הביהכ"נ מצפון ומזרח וממילא תגדל גם העזרת נשים וההוצאה תעלה לערך ששת אלפים ר"כ. והעשירים אומרים שלא יסתרו מביהכ"נ מאומה. רק לצד צפון יבנו עז"נ על פני כל אורך הביהכ"נ ויפתחו חלונות לתוך ביהכ"נ כדי שישמעו קול הש"צ ויראו ג"כ מה שיצטרכו ובאופן זה לא יצטרכו רק ערך ג' אלפים ר"כ. וזה יתנו ברצון. ובאופן הראשון יצטרכו לבטל הפרוזדור של הביהכ"נ הנקרא פאלעש שהוא כעת בצפון. ויעשו מקום הכניסה לצד מערב. וכן היה לפני י"ב שנים. ורק אח"כ הכניסו את הפרוזדור לתוך הביהכ"נ. והפרוזדור עשו בצד צפון. והאריך כת"ר ברברי חכמה. ומטרודתי כעת אשיבנו בקוצר. וגם כי בענינים אלו כבר נדבר בהרבה אחרונים ואין לי פנאי לעיין בהם.

הנה לעשות פרודור מן מקצת הביהכ"נ אין נכון לענ"ד דזה הוי הורדה גמורה. וקצת אחרונים כתבו בכה"ג שימכרו המקום ע"י זט"ה במעמד אנשי העיר. ואח"כ יחזרו ויקנהו. ולענ"ד אין זה שייך בני"ד דהכא ההערמה נגלית לעין כל ודמי למתנת בית חרוון בנדירים (דף מ"ח). דהמכירה הזאת תהי פחיתות להביהכ"נ ששמונה אמות באמצע ביהכ"נ יהא שייך לאחר. וכמעט יתבטל כל הביהכ"נ עי"ז. וגם נראה שאין רשות לזט"ה למכור באופן כזה. דאף דקיי"ל שיכולים למכור אף למשתי שיכרא. אין הכוונה שיעשו בהם אף דבר שאינו צריך כלל. ורק הכוונה דכיון שהסכימו שצריך למכרו. ממילא יכולים להשתמש בדמים כמה שירצו. אבל על גוף המכירה צריכים לשקול בדעתם אם צריך

גבוהים מקומת איש כדי שלא יבאו המתפללים בצד צפון לידי מכשול הסתכלות בנשים. ויצא שכר בואם להתפלל בציבור בהפסד עבירה חמורה זו. ובעו"ה בכמה בתי כנסיות נכשלים בזה. ואם א"א לעשות החלונות גבוהים מקומת איש. אזי חלילה לבנות באופן זה וחלילה לירא ד' לקחת חלק בזה. וע' סוכה (דף נ"ג) שהשתדלו לעשות תיקונים בזה להרחיק תערובות אנשים ונשים בביהמ"ק. ואף שגם כשיגביהו החלונות יוכלו לעמוד על ספסל ולהסתכל. לא חיישינן לזה כי יבוש בפני רבים לעשות כן. והרי גם כשהנשים למעלה יוכלו האנשים להסתכל. ובכ"ז לא חשו חז"ל לזה בסוכה שם. וכן המנהג בכל תפוצות ישראל. והיינו משום שזה יעשה רק רשע גמור להסתכל בכונה ובפרט בביהמ"ק. וגם כי יהא נתפס כגנב כי הכל ירגישו בו. אבל כשיהי החלון כמותל במקום שהוא עומד שם יבוא לידי הסתכלות ואיש לא ירגיש בו.

תיקון קצת שתכנס האורה לביהמ"כ מהחלונות שיעשו בעז"נ לחוץ וכמ"ש בשו"ת ברכת רצה סי' ק"ג ואם יש חלונות יעשו החלונות הללו לתוך הע"נ. אכן אף אם יעשו חלונות מחדש ויש שם אורה בלא"ה. נלע"ד דהעיקר כדעת האחרונים שהתירו ככה"ג דהא אינו דרך נתיצה רק דרך בנין. ועוד דכיון שאם לא יעשו כן יצטרכו לסתור כל כותלי מזרח וצפון להרחיב הביהמ"כ. א"כ הלא טוב יותר לסתור מקום החלונות. ויגוף הדבר איני מבין מדוע כתב שבאופן השני לא יצטרכו לעשות הפרוזדור בביהמ"כ למערב. דהא על כל פני הצפון יעשו עז"נ. ונראה אשר האבנים וסיד וכדומה שיוציאו ממקום החלונות צריכים גניזה דהא יש בהם קדושה. ואף שיש לדון בזה. מ"מ העיקר הוא כמ"ש. ויגנוזם בבית החיים בעומק קצת קרוב לקבר של ירא שמים או ביסודי כותלי הביהמ"כ. ועוד יש להעיר בזה אשר החלונות לעז"נ יעשו



תשובת כ"ק מרן הגה"ק מסאטמאר

וזה יותר ממאה ושלשים שנה, בשנת תקע"ט, התחילו הפורצים במדינת אשכנז לעשות שינוים בבית הכנסת כמו בעמידת הבימה וכדומה, והיה זה בימי הגאונים האדירים הרעק"א והחתם סופר וזה"ה ושאר גדולי ארץ עמודי העולם, וכולם צווחו ככרוכיא בחומר האיסור כי נורא הוא לעשות איזה שינוים בבית הכנסת ממה שהיה מקדמת דנא, ותשובה אחת מענינים אלו נדפסה בשו"ת חתם סופר חלק ששי סימן פ"ו והאריך בפרטי איזה ענינים של מנהגי בית הכנסת שכולם ממקור קדוש יהלכו ואין להם היתר וסיים שאף אם אמור יאמר שאם לא נתיר להם איכא למיחוש להמרת דת ר"ל לא חשו חכמינו ז"ל לזה אלא חששו שישארו באמונת ישראל ויבנו כמה לעצמם ואתי לאמשוכי ישראל בתרייהו כצדוק וביתוס בימי חכמי המשנה וענן ושואל בימי הגאונים ואין אחריותן עליני. והראה מקום לברכות ס"ג יעיי"ש. ובמקום אחר הבאתי עוד ראיות לדבריו ושוב יצא לאור שני

חיבורים מאחד מגדולי תלמידי החתם סופר זלה"ה ספר "מחולת המחנים" וספר "הר תבור" והאריך מאד בבירור הענין של תוקף האיסור לעשות איזה שינוים בבית הכנסת מהמנהג שנתפשט בישראל מימים קדמונים אף בדבר שאין לו טעם. ובהר תבור סימן א' מביא כי מאות מכתבים באו מכל גדולי ישראל מכל ארץ הקדושה וכל מדינות רוס' וליטא ומדינת פולין ואונגארין שאסרו זאת בלתי הפוגות.

והנה גם המתפרצים אז לעשות שינוים בבית הכנסת לא עלה אז על דעתם לעשות שינוי כזה שתהיה המחיצה באופן שיוכל להיות הסתכלות מהאנשים על הנשים, שזה ודאי אסור מדינא דבגמרא בלי ספק, ולא העיזו פניהם כל כך, אמנם כחמשים שנה אח"כ בשנת תרכ"ו, הגיעה הפירצה עד ככה שהפורצים התחילו לעשות מחיצות כאלו, ולזה בהפסק דין שנדפס בשנת תרכ"ו שחתום עליו יותר משבעים גאונים וצדיקים, ובספר לב העברי ח"ש ועוד בכמה ספרים שנתפשטו אז העתיקו פסק דין זה אות באות, וכתבו שם ט' סעיפים ממנהגי בית הכנסת. ובסעיף ה' כתבו: אסור לעשות מחיצה המבדלת בין עזרת נשים ואנשים, רק באופן אשר לא יוכלו להסתכל אנשים בנשים, רק יעשו כנהוג מימי קדם. וכן אם כבר נעשה לא יכנסו בה. וסיימו לבסוף וז"ל: ואלו בתי כנסיות אשר כתבנו שאסור ליכנס בתוכם, אין חילוק בין שאר ימים לשבת וראש השנה ויום הכפורים, ואף אם צריך להתפלל על ידי זה ביחיד ביחידות. והאריכו עוד אח"כ לכאר שזה חמור יותר מכל איסורין שבתורה. יעיי"ש בנועם דבריהם, ואח"כ חתמו על זה גם רבותינו הקדושים מצאנז ומזידיטשוב וצוקללה"ה. ולמען חיבת הקודש אעתיק לשונם, וז"ל מרן הקדוש בעל דברי חיים זלה"ה מצאנז: כל הדברים הנ"ל אסורים המה על פי השו"ע והפוסקים ואסור לשנות שום מנהג ישראל בכנין בית הכנסת או באיזה נימוס ומנהג המקובל מאבותינו ומדורות הראשונים, והמשנה ידו על התחתונה. וחתם שמו הקדוש. וכן כתב אח"כ מרן הקדוש מהרי"א זלה"ה מזידיטשוב, וז"ל: הנני באתי כיהודא ועוד לקרא ליתן תוקף לתורה הקדושה דת ישראל שיקוים ואסור לשנות ולנטות מדרך התורה הנמסר לנו ממעמד הר סיני וממנהג אבותינו התנאים

והאמוראים הקדושים כמבואר לעיל בחתימות הרבנים וכל השומע ינעם. וחתם שמו הקדוש. הנה מפורש בדבריהם שכל זה אסור על פי השו"ע והפוסקים ואין זה איסור חדש ומאן ספין בדור הזה לחלוק על האריות האלה. ואף אם יתקבצו כל דורינו זה אין בכחינו להכריע אף צפורן אחת מהם, ואמרו חכמינו ז"ל אם הראשונים כמלאכים וכו' אנו כחמורים, אבל אנחנו אין אנו אפילו כצפרני החמורים לגבי הראשונים כמלאכים, אך אלו היינו עומדים על המשמר שלא לשנות עכ"פ מדרכיהם וממנהגיהם הקודמים לא היינו מגיעים לירידה נוראה כזאת אף בעיקבא דמשיחא.

טהרת יום טוב חלק ו'



הוראת הנצי"ב מוואלוז'ין

מכת"י בנו הגאון רבי חיים ברלין זצ"ל

לזכרון מה שהזהירני וצוה עלי מר אבא הגאון זצללה"ה הכ"מ, קודם פטירתו, על דבר שמסר נפשו על ענין ישיבה דוואלוז'ין, שלא להכניס לתוכה שום לימוד מלמודי חול, ולסיבה זו נסגרה הישיבה, ומזה נחלה מחליו, אשר לא עמד ממנה, וצוה לי באזהרה שלא להסכים בשום אופן וללא שום הוראת היתר שבעולם, ואמר שהקב"ה רמז כל זה בתורה שאמר "להבדיל בין הקודש ובין החול", היינו שכל עניני חול המתערבים בקודש לא די שאין עניני לימודי חול מקבלים קדושה, אלא אף זו שעניני לימודי קודש מתקלקלים מהם, ע"כ לא ירע לך, בני, מה שענין זה גרם לי לצאת מן העולם ולהסגיר הישיבה, כי כדאי הוא הענין הגדול הזה, למסור נפשי עליו.

כדברים האלה דבר אלי ביום ג' כ"ו מנחם אב שנת תרנ"ב ווארשא".

ביום ג' לחודש תשרי תרע"ג נתבקש רבינו לישיבה של מעלה, ומפני המקטרגים אושר כתב ידו ע"י הבד"צ, ובו הם מדגישים שכתב יד הרב

הוא:

נתברר לנו הבר"צ הח"מ כת"י הגאון הצדיק ר' חיים בערלין ז"ל,
שזהו כת"י ממש, ואשרנוהו וקיימנוהו בדחוי.

וע"ד האמו"צ בעה"ח ז' טבת שנת העת"ר הבר"צ עה"ק ירושלים ת"ז:

נאום משה נחום וואלענשטין

נאום צבי פסח פראנק

נאום חייט מענדיל בהרא"ש ז"ל



תקנות שנעשו ונתקבלו באסיפת ראשי ומנהלי הישיבות על פי דעת מרן
החפץ חיים ובהסכמת כל הרמ"ם ומנהלי הישיבות בהאסיפה שהיתה
בראדין בימי כ"ח-כ"ט תשרי שנת תרצ"א לפ"ק

- א) להתחזק ביתר שאת בשקידת התורה ולימוד המוסר ויר"א.
- ב) להזהר בעניני הדיבור שלא יהיה אצלם הפקר. והעצה לזה היא על ידי לימוד ההלכות השייכות לזה כמו ספר חפץ חיים ושמירת הלשון.
- ג) ביותר צריך לשים לב להזהר מהדברים הגורמים לחילול השם.
- ד) לסדר בכל ישיבה וישיבה חבורות, ולכל חבורה יהיה מזכיר לפקח ולהשגיח על כל בני חבורה שלו ע"ד שקידתם בתורה והנהגתם ביר"א.
- ה) שלא להניח את בני הישיבה ללמוד לימודי חול זולת לימוד תורה"ק ויראת שמו יתברך כדאיתא בתנא דבי אליהו (פרק כ"ג) שכרתו אבותינו ברית במצרים שלא ללמוד לשון מצרים מפני דרכי עכו"ם שבהן (ר"ל בספרות שלהם). וכמו כן בימינו מעורב בספרותם דעות זרות וספורי עגבים.
- ו) שלא להניח בשום אופן לקרוא בספרי מינות או ליצנות וניבול פה. וכה"ג אסור לקרות בעתונים אשר נמצא בהם דברי תועבה הנ"ל.
- ז) כל מי שעוסק בקריאת ספרי מינים אסור להשהותו בישיבה.

ב"ה

שמועה שמענו שיצאו אנשים לפרוץ גדרן של גאוני קדמאי צדיקי יסודי העולם ואמרו להכניס למודי חול בישיבות הקדושות.

כידוע מטרתן של הישיבות היא לגדל גדולי תורה אשר יראת ד' היא אוצרם, מעוטרים במידות טובות ובהנהגה ישרה וללא שום תערובת למודי חול ח"ו.

והנה אך למותר לבאר חומר הדבר כאשר ידוע ומפורסם למדי דעת גדולי הדור בארץ ובחו"ל מקדמת דנא אשר הזהירו בדברים חוצבים להבות אש לא להכניס זמורת זר בכרם הישיבות הקדושות ולא להלכד ברשת ההשכלה האוכלת מנפש ועד בשר. אך כאשר בזמן האחרון ישנם כאלה אשר נפתו לעצת היצר הרע להכניס למודי בית ספר תיכון בישיבות.

על כן באנו באזהרה גדולה להרים מכשול מעם ה' ולהודיע כי דבר זה טומן בחובו סכנת חורבן והרס לשארית פליטת תורתנו בארץ הקודש וחלילה חלילה לפתוח פתח ולהכניס בישיבות לימודים תיכונים.

ואליכם אחינו בני ישראל זרע קודש אברהם יצחק ויעקב, שדברי תררתנו הקדושה חביבים עליכם – נקרא בקול גדול:

**אל תפרצו פרץ בחומת החנוך הקודש של בניכם ואל תשנו את הגבולות
שגבלו לנו הראשונים כמלאכים,**

**מסרו את בניכם לישיבות הממשיכות בעבותות אהבה את מסורת הישיבות
בישראל בלא כחל ובלא שרק, אל תעדיפו את הברק של חיי שעה על פני אור
עולם של חיי עולם.**

ושומע לנו ישכון בטח ויזכה לראות מהרה בהרמת קרן תרתנו הקדושה בכיאת גואל צדק בב"א.

וע"ז באנו עה"ח חודש טבת הא שתא תשכ"א לפ"ק בעירנו הקדושה ירושלים ת"ו:

**דוב בעריש וויידענפעלד יחזקאל אברמסקי אליעזר יהודא
פינקל יחזקאל סרני יעקב ישראל קניבסקי**



בט"ד

ספר

זהירות ומתינות בהוראות היתרים

בו יבואר כי צריך זהירות ומתינות גדולה בהוראות היתרים, ומוסר השכל להרבנים הגאונים שמחפשים קולות והיתרים ומקלם יגיד להם, עד שמתירים ועוברים על כל האיסורים שבתורה, ואין פוצה פה ומצפצף, (ואף על פי שלדינא יש להקל בכ"מ בשעת הדחק או סכנה ח"ו, אבל להקדיסם ולעשות משעת הדחק וסכנה, היתר גמור לכתחילה ח"ו), עד שבאים תלמידיהם ומדפיסים ההיתרים האלו לכל העולם כולו רח"ל.

בהקונטרס הזה יבואר עד כמה פחדו ורעדו הגה"צ מדורות הקודמים פן יצא מזה פירצה ח"ו, דלאו כל דבר שאפשר לגבב בו היתרים ניתן לפרסומי דפעמים גורם לפירצה גדולה, בפרט בזמן הזה שכבר ירדה עוד אלף מעלות אחורנית מבזמנים הקודמים, ואם הם חששו בדורותם לפירצה, מה נענה אכן אבתרייהו בזמן הזה. לדוגמא ישנם רבנים שהתירו המחיצות בבתי מדרשים נגד הפסק דין של 130 קדושי עליון לפני 120 שנה, ובזכות היתרים הנ"ל ישנם כעת אלפים בתי מדרשים, שעל פי פסק הגה"צ זי"ע אסור להיכנס לבתי המדרשים האלו, וכל התפילות של בתי כנסיות האלו הולכים לס"א רח"ל.



חברה מקיצי נרדמים

ברוקלין נוא יארק - שנת תש"ס לפ"ק



הנער מהעולם העליון



מדהים! מרתק!

בס"ד

ספר

זהירות ומתינות בהוראות היתרים

בו יבואר כי צריך זהירות ומתינות גדולה בהוראות היתרים, ומוסר השכל להרבנים הגאונים שמחפשים קולות והיתרים ומקלם יגיד להם, עד שמתירים ועוברים על כל האיסורים שבתורה, ואין פוצה פה ומצפצף, (ואף על פי שלדינא יש להקל בכ"מ בשעת הדחק או סכנה ח"ו, אבל להקפידים ולעשות משעת הדחק וסכנה, היתר גמור לכתחילה ח"ו), עד שבאים תלמידיהם ומדפיסים ההיתרים האלו לכל העולם כולו רח"ל.

בהקונטרס הזה יבואר עד כמה פחדו ורעדו הגה"צ מדורות הקודמים פן יצא מזה פירצה ח"ו, דלאו כל דבר שאפשר לגבב בו היתרים ניתן לפרסומי דפעמים גורם לפירצה גדולה, בפרט בזמן הזה שכבר ירדה עוד אלף מעלות אחורנית מבזמנים הקודמים, ואם הם חששו בדורותם לפירצה, מה נענה אנן אבתרייהו בזמן הזה. לדוגמא ישנם רבנים שהתירו המחיצות בבתי מדרשים נגד הפסק דין של 130 קדושי עליון לפני 120 שנה, ובזכות היתרים הנ"ל ישנם כעת אלפים בתי מדרשים, שעל פי פסק הגה"צ זי"ע אסור להיכנס לבתי המדרשים האלו, וכל התפילות של בתי כנסיות האלו הולכים לס"א רח"ל.



חברה מקיצי נרדמים

ברוקלין נוא יארק - שנת תש"ס לפ"ק



הנער מהעולם העליון



מדהים! מרתק!

קונטרס זהירות ומתינות בהוראות היתרים

כל מקום שמדובר משבת ביחוד ציינתי כוכב כזה*

מדי דברי בענין שבת החמורים אמרתי לא אמנע טוב מבעליו להעתיק מס' גאוני הדורות עד כמה חששו טרם הוציאו מקולמותם היתר בשבת או שאר דבר אף על גב שלדינא הי' דעתן להקל מכל מקום פחדו ורעדו פן יצא מזה פירצה למען ידעו דור אחרון דלאו כל דבר שאפשר לגבב בו היתרים ניתן לפרסומי דפעמים גורם פירצה גדולה, בפרט בזמן הזה שכבר ירדה עוד אלף מעלות אחורנית מבזמנים ואם הם חששו בדורותם לפירצה מה נענה אנו אבתרייהו בזמן הזה. (במקום אחר הארכתי יותר, וכאן אקצר).

(א) * בערוך השלחן (רמ"ג סעיף י"י) ולפי ששבותי שבת חמורין מאד כעין של תורה גזרו חז"ל אף על החשד שלה ובהכרח לגדור זה דאם לא כן יפרוצו פרץ על פני פרץ.

(ב) * בלבוש (רמ"ג סעיף א') ויש אומרים שהוא לימוד גמור ולא אסמכתא אלא איסור דאורייתא הוא, (וכ"ה פשטי' דקרא לפיכך יש להחמיר בו מאד משום חומרא דשבת, עד כאן).

(ג) העיד הריטב"א בשם רבותיו הצרפתים דבדור הזה שמקילין בכמה דברים ראוי לעשות סייג לתורה אפילו בדרבנן מחינן וקנסינן להו ושכן הוא בירושלמי (שיטה מקובצת ביצה דף ל').

ד) מכל שכן בדורותינו אלה שנתמעטה התורה והבקיאות ואפילו בני תורה ותלמידים אינן בקיאים וכו' ואם כן בדור כזה אינו ראוי לגזור גזירות ולגזור גדרים גדר לפנים מגדר (דרשות חתם סופר ח"ב דף רמ"ג ע"א).

ה) מכל מקום מידי לא תצא הוראה להיתר, ועל זה אנו מתפללים שתהיה פרנסתינו בהיתר ולא באיסור, ואין הכוונה בלא גניבה וגזילה, שזו אינו בידי שמים, אבל הכוונה דברים האסורים ונצטרך להתירם משום הפסד פרנסתנו, לשיזבן רחמנא מאלו וכיוצא באלו. (חתם סופר אור החיים סימן נ"ט).

ו) אך בדורות אלו יצאו להקל והקילו וחזרו והקילו עד שכמעט נשכח מלב ואין על מה להשען וכן כמה דינים כיוצא בעונותינו הרבים יצאו מה שיצאו. (שערי תשובה תק"ס).

ז) ברא"ש פרק במה טומנין סימן ב' בשם ר"ח דאף על גב ... (פי' שבשבת לח: לא שנו) הם בדרבנן מכל מקום משום חומרא דשבת חשיבה כשל תורה ואזלי לחומרא עד כאן לשונו (בליה"ש להגר"ע שבת לח: עיין שם).

ח) רש"י סוכה טז: וזה לשונו: שבת דאיסור סקילה הוא במלאכות דאורייתא מחמירין אפילו במידי דרבנן דאית בה, ועיין עוד שאלות ותשובות חלקת יואב אור החיים סימן י"ד.

ט) בשולחן ערוך הגר"ז (סימן רע"ו ס"ט): ואין להורות היתר זה אלא לבני תורה, אבל לעם הארץ אין להתיר שלא באמירה לנכרי וידמו דבר לדבר ויקילו יותר, עד כאן לשונו. עוד שם (שי"ח ס"א): שאיסור אמירה לנכרי קל בעיני הבריות וכו' ויש לחוש שיעבור עליו שבייל שיהא מוכן לו במוצאי שבת מיד, עד כאן לשונו.

י) לפעמים צריך להחמיר למיגדר מילתא (שאלות ותשובות ד"ח ח"ב אור החיים סימן מ"ח).

יא) ולכן סמוך לדורות שאחר אלף שנה מהחורבן נתגלה אור הזוהר להגן על הדורות וכו' ונתגלו החומרות והעונשין למען ישמעו ויראו כי השעה צריכה לכך מחמת תגבורת התאוה וכו', ועתה בדורות האחרונים כי גבר היצר להחטיא אנו צריכין לכל החומרות שיתגלו, השומע ישמע ואשר לא שומע יענש. (חיד"א בשם הגדולים ערך ר' אלעזר - הרוקח ועיין עוד בפתי"ע סנהדרין דף צ"ט).

יב) ירצה אם הפרו תורתך שראית שהדור פרוץ צריך לגדרו ולעשות סיג לתורה וכו', וכן מצינו לחכמי דור דור ודורשיו שהוסיפו וחדשו תקנות וגזירות גדרים וסייגים אשר לא שערם הראשונים וכו' כי הזמן והשעה צריכה לכך. (ספר יעב"ץ מעמדות ליום ג' דף רכ"ח ע"א - לחם שמים ברכות פ"ט).

יג) מעיקרא בהיות ישראל לבטח על אדמתם וכולם יודעים את התורה ועוסקים בה לא צריכי כל כך גזירות, אבל הן בעון כי אזלת יד וגלינו מארצנו ולא היתה יכולת

להתמיד בעסק התורה כ"כ ושכיחי ע"יה יש צורך למיגזר טפי וכל עוד שהולך ומתרבה הגלות צריך להרבות סייגים וגדרים כפ"מ שמתמעטים הדורות (חסדי דוד על תוספתא פ"י דף קס"ד ע"ב).

יד) מי יתן והיה שישמעו מכל אשר מבואר בספר' לחומרא ולא להקל, כי העיקר יראת שמים, ואני כתבתי בספרי גם הקולות וכו' אבל העיקר שישמעו החומרות ולא הקולות. (שאלות ותשובות טוטו"ד מהד"ת סימן מ"ח דף סא.)

טו) * כל מה שכתבנו לא כתבנו אלא להלכה, אבל למעשה הגם כי אין לבי נוקפי בכחא דהתירא וכו' בכל זה לאשר בעונותינו הרבים הדור פרוץ מרובה ורבו המתפרצים בעם בחילול שבת ויום טוב, תמצא כמעט בכל מושבות קהילות בני ישראל, ורבה המכשלה מתרבה והולכת, וקרוב לי דיש בזמן הזה חשש הרבה יותר לחשדא ולמראית עין, אם כן יש לחוש טובא כי יכנוס בלב דעל דרך זה מותר ויאמרו הותרה הרצועה, ויעשו כן אחרים בלי כחא דהתירא יוצא מפי סופרים וספרים, ולכן אני משיב אחור ימיני מלהתיר דבר זה עיין שם. (שאלות ותשובות כתב סופר סימן מ"א ד"ה וכל)

טז) * כל זה אני אומר להלכה, אבל למעשה אני אומר ועושה פר"מ נ"י ומעלת כבוד אחיו וכו' כמטרה לחץ, חצים ובלסטראות אשר יורו המורים סוררים ומעוררים מטילי מום בקדשים מורידים ולא מעלים, באמרם גם בארזים נטועים באהלי תורה ויראת א' כל היום נפלה שלהבת תאוות ממון לחלל שבתות, ואף כי יודעים בנפשם שעל פי הוראות חכמים המה עושים, לא ימנעו מלומר אלה הדברים לחלל כבודם ולהיות להם לכסות עינים בחילול שבתות ויום טוב, ויאמרו הפרושים התיירו הדבר לעצמם מפני שקשה להם לאפרושי מפרשת הכסף, ויהי פר"מ ג"י גרמא שיעשו בזדון ובשאט נפש וכו', ונראה לי שזהו טעמא של אמוראי בסוף פרק קמא דמועד קטן שלא נכנסו לבית שנבנה בקיבולת בהיתר, ולחד תירוץ שם אדם חשוב שאני, היינו דהפריזו על המדה מפני אחרים שיאמרו דבאיסור נעשה וימירו כבודם לכלימה וילמדו מהם קל וחומר, לכן צריך הרחקה יתירה, והתם שהי' היתר פשוט חששו, כל שכן כשאין ההיתר פשוט כל כך וכו', לכן נא עשו כל האפשר שינוחו הפועלים בשבת קודש ויום טוב וכו' עיין שם. (שאלות ותשובות כתב סופר סימן מ"ב ד"ה וכל)

יז) וכבר מלתי אמורה שמאתי חס ושלוש לא יצא שום היתר בדבר, אך אני מעלים עין בדבר הזה, ומקיים אני דברי רז"ל כשם שמצוה לומר דבר הנשמע וכו'. (שאלות ותשובות אהל אברהם סימן ד')

יח) בספר תולדות שמשון (רפ"ג דאבות) וזה לשונו: כל כוונתינו בעולם הזה להתפלל שירחם הקדוש ברוך הוא עלינו ויצילנו מסטרא אחרא והטומאה, כל הקולות

שבעולם הזה מכח הטומאה כמו שכתבו המקובלים דכת החיצונים רצונם להוסיף בהיתר, ולכן בכל עת שהחיצונים גוברים עלינו נלכה כדברי האוסרים וזהו מה שמצינו בגמרא דגזור דורות הראשונים ולא קבלו מנייהו ואתו דורות האחרונים גזור וקבלו מנייהו, נמצא שכל מה שמתחדש בכל דור ודור בתוספת חומרות ואיסורים הוא דין ממש, עד כאן תוכן דבריו.

יט) כל עוד שדור הולך ודור בא, התורה מתרבה יותר ומתחזקת יותר על ידי ספרים החדשים המתוספים בכל דור ודור וכמה חומרות וזרזים מתוספים בכל דור ודור. (נפש כל חי לגאון רח"פ מערכת ת' אות ז')

כ) בשאלות ותשובות יוסף אומץ (לחיד"א) הרעיש דהיתר גילוח בחול המועד גרם פירצה עיין שם.

כא) לפעמים השמיטו הפוסקים היתר מפורש בש"ס כדי להרחיק מן העבירה וכיעור עבירה. (עין הרועים למהרש"ך - חכמים וחידותם אות ה', ועיין שם אות ד')

כב) חז"ל גזרו הרבה פעמים לפי שאינן בני תורה (עיין יבמות מו. עירובין מ. חולין טו. נדה סו. ח"י הר"ן ב"מ צא ד"ה כלאים, שבוי"י ח"ג סימן ס"א, ש"ך יור"ד כי א, שאלות ותשובות הריב"ש קכ"ה, רש"י עירובין קי ד"ה בקעה)

כג) בלבושי מרדכי (מהדו"ד קס"ז) דתלוי בעיני המורה אם ילמדו אינן בני תורה להקל ולפרוץ יש לחוש ולהחמיר.

כד) מצד הדין מותר, אלא שנכון להחמיר מפני פירצת חילול שבת והוא אוושא מילתא.

כה) בעצם הנה אנחנו רואים בכל דור ודור החומרות מתפשטות, בימי משה רבינו לא נאסר רק מה שקיבל בהדיא בסיני, אמנם הוסיף איזה תקנות לאיזה צורך שראה, וכן אחר כך הנביאים והתנאים וכו', והענין שיש התפשטות זוהמת הנחש צריך ביותר לגדרים וכו' ובהתפשטות זוהמת הדור צריך להתפשטות יותר איסורים ואילו ה"י כן בזמן מתן תורה ה"י כתוב כן בתורה וכו' עד כאן לשונו. (שלי"ה דפוס אמסטדאם דף כ"ה)

כו) * ואם כי בהלכות שמירת שבת קודש מנעתי לחפש ולהדר על היתרים כי הם כהררים התלויים בשערה, וגם על ידי כך יבואו לפרוץ חס ושלוש ויאמרו כבר היתרו הפרושים. (שאלות ותשובות לבושי מרדכי מהדו"ק סימן מ"א)

כז) * ובזמן הזה יש חשש הרבה יותר לחשדא ומראית עין, ומהאי טעמא כמעט דרכי למנוע להשיב בענין כזה גם כשיש מקום להקל, כי רבים המתפרצים בחילול שבת בעונותינו הרבים ויש לחוש שילמדו להתיר גם במקום האסור. (שאלות ותשובות יד יצחק ח"ג סימן קס"ו)

כח) ואודות מה שרוצה איזה היתר על עשיית יין שרף בשבת קודש, ימחול להודיע לו מה דאיתא (ביומא דף פ"ו ע"א) אבל מי שיש חילול השם בידו אין לו כח בתשובה לתלות ולא ביום הכיפורים לכפר, ולא ביסורים למרק אלא וכו', וזה וודאי בכלל ה"א הוא, על כן ימנע את עצמו מלעשות כזה. (שאלות ותשובות בני שמע"י סימן ט"ו בתשובה מהשערי צדק ז"ל)

כט) * כובד משא עלי להשיב בענינים הללו, אשר נמצא בתשובות אחרונים שהפריזו על המדה להתיר, ויוצא מזה קלקולים רבים. (שאלות ותשובות נטע שורק סימן ט"ו)

ל) * ויש להחמיר בזה, ובפרט בדור פרוץ כזה שקיל עליהם איסור שבת, ומהאי טעמא משכתי ידי מלהורות בזה היתר וכו', לכן אם ירצה להתיר אין מניחין אותו. ואני אין רצוני להורות בזה, ואיני אומר לא איסור ולא היתר, העיקר ידע כבוד תורתו שאני מתרחק מהיתרים אלו יען שהדור נפרץ, ואם יש להם היתר מאיזה רב מדמין מילתא למילתא ומחללים שבת קודש בפרהסיא, והמהר"ם שיק משך ידו גם כן מכמה ענינים כאלה. (שאלות ותשובות מחזה אברהם סימן ל"ט)

לא) וזה כמה שנים אשר כמעט גדרתי בעדי ולא השבתי לשום אדם בעניני קבלנות מטעם זקנים. (שאלות ותשובות בית שערים סימן פ"ז)

לב) * בשאלות ותשובות יד יצחק (ח"ג שכ"ב) כתב מצד הדין מותר על ידי נכרי לצורך חולה אלא שנוהגין להחמיר מפני פירצות חילול שבת והוא אוושה מילתא.

לג) בחזון איש (ני"ב סק"ו) לענין שירע"ם כתב דאין כאן חשש דאורייתא אלא שאסור משום עובדין דחול וגורם פירצה לחילול שבת וזה יותר חמור מאיסור פרטי ליחיד.

לד) תבנא לדינא כדאי האחרונים לסמוך עליהם, ולמען לא יפרוצו לא תהי ההוראה יוצאה ממך לחוד, תצרף אתנו עוד מורה הוראה אחד אשר יתיר, ורק באופן זה תתיר אם יסכימו עמך עוד ב' להתיר, ותסיר ממך עקשות פה לפני המון עם אשר לא ידעו לחלק ומשויים הדומים, אולם רק ליראי ד' שלא יתפרצו לעשות באופן שגם מדינא אסור. (שאלות ותשובות מהרשד"ה סימן כ"ט)

לה) הנה אין רצוני להזדקק בכגון זו, וכן כתב בשאלות ותשובות בית שלמה חלק אור החיים סימן ל"ו, ושכן כתב הרב הצדיק הגאון מביטשאטש שאין רצונו לגלות דעתו לא לאיסור ולא להיתר בכגון זה וכו', וכל שכן למצוא היתר כי אפשר לבוא מזה כמה פרצות ומכשולות בפרט בדור זה אשר אין הבית דין רשאים למחות. (שאלות ותשובות תשורת ש"י מהדו"ת קכ"ה)

לו) * למעשה אני מתירא להקל באיסור שבת החמור, לכן לדעתי לא יאמר מעלת כבוד תורתו לא היתר ולא איסור, כי קשה לומר איסור להפסיד פרנסת ישראל הרחוקה מאוד בעתים הללו, ובפרט שמעלת כבוד תורתו אין לומר שקרוב הדבר שלא ישמע, ולכן לדעתי מעלת כבוד תורתו יאמר לו כי אם בשבת תעשה כן וכו', אז לא ימחה בידו, אבל גם בזה איני מתיר רק שאיני אוסר. וכן אני נוהג בעסק הדרעש מאשינען שיש לכמה ישראלים כשרים פה, ואיני אומר בה לא איסור ולא היתר. וכן הי' עוד בימי אאמו"ר זצ"ל שהי' רב פה ולא אמר לא איסור ולא היתר. (שאלות ותשובות מהרש"י ח"יב סימן קי"ט)

לז) אאמו"ר הגאון ז"ל מנע עצמו מכל וכל מבלי להורות היתרא בענינים כאלו, הגם שכמה פעמים הפצירו בו מאד, אבל הוא ז"ל לא נשא פנים, וגם אני הצעיר הולך בזה בעקבותיו מבלי להזדקק עצמי לנידון כזה. (שאלות ותשובות דעת סופר אור החיים סימן כ"ח)

לח) בטורי זהב יור"ד סימן רמ"ו צועק על הפרישה שהתיר בזמן הזה לומר "רפואה" (או "אסותא") בבית המדרש דלא הי' לו לכתוב דבר זה שהשומע יסמוך על זה לשיח גם שיחה בטילה שעונשו גחלי רחמים, עיין שם.

לט) אף על פי שהדבר היתר גמור, היכא דאיכא למיחש לפירצת גדר אין לפרסם היתר ההוא והיכא דהשעה צריכה לכך לפרסם ההיתר יותר טוב למצוא דרך אחרת באיזה אופן ממה שנפרסם ההיתר, דאיכא למיחש שבפרסומו יבואו לידי תקלה ופריצת גדר. (שלטי הגבורים ב"ב קל:)

מ) בשאלות ותשובות אחיעזר (ח"ג סימן ל"ג) וזה לשונו: אבל בנידון דידן שאין זה רק מתורת חומרא וכו' ומצד עיקר הדין אין לחוש וכו' בודאי יש להקל למנוע מאיסור כרת חס ושלום, ומכל מקום הואיל ולא מצאתיהדבר מפורש באחרונים וגם ראוי לחוש דלא ליפוק חורבה מזה על כן אין להורות היתר מפורש וכו' עד כאן לשונו. (פוק חזי עד היכן פחדו אפילו במקום חשש שיעברו על ידי זה באיסור כרת נתייראו מלהורות היתר)

מא) בשאלות ותשובות פרי השדה (ח"ד סימן י"ג) להחמיר מלטבול ביום לבל יבואו לפרוץ ואין לחוש פן על ידי זה יבואו לידי כרת. וכתב שם דכעין זה כתב בהרי בשמים סימן ל"ח.

מב) ועיין עוד שאלות ותשובות מהר"ם בריסק ח"יב סימן צ"ו, שאלות ותשובות משיב דבר יור"ד מ"ג, מ"ד, שאלות ותשובות בית שערים יור"ד סימן תכ"ה, שאלות ותשובות אור לי סימן קל"ג, שאלות ותשובות באר חיים מרדכי ח"א יור"ד מ' ח"יב סימן כ"א, ח"ג סוף סימן מ"ט, שאלות ותשובות שאילת שלום ח"יב סימן צ"ו.

מג) בנודע ביהודה ח"ב יור"ד קמ"ו וזה לשונו: **ובעונותינו הרבים פורצים פרצות באיסורי תורה וגזירת חכמי התלמוד כקוץ בעיניהם ומזלזלים בכמה איסורים ולכן הדור הזה צריך שימור ולגדגור גדר ולא לפרוץ שום פירצה כלל להתיר דבר שיש לפקפק עליו.**

מד) במגן אברהם (סימן רנ"ג ס"ק ל"ח) וזה לשונו: **מיהו נכון שלא לעשות כן משום דאוושא מילתא ואיכא זילותא דשבת וכל מדינה דלא שכיחי בהו רבנן ראוי לאסור עליהן דבר זה כלל, עד כאן לשונו.**

מה) בשאלות ותשובות ברכות שמים להגאון הקדוש כ"ק אדמו"ר מקאשוו שליט"א בשם רבו הגה"צ שה"ת רשכבה"ג בעל שאלות ותשובות מהר"ש ענגעל זצ"ל דרגיל על לשונו שניקל לו להתיר עגונה מלהתיר דבר בשבת, כי מהראשון לא יצא פירצה חס ושלום, אבל הוראת היתר בשבת עלול לגרום מכשולות ופירצות חס ושלום.

היתר שנים שעשאוהו - מן התורה או רק מדרבנן אסור

מו) שנים שעשאוהו פטור, בזה יכול וזה יכול (שבת ג.). באגלי טל (מלאכת קוצר סו"ס"ק כ"ד) דשנים שעשאוהו רק שבות (שבת צד.). כמ"ש ברמב"ם רש"י תוסי' ובמס' עירובין לג. וכ"ה ברש"י פסחים פה: ד"ה דעבד ח"א כלל ט' סימן ט', וכן כתב שאלות ותשובות ר"ש איגר כתבים סימן י"ד, ובהגהות על הר"ף, האלף לך שלמה קמ"ד, שאלות ותשובות מהר"ץ חיות סימן טז, שאלות ותשובות באר יצחק סימן י"ד ענף ט"ו, אבני"ז יור"ד ח"ב שצ"ג אות ט', שאלות ותשובות מנחת יצחק ח"ב סימן קי"ד, וכ"ן דעת מהר"יט אלגאזי בשאלות ותשובות שמחת יו"ט סימן נ"ט, ומהרש"ק בשנות חיים סימן ט"ו, ושאלות ותשובות בן פורת להגרי"ע ח"א סימן י' אות ח'. וכן נראה משאר דברי הפוסקים דרק מדרבנן אסור באמרי בינה אור החיים ל"ג. שאלות ותשובות בנין ציון ח"ב קי"ג. שאלות ותשובות שו"מ מהדו"ק ח"ב סימן ח'. שאלות ותשובות מהר"ץ חיות סימן טורי זהב. שאלות ותשובות חסל"א מהדו"ק אור החיים כ"ח. שאלות ותשובות באר יצחק אור החיים סימן י"ד ענף ה'. ברוך טעם בשאלות ותשובות עטרת חכמים סימן ד'. מעין החכמה דף קד: פתחי שערים שבת קלו: שאלות ותשובות טוטו"ד ח"ב סימן צ"ט, ק'. שאלות ותשובות בית יצחק אור החיים סימן רכ"ב. בית רענן ח"א סימן י"ב. שאלות ותשובות ערוה"ב אור החיים ע"ד. מהר"י אסאד אור החיים ע"ג. סי' החיים להגרש"ק אור החיים רס"ו, שאלות ותשובות שם אריה (זאב) אה"ע צ"ב, מעשי למלך על הרמב"ם ח"ב עמ' קע"ב, שאלות ותשובות הבלים בנעימים (ח"ג אה"ע סימן פ"ב). שאלות ותשובות דובב מישרים ח"א סימן ס"ג, שאלות

ותשובות ריב"א אור החיים סימן י', שאלות ותשובות מהרש"ק ח"ג סימן שלי"א, ספר כלי יקר פרשת יתרו.

מז טעם דאסור רק מדרבנן. מצאתי ג' טעמים: א) ברש"י שבת צ"ג. דהוה ליה כלאחר יד דאין דרך בשניהם יכולין לעשות בשנים מתוסי' שבת פ"ה לסימן ש"ח. אבני"ז יור"ד שצ"ג. ב) בעל חלקת יואב (באבני"ז שצ"ב) בשם בכוי"ש חולין פ"ב דגזה"ג הוא בשבת דוקא. ג) דאין שליח לדבר עבירה (מהרש"ק טוטו"ד שם. שאלות ותשובות האלף לך שלמה שם) ומיושב עפ"י היסוד דשנים שעושין מלאכה כ"א נעשה שליח לחבירו. (כמ"ש בדברי ירמיה על הרמב"ם ס' ח' ע"ג) וכן כתב בשאלות ותשובות באר יצחק סימן י"ד ענף ז' עפ"י ב"ק ע"ח ורש"י שם שותף שטבח. ד) ברשב"א שבת צ"ג מבאר שיטת רש"י דהטעם משום דכ"א הו"ל מסייע ממש (ולפ"ז ה"ה בכל התורה ולא דוקא גבי שבת). וכ"כ שאלות ותשובות יד יצחק ח"א סימן רכ"ז, ושאלות ותשובות חסל"א מהד"ק אור החיים כ"ח, כן מבין אור החיים ס"ד, יד המלך הלכות שבת פ"ד, וכן דברי יששכר סוף סימן י"א, וכן דברי פנחס סימן מ'.

מח ויש אומרים שנים שעשאוהו פטור רק מקרבן אבל איסור תורה איכא. חו"ד במקור חיים הג' על סימן רס"ו, מובא בחי' חתם סופר אור החיים רס"ו, ועיין ברש"י בהסכמה לסי' אמרי דוד, ובעין הרועים דף רס"ח והעיר דברש"י פסחים פה: ל"נ כן. וכן כתב חכ"ז סימן פ"ב דאסור מן התורה, וכמו חצי שיעור דאסור מן התורה ופטור מקרבן, והגהות רעק"א שבת דף צ"ג, פמ"ג תיבת גמא פרשת פקודי בשם שאלות ותשובות הרשב"א סימן כ"ח, בכור שור חולין דף כ"ב.

מט יש אופנים דלכולא עלמא אסור מן התורה: א) בדבר מצוה. המצוה מחשיבו למלאכה וחייב כל אחד ואחד (שאלות ותשובות באר יצחק אור החיים י"ד ענף ה', אמרי בינה שם, ופתי"ש שם). ב) לאו שנאמרה בתורה בלשון רבים גם שנים שעשאוה חייבים (שאלות ותשובות מהרי"א אור החיים ע"ג, הגי' מהרש"ם פסחים ה', שאלות ותשובות בית יצחק אור החיים סימן ל"ה אות ב). ג) באין שיעור קצוב וחייב גם אכל שהו (שאלות ותשובות חסל"א מהד"ק אור החיים כ"ח, יד יצחק ח"א סימן רכ"ז. ועיין עוד פני מבין אור החיים ס"ד).

נ אם שייך גם בשאר איסורי תורה: תלוי בהטעמים הנ"ל אות ב' לבי' טעמים הראשונים רק בשבת, ולהשנים גם בשאר איסורים, וכן מוכח מחקירת החכמת שלמה לענין רקיחה (נז' בהשמטות חדש סוף יור"ד). וכ"כ דעת מהרי"א ובי"ם דלעיל אות ד'.

נא שנים שעשאוהו באיסור דרבנן: מותר לכתחילה (שאלות ותשובות עבודת הגרשוני סימן ק"ד מובא בישי"מ על התורה פרשת תשא).

דיעות הסוברים ספק דרבנן שיש לו חזקת איסור - להחמיר.

(נד) ש"ך סימן קי"י בכללי ס"ס אות כ' ס"ל לאיסור.

(נג) בחו"ד העלה כש"ך ואפילו אין לו עיקר מן התורה. (סי' קי"י שכ"ח).

(נד) דעת הסי"ט סוף סימן קצ"ט באורך גדול (עיי' שם בסופו שדעתו דגם הטורי זהב הדר ב"י בא"ח סי' ח"ט, ועיין עוד טורי זהב ר"א ס"ק פ"ו), וכתב דגם בא"ל עיקר מן התורה דינו כך, ובדבר שא"ל סמך כלל מקרא כמו עירובי חצרות שם יש להקל אם נעשה דבר המתיר וספק נעשה כהוגן, משא"כ ע"ת שיש לו סמך מן התורה, ובנטי"י מקילין טפי אפילו ספק אם נטל כלל א"צ ליטול שנת וז"ל כיון דנטי"י משום סרך תרומה ותרומה גופא לאו דאורייתא.

(נה) היוצא מסדרי טהרה דיש ג' מדרגות: א) דבר שיש לו עיקר מן התורה או שיש לו סמך בקרא אז אפילו נעשה דבר להתיר ונולד ספק אם נעשה בזמן או שיעור המתירו כשיש חזקת איסור אסור.

ב) באין לו עיקר או סמך מן התורה כל שנעשה דבר להתיר מקילין אפילו בחזקת איסור.

ג) נטילת ידיים קיל לפיכך אפילו ספק אם נעשה דבר מקילין.

(נו) ודברים שאיסורן קיל כמו בשול עכו"ם גם באיתחזק איסורא וספק אם נעשה המתיר יש להקל (עיי' ש"ך קי"ב סק"כ בשם ש"צ ת"ח ושי"א, ורע"א קי"ג ס"יא, ועיין עוד מגן אברהם תקפ"ה סק"ג).

(נז) וזאת לדעת דגם למתירין ביש חזקת איסור מכל מקום הכל תלוי אצל מי נולד הספק כגון טמא שטבל אם הספק במקוה כמו ספק שאוב אזלינן בתר חזקת המקוה ואם חזקתו טוב אף על גב שחזקת באדם רע אז להקל וכן בא"ל חזקה כלל, ואם הספק בהאדם כאן נמצא לו דבר חוצץ וספק אם היתה לפניו מעמידין אותו על חזקתו (כ"ה בסד"ט יור"ד סוף סימן ש"ט, וכ"ה נוב"ק יור"ד ס"ה, וכן נראה בשאלות ותשובות כתב סופר יור"ד סימן ע"ג ד"ה ויעיין).

(נח) דעת הכו"ב (בית הספר ד"ה ובזה) והפמ"ג (מש"ז שד"מ סק"א) דכל שיש שם איזה חזקה אסור, וכן החמירו באיתחזק איסורא בשאלות ותשובות שבוי"י ח"ב סימן ע"ח, וכתב (בעולת נדה סימן קס"ג) שכבר חולק על הטורי זהב במני"ח (כלל א' ס"ק קל"ו), ודבריו כפולים עוד הפעם בסימן ס"ט דמסכים להש"ך. שער המלך מובא בפת"ש יור"ד קי"י, שאלות ותשובות כתי"פ אור החיים ל', כ"ח. וכ"פ בנו"ב יור"ד נ"ג מובא בפת"ש יור"ד קצ"ז סק"ב, עיין כמה תשובות בחתם סופר ומהר"ם שייק שכתבו ביש חזקת איסור מן התורה כמבואר בדבריו יור"ד ס"ה ושד"ח מע' ס' כלל מ"ד בשמו, שאלות ותשובות קרן לדוד סימן מ"ה ושכן כתב

הישועות יעקב. לבושי"מ ח"א יור"ד סימן קכ"ה. בנינת אדם שער רוב וחזקה אות ה'. יש אומרים דגם להטורי זהב אין מקילין אלא בצירוף דסרכה (נטע שורק יור"ד ל"ב).

נט) ביש ב' ספיקות לכו"ע שרי: דספק אחד מגרע החזקה והשני ספיקו להקל (דכ"י קי"י ס"ק שלי"א)

דיעות הסוברין להקל

- א**) טורי זהב יור"ד סימן ס"ט ס"ק כ"ד (עיין נקה"כ שם).
- ב**) טורי זהב סימן קצ"ח ס"ק כ"א (עיין סצ"ט שם ס"ק ל"ט, קצ"ט סק"מ).
- ג**) פרי חדש יור"ד ק"י להקל (שם) ואפילו יש לו עיקר מן התורה (עיין פתי"ש ק"י סק"ז).
- ד**) משנה למלך הלכות בכורות פ"ד דגמיר ספ"ר באיתחזק איסורא ויש לו עיקר מן התורה, ודוקא בנעשה דבר המתיר שאין אנו יודעין אם נעשה בזמן המתיר או שיעור המתיר, ומובא בפמ"ג יור"ד ק"י וסצ"ע וס' קצ"ט).
- ה**) בשאלות ותשובות פנים מאירות ח"א סימן ט"ו להקל אף על גב שיש לו עיקר מן התורה. וכן כתב בית מאיר, ומגיני שלמה שבת דף ל"ד (מובא ב.. ק"י ס"ק סצ"ח, ולקשר הבית מאיר על גליון הפלתי מובא בדכ"ת סימן ל"ט ס"ק ק"י).
- ו**) פלתי סימן ס"ט סק"ו מסכים לטורי זהב שם, אולם ביש לו עיקר מן התורה מחמיר בבית הספק.
- ז**) פמ"ג אור החיים סימן קס"א ח"א סק"ד, וסיים בצ"ע. ובשפ"ד יור"ד ק"י דרק בנעשה מתיר וספק נעשה כהוגן אז מקיל.
- ח**) דבר פלא דגם בין המחמירין מצינו דלענין מועט המקפיד בחציצה של אשה נדה הקילו (שבוי"י ח"א סימן ס"ט, שאלות ותשובות זכרון יוסף יור"ד סימן י', שאלות ותשובות הרי בשמים ח"ב קכ"ח, עם אלומים על סימן קס"א, פמ"ג הנ"ל).
- ט**) בערוך השולחן קצ"ח סימן נ"ז, מגן אברהם סימן ח' מובא בדכ"ת ק"י ס"ק ש"ל.
- י**) בכנסת הגדולה העתק דברי הטורי זהב להלכה (פתי"ש יור"ד ק"י). ודברי כנה"ג בסי' ט"ז הגה"ט אות ל"א, וכ"ד בשלחן גבוה ס"ט ס"ק מ"ה.
- יא**) ספק דרבנן מחמת פלוגתא לא שייך לומר איתחזק איסורא לכו"ע (בית שלמה יור"ד ח"ב סימן י"ב, פמ"ג סימן ח"י שפ"ד סק"י בשם כנה"ג, פמ"ג בפתי" להלכות שחיטה בשם תב"ש. (עיין ציוני"ט סימן קצ"ח דף קל"ה, קע"ד-קע"ו, רל"ו, והעתקתיו כאן ושם הוא באורך.

כללי היתרים לשבת - איסור שבטלה טעמו קיל בשעת הדחק

א) דבר שבטלה הטעם שבשבילו אסרוה והוא דבר שנאסר במנין שא"א להתירו מכל מקום מצינו בפוסקים שאף על גב דאין להקל נגד סתימת הפוסקים מכל מקום בשעת הדחק יש לצרף טעם זה לסניף להקל, פ"י דאם יש עוד צדדין יש לצרף גם ענין זה שבטלה הטעם ולהקל.

ב) א) ברמ"א שלי"ט סי"ג דאנן אין בקיאין בכלי שיר ויש להקל לרקוד ולטפח.

ג) ב) יור"ד רסימן קנ"ט דמותר להלות לנכרי ברבית בזמן הזה טורי זהב וש"ך שם סק"ב.

ד) ג) שכירות דשעה מעכו"ם בשביל עירוב עיין מגן אברהם שפ"ב סק"א, ובשאלות ותשובות גו"ר אור החיים כלל ג' סימן כ"ב דבזמן הזה יש להקל וכן כתב בשאלות ותשובות חובת נתנאל סימן ל"ד דבשעת הדחק יש לצרף לסניף, ובשאלות ותשובות בש"ר סימן קצ"ה בשם מהר"ח שני' דהמקיל בזמן הזה לא הפסיד, ובבית מאיר אור החיים שפ"ב כתב חלילה לי להקל במקום שכל הפוסקים סותמים ומחמירין, אלא בשעת הדחק יש להקל עיין שם. החתם סופר אור החיים צ"ב דן בזה וכתב דאף על גב דבזמן הזה לא שייך גזירה זו מכל מקום דבר שנמסר במנין לא בטל, והעיר על זה תלמידו בשאלות ותשובות מהר"ם שייק סוף סימן קפ"ב דאין יודע לחלק בין דין רבית ששם מקילין בזמן הזה לשכירות רשות דשניהם מטעם אחד נמסרו, והניח בצ"ע. ובילקוט הגרשוני סימן שפ"ב יצא לישע החתם סופר ויישב קושייתו ועיין עוד שאלות ותשובות מהרשד"ה סימן ל"ט, ולטעמי ילקה"ג יוצא דיש הבלד בין שכירות ורבית, דבשכירות לא בטלה טעם עדיין, אבל במקום שבטלה יש להקל, ומהרש"ם בדע"ת שפ"ב כתב גם כן דחס ושלום להקל ורק בשעת הדחק לצרפו לסניף.

ה) ו) ולבד מרן החתם סופר שלא הקיל, עיין גם שאלות ותשובות דברי מלכיאל ח"ה סימן ז' שכתב גם כן דחס ושלום להקל נגד הש"ס וכל הפוסקים ואפילו לצרף לדינא לא. (ועיין עוד להלן אות ה' היוצא מכאן)

ו) ז) בקצוה"ש (סימן קל"ד) דיש מקום לומר דבזמן הזה שאין עושין הרפואות בעצמן בטלה גזירת שחיקת סממנים, ומדמהו לסימן שלי"ט טיפוח וריקוד, ועיין עוד שמ"ב סימן צ"א קו"א סק"ב שחידש מדנפשי סברא זו, אולם בקצוה"ש אין סומך על זה רק לצרף באור שם, ושמ"ב העיר על זה דצריך זהירות דאם כן בטיל עיקר כל דין איסור רפואה הכתוב בגמ' ופוסקים, וראיתי בנשמת שבת (הלכות רפואה סימן ש"ב) שכתב דל"א בכה"ג צריך מנין אחר להתירו כיון שהטעם ידוע לכל, עיין שם. ודבריו אי"ל הבנה דלא תלוי אם מפורסם בש"ס ושוי"ע טעמא דהלא גם תיקון כלי שיש טעמא בגמרא, וכן טעם שכירות מעכו"ם טעמא בגמ' עירובין פב. ובשו"ע שפ"ב ועכ"ז דעת הפוסקים דצריך מנין כמ"ש לעיל, ורק בדוחק התירו

דצ"ל נודע הטעם אז, ועיין ארצה"ח מובא להכין דכפ"ז יש ללמוד קולא בני"ד, וכסברת שמ"ב הני"ל ראיתי בעין הרועים למהר"ק ערך גזירה אות ו' דכשנשארו מקצת באיסור דניקל להקל בשאר.

ז והאמת אגיד כי המעיין בנידון עירובין הני"ל אות ג' יראה דשם הי' הדבר קיל יותר דמצינו שהתירו הפוסקים עצמן בכיוצא בו כיון שבטלה הטעם, וגם קי"ל הלכה כהמיקל בעירובין, ועכ"ז לא רצו חתם סופר ודברי מלכיאל להקל כלל אפילו בתור סניף, וגם מהרשד"ה נמשך אחריהם, ומהר"ם שי"ק לא נטה למעשה מדבריהם ובית מאיר שהתיר לצרף לסניף משום שהי' מדובר על מכשול גדול לרבים באיסור הוצאה, וגם מהרש"ם שהביא דבריו אולי רק בכה"ג מיקל וגם בזה רק לצרף לסניף, לפיכך צריך מתינות גדול, ובפרט ברפואה שלא מצאנו עדיין ויסוד ועמוד מגדולי האחרונים שיעירו להקל, ובפרט שעלולין לעקור לגמרי גזירת רפואה כמבואר לקמן.

ח עיין מגן אברהם סימן ט' סק"ז דדבר שטעמו ידוע כשבטלה טעם בטלה גזירה, ועיין עוד סימן תס"ח, וכבר ביארנו דהיינו שהיתה טעמא ידועה בעת גזירה, ובשאלות ותשובות מהרי"ט בענין גילוי (שביר"ד ר"ס קט"ז) משום דגילוי לא נאסרה תחילה רק במקום נחשים ואם כן בליכא נחשים לא נאסרה כמו במקומות דליכא נחשים בימים ההם, ולפי זה כל שמצוי לשחוק סממנים אסור עיין ארצה"ח סימן ט' (המאיר לארץ אות מ"א) וכזה במג"א תס"ח סק"א, ועיין ארצה"ח שם שרוצה לחדש דדוקא דבר שנודע שסנהדרין גדולה גזרו, וכו'.

זהירות לשבת

אם שייך איסור מבשל כשהדבר כלה ומתאבד

א איסור מבשל גם ברוצה לכלותו: פ"י שהדבר הנתבשל כלה ונתבדל. בשאלות ותשובות חתם סופר (יורי"ד סימן צ"ב) דכשמתכלה הכל אין בו איסור מבשל, מיהו עיין ירושלמי שבת פ"ב ה"ה "מכיון שרוצה בעיכולו כמבשל להו" בתוס' הרא"ש יבמות ו. בזמן כשהדליק הו"ל מבשל, ועיין מנ"ח מוסך השבת אות י"א וגליון הש"ס להגרע"א יבמות לג: שאלות ותשובות בית יצחק אור החיים סימן י"ב אות ח' ט'. וסימן ס' אות י"ג ויבין דעת על יורי"ד סימן פ"ז סק"ה. ובשאלות ותשובות ב"י"צ חו"מ דרשות (דרשה א' אות ה'). ועיין עוד שאלות ותשובות מחזה אברהם אור החיים נ"ז, חמדת ישראל ח"ב סימן ז' אות ז'. ובשאלות ותשובות זכרון יהודה ח"ב סימן רי"ז יישב ד' החתם סופר דל"ק מירושלמי אבל מתוס' הרא"ש לא תי'.

ב ובשאלות ותשובות פני מבין אור החיים סימן ח"ן דלכאורה גמרא דילן יבמות לג. נגד הירושלמי ומסיק להשוות ב' התלמודים דכל שעל ידי עיכול דבר זה נתקן דבר אחר (כגון שם דעל ידי עיכול האימורין נתקן הקרבן) הוי מבשל, ולהירושלמי אפילו רק כוון לתקן במחשבתו אף על גב שטעה ולא תיקן כלום ג"כ הו"ל מבשל, ולבבלי דוקא בתקן, וכע"ז בשאלות ותשובות יד סופר סימן כ"ט.

ג ועיין אמרי בינה דיני יו"ט סימן א' דגס' יראים סימן ק"ב יוצא דגם בכלה הלחות חייב משום מבשל, ושכן מבואר בתוס' שנים פ"א דשבת יז: על מחנ"י דאונין של פשתן, ובמרדכי שבת סו"פ תולין סימן תל"ד, ועיין עוד בשו"ע סימן ש"א סימן מ"ו לבוש מ"א, א"ר, גב"ז, ומ"ב, דאסור לנגב בגד השרוי במים סמוך לאש משום דהוי כמבשל והו"ל איסור תורה. ועיין רש"י שבת עד: בעשיית חביתא דמקרבו בתנור וחייב משום מבשל על זה דנשרף הלחות שבו.

ד וכן יוצא ג"כ ממ"ש הלבוש סוף סימן ש"א איסור בגדים אצל האש משום בישול המים וכן כתוב בטל אורות מובא בשב"ש דף נה: וכן כתוב להדיא בשו"ע הגר"ז סימן ש"א וובט"א שם דכ"נ מפירש"י שבת ע"ד על הר"י"ף דמים המחממים בתוך הסיכתא חייב משום מבשל שעל ידי זה דכלה אח"כ, וכן נראה גם להמרדכי כמבואר בשב"ש שם.

ה ונראה דגם לפ"ד האומרים דענין בישול אצל בגדים וכן בשבת ע"ד משום שמתרכך הבגד לפני היבוש על ידי חמימות לחלוחית שבו ולא משום חימום במים,

מכל מקום יש הוכחה נגד החתם סופר דסוכ"ס ריכוך זה כלה מיד אח"כ כשנתיישב עיין רמב"ן שבת ע"ד, ושבה"ש שם אות ל"ז.

(ו) ברם לפמ"ש בשאלות ותשובות פני מבין הני"ל לחלק גם לדי מרן החתם סופר דכל שיצא תועלת על ידי שכלה ונתייבש (או אפילו נשרף) לדבר אחר יש בו משום מבשל ואם כן במייבש בגדים וכיוצא שיש תועלת כשכלה המים דעל ידי זה מתייבשים הבגדים גם החתם סופר מודה.

ב' איסורי דרבנן יחד חמור והוי כשל תורה

(ז) אף על גב דבספד"ר להקל, אבל ספק תרי איסורי דרבנן חמיר כשל תורה ואסור, וכן כתוב שאלות ותשובות עצי חיים הלכות מקואות אות מ"ג, (ועיין עוד מהר"ם שיק אור החיים קכ"ז בד"ה ועתה, וחדוותא דשמעתתא ח"א סימן כ"ב, שאלות ותשובות בצל החכמה ח"ג סימן ת"א.

(ח) הא דלא גזרינן בכרמלית אלא רשות הרבים רק בחד איסורי אבל בתרי איסורי טלטול מוקצה והעברה אסור גם בכרמלית, עיין שם. (חי הגהות טור אור החיים ש"ח)

(ט) היתר לספות קטן איסורי דרבנן בידיים דוקא בחד אבל תרי איסורי דרבנן מודה דאסור (הג' מהרש"ם יוצא ח:) וקי"ל ג"כ תרי תלויות ל"א (יור"ד קצ"ט ס"ז, ש"ך ק"צ סק"ל) ועיין עוד דעי"ת יור"ד ח"א גילוי דעת קוני ראשית דעת אות ל"ו, ל"ט, וא' מהר"י הלוי ח"א סימן ל"ו.

(י) ב' איסורים דלכתחילה גם בדיעבד פסול (לחם משנה הלכות יבום פ"ד הי"ז, רדב"ז מובא בפת"ש יור"ד ע"ה, דעי"ת פתי לשחיטה אות ל"ח בקו"א. ות' מר"ש ענגעל ח"ח סימן פ"ה, בית האוצר להגר"ע מעי ה' כלל ו' וה' באורך.

(יא) ויש ליתן טעם למה החמירו בב' איסורי דרבנן: דמבואר במשלי"מ (הלכות מלוה ולוה פ"ז הי"ד) דתרי איסורי דרבנן הוי כדאורייתא, וכן כתב משנת חכמים על הר"מ פ"א מיסוה"ת, ועיין אמרי בינה אור החיים סיני יו"ט, מהר"ט אלגאזי בכורות הלכות חלה אות י"ז, ועיין לח"מ (יבום פ"ד הי"ז) דתרי פסולי לכתחילה פסול גם דיעבד, ועיין פת"ש יור"ד ע"ה בשם רדב"ז, ועיין א"ת בית יצחק יור"ד ח"א סימן ס"ה בזה, ועל כן גם כאן י"ל דאם התירו איסור אחר בדיעבד ב' איסורים לא התירו, ובטורי זהב סוף סימן צ"א בתרי קולי לא מקילין בהפס"מ, וכ"ה בש"ך סימן ע' סק"ל, ובפלת' סימן ק"י דחד איסור דרבנן התירו חכמים במקום מצוה ולא ב', והוא ממש כנ"ד, ובשאלות ותשובות מחזה אברהם אור החיים (....) דבתרי איסוריין לכוי"ע אמרי מצהכ"ע. ובתורת שבת ש"יב סק"ה משום כבוד הבריות הותר רק חד איסור דרבנן ולא שנים, ובשאלות ותשובות

הרי בשמים חייב קפ"ז דוקא חד שבות התירו בשבת שלא תטרף דעתו. ובהג"י מהרש"ד (יומא ח:) דלספות תרי דרבנן בקטן מודה דאסור. ובשאלות ותשובות שערי דיעה ח"א נ"ג דאשכחן ב' איסורי דרבנן חמירי מספיקא דאורייתא, קי"ל אין עשה דוחה ב' ל"ת (ס' הכריתות), שאלות ותשובות דבר משה ח"ג ק"ב, שאלות ותשובות דעת סופר אור החיים פ"ג, מהרש"א ר"י חולין, דורש לעיון דרוש ז', אחיעזר ח"א סימן ד'.

(יב) עוד חבל להורות דב' איסורי דרבנן כאיסור תורה רע"ב עירובין פ"ג מ"ג, שאלות ותשובות שער אפרים אור החיים כ"ו, שעה"ג עירובין פ"א סוף הלכה כ"ב, תוס' רעק"א עירובין שם. שאלות ותשובות מהדו"ח ח"א תס"א, רביעאה ח"א סימן ל"ג, שאלות ותשובות בית יצחק יור"ד ח"ב קו"א סימן ו' ומפתחות שם. ועיין שאלות ותשובות מחזה אברהם אור החיים סימן מ"ט ד"ה ונחזור.

(יג) וכמוהו הרבה דב' איסורין חמור מאחד שט"מ ב"ק צא: בשם הריטב"א, תוס' יבמות פה: ובתוס' פסחים מו: תרי הואיל ל"א, ב"מ ט: תרי מגו ל"א, ובענין מה שכתוב בשם הפלתי דחד שבות התירו במקום מצוה ולא ב' שבות, ולדעת כן יוצא מרע"ב שאוסר ב' שבותין ביה"ש (הראתיו לקמן באורך) והלא אפילו שבות אחד לא התירו רק במצוה או צורך גדול, ש"מ דעכ"ז ב' שבותין אסור, וכע"ז גם בפמ"ג שצ"ד דגם במצוה גזרו על ב' שבותין, וכן כתב פתי' להלכות יו"ט ח"ב פ"א אות ט"ו, ופלא שלא העירו דגם מסימן תצ"ח מוכח כן בשו"ע שלא התירו במקום מ"ע דאורייתא תרי איסורי דרבנן ועקרו מצוה של תורה בשוא"ת שלא לעבור תרי דרבנן. והנה בשאלות ותשובות דברי יחזקאל שינעווע ז"ע דף ק"ח דאם שני איסורים באים משם א' כגון שני איסורין שמקורן משום מממצוא חפצין ג"כ אמרינן כלל של הרע"ב ול"ב דוקא שני שמות כדעת הרע"ב שם, ברם יש מקום לומר ולחלק דעבר ב' שבותין דדוקא בעובר שניהן בבת אחת, וכמו כאן בדקר נעוץ דאילו אינו דקר נעוץ חופר ומטלטל בבת אחת, אבל בנעשה זה אחר זה לא, וחילי ממ"ש רעק"א בשאלות ותשובות סימן קנ"ט דכ"כ האבן העוזר על הרע"ב בענין ב' שבותים ביה"ש, ומחזיק סברתו, וכן ראיתי בשאלות ותשובות חתם סופר יור"ד סימן ר"י נקט בהחלט כאבן העוזר עירובין ל"ד לחלק בין מעשה אחד לבי מעשים, דבבי מעשים אפילו שני שבותין דינן כעובר רק שבות אחד.

(יד) ובשאלות ותשובות לבוש"מ סימן קל"ד הרחיק לכת, לענין ב' דרבנן באיסור תורה, וכתב דאפילו ב' איסורים שונים של שבת לא חמירי כיון דשניהם של שבת ובעינן דוקא שני איסו"ד זרים, עיין שם ודבריו הם נגד כל הפו' הנ"ל ודלהלן דאיירי בענין ב' איסורים בשבת או בה"ש וגם בני הצעיר הראיתי לדעת שגם בשו"ע לענין יו"ט הוא כן, וז"פ. (ועדיין צ"ע דריבוי בשיעורין הוא ג"כ מעשה אחד

ושם אחד, ופליגי הראשונים אי אסור מן התורה ואם כן גם בנייד הי' צריך להיות קיל ממה שעושה בבי מעשים והיאך אזלי בתר איפוך, ועוד נראה ממ"ש הבי"י שכי"ח בשם הר"ן דמוטב לשחוט לחולה שיש בו סכנה בשבת מלהאכילו נבילה ואף על גב דשבת חמור מלאו דנבילה, מוט שיעבור פעם אחת על חמור מלעבור כמה פעמים על איסור קל דהרבה פעמים איסור קל חמור מפעם אחת איסור חמור.

גזירת עובדא דחול - זילותא דשבת

(א) בהיות שישנם המקילין הרבה בפרט בדברים החדשים ומענה בפיהם שאין בידינו לחדש ענין "עובדא דחול" על כן באתי לציין מקומות הרבה כפי שמטי לדי שרואין דהאחרונים חששו לזה הרבה ומהם רואין דאכן חששו הרבה לזה, וענין זה פעם קראו לה "עובדא דחול" ופעם "זילותא דשבת", ולא כמהרשי"ג ח"ב סימן י"ג.

(ב) בשאלת יעקב יעקב ח"ב סימן מ"ה איסור בייציקעל בשבת משום עובדא דחול.

(ג) בשאלות ותשובות פני מבין סי' ע"יא איסור בייציקעל בשבת משום עובדא דחול, וכן כתב בס' הלכתא רבותא לשבת פ"ד מ"ז, שאלות ותשובות רב פעלים ח"א אור החיים כ"ה, כה"ח ח"ד סק"ח.

(ד) אסור לילך במקל כשאפשר לילך בלי זה משום עובדין דחול: שאלות ותשובות רדב"ז סימן ב' אלפים סק"ב. מובא בברכ"י ש"א. ועיין מנח"ש סימן פ"ד סק"י דיש להחמיר כדעיה זו אף על גב דיש מקילין משום דבכל דבר שאפשר לשנות מעובדין דחול ראוי לשנות.

(ה) לעשות בראזא וואסער בשבת אסור משום עובדא דחול: למהרש"ם ח"א ק"מ.

(ו) להוציא מגופה של כלי על פראפענציער: אסור דמיחזי כעובדין דחול (תפא"י כלכלת שבת מלאכת סותר).

(ז) בענין העמדת תבשילין והגוי יסיק בלי יודעים שהמאכל שם: עיין להמרש"ק בשאלות ותשובות טוטו"ד מהד"ק קע"ה דמיחזי כעובדא דחול.

(ח) אסור להביא בשבת יין בסל או בקופה אלא אחת אחת (שכי"ג ס"ה) והטעם שני כמעשה חול לששת משאות (מ"ב, ומקורו ב"י בשם הר"ן).

(ט) בעכו"ם שמחמם מאכל מבושל ציון וכוונתו לצורך עצמו, ואין ישראל רוצה בכך, נכון שלא לעשות כן משום דאוושי מילתא ואיכא זילותא דשבת וכל מדינה דלא שכיחי בהו רבנן ראוי לאסור עליהן דבר זה כלל. (מגן אברהם רנ"ג ס"ק ל"ח).

(י) עובדין דחול להקל בו: (א) במקום מצוה שרי (להתוסי' שבת קכו: וכן מבואר שלי"ג פ"א בהגה"ה כמ"ש בפמ"ג ובה"ל שם וסימן שלי"ח ס"א בה"ל).

יא) עובדין דחול להקל בו: יש אומרים דרק במקום שיש חשש שיבוא לאיסור תורה (מחה"ש שטי"ו י"א בשם רמב"ם, ובקל"ד צ"ו) במקום צנוע יש להקל (שו"מ מהד"ד ח"ג סימן כ"ה). דעת רש"י דבבית שאין אדם רואה ליכא עובדין דחול ויש לשרפו לצורך (דע"ת ש"י"ד ח', שאלות ותשובות מהרש"ם ח"ג סימן של"ד).

יב) להנצל מצער כל דהו יש להקל (ע"ן שו"ע הגר"ז תתפ"ט ס"ב). ועל ידי עכו"ם שרי (מר"ם בריסק ח"ב סימן כ"ד).



לויט צעלעמער רב יין 210

רבנות האלט אזוי גרעפ דזויס 175 ווייל עס קאכט שווערער איז יחסר מידתו פריער

צעלים רב האלט 190 ביי גרעיפ דשוזס

גבריאאל איז ארויף ארויף ביז 180 עס קראכט דע פעטארייז מעשין

וואסעסער איז יחסר מרתו ביי 212

וואן ביי 190

וועגען דעם האלטן אנדערע 175

בלומענקראנץ ברענגט די גראט לויט ר' משה מיטן צעלעמער רב

צעלעם האט שוין געשריבן אין צייטונג

גבריאאל שרייבט ביי נישואין דעם חשש

בעזרת ה' יתברך

סֵפֶר

הַשָּׂכָר וְהַעֲנָשׁ בְּשִׁמְרַת עֵינָיִם

בו יבאר מחז"ל כי כל שָׂכָר הָאָדָם, בְּרִיאָתוֹ, פְּרִנְסָתוֹ אַרְיכוֹת יָמָיו וּבְרִיאָתוֹ בְּנָיו, כָּלָם תְּלוּיִים בְּהִנְהָגָתוֹ בְּקְדוּשָׁה בְּרֵאֵית עֵינָיו.

הַיּוֹת וְהַנְּסִינּוֹת בְּיוֹצֵא לַחוּץ עֲצוּמִים מְאֹד, עַל כֵּן צִטְטָנוּ קִצַּת מֵאֲמָרֵי חֲכָמֵינוּ זְכוּרָנָם לְבִרְכָה, הוּ בַעֲנֵן חֲמֹר הַעֲנָשׁ הַמְּסַתְּכָל וְגַם בַּעֲנֵן גֹּדֵל שָׂכָר הַנִּזְהָר.

הַסֵּפֶר הַזֶּה הוּא תוֹעֵלַת גְּדוּל לְכָל הַיּוֹצֵא לְדַרְגָּה, לִיקָח חֲמֻשָּׁה דְּקוֹת וּלְעֵין בָּהּ. וּבִלְתֵּי סִפְק שְׂיִהְיֶה לוֹ שְׁמִירָה גְּדוּלָּה בְּרוּחָנִיּוֹת וְגַם בְּגִשְׁמִיּוֹת לוֹ וּלְזַעַו אַחֲרָיו.

כָּל זֶה מְלַקֵּט מִדְּבָרֵי חז"ל מִש"ס, בְּבִלִי, וִירוּשְׁלָמִי וּמְדַרְשִׁים וּמְסַפְרֵי מוֹסֵר זֶלֶה"ה, וּדְבָרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים חוֹצְבִים לְהַבּוֹת אֵשׁ, מְלֵהִיבִים נֶפֶשׁ הָאָדָם לְעַבּוּדַת הַבּוֹרָא. דְּבָרִים הַעוֹמְדִים בְּרוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם וּבְנֵי אָדָם מְזַלְזְלִים בָּהֶם, וְעַל יְדֵי סֵפֶר זֶה יִהְיֶה יָד הַכֹּל מִמְּשִׁמֵּשִׁים בָּהֶן וְיִזְכְּרוּ לְשִׁמּוֹר וּלְקִיָּם.



יָצָא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעֵל הַזֶּהר הַעוֹלָמִי"
נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש - 0548436784
אלול תשע"א

הוצאת:



שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin



מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

“מפעל הזוהר העולמי”

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 095-1300-995-02

hazohar.com@gmail.com



מִפְתָּחוֹת

- א. שְׁמִירָה גְדוּלָה בְּרוּחָנִיּוֹת וְגַם בְּגִשְׁמִיּוֹת לוֹ וּלְזָרְעוֹ אַחֲרָיו ה
- ב. הַנְּהִיגָה לִיּוֹצֵא לְשׂוֹק 1
- ג. הַמְּסַתְּפָלִין בְּמִקּוֹם הָאָסוּר, נִחְשָׁן אֹר הַמְּזַכֵּךְ שְׁלָהֶם וְלֹא יִזְכּוּ לְרֵאוֹת בְּנַעַם ד' וְלִהְנוֹת מִזֵּיו הַשְּׂכִינָה 2
- ד. עֶקֶר הַכֹּל הוּא שְׁמוֹר עֵינָיךְ - וְשְׁמוֹר פִּיךְ 2
- ה. מִי שְׂאִינוֹ מְבִיט עַל נְשִׁים, לְעֵתִיד לְבֹא יִהְיֶה לְפָנִים מִמְּלֶאכֵי הַשָּׂרַת 2
- ו. סְגוּלָה לְהַנְצִל מֵעֵין הָרַע - שְׁלֹא יִסְתַּכֵּל בַּחֲצוֹת 2
- ז. תְּיִי הָאָדָם תְּלוּיִין בְּשְׁמִירַת עֵינַיִם ח
- ח. הַהוֹלֵךְ בַּחוּץ לֹא יִסְתַּכֵּל בְּכָל הַצְּדָדִין ח
- ט. אֵל יְבוּשׁ מִמְּלַעֲיָגִים ח
- י. אֵל יְבוּשׁ מִמְּלַעֲיָגִים - יִמְצָא מָנוּחַ לְנַפְשׁוֹ - וְיִפְעוֹל יְשׁוּעוֹת בְּנַפְשׁוֹ ח
- יא. שֹׁכֵר הַשׁוֹמֵר עֵינָיו מִהַסְּתַפְּלוּיּוֹת אֲסוּרוֹת ט
- יב. עוֹנֵשׁ הַגְּדוֹל עַל הַסְּתַפְּלוּת י
- יג. הַלִּיכָה לְדַרְךְ יא



זוהר מגבא ומצלא

דרִשָּׁה לְחַנוּק לְמוֹד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ
מִבְּ"ק אֶדְמוֹ"ר מִתְּהַלְמִין שְׁלִיט"א

לְכַבוֹד יוֹמָא דְהִילּוּלָא
שֶׁל הַמְּקַבֵּל הָאֱלֹקִי צַדִּיק יְסוּד עוֹלָם
רַבֵּי מְרַדְכֵי שְׁרַעְבֵי זי"ע
רֹאשׁ לַעֲדַת הַמְּכֻנְיָם
-כ' חֲשׂוֹן תִּשְׁעֵי-ב-
בִּישִׁיבַת הַמִּיִּשָּׁר בְּבַת ים
י"ט חֲשׂוֹן תִּשְׁעֵי"ב לַפ"ק

הַצַּה"ק רַבֵּי יְהוּדָה לֵיב אַשְׁמֹנִי
(בַּעַל הַסּוּלָם) זצ"ל



*זעק רבות על חורבן העולם הממשמש ובא. בשנות השלושים הוא התריע על כך בקול גדול (בכתביו משנת תרצ"ג-1933 מצוי המשפט "כבר זעקתי על קץ העולם"). הוא התריע על השואה העומדת להתרחש על איופיה ועל הסכנה הגדולה הצפויה לעם היהודי, הוא הכריז על הצורך בלימוד ספר הזוהר בישיבות פולין, ולשם כך אף נפגש עם רבנים ואדמו"רים. בבקשה שייסדו סדרי לימוד בספר הזוהר בישיבותיהם, אך הם לא שעו לבקשותיו. הוא טען כי "נותנים 20 שנה זמן מן השמיים. וכמו"כ הבר"ץ עדה"ר זעקו עוד בשנת תרפ"א, ועוד הפעם בשנת תרצ"ב, שכל העולם יתאחד ויסיימו אף סיומו וזהר להצלת עם ישראל, וסיימו רק הקלות. רבנים ואש"י ישיבות יקרים, אנתנו בעת זועקים אליכם בתחנונים לעזר את עם ישראל בלימוד הזוה"ק, אתם ראשים של עם ישראל, והאחריות של העם חובצת עליכם (שבת נה)



השָׁכָר וְהַעֲנָשׁ בְּשִׁמְרֵת עֵינַיִם

שְׁמִירָה גְדוּלָה בְּרוּחָנִיּוֹת וְגַם בְּנִשְׁמִיּוֹת לֹא וּלְזַרְעוֹ אַחֲרָיו

יוצא לשוק וכל שכן נוסע לדרך עלול לאבד חס ושלום ב' עולמים. עולם הזה ועולם הבא. על ידי הסתכלות בנשים וכל שכן פריצות המטמאים ראשו וכל נפשו ומורידו שחת רחמנא ליצלן. והרמב"ם בהלכות תשובה פ"ד ה"ד, דהאדם אינו מרגיש שאיית העיניים הן הן הגורמים אחר כך לבא לגופן של עריות. ובאור החיים פ' אחרי, דאם לא יעצר בעד ההסתכלות, לא יוכל בשום אופן להנצל מלהרהר ולבא לידי עברה. וכדברי חז"ל (גדרים כ') כל הצופה בנשים סופו בא לידי עברה וידוע מדברי חז"ל כי כל חיות האדם בעולם הזה, בריאותו, פרנסתו, אריכות ימיו ובריאות בניו, כלם תלויים בהנהגתו בקדושה. וגם חיייו בעולם הבא. והנסינות ביוצא לחוץ עצומים מאד, על כן צטטנו קצת מאמרי חז"ל, הן בענין חמור עונש המסתכל וגם בגדל שכר הנוזה, בקצור.

ותועלת גדולה לכל היוצא לדרך, ליקח חמשה דקות ולעין בכל זה. וגם לקחתו עמו לדרך להתבונן בו, ובלתי ספק שיהיה לו שמירה גדולה ברוחניות וגם בגשמיות לו ולזרעו אחרי. וכך כתב האור החיים הק' (פ' אחרי עה"כ "את משפטי תעשו"), שכתוב דעל ידי שמירה מעריות יוכל לקיים כל מצוות עשה שבתורה ולהשמר מכל לא תעשה, מה שאין כן אם יטמא נפשו לא יקים אחת מהם, כי טמאה זו משרה טמאה על כל איברי האדם וכחותיו. וכיון שכן, כל הלאוין לא ימנע מהם, כי בכל אבר טמאתו בו. וכן במצוות עשה, הגם שיעשה לפעמים, אינה מצוה, כי לא יתרצה בו הבורא יתברך שמו, עד כאן. וכזה כתב הקדוש בעל בני יששכר (דרך פקודיך לא תעשה ל"ה חלק הדבור אות א'), קבלנו מרבותינו דבשביל זה, היצר ביותר מתאוה לעברה זו להיות שבזה נכלל כל תאוותיו, וכוללת כל התאוות, עד כאן.

ודבר זה מקורו בראשונים, שכתב החנוך (מצוה שפ"ז) שעל ידי מצוה זו של "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם", ישמר האדם מחטוא לד' כל ימיו.

ו. השָׁכַר וְהֶעֱנֵשׂ בְּשִׁמְרֵי עֵינַיִם

וְהַמְצָנָה הַזֹּאת יְסוּד גְּדוֹל בְּדַת, וְאִם תִּעְבּוֹר פֶּעַם אַחַת אֶז תִּמְשָׁךְ אַחֲרֶיהָ כַּמָּה פְּעָמִים, דַּעֲבֵרָה גּוֹרֶרֶת עֲבֵרָה.

וְגַם בְּגִשְׁמִיּוֹת, כִּאֲשֶׁר עֵינָיו מְשׁוּטָטוֹת בְּכָל דְּבָר, אֶז נַעֲשֶׂה מְבַלְבֵּל וּמְטָרָד מְאֹד, דְּמַחְשָׁבוֹת שְׁבִירָאשׁ מְנַהֲיָגִין הַגּוֹף, וּבְאֵין רוּאָה דְּבָר, אֶז יֵשׁ לוֹ מְנוּחָה וְהִרְחַבְתָּ הַדַּעַת אֲמִתִּית. וּכְדַבְרֵי הַתּוֹסְפוֹת סוּטָה ח' (ד"ה א"י), דְּאַחַר שְׂרָאָה הָעֲרוּהָ פֶּעַם אַחַת שׁוֹב מְהִרְהֵר אַחֲרֶיהָ לְעוֹלָם. וְלֹאִידָךְ אִשָּׁה שְׁלֹא רָאָה לֹא יָבוֹא לְחַשֵּׁב עָלֶיהָ (רֵאשִׁית חֻמְקָה שַׁעַר הַקְּדוּשָׁה פ"ח אוֹת ט"ז).

וְעֵינַי עוֹד בְּשַׁעְרֵי תְּשׁוּבָה לְרַבְנֵנוּ יוֹנָה, דְּהִמְסַתְּכַל בְּעֲרִיּוֹת הו"ל מוֹמֵר לְעֲרִיּוֹת. וְנִמְנָה בְּרַמְב"ם הַלְכוֹת תְּשׁוּבָה (פ"ד ה"ד) בֵּין כ"ד דְּבָרִים הִמְעַכְבִּין אֶת הַתְּשׁוּבָה דְּחוּטָא וּמְדַמָּה בְּנַפְשׁוֹ שְׂאִין זֶה חֻטָּא. וְהוּא עוֹן גְּדוֹל דַּעַל יְדֵי זֶה יָבוֹא לְגוֹפֵן שֶׁל עֲרִיּוֹת (רַמְב"ם שם).

הַנְּהִיגָה לְיוֹצֵא לְשׁוּק

חֻלְק הַהֲלָכָה

א. הַסְתַּכְלוֹת אֲסוּרָה אֶפִּילוֹ בְּאַצְבַּע קְטָנָה שֶׁל אִשָּׁה, אִם נִחְכָּן לְהִנּוֹת מִמֶּנָּה וּכְאֵלוֹ נִסְתַּכַּל בְּמָקוֹם הַמְּגַנָּה בְּיִתְרָה (שְׁלַחַן עֲרוּךְ אֲבֵן הָעֶזְרָה סִימָן כ"א ס"א).

ב. וּבְמָקוֹם הַמְּכֻסֶּה כְּשִׁמְגוּלָה, אֲסוּר אֶפִּילוֹ עֲקִיבָה שֶׁל הָאִשָּׁה וְאֶפִּילוֹ אֵין מִתְכַּנֵּן לְהִנּוֹת. וְכָל שְׁבִידוֹ לִילָךְ בְּשׁוּק בְּדַרְכִים שְׂאִין שָׁם כָּל אֵלוֹ וְהוֹלֵךְ בְּמָקוֹם שֶׁעַקְבִּיִים מְגַלִּים, אֶפִּילוֹ אֵין מִסְתַּכַּל בָּהֶם, רִשְׁע מִיָּקְרִי, דְּצָרִיף לְהִתְרַחֵק מִמָּקוֹם שְׁיֻכַּל לְבוֹא לְעֵבֵרָה. וּמְכַל מָקוֹם גַּם בְּלִיכָא דְּרַכָּא אַחֲרִיתָא וְכוּפָה עֵינָיו לְמַטָּה וְעַל כֵּן מְרַגִּישׁ בְּעַקְבֵי הָאִשָּׁה וְאֵנוֹס הוּא, מְכַל מָקוֹם צָרִיף לְהִטוֹת עֵינָיו לְצַד אַחַר (עֵינַי ב"ב נ"ז וְרַשְׁב"ם ו"ג שָׁם, וּמַהֲרַש"א מִכּוֹת כ"ד, דְּקֵאִי אַעֲקֵב שֶׁל הָאִשָּׁה, וְעֵינַי עוֹד עֲרוּךְ הַשׁוּלְחָן סִימָן כ"א ס"א).

ג. וְרֵאוּי לְהִתְבּוֹנֵן בְּזֶה, דְּגַם בְּאֵין רוּאָה פְּנִיָּה שֶׁל הָאִשָּׁה רַק שְׂאֵר מָקוֹם מְכֻסֶּה הַמְּגַלָּה, צָרִיף לְעֲשׂוֹת פְּעֻלוֹת שְׁלֹא יֵרָאֶה בְּעֵינָיו, דְּהִגְמָרָא שָׁם מְזֵה מִיָּרִי.

ד. וְנִלְמַד מִשָּׁם שְׁכָל שְׂאֶפְשֵׁר לִילָךְ בְּדַרְךְ אוֹ מָקוֹם אוֹ חֲנוּת דְּלִיכָא שָׁם וְגָלִים מְגֻלוֹת אוֹ זְרוּעוֹת מְגֻלוֹת שֶׁל נָשִׁים, אֲסוּר לִילָךְ שָׁם אֶפִּילוֹ בְּעֲצִימַת עֵינַיִם וְרִשְׁע מִיָּקְרִי. וְנִפְקָא מִינָא לְהִלִּיכָה בְּשׁוּק מִמָּקוֹם לְמָקוֹם אוֹ לְחֲנוּת שְׂמָצוּי פְּרִיצוֹת. וּבְאֶפִי זֹטְרִי (אֲבֵן הָעֶזְרָה כ"א סק"ד) דְּגַם בְּנֵי בֵּיתוֹ בְּזְרוּעוֹת מְגֻלוֹת, וְגַם נְכָרִיּוֹת בְּכָלֵל הַנ"ל (וּכְמוֹ שְׁתּוֹב בְּפִי ר"ג ב"ב דף נ"ז).

השָׁכַר וְהַעֲנֵשׁ בְּשִׁמְרַת עֵינַיִם

ז

ה. וְאֶפִּילוּ בְּאֵין לוֹ בְּרִירָה אַחֲרַת וְצָרִיף לִילֵף לְשׁוֹק אוֹ חֲנוּת שֵׁשׁ שָׁם זְרוּעוֹת מְגֻלוֹת אוֹ שְׂאָר פְּרִיצוֹת, יֵשׁ לוֹ לְעֶצֶם עֵינָיו וְנִקְרָא חֲסִיד. וּבְזֶמֶן הַזֶּה הֵינּוּ שֹׁסֵיר הַבְּתִי עֵינַיִם שְׁלוֹ, אִם אֶפְשָׁר לוֹ בְּלִי זֶה שְׁיוּכַל לְרֹאוֹת הָעֲגָלוֹת וּמְרַכְבוֹת. וְנִקְרָא חֲסִיד עַל יְדֵי זֶה (כ"ב שם).

ו. הַמְּסַתְּכַל בְּעֵקִיבָה שֶׁל הָאִשָּׁה (חֶלֶק הַרְגֵל שְׁנוּגָע לְקַרְעָה) וְכָל שָׁכֵן לְמַעֲלָה מִזֶּה אוֹ זְרוּעוֹת מְגֻלוֹת, הַעֲנֵשׁ עַל זֶה, דְּהוּיִין לוֹ בְּנִים שְׂאִינִם מִהֶגְנִים (נְדָרִים כ' ובר"ו שם), פְּרוּשׁ בְּנִים בְּעֵלֵי מוּמִיין (עין ט"ז קצ"ה).

ז. וְכֵן בְּשׁוֹק אוֹ כָּל מְקוֹם פְּרִיצוֹת, צָרִיף לִילֵף בְּנִרְיוֹת וּמִהִירוֹת גְּדוּלָה וְלֹא בְּמַתִּינוֹת וְכָל שָׁכֵן לֹא לְהַשְׁתַּהוֹת בְּשׁוֹק בְּשִׂיחָה עִם חֲבֵרִים, כְּשֶׁאֶפְשָׁר לַפְּנוֹת וּלְדַבֵּר בְּמְקוֹם אַחֵר, דְּעוֹבְרוֹת נְשִׁים בְּעֵקִיבִים מְגֻלִים (עין אָבוּ הַעֲזָר סִימָן כ"א וְהֵלֵן פִּנְעַ בְּאִשָּׁה כו', עַד שֶׁמְסַלְקָה לְצַדִּיין, שְׁלֵא יִרְגִישׁ בְּפִסְעוֹתֶיהָ וְאֶפִּילוּ לְבוּשָׁה בְּצַנִּיעוֹת וְכִמוּ שֶׁכְּתוּב בְּבֵאר הַיֵּטֵב בְּשֵׁם הַרְזוֹ"ו).

הַמְּסַתְּכָלִין בְּמְקוֹם הָאֶסוּר, נִחְשָׁף אֹרֶךְ הַמְּזוֹכָף שְׁלֵהֶם וְלֹא יִזְכּוּ לְרֹאוֹת בְּנַעֲם ד' וְלִהְנוֹת מִזִּיּוֹ הַשְּׂכִינָה

ח. וְכֵדָאֵי לְזַכֵּר תְּדִיר וּלְשַׁנֵּן לְעֶצְמוֹ דְּבְרֵי הַחֲפִץ חַיִּים זַצ"ל, דְּאוֹתוֹן עֵינַיִם הַמְּסַתְּכָלִין בְּמְקוֹם הָאֶסוּר, נִחְשָׁף אֹרֶךְ הַמְּזוֹכָף שְׁלֵהֶם וְלֹא יִזְכּוּ לְרֹאוֹת בְּנַעֲם ד' וְלִהְנוֹת מִזִּיּוֹ הַשְּׂכִינָה שֶׁהוּא הַנְּאָה הַיּוֹתֵר גְּדוּלָה הַשִּׁיף. (שְׁמִירַת הַלְשׁוֹן חֶלֶק ב' פ"ל). וְכֵן פְּתַב בְּעַל בֵּן אִישׁ, דְּכִיּוֹן שֶׁהֵנְאָת הָאָדָם כְּשֶׁנִּפְרְדַת הַנְּשִׁמָּה מִהַגּוֹף עָקְרוּ מִהָעֵינַיִם, צָרִיף לִיזְהַר בְּזֶה יוֹתֵר מִשְׂאָר כָּל הָאֵיבָרִים שְׁלוֹ (עוֹד יוֹסֵף חֵי, וְאַתְחַנֵּן שְׁנֵה א' ד"ה וְלָכוּ).

ט. אֶפֶן הַלִּיכָה בְּשׁוֹק, מְסַתְּכַל לְמַטָּה כְּמוֹ שֶׁהוּא עוֹמֵד בְּתַפְלָה, וּמִהֵלֵךְ בְּשׁוֹק כְּאָדָם הַטְּרוּד בְּעֶסְקָיו (רַמְבַּ"ם הַלְכוֹת דְּעוֹת פ"ה ה"ט).

י. פִּנְעַ אִשָּׁה בְּשׁוֹק אֶסוּר לְהֵלֵךְ אַחֲרֶיהָ אֶלָּא רִץ וּמְסַלְקָה לְצַדִּיין אוֹ לְאַחֲרֵיו (אָבוּ הַעֲזָר סִימָן כ"א ס"א). וְהָאֶסוּר בְּכָל הַנְּשִׁים, אֶפִּילוּ כְּשֶׁהוֹלְכוֹת מְכֻסוֹת מִכַּף רִגְלָו וְעַד רֵאשׁ (רַדְב"ז חֶלֶק ב' סִימָן תש"ע).

עֵקֶר הַכָּל הוּא שְׂמוֹר עֵינֶיךָ - וּשְׂמוֹר פִּיךָ

א. "הַעֲבֵר עֵינֵי מִרְאוֹת שְׂאוֹ", דּוּד הַמְּלֵךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם רָמַז לָנוּ, שִׁיּוֹתֵר טוֹב לְהָאָדָם לְהַעֲבִיר וְלִקַּח חֵס וְשְׁלוֹם עֵינָיו קִדְּם שִׁינְאָה בְּהֵם דְּכָר שְׂאוֹ וְתַפֵּל רַחֲמָנָא לִי צִלָּן, וְעַל זֶה יִתְפַּלֵּל לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל עֵת (אִמְרֵי קוּדֵשׁ - סְטֵרְעֵלִיסק, אוֹת ע"ו).

ח. השָׁכַר וְהַעֲנֵשׁ בְּשִׁמְרַת עֵינַיִם

ועל כן טרם יצא לחוץ, מקום הנסיונות, יניח ידיו על המזוזה ויתפלל להקב"ה שישמרוהו מכל מין הסתכלות אסורה, ומחשבות רעות והקדוש ברוך הוא יעזרו לו שלא יכשל (דרך פקודיך לא תעשה ל"ה, חלק הדבור אות ו').

מי שאינו מביט על נשים, לעתיד לבוא יהיה לפנים ממלאכי השרת
ב. מי שאינו מביט על נשים, ואינו מדבר דברים בטלים וסובל פעסו ואינו מתגאה ועוסק בתורה ובמעשים טובים, לעתיד לבוא יהיה לפנים ממלאכי השרת (ספר חסידים סימן ק"מ).

ג. כשתשמור הפה ועיניים, תזכה לכל המדרגות הקדושים (של"ה הקדוש אות קדושה).

סגולה להנצל מעין הרע - שלא יסתכל בחוצות

ד. בגמרא איתא, דכמעט כל מיתות הן על ידי עין הרע (ב"מ ק"ז). והעצה להנצל מעין הרע שלא יסתכל בחוצות (ברכות כ'). ומהאי טעמא זכה יוסף וכל זרעו אחריו, דאין עין הרע שולטת בהם (של"ה הקדוש אות קדושה).

חיי האדם תלויין בשמירת עיניים

ה. אפילו כשמוכרח לדבר עם אשה, יתן עיניו למטה ולא יראנה כלל, כי חיי האדם תלויין בזה, והוא בדוק ומנסה, דטוב לו בעולם הזה ובעולם הבא (תוכחת חיים למהר"ח פלאג"י, ואתחנן דבור המתחיל לא תעשה).

החולץ בחוץ לא יסתכל בכל הצדדין

א. הרוצה לשמור עיניו, יחזק לבו בבטחון בד', הגם שנדמה לו שצריך להסתכל לכאן ולכאן, אם ד' ירצה יזמין לו האיש שמבקש ממילא, כדכתיב "ושח עיניים יושע" (איוב כ"ב כ"ט) שהקדוש ברוך הוא מושיע לזה השח עיניים בכל דבר שיצטרף (יסוד צדיק פרק א').

ב. ירגיל ויכריח עצמו, שלא להסתכל לכאן ולכאן, כי על פי הרוב כשהיצר מפתהו להסתכל באיזה מקום, מזמין לו שם ראית איזה אשה או חצופה, כאשר בדוק ומנסה, כי מובא בספרי חכמה, שיש רוח זנונים רחמנא ליצלן, והמה מלאים כל האוירין, כי המה קלפות דקות, ותולדותיהם וחייתם מפגם המחשבה ופגם הראיה. ותכף אשר האדם מגביה עיניו להסתכל במקום האסור והמזוהם, או אפילו מחשב במחשבותיו סתם בלי ראיה והסתכלות, אז תכף בזה הרגע מתלבשים בכח נפש הבהמית שלו, ושורין עליו ומטמאין אותו בכל מיני טמאות רחמנא ליצלן (יסוד צדיק, פ"ג).

השָׁכַר וְהַעֲנֵשׁ בְּשִׁמְרֵת עֵינַיִם

ט

ג. עוד לך כלל גדול, שלא ימצא יצרך פתח לשלוט בך בלכתך בשוק, ואתה רואה נשים באות לקראתך, שים עיניך לארץ עד שתעברנה ואל תסתכל בהן כו', שהרי תראה שהיצר מתגבר עליך בחזק שתשים עיניך לראותן, ואם אין ראייה זו כלום, למה מתגבר עליך עד שפמעט כל אדם יכול לעמוד בנסיון זה, כי אם מי שאהבת בוראו חקוקה בלבו (שבט מוסר, פכ"ז).

אל יבוש ממלעיגים

א. יש המתבישים לילך בשוק ועיניו למטה והיא בושה רעה שצריך לעקור. עין מה שכתוב בספר חסידים סימן ט': ועקר חזק חסידות מתחלה ועד סוף, אף על פי שמתלוצצים עליו, אינו מניח חסידותו ונכנתו לשמים ואינו רואה פני נשים בפרט בין אנשים אחרים, שכלם רואין הנשים כגון שהיה בבית חפה, שהנשים שם מלבשות עדיים והכל מסתכלים והוא אינו מסתכל, לפיכך יזכה לרב טוב הצפון וכו', כמו שכתוב: "אשר צפנת ליראיך", ועינו תשבע מזיו השכינה, עד כאן לשונו. ורמ"א סעיף א', ולא יתביש בפני בני אדם המלעיגים עליו בעבודת הבורא ויחברך שמו.

אל יבוש ממלעיגים - ימצא מנוח לנפשו - ויפעול ישועות בנפשו

ב. כל מי שחש לנפשו, שלא להביאה לידי טמאה, יגדיר את עצמו בחוש הראיה ואם הדבר קשה לו, יתגבר על עצמו בכל תוקף ועוז. וידע אשר ממש בנפשו הוא. ואם לא יגדיר את עצמו בזה, כל עבודתו כאין וכאפס נחשב ולא יפעל דבר ביגיעתו ועבודתו, ואדרבה ירד רחמנא ליצלן מטה מטה, ועל כן יתגבר כארי, להגדיר את עצמו בכל תוקף ועוז, וגם אם יהיה נכר אל יחוש לשיחות בני אדם, והלא בדבר הנוגע לחיי הנפש בגשמיות, אינם מביטים על שום דבר, וכל שכן בהנוגע לחיי הנפש הרוחני, והכבודות בזה הוא רק בעת הראשונה, שצריך להכביד על עצמו ולהתגבר על טבעו ורצונו ובמשך הזמן יתרגל כך, ובהגדרה זאת ימצא מנוח לנפשו מכמה רעות ובלבולים, ואז יוכל לעבוד עבודתו וביגיעתו יפעל ישועות בנפשו בעזרתו יתברך (קונטרס העבודה, פרק ב' - לאדמו"ר האמצעי רבי דובער מליובאוויטש זצ"ל).

שכר השומר עיניו מהסתכלויות אסורות

השומר עיניו מראית אשה:

א. יהיה מרכבה לשכינה - וכהקריב כל הקרבנות (חיד"א בעבודת הקודש, צפורן שמיר סימן ט' אות קכ"ח).

י. השָׁכַר וְהַעֲנֵשׁ בְּשִׁמְרַת עֵינַיִם

ב. מתפלל להקדוש ברוך הוא והקדוש ברוך הוא עוזר לו, שומע תפלתו ועונה לו בְּעֵת צָרָתוֹ (חיד"א שם).

ג. כַּח קְדוּשַׁת שְׁפָעוֹ קַיִם לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים, לְזָרְעוֹ וְזָרַע זָרְעוֹ עַד עוֹלָם (סוד צדיק, פרק ג').

ד. תּוֹכָה לְחַזוֹת בְּנַעַם הָעֲלִיּוֹן, וּמִלֶּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּיַפְיוֹ תַחֲזִינָה עֵינֶיךָ בַּעֲלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים (באר משה, בא, ד"ה ויאמרו).

ה. יִזְכֶּה לְעֵתִיד לְבוֹא לְהִיּוֹת בְּמְרוֹמֵי מְרוֹמִים בֵּין צְדִיקִים וְקְדוֹשֵׁי אֶרֶץ שְׁעָלֵיהֶם הָעוֹלָם קַיִם, וְיִרְגִישׁ בְּזִיו קְדוּשַׁת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לְעֵתִיד לְבוֹא (סוד צדיק, פרק ג').

ו. זוֹכָה לְרֵאוֹת וּלְשִׁמוּעַ מְרֵאוֹת אֱלֹקוֹת, וְלִהְיוֹת הַשֶּׁגַּת אֱלֹקוֹת (יטב לב, וירא - ד"ה וירא אליה).

ז. זוֹכָה לְבָנִים טוֹבִים וְאַרְיֵכוֹת יָמִים (ספר חסידים סימן תצ"ה). יִחְיוּ בְּנָיו וַיַּגְדִּלְם בְּלֹא צָעַר, וַיַּצִּיל אוֹתָם מִמִּקְרֵי הַזְּמַן (אמרי קודש - השָׁרֵף מִסְטֵרעֵלִימִק, אוֹת ל"ח).

ח. זוֹכָה שְׁזָרְעוֹ יִחְבְּרוּ פְרוּשִׁים עַל הַתּוֹרָה (ספר המדות אוֹת ס').

ט. זוֹכָה לְהִיּוֹת צוֹפֵה בְּמִרְכָּבַה הָעֲלִיּוֹנָה (ראשית חכמה, שער הקדוש פ"ח, אוֹת מ"ו). יְרוּאָה בְּעֵינַי שְׁכָלוֹ אוֹרוֹת עֲלִיּוֹנִים (לקוטי תורה - טשערנאביל, הדר' ז').

י. זוֹכָה שְׁלֹא יִכְהֶה מְאוּר עֵינָיו - אֶפִּילוֹ בְּזַקְנוֹתוֹ (תוכחת חיים - רבי חיים פאלאג"י, אַחְרֵי, ד"ה ולענ"ד).

יא. זוֹכָה וְנִבְרָאִין מִלְּאֲכִים קְדוֹשִׁים וְטְהוּרִים, וְלְעֵתִיד תִּקְבְּצוּ אֶצְלֶךָ (סוד צדיק, פרק ה').

יב. זוֹכָה לְפְרֻסְסָה בְּרוּחַ (תוכחת חיים - אַחְרֵי, אוֹר לְשָׁמַיִם - בְּהַעֲלוֹתְךָ [ד"ה בְּהַעֲלוֹתְךָ], אַמְרֵי נוּעַם - בְּרֵאשִׁית [ד"ה לַחֲבַר]).

יג. אֵין עֵינַי הָרַע שׁוֹלֵט בּוֹ וּבּוֹזְרָעוֹ (בְּרֵכוֹת כ', דָּבַשׁ לִפִּי, מַע' ר').

יד. לֹא נִקְרָא רַבְּנּוֹ הַקְּדוֹשׁ "קְדוֹשׁ", מִפְּנֵי גְדוּלַת תּוֹרָתוֹ וְעִבּוּדוֹתוֹ, אֲלֵא מִפְּנֵי שְׁלֹא הִסְתַּפַּל מֵעוֹלָם בְּמִילָתוֹ, וְלֹא הִכְנִיס יָדָיו לְמִטָּה מִטְּבוּרוֹ (סוד צדיק, פרק ה').

טו. לְפַעְמִים, אֶפִּילוֹ עַל יְדֵי פַעַם אַחַת שֶׁתַּעֲמֵד בְּנִסְיוֹן חֶזֶק בְּעֵינַיִם, תּוּכַל לְזַכּוֹת לְמַדְרַגַּת קְדוּשָׁה גְדוּלָּה (סוד צדיק, פרק ה').

טז. זוֹכָה לְשִׁמְרָה מְעֵלָה, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמְרוֹ וּמַצִּילוֹ (תּפֹּאֶרֶת שְׁלֵמָה, מֵאֲמָרֵי שַׁבַּת, ד"ה וּמַעֲיִן).

השָׁכַר וְהַעֲנֵשׂ בַשְּׂמִירַת עֵינַיִם

י"ז. זוכה לחיות דקדושה והתלהבות בתורה ותפלה, ולהאיר עיניו בתורתנו הקדושה (בית אברהם - תוריע, ד"ה וראה).

עונש הגדול על הסתכלות

א. שלשה דברים ברא הקדוש ברוך הוא, באדם, אַנְיָנִים עֵינַיִם לְשׁוֹן. מה עשה הקדוש ברוך הוא, שם לכל אחד גדר וחומה וכו', שם גבינים לעינים, לכסות ולסתום ולעצם עיניו מראות ברע, והאדם הנבונה, כשהוא שם אֲזַנְיוֹ לְשִׁמוּעַ עֲבִירָה, ועיניו לראות עבירה, לשונו להצמיד מרמה, מה עשה, פָּרַץ גְּדַר מַלְכוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲשֶׁר מִסַּר בִּידּוֹ לְשִׁמּוֹר, על אחת כמה וכמה שֶׁבֶן מוֹת הוּא, וְעַל זֶה נֶאֱמַר "וּפָרַץ גְּדַר יִשְׁכְּנוּ נַחֲשׁ". (ספר חסידים סימן קמ"ח).

ב. איתא בזוהר הקדוש פקודי (דף רס"א) יֵשׁ מְמַנָּה אֶחָד שֶׁנִּקְרָא פְתוּת, על שם שֶׁמִּפְתָּה לְבַנֵּי אָדָם לְהַסְתַּכֵּל וְלַעֲיֵן בְּמַה שֶׁאֵינּוּ צְרִיף בְּכַמָּה גְּאוּפִין וְזוּנִינִים, וְלֵאחֵר מִיַּתַּת הָאָדָם וְנִקְבַּר בְּקִבְר, בֵּא הַמְּמַנָּה הֵהוּא וּמְחִזִּיר לְהָאָדָם נִשְׁמָתוֹ וְאַחֵר כִּד נוֹטֵל אֶת הָאָדָם בְּאִכְזוּרִית וּמְשַׁבֵּר עֲצָם שֶׁל הָעֵינַיִם וְנוֹטֵל מִמֶּנּוּ אֶת הָעֵינַיִם וְאַחֵר כִּד מוֹרִיד אוֹתוֹ לְכוֹר שֵׁישׁ בּוֹ הַרְבֵּה נַחֲשִׁים וְעַקְרָבִים וְאוֹחֲזִין בּוֹ וְדַנִּין אוֹתוֹ בְּדִינֵין קָשִׁים וּמְרִים וְחִמְנָא לִיצְלָן (קב הישר פרק ב, וכעין זה באור מדיקים - עמוד היבודה, פרק א').

ג. המסתכל בעריות קשתו ננערת. ואשר לא נשא עיניו אל אשת איש, זוכה ומקבל פני השכינה (כ"י, אבן העזר סימן כ"א).

ד. ובזה יעשה חשבון לנפשו האומללה, האם השתכר במשא ומתן בשוק, נגד מה שהפסיד בראיתו והרהורי עבירה. אפילו אם ישתכר למאות ולאֵלפים, האם כל מומן שבעולם יש בו די נגד הפסד עבירה אחת (שער התפלה, שער ניפול, ד"ה ולמול).

ה. אם העין הוא עבד ליצר הרע, לראות בעיניי והכלי העולם הזה, פטור מן הראוי לחזות בנעם ד', ובל יראה גאות ד' (חיד"א בדבש לפי, מע' ר' אות ב').

ו. ומזה מוסר השכל לאותם שרוצין להרויח מומן, ומסתכלין בקוונטרסים, או שאר מקומות לראות ולחפש בתר מציאות.

הליכה לדרך

א. דעו כי השוקים והרחובות בכל מקום, וגם במקום שדרין שם יהודים חרדים, מלאים פריצות וזוהמא, גרוע מן הגרוע כדור המבול. האש של היצר הרע

יב השָׁכַר וְהַעֲנֵשׁ בְּשִׁמְרַת עֵינַיִם

וְשָׁל פְּרִיצוֹת וְתַאוּוֹת, בּוֹעֵר עַד לֵב הַשָּׁמַיִם, וְאִם אֵין נִזְהָרִין, לֹא לְבַד שְׁשׂוּרְפִין הַנְּשֻׁמָּה לְעוֹלָם וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים וּמֵאֲבָד עוֹלָמֵי הַן לְחַיִּים, מְלֵהוּיֹת בְּגֵן עֵדֶן עִם הַצְּדִיקִים, עוֹלָם הַתְּחִיָּה, אֲלֵא גַם עוֹלָם הַזֶּה מֵאֲבָד בְּיָדֵים, כִּי הָעֵינַן רוֹאֶה וְלֵב חוֹמֵד וּמְחַשְׁבָּתוֹ וְדַעְתּוֹ טְרוּדִים בְּהַרְהוּרִים רְעִים וְהַבְּלִי הַבְּלִים הַמְּכַלְבְּלִים אֶת הָאָדָם כָּל הַיּוֹם לְרַבּוֹת הַלֵּילוֹת. וּכְדַבְּרֵי חֲזו"ל, גְּמִירֵי אֵין יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט, אֲלֵא בְּמֵה שְׁעֵינָיו רוֹאוֹת, אֲבָל הַשׁוֹמֵר עֵינָיו, שׁוֹמֵר מְצֻרוֹת נַפְשׁוֹ וּמֵאֲשֶׁר בְּמֵה שְׁיֵשׁ לוֹ, "נַפְשׁוֹ בְּטוֹב תְּלִין וְזַרְעוֹ יִירֵשׁ אֶרֶץ". יִשְׁנֵם אֲבָרְכִים נַחֲמָצִים וּמְקוֹלְקָלִים הַרְבֵּה, וְשֵׁרֵשׁ הַקְּלֻקָּלִים שְׁמִירַת הָעֵינַיִם.

(הָאָדָם נִכְרַ בְּעַת הַנְּסִיּוֹן, בְּלֻקוּטֵי אִמְרִים - תַּנְיָא, דְּהָאָדָם נִמְדָד לְפִי זְמַן הַנְּסִיּוֹן, וְזֵהוּ הַיְהוּדוֹת שְׁלוֹ, וְהַכֵּל לְפָנָיו רַק הַכְּנָה לִזְהַר הַרְגֵעַ, וְלֹא חֲרִיּוֹ לְהַרְגִיעַ מִהַקְּשֵׁי שַׁעֲבַר עֲלָיו)

וְאֵתָּה עַל גַּב שְׁהַלִּיכְתּוֹ לְחוּץ בְּאוֹנֵס גְּמוּר, עִם כָּל זֶה הַחֲמִירָה בּוֹ הַתּוֹרָה יוֹתֵר מִכָּל אֲסוּרִים שְׁבַתוֹרָה, שְׁבָהֵם קִי"ל בְּפִסְחִים, דְּבִלֵּא אֲפֻשֶׁר וְלֹא קִמְכוּיִן שְׂרִי, וּבְזֵה אֲסוּר, דְּקִימָא לֵן פְּגַע אֵשֶׁה מְסַלְקָה לְצַדִּיּוֹן, וּב' טַעְמִים בְּדַבְּרֵי אֶחָד, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב בְּחַפְזֵי חַיִּים הַלְכוֹת לְשׁוֹן הָרַע - כָּלֵל ו', כִּיּוֹן שְׁנַפְשׁוֹ שֶׁל אָדָם מִחֲמַדְתָּן.

וְעוֹד עַל פִּי שְׁאֲמָרוֹ חֲזו"ל, הַמְּתַעַסֵּק בְּחַלְבִּים וְעַרְיוֹת חַיִּב, וּמִשׁוּם דְּפָגְמֵי הַנְּפֵשׁ, גַּם בְּאוֹנֵס, וְזֵה פְּשׁוּט. מֵרַגְלָא בְּפִי הַגַּה"צ מְבָרִיִּק "נַעֲבֹעַד [רַחֲמָנוּת] אֲ אֲפִיקוּרֵס" הוּא גַם כֵּן אֲפִיקוּרֵס.

ב. לְשׁוֹן מְרֵן הַחֲתָם סוֹפֵר פְּרִשְׁתַּת חַיִּי שְׂרָה (ד"ה וַיֵּצֵא יִצְחָק), וּז"ל: שְׁלֵא נַחֲשָׁדוּ יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים לְהִסְתַּכֵּל בְּפָנָי נְשִׁים חַלִּילָה, אֲשֶׁר כָּל הָעוֹשֶׂה זֹאת יֵאָבֵד עֲצָמוֹ בְּזֵה וּבְכָבָא חֵס וְשְׁלוֹם, עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ.

הַר"ר יוֹנָתָן בֵּיעֲרוֹת דְּבַשׁ (חֶלֶק ב' דְּרוֹשׁ ט'), בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים כָּל גְּרוּי יֵצֵר הָרַע בְּעַרְיוֹת עַל יְדֵי הַסְּתַכְלּוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה בָּא לְכָל הָעַבְרוֹת וְלִכְךָ מֵלֵאף הַמּוֹת מְלֵא עֵינַיִם, כְּפִי הַסְּתַכְלּוֹת הָאָדָם בְּחַיָּיו.

ג. מְרֵן הַחֲתָם סוֹפֵר פְּרִשְׁתַּת בְּרֵאשִׁית, בְּהַקְּדָמָה, אֲמָרוֹ חֲזו"ל (עֲבוּדָה זֶרַע כ') אֲמָרוֹ עֲלָיו עַל מֵלֵאף הַמּוֹת שְׁכָלוֹ מְלֵא עֵינַיִם וּבִשְׁעַת פְּטִירְתּוֹ שֶׁל אָדָם עוֹמֵד לְמַעֲלָה מֵרֵאשׁוֹתָיו וְחָרְבוּ שְׁלוֹפָה בִּידוֹ וְטִפָּה שֶׁל מְרָה תְּלוּיָהּ בּוֹ, כִּיּוֹן שֶׁחֹלָה רוֹאֶה אוֹתוֹ מְזַדְעָזַע וּפּוֹתַח פִּיּוֹ וְזוֹרְקָה לְתוֹךְ פִּיּוֹ, מִמְּנָה מֵת, מִמְּנָה מְסַרִּיחַ, מִמְּנָה פָּנָיו מוֹרִיקוֹת, עַד כָּאֵן. וְקִשָּׁה אֵיךְ וְלָמָּה מְלֵא עֵינַיִם, וְתַרְץ הַגַּה"ק מֵהַר"ן אֲדַלְעַר זַע"ל, דְּעַל יְדֵי שְׁהָאָדָם עוֹבֵר רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן עַל הָלֵאוֹ שֶׁל: "וְלֹא תַתּוֹרוּ וְכוּ' עֵינַיִכֶם", וּמִטְמֵא אֶת עֲצָמוֹ בְּהַסְּתַכְלּוּיֹת אֲסוּרוֹת, בְּזֵה נּוֹתֵן עֵינַיִם לִיִּצְרֵי הָרַע שֶׁהוּא מֵלֵאף הַמּוֹת וּמִזֵּה נַעֲשֶׂה מְלֵא עֵינַיִם, מֵעֵינַיִם אֵלוֹ שֶׁהַסְּתַכְלּוֹת בְּמִקְוֵמוֹת

הַשָּׂכָר וְהַעֲנָשׁ בְּשִׁמְרֵי עֵינַיִם יִג

שְׂאֵסוּר לְהִסְתַּכֵּל, וּמִפְּנֵי זֶה מְזַדְדָּעוּע הָאָדָם, כִּינֹן שֶׁהוּא רוֹאֶה שֶׁהוּא גָרַם אֶת זֶה בְּעוֹנוֹתָיו, עַד כֵּאֵן. וְכֵן כָּתַב הַקְּדוֹשׁ הַרְרִי בְּיַעֲרֹת דְּבַשׁ חֶלֶק בִּי דְרוֹשׁ ט' וְחִידָא בְּנַחַל קְדוּמִים פְּרִשְׁת בְּרֵאשִׁית.

ד. הָאָדָם צְרִיף לְהַפִּיר, שֶׁהִלִּיכְתּוּ לַחוּץ הוּא עַת נִסְיֹן, הַחַיִּים וְהַמּוֹת שְׁלוֹ תְלוּיִין כְּעַת עַל כַּף מֵאֲזִינִים, אִם יִזְהַר שְׁלֵא לְטַמֵּא עֵינָיו וְלָבוּ, דָּאִם חַס וְשְׁלוֹם יִכְשָׁל, אוֹי לוֹ וְאוֹי לְנַפְשׁוֹ, מְעַתְד רַחֲמָנָא לִיַּצְלֵן לְצָרוֹת גְּדוּלוֹת ד' יִרְחַם, וְאִם יַעֲמוּד בְּנִסְיֹן, אִז טוֹב לוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.



**יהודים חושו
והינצלו**

הוי כּי גְדוֹל הַיּוֹם הַהוּא מֵאִין כְּמַהוּ
וְעַת צָרָה הִיא לִיעֲקֹב וּמִמְנָה יוֹשֵׁעַ
(ירמיה פרק ל"ז)

האם הנך חפץ להנצל מפצצת אטום?
מהקרינות?
האם הנך יודע מה יסוכך עליך?

האם שמעת היכן ניתן להשיג בימינו
תיבת נח כדי להינצל?

**הזמן אוזל אל
תתמהמה!**

מכתב לכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א מטורונטו גדולה הסרת טבעת יותר מארבעים ושמונה נביאים ושבע נביאות

לכבוד האדמו"ר שליט"א,

אני לא יכול להבין מעומק לבי מה כל הרעש וההתנגדות לילד "נתן" שחלם על משיח. למרות שבטלה הנבואה, אבל אז מה?

בגלל הסרט הזה הרבה אנשים עושים תשובה!

איך אפשר לקרר את האמבטיה ולעשות מעשה עמלק ולמנוע בניו של הבורא יתברך מלחזור בתשובה?

הגמרא במסכת מגילה יד אומרת "אמר רבי אבא בר כהנא גדולה הסרת טבעת יותר מארבעים ושמונה נביאים ושבע נביאות שנתנבאו להם לישראל שכולן לא החזירום למוטב ואילו הסרת טבעת החזירתן למוטב".

הגמרא מעידה לנו שהיה לנו מעשה בין שני רשעים הכי גדולים בעולם, מעשה של אבי אבות הטומאה, מעשה של שקר וכזב, ובגלל התוצאה שלה שהחזיר את ישראל לאביהם שבשמים היא עצמה יותר חשוב בעיני ה' יותר מארבעים ושמונה נביאים ושבע נביאות.

צריך לדעת ולחשוב היטב הדק והדק היטב את האחריות לכל אלו שרצו לחזור בתשובה, ועכשיו ששמעו שהכל שקר כבה אשם.

כולנו מצפים לישועה, וכולם מרועה אחד נתנם.

תתחזק ותמשיך לקרב את הלבבות לשם שמים.

י.ג. טוראן 16

לכבוד כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
הנה זכינו שמשמים שלחו לנו בחזרה נער, שיספר ויגלה לנו דברים נוראים.
יישר כח גדול לעט"ר אדמו"ר שליט"א על החיזוק הגדול שמחזקינו בכל עת,
ובפרט שהביא מקורות מחז"ל הקדושים מהגמרא הקדושה ומהזוהר הקדוש, ודברי
הנביאים, וספרי מוסר, לדברים שהנער ראה.

אשרי חלקם של מזכי הרבים

וכבר גילה לנו הנביא "ואם תוציא יקר מזולל כפי תהיה".

ובודאי שכוחו של כ"ק אדמו"ר שליט"א גדול מאוד בשמים.

*ברכה והצלחה,
אשה יעקובוביץ,
ירושלים*